

กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย: กรณีศึกษารายการ "ทีวี่พูลไลฟ์"

นางสาวไศภิชฐา ไชยถาวร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

LINGUISTIC STRATEGIES ADOPTED BY THAI ACTORS AND ACTRESSES IN ANSWERING
PRESS QUESTIONS: A CASE STUDY OF *T.V. POOL LIVE*

Miss Sophidtha Chaithaworn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Thai
Department of Thai
Faculty of Arts
Chulalongkorn University
Academic Year 2014
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย: กรณีศึกษารายการ "ทีวี่พูลไลฟ์"

โดย

นางสาวศศิษฐา ไชยถาวร

สาขาวิชา

ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ดร. ชีรนุช โชคสุวนิช

คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

.....คณบดีคณะอักษรศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพนธ์ อัครวิรุฬหการ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ดร. เทพี จรัสจรัสเกียรติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ดร. ชีรนุช โชคสุวนิช)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ญัฐพร พานโพธิ์ทอง)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สำเนียงงาม)

โสภิษฐา ไชยถาวร : กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย: กรณีศึกษา
รายการ "ทีวีพูลไลฟ์" (LINGUISTIC STRATEGIES ADOPTED BY THAI ACTORS AND ACTRESSES
IN ANSWERING PRESS QUESTIONS: A CASE STUDY OF T.V. POOL LIVE) อ.ที่ปริกษาวิทยานิพนธ์
หลัก: ดร. ชีรนุช โชคสุวณิษ, 160 หน้า.

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย
และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด โดยการใช้การสังเกตในการ
ตอบคำถามเป็นเกณฑ์ ข้อมูลใช้จากการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในรายการ "ทีวีพูลไลฟ์" ตั้งแต่วันที่ 1
มกราคม 2555 - 31 มีนาคม 2555

ผลการวิจัยพบว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่
กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง เป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยมีเจตนาจะตอบคำถาม กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
เป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยมีเจตนาอื่นที่ไม่ได้ต้องการตอบคำถาม และกลวิธีเสริม เป็นกลวิธีที่ใช้เสริมการตอบ
คำถามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์มากขึ้น กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง ได้แก่ การปฏิเสธโดยตรง การยอมรับ การ
ตอบให้ข้อมูล และการแสดงความรู้สึก กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม ได้แก่ การปฏิเสธ การกลบเกลื่อน การพูด
ตลก และการประชดประชัน กลวิธีเสริม ได้แก่ การใช้คำอุทานและการใช้คำลงท้าย กลวิธีการตอบคำถามที่ดารา
นักแสดงไทยเลือกใช้มากที่สุด คือ การปฏิเสธ ส่วนกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุด คือ การประชด
ประชัน กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยสะท้อนให้เห็นว่า ดารานักแสดงไทยคำนึงถึงภาพลักษณ์ที่ดีใน
ฐานะบุคคลสาธารณะที่ต้องมีความประพฤติและการปฏิบัติตนให้เหมาะสมตามสังคมและวัฒนธรรมไทย

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ดารานักแสดงเพศชาย
และเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบต่าง ๆ เหมือนกัน เพราะบทบาทของการเป็นดารานักแสดงที่จะต้อง
รักษาภาพลักษณ์ต่อสื่อมวลชน แต่ความถี่และลักษณะการใช้ภาษาตอบคำถามพบว่า แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศชาย
เลือกใช้ภาษาที่มีลักษณะเป็นการพูดตรง การให้เหตุผลและใช้ภาษาแสดงอารมณ์ขันเพื่อลดความรุนแรงของ
เหตุการณ์มากกว่าเพศหญิงและเพศชายเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธโดยตรงมากที่สุด ส่วนเพศหญิงเลือกใช้ภาษาที่มี
ลักษณะเป็นการพูดไม่ตรงและแสดงอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพศชายและเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการกลบเกลื่อน
มากที่สุด

ภาควิชา ภาษาไทย

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา ภาษาไทย

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2557

5480186022 : MAJOR THAI

KEYWORDS: STRATEGIES OF ANSWERING / THAI ACTORS / LINGUISTIC STRATEGIES / PRESS

SOPHIDTHA CHAITHAWORN: LINGUISTIC STRATEGIES ADOPTED BY THAI ACTORS AND ACTRESSES IN ANSWERING PRESS QUESTIONS: A CASE STUDY OF *T.V. POOL LIVE*. ADVISOR: TEERANOOT CHAUKSUVANIT, Ph.D., 160 pp.

The research aims to analyze the linguistic strategies used by Thai actors and actresses when answering press questions and the relationship between these strategies and the speakers' sex. This research uses the intentions in answering press question as the criteria for linguistic strategies. The research data was collected from answers given to press questions on "*T.V. POOL LIVE*" program from 1 Jan 2012 to 31 May 2012.

The study finds that the linguistic strategies mostly used by Thai actors can be divided mainly into 3 groups which include; direct strategies which is the strategy that the respondents use when they intend to give an answer, indirect strategies which is the strategy that the respondents use when they intend to avoid giving an answer and supporting strategy which is the strategy that helps to point up answers. Direct strategy consists of 4 sub-strategies including: Direct denying, Accepting, Giving the information, and Showing the emotion. Indirect strategies consist of 4 sub-strategies including: Indirect denying, Hedging, Joking and Showing Sarcasm. Supporting strategy consists of Interjections and Final Particles. Direct denying is found to be the most common among all these strategies. On the other hand, the strategy that is used the least is Showing Sarcasm. Investigation of the linguistic strategies used by Thai actors to answer press questions shows that Thai actors and actresses who are public figures tend to save their image and show that behavior that is appropriate in the Thai social and cultural context.

In terms of the relationship between indirect linguistic strategies and the speaker's sex, it is found that the sameness of using strategy choices between Thai actors and actresses goes beyond the sex factor. Thai actors and actresses consider preserving their actor and actress role for the purpose of maintain their image. However they use different frequencies and different language usage in the strategies. Thai actors tend to use a strategy in order to give direct information, give reasons and also tend to use jokes as a strategy to lessen the severity of spoken topics. The strategy that is used the most by Thai Actors is Indirect denying. On the other hand, Thai actresses may express emotions more than Thai actors do and the strategy that is used the most by Thai Actresses is Hedging.

Department: Thai
Field of Study: Thai
Academic Year: 2014

Student's Signature

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสำเร็จและความเมตตา และความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดีจากอาจารย์ ดร.ธีรนุช โชคสุวณิช อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความรู้ คำแนะนำ และความเอาใจใส่ในการตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนคอยสั่งสอนให้มีความเข้มแข็งและคอยให้กำลังใจในเรื่องวิทยานิพนธ์และเรื่องส่วนตัวมาโดยตลอดจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและขอกราบขอบพระคุณครูเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เทพี จรัสจรุงเกียรติ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพร พานโพธิ์ทอง กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สำเนียงงาม กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มีความเมตตาและกรุณา สละเวลาตรวจทาน แก้ไขข้อบกพร่องและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ให้ความเมตตา รวมถึงถามไถ่และห่วงใย ศิษย์ด้วยดีตลอดมา

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ทุกท่านที่คอยสั่งสอน ให้ความรู้ คำแนะนำในด้านการศึกษาอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ผู้วิจัยขอขอบคุณกัลยาณมิตร นายคชาธิป พาณิชย์ตระกูล นางสาวปิยรัตน์ แซ่อึ้ง นายชิษณุพงศ์ อินทรเกษม และนายสันต์ธวัช ธัญวงศ์ ตลอดจนเพื่อนร่วมรุ่นและรุ่นพี่ภาควิชาภาษาไทยทุกคนที่คอยช่วยเหลือ คอยให้คำปรึกษา แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้กำลังใจซึ่งกันและกันเสมอมาตลอดระยะเวลาที่ได้เข้ามาศึกษาในระดับปริญญาโทมาบัดนี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนเบญจมาชูทิศ เพื่อนสนิททุกกลุ่ม และพี่ ๆ น้อง ๆ ที่รู้จักทุกคนที่คอยห่วงใยและให้กำลังใจให้ผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ จนจบการศึกษา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณแม่สุวิมล ไชยถาวร คุณพ่อเชิดศักดิ์ ไชยถาวร นายพฤต ไชยถาวร ตลอดจนครอบครัวไชยถาวรและครอบครัวเหมมาลาทุกท่านที่เป็นแรงบันดาลใจและเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดในชีวิต

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญแผนภูมิ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย	7
1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	7
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม.....	9
2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	9
2.1.1 ทฤษฎีวิัจจนกรรม	9
2.1.2 แนวคิดเรื่องความสุภาพและหน้า.....	12
2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการตอบคำถาม.....	21
2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีเรื่องภาษากับเพศของผู้พูด.....	22
2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	25

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์บุคคลสาธารณะ.....	25
2.2.1.1 การสัมภาษณ์นักการเมือง	25
2.2.1.2 การสัมภาษณ์ดารานักแสดง	28
2.2.1.3 การสัมภาษณ์บุคคลสาธารณะหลากหลายกลุ่ม.....	29
2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์แสดงเจตนาของผู้พูด.....	31
2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับปัจจัยทางสังคม	32
2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวบ้านเทิง	36
บทที่ 3 ความเป็นมาและลักษณะของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	40
3.1 ความเป็นมาของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	42
3.2 ลักษณะของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	44
3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างชาวบ้านเทิงกับชาวทั่วไป	45
3.2.2 จุดมุ่งหมายของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	47
3.2.2.1 การให้ข้อมูลข่าวสารในวงการบินเทิง.....	47
3.2.2.2 การให้ความบันเทิง.....	47
3.2.2.3 การสร้างกระแสและการแก้ข่าว	48
3.2.3 การนำเสนอของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	48
3.3 ลักษณะเด่นของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	49
3.4 เนื้อหาชาวบ้านเทิงในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”	52
3.4.1 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน	52
3.4.1.1 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก.....	52
3.4.1.1.1 การแสดง.....	52
3.4.1.1.2 งานเพลง.....	53
3.4.1.2 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม	54

3.4.1.2.1 งานโฆษณา.....	54
3.4.1.2.2 งานประกาศผลรางวัล.....	56
3.4.1.2.3 งานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์.....	56
3.4.2 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว.....	59
3.4.2.1 เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว.....	59
3.4.2.1.1 เนื้อหาข่าวด้านพฤติกรรมต่าง ๆ	60
3.4.2.1.2 เนื้อหาข่าวด้านการเบี่ยงเบนทางเพศ	60
3.4.2.1.3 เนื้อหาข่าวด้านสุขภาพ	61
3.4.2.1.4 เนื้อหาข่าวด้านการทำนายดวงชะตา.....	62
3.4.2.1.5 เนื้อหาข่าวด้านการเรียน.....	63
3.4.2.2 เนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น	64
3.4.2.2.1 เพื่อน	64
3.4.2.2.2 คู่รัก	65
3.4.2.2.3 คู่กรณี.....	66
3.4.2.2.4 ค่ายและต้นสังกัด.....	67
บทที่ 4 กลวิธีการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย.....	72
4.1 กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง	73
4.1.1 การปฏิเสธโดยตรง.....	73
4.1.2 การยอมรับ.....	74
4.1.3 การตอบให้ข้อมูล.....	75
4.1.4 การแสดงความรู้สึก	76
4.1.4.1 การแสดงความรู้สึกดีใจ.....	77
4.1.4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี.....	78

4.1.4.3 การขอบคุณ	79
4.1.4.4 การขอโอกาส	79
4.2 กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	82
4.2.1 การปฏิเสธ.....	82
4.2.1.1 การให้ข้อมูลแย้ง	82
4.2.1.2 การอ้าง	83
4.2.1.2.1 การอ้างบุคคล.....	83
4.2.1.2.2 การอ้างสังกัด องค์กร.....	84
4.2.1.2.3 การอ้างความเชื่อ	86
4.2.1.3 การไม่มีข้อมูล.....	87
4.2.1.4 การปฏิเสธที่จะตอบ	87
4.2.1.5 การผิดผ่อน	89
4.2.2 การกลบเกลื่อน.....	90
4.2.2.1 การให้ข้อมูลอื่น	90
4.2.2.2 การตอบคลุมเครือ.....	91
4.2.2.3 การถามกลับ	92
4.2.2.4 การตักเตือน	93
4.2.2.5 การแสดงความคาดหวัง.....	94
4.2.2.6 การเสแสร้ง	95
4.2.3 การพูดตลก	96
4.2.4 การประชดประชัน.....	97
4.3 กลวิธีเสริม.....	101
4.3.1 การใช้คำอุทาน	101

4.3.1.1 การใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้.....	102
4.3.1.2 การใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก	104
4.3.2 การใช้คำลงท้าย.....	105
4.4 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถาม.....	106
4.4.1 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง.....	107
4.4.2 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบ อ้อม 108	
4.4.3 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม.....	112
บทที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้ พูด.....	121
5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้ พูด.....	123
5.1.1 การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1	123
5.1.2 การใช้คำลงท้าย.....	125
5.1.3 การใช้คำอุทาน	127
5.1.4 การใช้คำแสดงความคิดเห็น	128
5.1.5 การทวนข้อความก่อนตอบ	130
5.1.6 การใช้ภาษาในการกลบเกลื่อน.....	131
5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	133
5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	134
5.2.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับ ปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	134

5.2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง และกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด	136
5.2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด	140
5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดและเนื้อหา ข่าว	144
5.2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถาม เพศของผู้พูด และเนื้อหาข่าว ด้านความรัก	144
5.2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถาม เพศของผู้พูด และเนื้อหาข่าว ด้านหน้าที่การงาน	146
5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้ พูด.....	148
5.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	151
5.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	153
5.4 สรุปผลของความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	157
บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	160
6.1 สรุปผลการวิจัย	160
6.2 อภิปรายผล	163
6.3 ข้อเสนอแนะ	164
รายการอ้างอิง	166
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	172

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรายการบันเทิงที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, ไอทีวี และโมเดิร์นไนน์ทีวี ในช่วงเวลา 18.30 น. - 23.00 น. ระหว่างปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2556.....	39
ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างข่าวบันเทิงกับข่าวทั่วไป.....	44
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน.....	56
ตารางที่ 4 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว.....	66
ตารางที่ 5 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวทั้งหมดในรายการทีวีพูลไลฟ์	67
ตารางที่ 6 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงของดารานักแสดงไทย.....	77
ตารางที่ 7 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมของดารานักแสดงไทย	94
ตารางที่ 8 แสดงกลวิธีเสริมการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดง.....	97
ตารางที่ 9 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏการณ์.....	102
ตารางที่ 10 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏการณ์ร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 2 กลวิธี.....	104
ตารางที่ 11 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏการณ์ร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 3 กลวิธี.....	106
ตารางที่ 12 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏการณ์ 2 กลวิธี	108
ตารางที่ 13 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏการณ์ 3 กลวิธี	109
ตารางที่ 14 แสดงกลวิธีการตอบคำถามที่มักปรากฏการณ์	110
ตารางที่ 15 แสดงกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทย.....	113

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	128
ตารางที่ 17 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 2 กลวิธี.....	131
ตารางที่ 18 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 3 กลวิธี.....	132
ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัย ด้านเพศของผู้พูด.....	135
ตารางที่ 20 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน 3 กลวิธี	136
ตารางที่ 21 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อม กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด.....	142
ตารางที่ 22 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	144
ตารางที่ 23 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	146
ตารางที่ 24 แสดงค่าความถี่ทั้งหมดในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	150

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงาน	57
แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว.....	66
แผนภูมิที่ 3 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมกับปัจจัย ด้านเพศของผู้พูด.....	142
แผนภูมิที่ 4 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	144
แผนภูมิที่ 5 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศ ของผู้พูด.....	147

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คำว่า “บุคคลสาธารณะ” ในภาษาอังกฤษคือคำว่า “Public Figure” ตามพจนานุกรม Cambridge Advanced Learner’s Dictionary (2003: 1003) ได้อธิบายความหมาย ไว้ดังนี้

“someone who is famous because of what they do, and is written about in newspapers and magazines or is often on television or the radio”

ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียงจากสิ่งที่กระทำและเป็นบุคคลที่มักถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ หรือวิทยุ

เมื่อกล่าวถึง “บุคคลสาธารณะ” ตามความหมายข้างต้น ถือได้ว่าดารานักแสดงจัดเป็นบุคคลสาธารณะกลุ่มหนึ่งที่มีบทบาทความสัมพันธ์กับสาธารณชนด้านให้ความบันเทิง การกระทำต่าง ๆ ของดารานักแสดงจึงได้รับความสนใจจากประชาชนทั้งในเรื่องชีวิตส่วนตัวและหน้าที่การงาน ทำให้ดารานักแสดงต้องเปิดเผยเรื่องราวชีวิตส่วนตัวต่อสาธารณชนมากขึ้น เพื่อสนองความอยากรู้อยากเห็นของสังคมที่นำไปสู่สิ่งที่เรียกว่า “การซุบซิบ” ตามที่ ญัฐพร พานโพธิ์ทอง (2549: 13-14) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า “การซุบซิบเป็นลักษณะของมนุษย์ทุกสังคมและเป็นการตอบสนองความต้องการของมนุษย์” จึงถือว่าเป็นเรื่องปกติที่คนจะสนใจอยากรู้อยากเห็นเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงโดยเฉพาะเรื่องความรัก จนอาจกล่าวได้ว่า ชาวซุบซิบของดารานักแสดงที่ปรากฏอยู่ในสื่อเป็นเรื่องราวชีวิตส่วนตัวมากกว่าเรื่องหน้าที่การงาน และเนื่องจากชาวซุบซิบเหล่านี้สามารถสร้างกระแสให้ประชาชนติดตาม จึงทำให้การนำเสนอข่าวในลักษณะนี้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจบันเทิง เห็นได้จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร รวมไปถึงรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ ในปัจจุบันที่ให้ความสำคัญกับการทำข่าวเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงมากขึ้น

การที่สื่อมวลชนซึ่งเป็นผู้ที่มีหน้าที่สัมภาษณ์และนำเสนอข่าวหรือเรื่องราวต่าง ๆ ต่อสาธารณชนโดยเฉพาะชาวซุบซิบเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดง จึงทำให้ดารานักแสดงสามารถใช้พื้นที่สื่อในการตอบคำถามเพื่อนำเสนอตนเองไม่ให้หายไปจากสังคม ในขณะที่เดียวกันสื่อมวลชนก็

จะต้องตั้งคำถามที่สนองความต้องการของประชาชน กล่าวคือ การถามคำถามของสื่อมวลชนไม่ได้เป็นเพียงการปฏิบัติตามหน้าที่ของสื่อมวลชนที่ถามเพื่อขอข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเท่านั้น แต่เป็นการแสดงออกถึงอำนาจของการถามจากสื่อมวลชนในฐานะเป็นตัวแทนเสียงของประชาชนที่จะถามทุกคำถามที่ประชาชนอยากรู้ (ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช, 2539: 58-65) ด้วยเหตุนี้ผู้สัมภาษณ์หรือสื่อมวลชนจึงไม่จำเป็นต้องตระหนักถึงความสุภาพ สอดคล้องกับที่ แม็คคอลเลย์ (Macaulay, 1996: 492 อ้างใน นิจจาภา วงษ์กระจ่าง, 2545: 1) ได้กล่าวถึงการสัมภาษณ์ว่า “เป็นปริศนาที่คู่สนทนามีสถานะไม่เท่าเทียมกัน” กล่าวคือ ผู้สัมภาษณ์ไม่จำเป็นต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์และความรู้สึกของผู้ให้สัมภาษณ์โดยเฉพาะการถามบุคคลสาธารณะ ส่วนการตอบคำถามการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ก็มีหน้าที่ตอบคำถามเพื่อให้ข้อมูลแก่ผู้สัมภาษณ์และจะต้องตอบคำถามทุกคำถามที่สื่อมวลชนถาม กรณีของดารานักแสดงไทยซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ให้สัมภาษณ์จึงต้องตอบคำถามอย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้คำตอบมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์และความนิยมของประชาชน ดารานักแสดงจึงมีการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามหลากหลายวิธีแตกต่างกันไป โดยเฉพาะการตอบคำถามที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือเรื่องส่วนตัวที่ไม่ต้องการให้เป็นที่รับรู้ของประชาชน ดารานักแสดงไทยจะต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์และผลกระทบที่ตามมาจากการตอบคำถามนั้นเสมอ เพราะพฤติกรรม คำพูด หรือการกระทำต่าง ๆ ไม่ได้เป็นการสื่อสารระหว่างดารานักแสดงกับสื่อมวลชนเท่านั้นแต่ยังจะปรากฏต่อสาธารณชน และเป็นแบบอย่างให้แก่เยาวชนในสังคมปฏิบัติตามภาพลักษณ์ของดารานักแสดงที่นำเสนอออกมาสู่สายตาประชาชนนั้นถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมได้ง่าย เพราะเมื่อมีการนำเสนอพฤติกรรมใดออกมาบ่อย ๆ ก็จะสร้างความเคยชินให้กับผู้ที่พบเห็น จนเกิดความคุ้นเคยและคิดว่าเป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติตาม เกิดเป็นค่านิยมขึ้น (เกียรติญา สายสนั่น, 2552: 2) ด้วยเหตุนี้ กลวิธีต่าง ๆ ในการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะ จึงถือเป็นลักษณะที่น่าสนใจของการใช้ภาษาไทยรูปแบบหนึ่งที่สามารถพบเห็นได้จากการสัมภาษณ์ทางสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น

โทรทัศน์เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่ประชาชนสามารถติดตามข่าวสารต่าง ๆ ของดารานักแสดงได้ง่าย รายการบันเทิงทางโทรทัศน์รายการหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ในวงการบันเทิงคือ รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการที่มีการสัมภาษณ์ดารานักแสดงโดยตรง และมีการนำเสนอข่าวที่สอดคล้องกับสโลแกนของรายการว่า “รู้ลึก รู้จริง ต้องทีวีพูล” ควบคู่ไปกับการจัดทำนิตยสารทีวีพูลเป็นนิตยสารที่ได้ชื่อว่า “เป็นนิตยสารที่กำลังได้รับความนิยมสูงสุดในปัจจุบัน” ที่มีนโยบายหลักคือ เน้นการนำเสนอเนื้อหาเจาะลึกและเป็นข้อเท็จจริง เป็นการนำเสนอข่าวของดารานักแสดงและประเด็นต่าง ๆ ในวงการโทรทัศน์ในเชิงลึก มีการไปสัมภาษณ์เจาะลึกแหล่งข่าวต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลึกและหลากหลายจากแหล่งข่าวต่าง ๆ (แทนใจ โพธิ์แทน, 2545:

183) นอกจากนี้ยังมีการทำสื่อบุคคลประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้นให้ผู้ชมผู้ฟังที่ไม่เคยทราบความเป็นมาของเรื่องราวของข่าวมาตั้งแต่เริ่มต้นสามารถเข้าใจและติดตามข่าวได้อย่างต่อเนื่อง จึงยังทำให้รายการมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น แม้ว่าการตอบคำถามสื่อมวลชนในการนำเสนอทางโทรทัศน์จะมีการติดต่อเทปโทรทัศน์เพื่อเลือกข้อมูลออกอากาศ แต่ข้อมูลที่ได้นั้นถือว่าเป็นข้อมูลปฐมภูมิจากตัวดารานักแสดง ตัวภาษาได้แสดงคำพูด น้ำเสียง และสีหน้าท่าทางที่เป็นของดารานักแสดงนั้นที่ถือว่าเป็นการสื่อสารโดยตรงจากตัวดารานักแสดงไปยังประชาชน ต่างจากการตอบคำถามจากสื่อมวลชนของดารานักแสดงในนิตยสารที่มีข้อมูลทางวงนภาษาเพียงอย่างเดียว และข้อมูลนั้นได้ผ่านการเรียบเรียงหรือการกลั่นกรองจากผู้เขียนแล้วค่อยนำมาตีพิมพ์ จึงอาจทำให้บทสัมภาษณ์นั้นมีการตีความผิดไปจากข้อมูลที่ดารานักแสดงให้สัมภาษณ์สดซึ่งเป็นต้นฉบับและเป็นคำพูดจากดารานักแสดงเอง งานวิจัยนี้จึงเลือกเก็บข้อมูลจากรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” มาเป็นในการศึกษา

นอกจากการศึกษากลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ปัจจัยด้านสังคมอาจมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถาม ซึ่งปัจจัยด้านสังคมอย่างหนึ่งที่อาจแสดงให้เห็นการเลือกใช้กลวิธีที่แตกต่างกันของดารานักแสดงไทยคือ ปัจจัยด้านเพศ มิงงานวิจัยของนักภาษาศาสตร์จำนวนมากที่แสดงให้เห็นความแตกต่างในการใช้ภาษาระหว่างผู้พูดเพศหญิงและผู้พูดเพศชาย หรือแม้แต่คำศัพท์ในภาษาต่าง ๆ ยังมีคำที่แสดงให้เห็นความหมายที่แปลว่า ผู้ชาย เช่น คำว่า Policeman, Business, Salesman ในภาษาอังกฤษ ได้แสดงให้เห็นว่าอาชีพเหล่านี้จำกัดอยู่เฉพาะในเพศชายเท่านั้น จึงทำให้บทบาทของเพศหญิงและเพศชายในสังคมนั้นมีความแตกต่างกัน ซึ่งอิทธิพลจากบทบาทระหว่างเพศหญิงและเพศชายทางสังคมที่แตกต่างกันนี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมต่าง ๆ ในสังคม รวมไปถึงพฤติกรรมทางภาษาที่จะส่งผลให้เพศหญิงและเพศชายมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายจะมีอย่างน้อยเพียงใดในแต่ละสังคมก็ย่อมขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบทบาทของทั้งสองเพศในสังคมนั้น ๆ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2550: 43) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่าปัจจัยด้านเพศของผู้พูดมีความสัมพันธ์กับกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยอย่างไรด้วย

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษากลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงไทยจากข้อมูลการสัมภาษณ์ในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” โดยมุ่งศึกษาว่าดารานักแสดงไทยมีกลวิธีการตอบคำถามกลวิธีใดบ้างในการตอบคำถามการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน ในแต่ละกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยใช้มีเจตนาอย่างไรเพื่อสนองวัตถุประสงค์ใด และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดเป็นสำคัญว่าปัจจัยด้านเพศของผู้พูดมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามหรือไม่ อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์”
2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

1. กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” มีหลากหลายวิธี เช่น การปฏิเสธข้อกล่าวหาของนักข่าว การพูดคลุมเครือ การขอบคุณ และการอับบุคคลอื่น เป็นต้น
2. การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

ข้อมูลที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้มาจากการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” ซึ่งเป็นรายการข่าวบันเทิงที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ทุกวันตั้งแต่วันที่จันทร์ถึงวันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.15-20.25 น. เก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555-31 มีนาคม 2555 เป็นระยะเวลา 3 เดือน จำนวน 91 ครั้ง ครั้งละประมาณ 10 นาที รวมประมาณ 910 นาที โดยการบันทึกสถิติ รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” แบ่งการนำเสนอข่าวของออกเป็น 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงสตาร์นิวส์ (Star News) ช่วงฮอลลีวูดนิวส์ (Hollywood News) และช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ (Talk of the town) แต่เนื่องจากงานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงไทย ผู้วิจัยจึงไม่เก็บข้อมูลที่อยู่ในช่วงฮอลลีวูดนิวส์ (Hollywood News) ซึ่งเป็นข่าวบันเทิงของดารานักแสดงต่างประเทศ

อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้มีข้อจำกัดของข้อมูล กล่าวคือ ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์มีทั้งข้อมูลที่มีคู่ถ้อยคำถาม-คำตอบครบและไม่ครบ ข้อมูลที่มีคู่ถ้อยคำถาม-ตอบไม่ครบในงานวิจัยนี้หมายถึงข้อมูลที่ไม่ปรากฏส่วนของคำถาม ซึ่งผู้วิจัยจะตีความคำถามจากคำโปรยพาดหัวข่าวหรือคำตอบของ

ดารานักแสดง แต่หากไม่สามารถตีความได้ ผู้วิจัยจะตัดข้อมูลส่วนนั้นทิ้งไป จึงไม่สามารถนำมาวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามได้

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “กลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงไทย: กรณีศึกษารายการ “ทีวี่พูลไลฟ์”” ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1.5.1.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1.5.1.1.1 ทฤษฎีวัจนกรรม

1.5.1.1.2 แนวคิดเรื่องความสุภาพและหน้า

1.5.1.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการตอบคำถาม

1.5.1.1.4 แนวคิดและทฤษฎีเรื่องภาษากับเพศของผู้พูด

1.5.1.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.5.1.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์บุคคลสาธารณะ

1.5.1.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยคแสดงเจตนาของผู้พูด

1.5.1.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลทางภาษากับปัจจัย

ทางสังคม

1.5.1.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข่าวบันเทิง

1.5.2 เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยจึงได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการให้สัมภาษณ์ของดารานักแสดงในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” ในช่วง ‘Star News’ และช่วง ‘Talk of the town’ ซึ่งออกอากาศทางช่อง 5 ในวันจันทร์ถึงวันอาทิตย์ เวลาประมาณ 20.15-20.25 น. ตั้งแต่วันที่ 1 วันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2555 จำนวน 91 ครั้ง ครั้งละประมาณ 10 นาที รวมประมาณ 910 นาที โดยการบันทึกวีดิทัศน์ และถ่ายถอดข้อมูลเป็นตัวอักษร

1.5.3 วิเคราะห์ข้อมูล

1.5.3.1 การแบ่งข้อมูลจะนำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปที่ได้มาแบ่งข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ปรากฏคู่ถ้อยคำถาม-คำตอบครบและส่วนที่ปรากฏคู่ถ้อยคำถาม-คำตอบไม่ครบ ในส่วนที่ปรากฏคู่ถ้อยคำถาม-คำตอบไม่ครบ กล่าวคือ ส่วนที่ไม่มีคำถาม สามารถแบ่งข้อมูลย่อยได้อีก 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลที่สามารถตีความคำถามได้จากคำโปรยหรือพาดหัวข่าว และข้อมูลที่สามารถตีความคำถามได้จากคำตอบ ส่วนข้อมูลที่ไม่สามารถตีความคำถามของสื่อมวลชนเป็นข้อมูลส่วนที่ไม่นำมาใช้ในการวิเคราะห์กถวิธี

1.5.3.2 คำตอบของดารานักแสดงแต่ละครั้งหรือแต่ละข้อความมีทั้งที่เป็นถ้อยคำเดียวและหลายถ้อยคำประกอบกัน ผู้วิจัยจะแบ่งข้อความเหล่านั้นออกเป็นถ้อยคำแล้ววิเคราะห์กถวิธีของถ้อยคำนั้น ๆ โดยพิจารณาจากทั้งรูปภาษาและเนื้อหาของถ้อยคำที่แสดงเจตนาต่าง ๆ

1.5.3.3 นำแต่ละกถวิธีมานับความถี่

1.5.3.4 จำแนกกถวิธีเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ กถวิธีการตอบคำถามแบบตรง กถวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และกถวิธีเสริม แล้วจึงแบ่งเป็นกถวิธีย่อยต่าง ๆ

1.5.3.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกถวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด โดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกถวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกถวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการปรากฏกถวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

1.5.4 เรียบเรียงและรายงานผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยโดยเรียบเรียงเป็น 6 บท ดังนี้ บทที่ 1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม บทที่ 3 ลักษณะและความเป็นมาของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” บทที่ 4 กถวิธีการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย บทที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างกถวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด บทที่ 6 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

1.5.5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยจะเรียบเรียงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะเรียบเรียงไว้ในบทที่ 6

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบกลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย
2. ทำให้เห็นลักษณะเฉพาะทางสังคมและวัฒนธรรมไทยที่สะท้อนจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านเพศของผู้พูดกับกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย

1.7 นิยามศัพท์ที่ใช้ในงานวิจัย

กลวิธีทางภาษา	วิธีการเลือกใช้ถ้อยคำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการสื่อสารบางประการ (ณัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2549: 7)
กลวิธีการตอบคำถาม	วิธีการเลือกใช้ภาษาที่ดารานักแสดงใช้ในการตอบคำถามที่แสดงเจตนาบางอย่างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามสื่อมวลชน
ดารานักแสดง	ตามพจนานุกรม ราชบัณฑิตยสถาน (2524: 301) ให้นิยามคำว่า “ดารา” หมายถึง เรียกบุคคลที่แสดงนำหรือมีชื่อเสียงในศิลปะการแสดงในทางใดทางหนึ่ง เช่น ดาราภาพยนตร์ ซึ่งในงานวิจัยนี้ ดารานักแสดง หมายถึง บุคคลที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถทางด้านการแสดงออกทางหน้าตา อารมณ์ และองค์ประกอบอื่น ๆ ร่วมในการแสดงละคร ภาพยนตร์ ร้องเพลง หรือผลงานต่าง ๆ ทางโทรทัศน์
บุคคลสาธารณะ	บุคคลที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะหรือมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น เจ้าหน้าที่รัฐบาล นักการเมือง นักธุรกิจชั้นนำ ดารานักแสดง หรือนักกีฬา เป็นต้น และบุคคลเหล่านี้มักจะถูกกล่าวถึงในหนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ หรือวิทยุ (พจนานุกรม Cambridge Advanced Learner’s Dictionary, 2003: 1003)

1.8 ข้อตกลงเบื้องต้น

เนื่องจากงานวิจัยนี้มีข้อมูลบางส่วนปรากฏคู่ถ้อยคำถาม-คำตอบไม่ครบ จึงจำเป็นต้องนำส่วนที่เป็นพาดหัวข่าวมานำเสนอด้วย และเพื่อให้เข้าใจตรงกันผู้วิจัยจึงขออธิบายบทสนทนาระหว่างสื่อมวลชนกับดารานักแสดงและพาดหัวข่าวที่ยกมาเป็นตัวอย่างในวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่าง

“ต้นเอฟ 8 โคนอีก ใส้ตุ้มหูโฆร์เกย์”

- ถาม : ถ้าเป็นแบบชาวสีม่วงต้องใส้ตุ้มหูอะไรนี่ย
 ตอบ : โอ้ย ไม่จำเป็นต้องชาวสีม่วงก็ใส้ตุ้มหูได้มั้งพี่

(ทีวี สตาร์ 26 ม.ค. 55)

คำอธิบาย

- (1) ตัวหนังสือในเครื่องหมายอัฒประกาศ (“ ”) คือ บทพากย์ที่ใช้เกริ่นนำข่าวของรายการหรือพาดหัวข่าว
- (2) ถาม คือ คำถามของสื่อมวลชน
- (3) ตอบ คือ คำตอบของดารานักแสดงที่นำมาวิเคราะห์
- (4) ตัวหนังสือในวงเล็บ คือ ชื่อรายการ ช่วงของรายการ และวันที่ที่ออกอากาศ ซึ่งผู้วิจัยใช้คำย่อตามราชบัณฑิตยสถานที่ใช้คำแรกหรือ 2 พยางค์แรกเป็นคำย่อ ดังต่อไปนี้
- ทีวี ย่อมาจาก รายการ “ทีวีพูลไลฟ์”
- สตาร์ ย่อมาจาก ช่วงสตาร์นิวส์
- ทอล์ก ย่อมาจาก ช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

2.1 แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 ทฤษฎีวิัจจนกรรม

ผู้ริเริ่มแนวคิดและทฤษฎีเรื่องวิัจจนกรรม (Speech Acts) คือ จอห์น ออสติน (Austin, 1962) ที่มีผลงานอยู่ในหนังสือเรื่อง How to Do Things with Words โดยมีสาระสำคัญว่า ผู้พูดไม่ได้ใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายหรือพิสูจน์ความเป็นจริงเท็จเท่านั้น แต่ยังทำให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งอีกด้วย ออสตินแบ่งถ้อยคำออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ถ้อยคำแสดงความจริงเท็จ (constatives) เป็นถ้อยคำที่ทำหน้าที่สื่อความที่สามารถตัดสินค่าความจริงได้ว่าเป็นจริงหรือเท็จ และถ้อยคำบ่งการกระทำ (performatives) เป็นถ้อยคำที่ไม่สามารถตัดสินค่าความจริงได้และไม่ได้ทำหน้าที่เพียงสื่อความเท่านั้นแต่เป็นการกล่าวถ้อยคำที่สามารถทำให้เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ เช่น การกล่าวถ้อยคำ “เขากำลังวิ่ง” เป็นถ้อยคำที่สามารถตัดสินค่าความจริงได้ แต่การกล่าวถ้อยคำ “ฉันขอโทษ” ไม่ได้เป็นเพียงการตัดสินความจริงเท็จแต่เป็นการที่ผู้พูดซึ่งเป็นขอกระทำผิดกำลังแสดงการขออภัย เป็นต้น ในทางวิัจจนปฏิบัติศาสตร์ เราเรียกถ้อยคำที่สื่อการกระทำทางเจตนาว่า “วิัจจนกรรม” กล่าวคือ “วิัจจนกรรม คือ เจตนาหรือน้ำหนักของถ้อยคำที่มีลักษณะต่างไปจากประพจน์ทั่วไป เนื่องจากไม่ได้อยู่ในรูปประโยคบอกเล่าปกติและไม่ได้พรรณนาเหตุการณ์หรือสภาพแต่แสดงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่ การแสดงความเสียใจ การปฏิเสธข้อกล่าวหา การทักทาย และการแสดงความปรารถนาดี” (กฤษดาวรรณ หงส์ลดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวณิช, 2551: 92-109)

ออสติน (Austin, 1962 อ้างใน ธีรพร พานโพธิ์ทอง, 2547) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของวิัจจนกรรมไว้ว่า เมื่อเรากล่าวถ้อยคำหนึ่งๆ จะมีการกระทำ 3 อย่างเกิดขึ้น ได้แก่

1. การกล่าวถ้อยคำ (locutionary act)
2. การแสดงเจตนาของถ้อยคำ (illocutionary act)
3. การแสดงวิัจจนผล (perlocutionary act)

จากลักษณะของวัจนกรรมที่ออสตินได้กล่าวมาข้างต้นนี้ การแสดงเจตนา (illocutionary act) เป็นสิ่งที่ออสตินสนใจศึกษามากที่สุด จากนั้นก็ได้มีการใช้คำว่า “วัจนกรรม (speech act)” ซึ่งหมายถึงการศึกษาเรื่องการแสดงเจตนา (illocutionary act) ของถ้อยคำนั่นเอง

ต่อมา เซอร์ล (Searle, 1969) ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของออสตินได้พัฒนาแนวคิดเรื่องวัจนกรรมของออสตินให้เป็นระบบมากขึ้น โดยเน้นให้เห็นว่าวัจนกรรมเป็นถ้อยคำที่บ่งเจตนาในการแสดงวัจนกรรม และเป็นสิ่งที่ประกอบด้วยกรกระทำ 2 ส่วน คือ ส่วนของเนื้อความ (proposition act) และส่วนเจตนาของถ้อยคำ (illocutionary act) นอกจากนี้เซอร์ล (Searle, 1969 อ้างใน สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัดน์, 2549: 16-17) ยังเสนอเงื่อนไขของวัจนกรรมแต่ละประเภทเพื่อไว้จำแนกประเภทของวัจนกรรมแต่ละวัจนกรรม ซึ่งประกอบด้วยเงื่อนไข 4 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. เงื่อนไขเกี่ยวกับเนื้อความ (Propositional content) หมายถึง รายละเอียดที่เป็นเนื้อความของถ้อยคำนั้น
2. เงื่อนไขเบื้องต้นหรือเงื่อนไขบังคับพื้นฐาน (preparatory precondition) หมายถึง ความคิด ความเชื่อพื้นฐานที่ผู้พูดผู้ฟังมีมาก่อน
3. เงื่อนไขความจริงใจ (sincerity condition) หมายถึง เจตนาที่แท้จริงของผู้พูดในการกล่าวถ้อยคำนั้น ๆ
4. เงื่อนไขจำเป็นหรือเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญ (essential condition) หมายถึง การสื่อเจตนาที่ผู้พูดต้องการให้เกิดอะไรขึ้น

จากการศึกษาเงื่อนไขของวัจนกรรม เซอร์ลได้แบ่งประเภทของวัจนกรรมต่างๆ ออกเป็น 5 ประเภท ตามลักษณะของถ้อยคำ ดังนี้

1. วัจนกรรมบรรยายเหตุการณ์ (representatives) เป็นวัจนกรรมที่ผู้พูดสื่อไปยังผู้ฟังเพื่อบอกเล่าข้อเท็จจริงหรือนำเสนอเนื้อความให้ผู้ฟังได้รู้ เช่น การแจ้งให้ทราบ การบอกกล่าว การสรุป เป็นต้น
2. วัจนกรรมกำหนดให้ทำ (directives) เป็นวัจนกรรมที่ผู้พูดต้องการสื่อให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การขอร้อง การสั่ง การถาม เป็นต้น
3. วัจนกรรมการกล่าวผูกมัด (commissives) เป็นวัจนกรรมที่ผู้พูดสื่อว่า ผู้พูดจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในอนาคต เช่น การสัญญา การขู่ การเสนอ เป็นต้น

4. วจนกรรณการแสดงอารมณ์ความรู้สึก (expressives) เป็นวจนกรรณที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงภาวะเกี่ยวกับจิตใจ อารมณ์ และความรู้สึก เช่น การขอบคุณ การขอโทษ การแสดงความยินดี เป็นต้น

5. วจนกรรณประกาศ (declaratives) เป็นวจนกรรณที่ผู้พูดมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับสถานะภาพของบางสิ่งบางอย่าง เช่น การประกาศสงคราม การล้างบาป การไล่ออกจากงาน เป็นต้น

การแบ่งวจนกรรณต่าง ๆ ออกเป็น 5 กลุ่ม หากพิจารณาตามประเภทวจนกรรณจะเห็นว่ากลวิธีการตอบคำถามสามารถจัดอยู่ในวจนกรรณหลายประเภท เนื่องจากการตอบคำถามเป็นการกระทำที่ดารา นักแสดงต้องการบอกให้ทราบเกี่ยวกับเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมไปถึงมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกในการตอบคำถามสื่อมวลชน

นอกจากนี้เซอร์ลยังได้พัฒนาแนวคิดของออสตินที่ได้แบ่งถ้อยคำบ่งการกระทำออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ถ้อยคำบ่งการกระทำอย่างชัดเจน (primary/explicit): ถ้อยคำบ่งการกระทำอย่างชัดเจนจะมีกริยาที่แสดงวจนกรรณปรากฏอยู่ชัดเจนว่าผู้พูดต้องการแสดงการกระทำอะไร เช่น ห้ามเดินลาดสนาม คำว่า “ห้าม” เป็นกริยาที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าถ้อยคำนี้เป็นคำสั่ง หนูสัญญาว่าจะนอนตื่นเช้า คำว่า “สัญญา” แสดงการสัญญา เป็นต้น

2. ถ้อยคำบ่งการกระทำอย่างไม่ชัดเจน (secondary/implicit performative): ถ้อยคำบ่งการกระทำไม่ชัดเจนจะมีลักษณะคล้ายประโยคบอกเล่าทั่วไป แต่ความหมายของถ้อยคำนี้จะมีหลากหลายขึ้นอยู่กับบริบท เช่น มีจระเข้อยู่ในฟาร์ม ระวังหน่อยนะ (การเตือน) มีจระเข้อยู่ในฟาร์มอย่าทำเป็นปากดีไป (ขู่) เป็นต้น

ต่อมาเซอร์ล (Searle, 1969, 1976, อ้างใน กฤษดาพรรณ หงศ์ลดาธรรม์ และธีรณัฐ โชคสุวณิช, 2551: 100-102) นำแนวคิดเรื่องถ้อยคำบ่งการกระทำอย่างไม่ชัดเจนมาพัฒนาเป็นแนวคิดเรื่อง “วจนกรรณอ้อม” โดยอธิบายไว้ว่า วจนกรรณอ้อมเป็นการแสดงเจตนาของผู้พูด ใน 2 ระดับ คือ การแสดงเจตนาหลัก (primary illocutionary act) หมายถึง ถ้อยคำที่มีความหมายมากกว่าความหมายตามรูปภาษา และการแสดงเจตนารอง (secondary illocutionary act) หมายถึง ถ้อยคำตามรูปภาษาที่ปรากฏ (การพูดตรงตามเนื้อความ)

ตัวอย่าง

X: Let's go to the movie tonight.

(คืนนี้ไปดูหนังกัน)

Y: I have to study for an exam.

(ฉันต้องอ่านหนังสือสอบ)

จากตัวอย่างข้างต้น X คิดว่าถ้อยคำของ Y เกี่ยวข้องกับการเชิญชวน เพราะโดยทั่วไป ผู้ร่วมในการสนทนาจะเชื่อว่าผู้พูดผู้ฟังจะต้องปฏิบัติตามกฎในการให้ความร่วมมือในการสนทนาโดยเฉพาะเรื่องความเกี่ยวข้อง และแม้ว่าคำตอบของ Y จะไม่ตรงกับคำตอบที่คาดคะเนไว้ แต่โดยทั่วไปเรารับรู้ได้ว่า การเตรียมสอบเป็นกิจกรรมที่สำคัญและไม่อยากเสียเวลาไปกับการทำกิจกรรมอื่น เราจึงเข้าใจได้ว่าถ้อยคำของ Y เป็นการปฏิเสธการเชิญชวน X โดยอ้างถึงการสอบ เพราะฉะนั้น วัจนกรรมหลักของตัวอย่างนี้คือ การปฏิเสธการเชิญชวนซึ่งเป็นการพูดอ้อม ส่วนวัจนกรรมรองคือ การบอกเล่าความจริงตรงตามเนื้อความเกี่ยวกับการสอบ

งานวิจัยนี้ผู้วิจัยได้นำเรื่องการแสดงเจตนามาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์โดยดูว่าดารานักแสดงไทยมีเจตนาใดในการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถาม ซึ่งไม่เกี่ยวกับแนวคิดการใช้วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม

2.1.2 แนวคิดเรื่องความสุภาพและหน้า

ความสุภาพในการใช้ภาษามีความเกี่ยวข้องกับการเลือกใช้ภาษาในการสื่อสาร โดยเฉพาะเมื่อสถานการณ์การสื่อสารนั้นมีการคุกคามหน้าเกิดขึ้น ซึ่งความสุภาพในการใช้ภาษาสามารถมองได้ทั้งจากมุมมองของคนทั่วไปและมุมมองในเชิงทฤษฎี

ในช่วง 3 ทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการศึกษางานวิจัยทางความสุภาพออกมามากมายแต่ยังไม่สมบูรณ์นัก เพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นไปที่เรื่องความสุภาพต่อผู้อื่น โดยไม่ได้ให้ความสนใจกับการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาและเรื่องหน้าของผู้พูดที่ผู้พูดต้องการที่จะรักษาหน้าของตนเอง (รอง ฉิน, 2001) ผู้ที่ศึกษาแนวคิดเรื่องความสุภาพที่โดดเด่น เช่น กอฟฟ์แมน และบราวน์และเลวินสัน ซึ่งเป็นการศึกษาความสุภาพที่เกี่ยวข้องกับผู้พูด แต่การศึกษากลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยเป็นการใช้ภาษาของดารานักแสดงที่ต้องคำนึงถึงตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับชื่อนั้น ดังนั้น ผู้วิจัยจะกล่าวถึงแนวคิดเรื่องความสุภาพทั้งที่เกี่ยวข้องกับผู้ฟังและความสุภาพต่อตนเอง

เฟรเซอร์ (Fease, 1990: 219-236) กล่าวถึงความสุภาพในการใช้ภาษาว่าสามารถพิจารณาได้ 3 มุมมอง ดังนี้

1. มุมมองจากบรรทัดฐานทางสังคม (Social-norm view) เป็นการมองเรื่องความสุภาพในการใช้ภาษาตามความเข้าใจของคนทั่วไป นั่นคือ ภาษาจะมีความสุภาพมากขึ้น หากเราใช้ภาษาที่เป็นทางการมากขึ้นหรือเรียกว่า รูปภาษาแสดงการยกย่อง (honorifics; deference markers) ซึ่งวัตต์ (Watt, 1992) ได้กล่าวถึงความสุภาพในมุมมองนี้ว่า ความสุภาพเป็นลักษณะการใช้ภาษาของชนชั้นสูง แต่ไม่ได้แปลว่าการใช้ภาษาแบบนี้แสดงว่าผู้พูดกำลังคำนึงถึงผู้ฟังหรือยกย่องผู้อื่น

2. มุมมองจากกฎในการสนทนา (Conversational-maxim view) ได้แก่ มุมมองของเลคอฟ (Lakoff, 1973, 1977) และลีช (Leech, 1983) ทั้งสองคนมีมุมมองเรื่องความสุภาพในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ เลคอฟ มองความสุภาพนี้เป็นหลักสำคัญที่ทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล และได้อธิบายถึงหลักการหนึ่งในการสนทนาว่า ต้องพูดให้ชัดเจน (Be Clear) และต้องพูดให้สุภาพ (Be Polite) นอกจากนี้เลคอฟได้เสนอกลวิธีที่ทำให้การสนทนานั้นมีความสุภาพไว้ 3 ข้อ ได้แก่

- 1) การให้ทางเลือก (Give Option) เป็นการให้โอกาสผู้ฟังเลือกทำในสิ่งที่ตนต้องการ
- 2) การไม่บังคับ (Don't Impose) เป็นการไม่บังคับให้ผู้ฟังต้องปฏิบัติตามความต้องการของผู้พูด
- 3) การทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี (Make a feel good) เป็นการทำให้ผู้ฟังรู้สึกดี หลีกเลี่ยงประเด็นที่จะทำให้เกิดความขัดแย้ง

ส่วนลีชมองความสุภาพในแง่ของหลักการด้านบุคคลสัมพันธ์ โดยมองว่าความสุภาพเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างและรักษามิตรภาพ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้ ลีชได้กล่าวถึงหลักการความสุภาพไว้ 6 ประการ ได้แก่

- 1) การเพิ่มประโยชน์ให้ผู้ฟัง (Tact)
- 2) การลดประโยชน์ของผู้พูด (Generosity)
- 3) การยกย่องผู้ฟัง (Aprobation)
- 4) การถ่อมตัว (Modesty)
- 5) การเห็นด้วย (Agreement)
- 6) การเห็นอกเห็นใจ (Sympathy)

3. มุมมองการรักษาหน้า (face - saving view) ได้แก่ ทฤษฎีเรื่องหน้าและความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1987) ซึ่งมีการนำเสนอมุมมองเรื่องความสุภาพโดยเชื่อมโยงกับแนวคิดเรื่องหน้า (Face) ของกอฟฟ์แมน (Goffman, 1976) โดยมองว่า ความสุภาพนั้นเป็นการลดการคุกคามหน้าของผู้พูดผู้ฟัง ทฤษฎีนี้เป็นทฤษฎีที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลาย

แนวคิดเรื่องความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987)

บราวน์และเลวินสันได้นำแนวคิดเรื่องหน้ามาจากกอฟฟ์แมนที่ได้นิยามไว้ว่า “The concept of “face” can be defined as “the positive self-value a person effectively claims for himself.” (Goffman, 1967) กอฟฟ์แมน กล่าวว่า หน้าคือภาพลักษณ์สาธารณะ (public self image) ของบุคคลซึ่งคนในสังคมต้องการได้สำหรับตัวเอง และเมื่อได้มาแล้วก็เสียไปได้ เพราะฉะนั้นเป้าหมายในการสื่อสารก็คือ การป้องกันหน้าหรือภาพลักษณ์นี้ไว้

บราวน์และเลวินสันนำแนวคิดนี้มาอธิบายเรื่องความสุภาพในภาษาแต่เสริมประเด็นที่ว่า หน้า (face) หมายถึง ภาพลักษณ์ที่ทุกคนในสังคมต้องการ เป็นความต้องการพื้นฐานของสมาชิกในสังคม ซึ่งความต้องการดังกล่าวมี 2 ด้าน ได้แก่

1. หน้าด้านบวก (Positive face) คือ ความต้องการพื้นฐานที่จะให้ผู้อื่นชื่นชมคุณสมบัตินั้นของผู้ใช้ภาษามี
2. หน้าด้านลบ (Negative face) คือ ความต้องการพื้นฐานที่จะไม่ถูกรบกวนหรือลดทอนสิทธิ

ทฤษฎีของบราวน์และเลวินสันมีแนวคิดมาจากความคิดที่ว่า มนุษย์ทุกคนในสังคมต่างก็มีความต้องการพื้นฐานสองประการนี้ คือ หน้าด้านบวกและหน้าด้านลบ ดังนั้นในการสนทนาเราจะต้องรักษาหน้าของคู่สนทนาไว้และพยายามที่จะป้องกันหน้าของกันและกัน เพื่อที่จะรักษาความสัมพันธ์ที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง (กฤษดาพรรณ หงส์ลดาธรรม และธีรณัฐ โชคสุวณิช, 2551: 129)

แนวคิดเรื่องหน้าของบราวน์และเลวินสันได้เริ่มจากความคิดที่เชื่อว่าเป็นหลักสากลซึ่งมีลักษณะ 6 ประการ ดังนี้

1. ผู้ร่วมสนทนาทุกคนต่างมีหน้าด้านบวกและหน้าด้านลบ และผู้ร่วมสนทนาทุกคนจะเลือกใช้กลวิธีในการสนทนาเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของตน
2. ผู้ร่วมสนทนาทั้งสองฝ่ายต่างก็รักษาหน้าของฝ่ายตรงข้าม และหวังให้ฝ่ายตรงข้ามรักษาหน้าของตนเช่นกัน

3. ในการสนทนาที่มีการกระทำบางอย่างที่อาจทำให้คู่สนทนาเสียหน้า ซึ่งเรียกว่า “การกระทำที่คุกคามหน้า” หรือ Face Threatening acts หรือ เรียกย่อๆ ว่า FTAs

4. โดยทั่วไปแล้วผู้พูดจะพยายามลดความเสี่ยงในการคุกคามหน้าของผู้ฟัง นอกจากนี้ผู้พูดต้องการพูดตรงไปตรงมามากกว่าที่จะรักษาหน้าผู้ฟัง

5. หากการกระทำนั้นมีความเสี่ยงที่จะคุกคามหน้าผู้ฟังมากเท่าใด ผู้พูดก็จะยิ่งเลือกกลวิธีที่ช่วยลดความเสี่ยงมากขึ้นเท่านั้น

6. สิ่งเหล่านี้เป็นความรู้ที่คู่สนทนามีร่วมกัน คู่สนทนาจะไม่เลือกใช้กลวิธีที่มีความเสี่ยงน้อยกว่าที่จำเป็น เพราะจะทำให้เห็นว่าการกระทำนั้นคุกคามหน้าผู้ฟังมากกว่าที่เป็นจริง

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า บราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987) เรียกการกระทำใด ๆ ที่ทำให้ผู้อื่นหรือตนเองเสียหน้าว่า วัจนกรรมที่คุกคามหน้า (face-threatening acts หรือ FTA) ซึ่งบราวน์และเลวินสันได้จำแนกประเภทการคุกคาม โดยพิจารณาว่าเป็นการคุกคามผู้พูดหรือผู้ฟังไว้ดังนี้

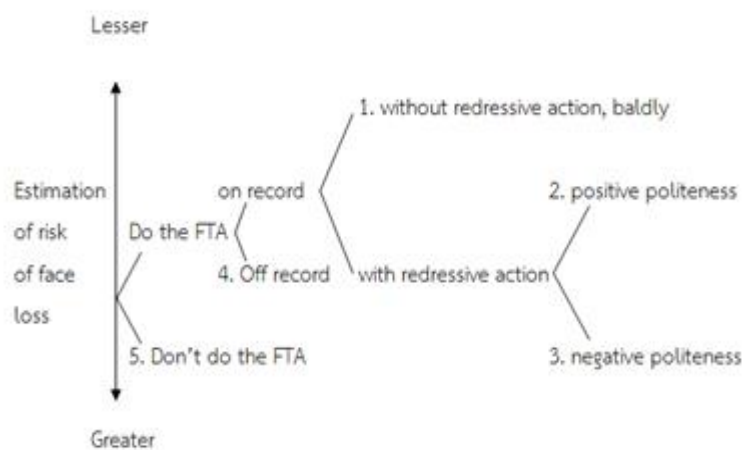
1. วัจนกรรมที่คุกคามหน้าด้านลบของผู้ฟัง เป็นการกระทำที่แสดงความคาดหวังหรือกำหนดให้ผู้ฟังกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือมีความรู้สึกลอยๆ ใดอย่างหนึ่งที่ทำให้ต้องทำสิ่งนั้น หรือผู้ฟังต้องกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อปกป้องสิ่งที่มีอยู่ เช่น การสั่ง การแนะนำ การเตือน การสัญญา การชม

2. วัจนกรรมที่คุกคามหน้าด้านบวกของผู้ฟัง เป็นการกระทำที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ฟัง หรือผู้พูดไม่เห็นความสำคัญของผู้ฟัง เช่น การไม่เห็นด้วย การแสดงความไม่เคารพ การไม่ให้ความร่วมมือ

3. วัจนกรรมที่คุกคามหน้าด้านลบของผู้พูด เช่น การขอขอบคุณ การตอบรับการขอร้อง การแก้ตัว

4. วัจนกรรมที่คุกคามหน้าด้านบวกของผู้พูด เช่น การขอโทษ การยอมรับผิด การสารภาพ การถ่อมตัว

บราวน์และเลวินสันได้ทำแผนภูมิแสดงการเลือกกลวิธีการใช้ภาษาสุภาพในการรักษาหน้า โดยมีปริมาณการเสี่ยงในการเสียหน้าจากน้อยไปหามาก ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงทางเลือกในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เมื่อต้องกระทำวจนกรรมที่คุกคามหน้าผู้ฟัง ตามแนวคิดของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1987: 69)

จากแผนภูมิข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า หากผู้พูดพิจารณาว่าวจนกรรมนั้นมีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าผู้ฟังมาก ผู้พูดอาจเลือกไม่ทำวจนกรรมใดๆ หรืออาจเลือกกลวิธีที่ช่วยลดความรุนแรงของความเสียหายในการคุกคามหน้าลง แต่ถ้าผู้พูดพิจารณาว่าวจนกรรมนั้นมีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าผู้ฟังน้อย ผู้พูดอาจเลือกแสดงวจนกรรมนั้นอย่างตรงไปตรงมาก็ได้ ซึ่งบราวน์และเลวินสันได้เสนอกลวิธีที่จะกระทำวจนกรรมที่คุกคามหน้า 4 กลวิธี (The four super – strategies for doing FTAs) โดยพิจารณาความเสี่ยงของการคุกคามหน้าจากน้อยไปมาก (Brown and Levinson, 1978, 1987: 60 อ้างใน รุ่งอรุณ ใจชื่อ, 2549:16) ดังนี้

1. Bald on Record เป็นวิธีการที่ใช้การกล่าวอย่างชัดเจน ตรงไปตรงมา บราวน์และเลวินสัน กล่าวถึงกลวิธีนี้ว่าเป็นการปฏิบัติตามหลักการในการสื่อสารของไกรซ์ (Grice's Maxims) ประกอบด้วยหลักการ 4 ข้อ คือ

1) หลักคุณภาพ (Maxim of Quality) คือ ไม่พูดสิ่งที่เป็นเท็จ พูดแต่ในสิ่งที่เป็นความจริง มีความจริงใจ

2) หลักปริมาณ (Maxim of Quantity) คือ การพูดเท่าที่จำเป็น ไม่น้อยหรือมากเกินไปเกินความต้องการของผู้ฟัง

3) หลักสัมพัทธ์ (Maxim of Relation) คือ พูดในสิ่งที่สัมพันธ์ เป็นเรื่องเดียวกัน

4) หลักคุณลักษณะ (Maxim of Manner) คือ พูดชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่กำกวม และเป็นลำดับ

ผู้พูดจะใช้กลวิธีตรงไปตรงมาก็ต่อเมื่อ วัจนกรรมนั้นมีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าน้อยหรือในสถานการณ์นั้น “หน้า” มีความสำคัญน้อยกว่าการกระทำวัจนกรรม เช่น ในกรณีฉุกเฉิน การแนะนำ การตักเตือน เพื่อประโยชน์ของผู้ฟัง การแสดงความยินดี หรือบอกว่า เป็นต้น

2. Positive Politeness กลวิธีความสุภาพด้านบวก คือ วิธีการที่คำนึงถึงหน้าด้านบวกของผู้ฟังที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้พูดจะใช้ถ้อยคำที่แสดงการยอมรับผู้ฟัง พูดในสิ่งที่ผู้ฟังต้องการ เช่น ใช้คำที่แสดงความสนใจผู้ฟัง แสดงความเป็นพวกพ้องกลุ่มเดียวกัน แสดงว่าเป็นเพื่อนกัน

3. Negative politeness กลวิธีความสุภาพด้านลบ คือ วิธีการที่คำนึงถึงหน้าด้านลบของผู้ฟังที่ต้องการเป็นอิสระ ไม่ถูกบังคับหรือขัดขวางการกระทำ บรรวณและเลวินสัน กล่าวว่า หัวใจสำคัญของกลวิธีนี้ คือ การไม่บังคับข่มขู่หรือควบคุมผู้ฟัง (Don't coerce H) ผู้พูดจะใช้ถ้อยคำที่ลดน้ำหนักการคุกคามลง หรือแสดงการขอโทษที่ก้าวก่ายหรือล่วงละเมิดอิสรภาพของผู้ฟัง

4. off record กลวิธีอ้อม คือ การใช้ถ้อยคำ คือ การใช้ถ้อยคำที่สามารถตีความได้มากกว่าหนึ่งความหมาย ใช้เมื่อวัจนกรรมนั้นเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าผู้ฟังมาก บรรวณและเลวินสัน กล่าวว่า กลวิธีนี้เป็นการใช้การละเมิดหลักการการสื่อสารของไกรซ์ (Grice's Maxims) เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่างและผู้ฟังสามารถตีความเจตนาของผู้พูดได้โดยอาศัยบริบทของการสนทนา ผู้พูดจะใช้ถ้อยคำที่ผู้กมัตตนเองว่าตนกล่าววัจนกรรมใดกันแน่ เช่น การกล่าวน้อยหรือมากกว่าความจริง การใช้ถ้อยคำนัยแฝง การใช้อุปลักษณ์ การพูดแบบคลุมเครือ เป็นต้น และผู้ฟังจะต้องตีความเจตนาของผู้พูดด้วยตัวเอง

จากกลวิธีที่กล่าวมาข้างต้น แต่ละกลวิธีมีข้อดีที่แตกต่างกันไป ซึ่งการที่ผู้พูดจะเลือกใช้กลวิธีใดนั้นจะต้องคำนึงถึงข้อดีของแต่ละกลวิธี ดังที่บรรวณและเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987 อ้างใน ญัฐพร พานโพธิ์ทอง, 2547) กล่าวถึงไว้ ดังนี้

กลวิธี	ข้อดี
1. กลวิธีตรงไปตรงมา	สื่อเจตนาของผู้พูดได้อย่างชัดเจน ไม่กำกวม
2. กลวิธีรักษาหน้าด้านบวก	รักษาหน้าผู้ฟัง ทำให้บรรยากาศเป็นมิตร
3. กลวิธีรักษาหน้าด้านลบ	รักษาหน้าผู้ฟัง ลดบรรยากาศของการคุกคาม
4. กลวิธีอ้อม	ลดความเสี่ยงต่อการคุกคามได้มาก ผู้ฟังมีทางเลือก

แนวคิดเรื่องความสุภาพของบรรวาร์และเลวินสันเป็นแนวคิดที่มีทั้งการรักษาหน้าของ ตัวผู้พูด และตัวผู้ฟัง แต่หากพิจารณาแล้วจะสังเกตได้ว่า แนวคิดเรื่องความสุภาพของบรรวาร์และเลวินสันมุ่งสนใจไปยังการรักษาหน้าของผู้ฟังหรือคู่สนทนามากกว่า ด้วยเหตุนี้ รong เฉิน (Rong Chen, 2001) จึงได้ศึกษาความสุภาพที่มุ่งสนใจไปยังการรักษาหน้าของผู้พูดหรือตนเอง เรียกว่า แนวคิดเรื่องความสุภาพต่อตนเอง (Self-Politeness)

แนวคิดเรื่องความสุภาพต่อตนเอง (Self-Politeness)

รong เฉิน (Rong Chen, 2001) กล่าวว่า ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาได้มีการศึกษางานวิจัยเรื่องความสุภาพอย่างมากมายแต่ยังไม่สมบูรณ์ เพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นศึกษาไปที่เรื่องของความสุภาพต่อผู้อื่นโดยไม่ได้ให้ความสนใจกับเรื่องหน้าของผู้พูด ซึ่งในความเป็นจริงผู้พูดก็ต้องการที่จะรักษาหน้าของตนเองด้วยเช่นกัน ในการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาของผู้พูดนั้น ผู้พูดต้องตัดสินใจด้วยว่าวัจนกรรมนั้นคุกคามหน้าของตนเองมากน้อยเพียงใด แนวคิดของรong เฉิน มีการสร้างแบบจำลองของความสุภาพต่อตนเองภายใต้กรอบทฤษฎีของบรรวาร์และเลวินสัน แบบจำลองชิ้นนี้ได้บอกกลวิธีเด่น ๆ และปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีของผู้พูด

รong เฉิน กล่าวว่า ความสุภาพต่อตนเองจะถูกใช้ในกรณีที่การสื่อสารนั้นต้องการที่จะปกป้องและยกระดับหน้าของตัวผู้พูดให้ดีขึ้น ซึ่งมีอิทธิพลต่อคำพูดและการเลือกกลวิธีในการพูด

“Self – politeness refers to cases in communication where the need to protect and enhance one’s own face influences what one says and the way she say it.” (Chen, 2001)

รong เฉิน (Chen, 2001) ได้เสนอกลวิธีต่างๆ เมื่อต้องกระทำวัจนกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าตนเอง ซึ่งฉินเรียกการกระทำใดๆ ที่มีผลต่อการคุกคามหน้าตนเองนั้นว่า SFTA (Self-Face Threatening Act) สามารถแสดงได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิแสดงทางเลือกในการใช้กลวิธีต่าง ๆ เมื่อต้องกระทำวัจนกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าตนเอง
ตามแนวคิดของ เฉิน (Chen, 2001)

จากแผนภูมิข้างต้นสามารถอธิบายได้ว่า หากผู้พูดพิจารณาว่าวัจนกรรมนั้นมีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าตนเองมาก ผู้พูดอาจไม่เลือกกระทำวัจนกรรมใด ๆ หรืออาจจะเลือกกลวิธีที่ช่วยลดความรุนแรงของความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าลง แต่ถ้าผู้พูดพิจารณาว่า วัจนกรรมนั้นมีความเสี่ยงต่อการคุกคามหน้าตนเองน้อย ผู้พูดอาจเลือกแสดงวัจนกรรมนั้นอย่างตรงไปตรงมาก็ได้ ทั้งนี้ เฉิน ได้เสนอกลวิธีการกระทำวัจนกรรมที่เสี่ยงต่อการคุกคามหน้าของผู้พูด (Strategies for doing SFTA's) ไว้ 4 กลวิธี ดังนี้

1. Baldly คือ วิธีการกล่าวอย่างตรงไปตรงมา หรือกลวิธีตรง ผู้พูดจะใช้เมื่อเห็นว่า วัจนกรรมนั้นตนเองมีความเสี่ยงต่อการเสียน้ำน้อยที่สุด

2. With redress คือ วิธีการตักแตงถ้อยคำ วิธีการนี้ผู้พูดจะใช้เมื่อเห็นว่าการกระทำ วัจนกรรมนั้นอย่างตรงไปตรงมาอาจทำให้ตนค่อนข้างเสี่ยงที่จะเสียน้ำ กลวิธีที่ผู้พูดใช้ตักแตงถ้อยคำมีดังนี้

2.1 การกล่าวชี้แจงหรือให้เหตุผล (Justify) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้ขอโทษ อธิบาย หรือให้เหตุผลต่อการกระทำวัจนกรรมนั้น ๆ

2.2 การกล่าวแย้ง (Contradict) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดจะใช้เพื่อแสดงว่าตนรับรู้หรือยอมรับความผิดของตน แต่ขณะเดียวกันก็ปฏิเสธความผิดนั้นด้วย

2.3 การกลบเกลื่อน (Hedge) เป็นกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ช่วยลดน้ำหนักของถ้อยคำให้มีน้ำหนักอ่อนลง โดยการแสดงว่าผู้พูดผิดพลาดเพียงบางส่วนเท่านั้น

2.4 การเลี่ยงการกล่าวถึงบุคคล (Impersonalize) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดหลีกเลี่ยงไม่ใช้สรรพนามอ้างถึงหรือสรรพนามบุรุษที่ 1 ซึ่งเป็นการพยายามทำให้ตนเองออกห่างจากความผิดนั้น

และจะกล่าวเพียงว่ามีบางอย่างเกิดขึ้นหรือกล่าวว่ามีผลกระทบที่ผิดเท่านั้น

2.5 การใช้อารมณ์ขัน (Use humor) คือ กลวิธีที่ทำให้เป็นเรื่องตลกเพื่อกลบเกลื่อนความผิดหรือสิ่งที่ทำให้ตนเสียหน้า

2.6 การแสดงความมั่นใจ (Be confident) เป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับตนเอง โดยการแสดงให้เห็นถึงความสามารถหรือความเข้มแข็งของตนในสถานการณ์ที่ต้องเสี่ยงต่อการเสียหน้าหรือถูกทำร้าย

2.7 การแสดงการถ่อมตน (Be modest) เป็นกลวิธีที่ตรงกันข้ามกับกลวิธีการแสดงความมั่นใจ กลวิธีนี้ผู้พูดจะใช้เมื่อพิจารณาเห็นว่าในสถานการณ์นั้นการแสดงการถ่อมตนเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่า และเป็นทางเลือกที่ดีที่จะยกระดับหน้าของตนเองให้สูงขึ้น

2.8 การแสดงความลังเลใจ (Hesitate) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้เพื่อหลีกเลี่ยงจากการคุกคาม เมื่อรู้สึกว่าจะจนกรรมนั้นทำให้ผู้พูดถูกคุกคาม ไม่เป็นอิสระหรือถูกบังคับ

2.9 การเพิ่มเงื่อนไข (Attach conditions) เป็นกลวิธีที่ผู้พูดใช้เมื่อรู้สึกว่า วัจนกรรมนั้นทำให้ผู้พูดถูกคุกคาม ไม่เป็นอิสระหรือถูกบังคับเช่นเดียวกันกับกลวิธีการแสดงความลังเลใจ แต่ผู้พูดจะเพิ่มเงื่อนไขเพื่อให้ผู้ฟังยืนยันการกระทำวัจนกรรมนั้นอีกครั้งหนึ่ง

3. Off record กลวิธีอ้อมหรือกลวิธีไม่ตรงประเด็น เป็นกลวิธีที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาหน้าของผู้พูดซึ่งต่างจากของบราวน์และเลวินสันที่ใช้กลวิธีนี้เพื่อรักษาหน้าของผู้ฟัง กลวิธีนี้ผู้พูดจะเพิ่มการละเมิดหลักการการสื่อสารของไกรซ์ (Grice's Maxims) เพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งเงินได้แบ่งชนิดของกลวิธีอ้อมตามการละเมิดหลักการการสื่อสารของไกรซ์แต่ละข้อ ดังนี้

- 1) ละเมิดหลักปริมาณ (Maxim of Quantity) คือ พูดมากหรือน้อยเกินความจำเป็น
- 2) ละเมิดหลักคุณภาพ (Maxim of Quality) คือ พูดในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง
- 3) ละเมิดหลักสัมพันธ (Maxim of Relation) คือ พูดในสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับที่ผู้ฟังต้องการ หรือพูดไม่ตรงกับเรื่อง
- 4) ละเมิดหลักคุณลักษณะ (Maxim of Manner) คือ พูดกำกวม ไม่ชัดเจน ไม่เป็นลำดับ

4. Withhold the SFTA เป็นกลวิธีที่ผู้พูดไม่กล่าวถ้อยคำใด ๆ หรือกลวิธีที่ยับยั้งการกระทำที่คุกคามหน้าตนเอง คือ การไม่กล่าวถ้อยคำใด ๆ หรือการเงียบ เพื่อหลีกเลี่ยงการกระทำที่ทำให้ตัวผู้พูดเองเสียหน้า ซึ่งบางครั้งอาจเป็นการพยายามไม่แสดงออกในพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมขณะอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกคุกคามหน้า

จากทฤษฎีเรื่องวัจนกรรมและแนวคิดของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987) และแนวคิดของรอน เฉิน (Rong Chen, 2001) แสดงให้เห็นถึงความสุภาพในภาษาที่ผู้พูดจะเลือกใช้เมื่อถูกคุกคามหน้า ในการสัมภาษณ์ดารานักแสดง การกระทำของสื่อมวลชนก็ถือได้ว่าเป็นการกระทำที่คุกคามหน้าดารานักแสดงโดยตรง ดารานักแสดงจึงต้องเลือกใช้ความสุภาพในการตอบคำถามที่แตกต่างกันไปเพื่อที่จะรักษาภาพลักษณ์ของตัวเองไว้และในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อบุคคลอื่นด้วย

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการตอบคำถาม

ดิลลอน (Dillon, 1990: 146-149 อ้างใน ศุภธิดา เทียมสมบูรณ์, 2541:15) ได้อธิบายเกี่ยวกับรูปแบบของการตอบคำถามว่าจำแนกออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การไม่สนองคำถาม (non-response)

คือ การตอบคำถามแบบนอกเรื่อง คำตอบที่ได้จะไม่สอดคล้องกับคำถามของผู้สนทนา โดยผู้ตอบคำถามอาจนิ่งเงียบ ไม่กล่าวถ้อยคำอะไรเลย หรืออาจเปลี่ยนหัวข้อเรื่องที่เป็นคำถาม สำหรับการตอบคำถามแบบเข้าเรื่อง (response) คำตอบที่ได้จะสอดคล้องกับคำถามโดยเป็นถ้อยคำที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับคำถาม ผู้ตอบคำถามอาจทวนคำถามหรือกล่าวอ้างอิงถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำถามในคำตอบ

2. การสนองคำถามแบบเลี่ยงประเด็น (non-answer responses)

คือ การตอบคำถามแบบเข้าเรื่องแต่เลี่ยงประเด็นคำถาม ลักษณะการตอบจะสอดคล้องกับคำถามแต่ไม่ได้ให้คำตอบอย่างแท้จริง ซึ่งอาจเป็นเพียงการรับรู้เรื่องที่ถามแต่ไม่ได้ให้คำตอบในประเด็นที่ต้องการถาม ลักษณะการตอบที่สอดคล้องกับคำถามแบบนี้แสดงออกมาในรูปของการกล่าวขอโทษ (excuses) เป็นการตอบที่แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบไม่สามารถตอบคำถามได้หรือไม่ต้องการจะตอบคำถาม

การตอบคำถามแบบเข้าเรื่องแต่เลี่ยงประเด็นคำถามอีกลักษณะหนึ่งคือ การเลี่ยงคำถาม ผู้ตอบคำถามจะพยายามแสดงว่าผู้ถามคำถามทราบเรื่องราวที่อยู่แล้ว และอาจกล่าวว่าคุณถามไม่สมควรถามคำถามเหล่านี้ นอกจากนี้ผู้ตอบยังอาจแสดงการปฏิเสธหรือไม่ยอมรับคำถามนั้นด้วย ลักษณะการตอบที่สอดคล้องกับคำถามแต่ไม่ได้ให้คำตอบนี้พบมากในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนของผู้มีชื่อเสียง

3. การสนองคำถามแบบตรงประเด็น (answer-response)

คือ การตอบแบบเข้าเรื่องและตรงประเด็นคำถาม คำตอบที่ได้จะสอดคล้องกับคำถามและเป็นการตอบคำถามนั้นโดยตรง จึงเป็นเหมือนการเติมเต็มส่วนที่เป็นความคาดหวังของคำถามให้สมบูรณ์เหมาะสมกับมุมมองของผู้ถาม

การจำแนกรูปแบบการตอบคำถามของติลลอนไม่ได้อธิบายถึงเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก แต่ผู้วิจัยได้นำการจำแนกรูปแบบการตอบคำถามของติลลอนข้างต้นมาเป็นแนวทางในการประยุกต์ใช้จำแนกกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยโดยพิจารณาจากรูปและเนื้อความ ในงานวิจัยกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยนี้ ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวในการวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อม

นอกจากนี้ ในการศึกษากลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดง ผู้วิจัยเห็นว่ามียุทธศาสตร์ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์บางประการที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงซึ่งก็คือ ยุทธศาสตร์ด้านเพศ โดยผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงกับยุทธศาสตร์ด้านเพศของผู้พูด ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะขอก้าวถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาษาและเพศของผู้พูด

2.1.4 แนวคิดและทฤษฎีเรื่องภาษากับเพศของผู้พูด

การศึกษาตามแนวภาษาศาสตร์สังคม เพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สถานภาพของคนในสังคมต่างกัน และส่งผลให้พฤติกรรมการใช้ภาษาของคนในสังคมต่างกันด้วย ด้วยเหตุนี้นักภาษาศาสตร์สังคมจึงได้มีแนวคิดและทฤษฎีเรื่องภาษากับเพศของผู้พูด

เอมอร์ ตรูวีซีเยร (2532) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างของภาษาระหว่างเพศหญิงและเพศชายที่มีมาจากรหัสของสังคมว่ามีอยู่ 2 ประการ ได้แก่ ประการแรก คือ ความแตกต่างในด้านการอบรมเรื่องการใช้ภาษา โดยในช่วงของวัยเด็กอายุ 4-5 ปี ภาษาที่เด็กใช้จะมีลักษณะคล้ายกันที่ถือว่าเป็นภาษาของผู้หญิง แต่เมื่อโตขึ้นเด็กผู้ชายจะเริ่มใช้ภาษาอีกแบบหนึ่งคือ มีความไม่สุภาพแต่นั่นคือสิ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้ชายที่มีความแข็งแกร่ง ส่วนเด็กผู้หญิงก็ต้องยึดการใช้ภาษาแบบเดิมคือสุภาพ ไม่หย่าบคาย เพราะหากผู้หญิงใช้ภาษาไม่สุภาพเหมือนเด็กผู้ชายก็จะถูกตำหนิได้ ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ผู้หญิงจะต้องคำนึงถึงฐานะทางสังคมมากกว่าผู้ชาย และสาเหตุประการที่สอง คือ ความเหลื่อมล้ำทางสังคม กล่าวคือ สังคมโดยทั่วไปมักจะยกย่องเพศชาย จึงเกิดความไม่เสมอภาคกันระหว่างเพศหญิงและเพศชาย ทำให้เกิดภาษาที่กล่าวถึงทั้งสองเพศที่แตกต่างกัน

โดยคำที่ใช้กับเพศชายจะไม่รุนแรงหรือแสดงการดูถูกเหยียดหยามเท่ากับคำที่ใช้กับเพศหญิง เช่น คำว่า อีตัวหรือไอ้ตัว จะหมายถึงบุคคลที่มีอาชีพขายบริการ ถ้าคำว่า ไอ้ตัว จะหมายถึงผู้ชายที่มีอาชีพขายบริการ แต่ถ้าเป็นผู้หญิงนอกจากคำว่า อีตัว แล้วยังมีคำอีกหลายคำด้วยกัน เช่น โสเภณี นางกลางเมือง เป็นต้น ซึ่งคำที่ใช้คำผู้หญิงจะแสดงความหมายไปในทางที่ไม่ดีและเป็นอาชีพที่ดูถูกคน ทั้งนี้ก็เป็นเพราะสังคมกำหนดว่าผู้หญิงจะต้องประพฤติตัวให้อยู่ในกรอบที่สังคมกำหนดไว้ นอกจากนี้ การใช้ภาษาของผู้หญิงมักจะใช้คำที่แสดงความไม่มั่นใจในการพูดโดยจะใช้คำเหล่านี้ เช่น I think..., I guess..., I wonder เป็นต้น หรือในการบอกจำนวนผู้หญิงมักจะใช้การประมาณมากกว่าบอกจำนวนตรง ๆ ซึ่งต่างกับผู้ชายที่จะบอกจำนวนที่ถูกต้องชัดเจน เช่น ผู้หญิงมักจะพูดว่า “about 6 book” หรือ “around 6 books” เป็นต้น ในภาษาไทยก็จะมีการใช้คำที่แตกต่างกัน เช่น คำสรรพนาม คำลงท้ายเพื่อความสุภาพ คำอุทาน หรือแม้แต่การตั้งชื่อ ก็ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะของเพศหญิงและเพศชาย งานของเอมอร์ แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงจะต้องใช้ภาษาที่สุภาพแสดงถึงความอ่อนโยน เรียบร้อยมากกว่าผู้ชาย ในขณะที่ผู้ชายจะใช้ภาษาที่แสดงถึงความมั่นใจ เด็ดเดี่ยว เข้มแข็งและตรงไปตรงมามากกว่าผู้หญิง และนอกจากการใช้ภาษาจะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางด้านเพศแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงลักษณะของสังคมที่มักจะยกย่องเพศชายให้เหนือกว่าเพศหญิงอีกด้วย

ในภาษาต่างประเทศ เลสลีย์ มิลรอย (Milroy, 1988) ได้เสนอแนวคิดในบทความเรื่อง “New perspectives in the analysis of sex differentiation in language” ไว้ว่า ผู้วิจัยควรพิจารณาบรรทัดฐานของความเป็นชาย (masculine) และความเป็นหญิง (feminine) ก่อนที่จะนึกถึงบรรทัดฐานของสถานภาพสูงกับสถานภาพต่ำ (a high-status and low-status norm) ซึ่งงานวิจัยของมิลรอยได้เห็นแย้งกับงานวิจัยส่วนใหญ่ในสังคมตะวันตกที่มักจะให้ความสำคัญกับตัวแปรชนชั้นทางสังคมก่อนเสมอ กล่าวได้ว่า มิลรอยให้ความสนใจกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดเป็นตัวแปรสำคัญก่อนตัวแปรอื่นๆ

ปี 1990 เลคอฟ (Lakoff, 1990 อ้างใน มณฑิรา ตาเมือง, 2555: 70) เป็นอีกบุคคลหนึ่งที่ศึกษาลักษณะการใช้ “ภาษาแบบผู้หญิง” โดยได้ข้อสรุปจากงานวิจัยว่า ลักษณะภาษาของผู้หญิงส่วนใหญ่มักใช้ภาษาที่อ่อนหวาน สุภาพ ไม่พูดคำหยาบ มีลักษณะเป็นทางการ ไม่แสดงอำนาจหรือไม่แสดงความแข็งกระด้าง เป็นถ้อยความที่แสดงความรู้สึกและเนื้อหาที่พูดจะเป็นเนื้อความแบบกลาง ๆ ไม่นิยมเอียงไปทางใดทางหนึ่งอย่างชัดเจน อีกทั้งมักใช้การพูดอ้อมมากกว่าการกล่าวออกมาอย่างตรงไปตรงมา และในปีเดียวกัน เท็นเนน (Tannen, 1990 อ้างใน จุไรรัตน์ รัตติโชติ, 2557:142) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาที่ต่างกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายว่า ผู้หญิงเลือกจะใช้ภาษาที่ไม่แสดงถึงการออกคำสั่ง โดยหลีกเลี่ยงการแสดงความขัดแย้งด้วยการคล้อยตาม สนับสนุนหรือใช้วิธีการเสนอแนะมากกว่าที่จะใช้คำสั่ง ส่วนผู้ชายมักใช้ภาษาตรงมากกว่าภาษาอ้อม และภาษาที่ใช้มักแสดงถึงการออก

คำสั่ง แสดงการโต้แย้ง หรือไม่คล้อยตามคู่สนทนา เพื่อแสดงถึงการมีอำนาจหรือภาวะการเป็นผู้นำของเพศชาย

ต่อมาในปี 1992 ทรัตทิลล์ (Trudgill, 1992:35) ได้สนับสนุนความคิดที่ว่า ความแตกต่างกันของเพศชายกับเพศหญิงที่มีความเกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้ภาษา โดยทรัตทิลล์ใช้คำว่า “Genderlect” เพื่ออธิบายความหลากหลายหรือวิธภาษา (variety) ที่หมายถึงการใช้ภาษาเฉพาะในแต่ละเพศซึ่งเกิดขึ้นในหลาย ๆ ภาษาว่าไม่จำเป็นต้องมีความหลากหลายที่มากหรือน้อยอย่างไร และเป็นความแตกต่างของการใช้ภาษาตั้งแต่ระดับคำ วลี หรือวิธีการสนทนาในภาษาโดยเฉพาะการออกเสียงสระ พยัญชนะที่หลากหลายลักษณะในภาษาเดียวกันหรือใช้การสิ้นสุดทางไวยากรณ์ (Grammatical ending) ที่หลากหลายในต่างภาษา ซึ่งความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงส่วนใหญ่จะแสดงให้เห็นในรูปแบบโน้มของปริมาณความถี่ในประเด็นต่าง ๆ ของการใช้ภาษามากกว่าที่เป็นความแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

ปี 1994 เท็นเนน (Tannen, 1994 อ้างใน มณฑิรา ตาเมือง, 2555: 70) ได้สนใจศึกษาเรื่องเพศสภาพกับการใช้ภาษาในงานวิจัยเรื่อง You Just Don't Understand: Women and Men in Conversation โดยวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้วาจากรรมหรือความแตกต่างในการใช้คำพูดในการแสดงความคิดเห็นของเพศหญิงและเพศชายโดยเก็บข้อมูลจากที่ทำงานและสังเกตความไม่เท่าเทียมกันของเพศสภาพหญิงและชายในการทำงานร่วมกันโดยการสื่อสารออกทางภาษา งานวิจัยดังกล่าวทำให้เห็นว่าปัจจัยความแตกต่างทางเพศหรือเพศสภาพนั้นส่งผลอย่างมากต่อการใช้ภาษาในการแสดงความคิดเห็นอันส่งผลโดยตรงต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ในภาษาไทย อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) เสนอว่า ความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายทำให้พฤติกรรมระหว่างทั้ง 2 เพศแตกต่างกัน รวมไปถึงพฤติกรรมทางภาษา กล่าวคือ พฤติกรรมทางภาษาระหว่างเพศชายและเพศหญิงเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดวิธภาษาเพศ (sex variety) คือ วิธภาษาชาย และวิธภาษาหญิง สำหรับความแตกต่างระหว่างภาษาผู้ชายและภาษาผู้หญิงภาษาไทยยังไม่ค่อยเห็นความแตกต่างที่ชัดเจน ยกเว้นคำเรียกแทนตัวผู้พูด แต่ความแตกต่างอาจจะเป็นด้านความถี่ในการใช้รูปภาษารูปเดียวกัน และผู้หญิงมักจะใช้วิธีการเสนอแนะมากกว่าแต่ไม่ใช้ภาษาที่แสดงถึงการออกคำสั่ง ส่วนผู้ชายมักจะใช้ภาษาตรงมากกว่าภาษาอ้อมและภาษาที่ใช้จะแสดงถึงการออกคำสั่ง การโต้แย้งหรือไม่คล้อยตามคู่สนทนา เพื่อแสดงถึงการมีอำนาจของเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับที่ Tannen (1990) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดเรื่องเพศและภาษาของอมราถือได้ว่าเป็นแนวคิดที่เป็นหลักสากล เพราะมีความสอดคล้องกับแนวคิดของมิลรอยที่เห็นว่าปัจจัยด้านเพศเป็นตัวแปรสำคัญในการศึกษาการแปรของภาษาในสังคม

จากแนวคิดและทฤษฎีเรื่องภาษากับเพศของผู้พูด จะเห็นว่า ปัจจัยด้านเพศเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการเลือกใช้ภาษาของคนในสังคมที่แตกต่างกัน นอกเหนือจากการใช้คำเรียกแทนตัวเองและการใช้คำลงท้าย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดที่ต่างเพศกันว่าจะมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีทางภาษาในการตอบคำถามที่แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสัมภาษณ์บุคคลสาธารณะ

2.2.1.1 การสัมภาษณ์นักการเมือง

ในด้านการศึกษากการใช้ภาษาในการตอบคำถาม งานวิจัยของศุภจิตา เทียมสมบูรณ์ (2541) ถือเป็นงานวิจัยเล่มแรก ๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะของไทย ศุภจิตาศึกษากลไกทางภาษาในการตอบคำถามของนักการเมืองในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน โดยเก็บข้อมูลจากเทปการสัมภาษณ์ของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 9 ไอทีวี และไทยสกาย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะการตอบคำถามของนักการเมืองมี 3 รูปแบบ คือ การตอบแบบเข้าเรื่องตรงประเด็น การตอบแบบเข้าเรื่องเลี่ยงประเด็น และการตอบแบบนอกเรื่อง และในการตอบคำถามทุกรูปแบบของนักการเมืองใช้กลวิธีการกลบเกลื่อน เพื่อแสดงให้เห็นว่านักการเมืองไม่ต้องการผูกมัดตนเองกับถ้อยคำที่กล่าวจึงตอบคำถามให้เกิดความคลุมเครือ การศึกษากลไกทางภาษาในการตอบคำถามของนักการเมืองจึงวิเคราะห์โดยใช้แนวคิดวิธีการกลบเกลื่อนตามแนวคิดของบราวน์และเลวินสันที่สัมพันธ์กับหลักการความร่วมมือในการสนทนาของไกรซ์ทั้ง 4 ข้อ ได้แก่ การกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพ กลวิธีที่พบคือ การลดน้ำหนักความเป็นข้อเท็จจริง การกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขเชิงปริมาณ กลวิธีที่พบคือ การเพิ่มสาระ และการสมมติสถานการณ์ การกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขเชิงความสอดคล้อง กลวิธีที่พบคือ การปฏิเสธ และการกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขเชิงรูปแบบ กลวิธีที่พบคือ การล้อเล่น การเรียก และการอุทาน ทั้งนี้กลวิธีการกลบเกลื่อนที่พบมากที่สุดคือ การกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขเชิงคุณภาพและความสอดคล้อง นอกจากนี้ยังพบว่าสถานการณ์การสัมภาษณ์ที่ต่างกันจะมีอิทธิพลต่อรูปแบบการตอบ กล่าวคือ ในสถานการณ์แบบจัดเตรียม นักการเมืองตอบคำถามแบบเข้าเรื่องตรงประเด็นมากที่สุด ส่วนในสถานการณ์เฉพาะหน้า นักการเมืองตอบคำถามแบบเข้าเรื่องเลี่ยงประเด็นมากที่สุด แต่สถานการณ์การสัมภาษณ์ที่ต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการกลบเกลื่อน เพราะไม่ว่านักการเมืองจะตอบคำถามในรูปแบบใดก็จะใช้วิธีการกลบเกลื่อนในการตอบ

งานวิจัยของ ศุภธิดา เทียมสมบุญ (2541) แสดงให้เห็นภาพรวมของลักษณะการใช้ภาษาในการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนของนักการเมืองไทย โดยมุ่งศึกษาพฤติกรรมการกลบเกลื่อนด้วยการละเมิดเงื่อนไขต่าง ๆ รวมไปถึงความสัมพันธ์กับสถานการณ์การสัมภาษณ์กับรูปแบบการตอบคำถาม ทำให้ผู้วิจัยเห็นแนวการวิเคราะห์พฤติกรรมการกลบเกลื่อน ซึ่งจัดเป็นการให้คำตอบที่คลุมเครือไม่ชัดเจน และเป็นกลวิธีหนึ่งในการตอบคำถามของนักการเมืองไทยซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะนิยมใช้ในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน

งานวิจัยของนิจจาภา วงษ์กระจ่าง (2545) ศึกษาพฤติกรรมการรักษาหน้าในการตอบคำถามของนักการเมืองไทยจากรายการคมชัดลึก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการตอบคำถามและพฤติกรรมการรักษาหน้าในการตอบคำถามของนักการเมืองไทย เพราะนักการเมืองไทยเป็นบุคคลที่เสี่ยงต่อการเสียหายมากจากการตั้งคำถามของสื่อมวลชน ดังนั้นในการตอบคำถามของนักการเมืองอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์สาธารณะด้านบวก (public positive image) และความไว้วางใจจากประชาชนที่มีผลต่อหน้าที่การงานและความน่าเชื่อถือ นั่นคือการเสียภาพลักษณ์ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการสูญเสียคะแนนนิยม การเก็บข้อมูลได้จากบันทึกบทสัมภาษณ์ของนักการเมืองไทยจำนวน 9 บท จากรายการ “คมชัดลึก” จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสัมภาษณ์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตอบคำถามและพฤติกรรมการรักษาหน้าของนักการเมืองไทยในการตอบคำถาม ได้ข้อสรุปว่า เรื่องหน้าเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการใช้ภาษาของนักการเมืองไทยในการตอบคำถาม เนื่องจากหน้าหรือภาพลักษณ์มีผลต่อหน้าที่การงานและความน่าเชื่อถือของนักการเมือง ผลการวิจัยพบว่า การตอบคำถามของนักการเมืองไทยมี 3 ลักษณะ คือ การไม่ตอบคำถาม การตอบคำถามแบบตรงประเด็น และการตอบคำถามแบบไม่ตรงประเด็น นักการเมืองเลือกใช้การตอบคำถามแบบไม่ตรงประเด็นมากที่สุดในการรักษาหน้า นอกจากนี้ นักการเมืองไทยมีพฤติกรรมการรักษาหน้าในการตอบคำถาม 10 กลวิธีได้แก่ การกลบเกลื่อน การเพิ่มข้อมูลใหม่ การกล่าวถึงบุคคลอื่น การให้ข้อมูลน้อยเกินไป การพูดคลุมเครือ การปฏิเสธที่จะตอบคำถาม การบอกว่าไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตอบคำถาม การปฏิเสธสมมติฐานของผู้สัมภาษณ์ การถามคำถามกลับผู้สัมภาษณ์ และการคุกคามหน้าผู้อื่น

จากงานวิจัยของนิจจาภา แสดงให้เห็นว่า การตอบคำถามของนักการเมืองนั้นอาจมีผลกระทบต่อคะแนนนิยม แต่สำหรับดารานักแสดง นอกจากจะส่งผลกระทบต่อคะแนนนิยมแล้วยังส่งผลดีในด้านธุรกิจและกระแสความสนใจต่อนักแสดงด้วยเช่นกัน นอกจากนี้งานวิจัยของนิจจาภา มีผลการวิเคราะห์ที่น่าสนใจว่า ถ้าหากนักการเมืองต้องตอบคำถามที่คุกคามหน้าจากผู้สัมภาษณ์ การตอบคำถามจะเป็นลักษณะการตอบคำถามไม่ตรงประเด็น แต่ถ้าหากคำถามนั้นไม่ได้เป็นคำถามที่คุกคามหน้าหรือไม่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของนักการเมือง ลักษณะการตอบคำถามจะเป็นคำตอบที่ตรงประเด็น จึงกล่าวได้ว่าลักษณะการตอบคำถามของนักการเมืองนั้นขึ้นอยู่กับระดับของการคุกคามหน้าที่แสดงให้เห็น

เห็นว่า เรื่อง “หน้า” เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการใช้ภาษาของนักการเมืองไทย ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าบุคคลสาธารณะย่อมให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนเองดังที่นักการเมืองเลือกใช้กลวิธีทางภาษาต่าง ๆ ในการตอบคำถาม

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2552) ศึกษาพฤติกรรมการตอบคำถามในการสัมภาษณ์ของอดีตนายกรัฐมนตรี สมัคร สุนทรเวช พบว่า มีการใช้กลวิธีการตอบคำถาม 3 กลวิธีใหญ่ ๆ คือ การตอบคำถามเข้าเรื่องแบบตรงประเด็น การตอบคำถามเข้าเรื่องแบบเลี่ยงประเด็น มีกลวิธีย่อยได้ 6 กลวิธี ได้แก่ การถามกลับ การปฏิเสธที่จะตอบคำถาม การกล่าวลอย ๆ การกล่าวอ้างบุคคลอื่น และการอุปมาอุปมัย และการตอบคำถามแบบนอกเรื่อง มีกลวิธีย่อยได้ 2 กลวิธี ได้แก่ การกล่าวซ้ำความ และการถามแย้ง ซึ่งเป็นการใช้เพื่อเปลี่ยนประเด็นคำถามและนำไปสู่การตั้งประเด็นคำถามใหม่ กลวิธีการตอบคำถามที่พบการใช้มากที่สุดคือ การตอบคำถามแบบนอกเรื่อง การตอบคำถามของนายสมัครมีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดของวิลสัน (Willson, 1990 อ้างใน ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา, 2552: 79) ที่พบว่า การตอบคำถามของนักการเมืองมักมีลักษณะที่ยืดเยื้อ เยิ่นเย้อ มากกว่าคำถามที่ถาม แต่การตอบคำถามของนายสมัครมีลักษณะการตอบคำถามเฉพาะตัวที่ต่างจากนักการเมืองคนอื่นคือ เมื่อต้องการที่จะไม่ตอบคำถาม จะใช้การขึ้นต้นคำตอบด้วยการปฏิเสธทันทีโดยไม่พบการกล่าวขอโทษหรือขออภัยไม่ให้อถาม แต่จะกล่าวห้ามว่า “ไม่ต้องมาถาม” หรือ “อย่ามาถาม” ถือว่าเป็นการคุกคามหน้าด่านลบของผู้ถาม อีกทั้งยังไม่พบการใช้คำลงท้ายว่า “ครับ” ที่สื่อถึงความสุภาพในสังคมไทย

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะกลุ่มต่าง ๆ ข้างต้น จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษาการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะที่มุ่งเน้นไปที่ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นกลุ่มอาชีพดารา นักแสดง และนักการเมือง ซึ่งแม้ว่านักการเมืองกับดารานักแสดงจะจัดอยู่ในกลุ่มบุคคลสาธารณะเหมือนกัน เพราะทั้งสองอาชีพเป็นกลุ่มบุคคลที่มีบทบาทสัมพันธ์กับสาธารณชน แต่ก็มี ความแตกต่างกันในลักษณะของการทำงาน กล่าวคือ นักการเมืองมีบทบาทความสัมพันธ์กับสาธารณชนในด้านการบริหารประเทศที่มีผลต่อเศรษฐกิจ สังคม และความเจริญของประเทศชาติ การสัมภาษณ์จึงมีลักษณะจริงจังมุ่งเน้นไปที่การตรวจสอบการทำงานและควบคุมพฤติกรรมในการทำหน้าที่ของนักการเมือง แต่ดารานักแสดงมีบทบาทความสัมพันธ์กับสาธารณชนในด้านให้ความบันเทิง การสัมภาษณ์ดารานักแสดงจึงไม่มีความจริงจังเท่าักการเมืองและประเด็นในการสัมภาษณ์จะเป็นเรื่องส่วนตัวมากกว่าหน้าที่การงาน ดังนั้น ประเด็นในการถามคำถามและกลวิธีการตอบคำถามระหว่างนักการเมืองกับดารานักแสดงจึงมีความแตกต่างกัน

2.2.1.2 การสัมภาษณ์ดารานักแสดง

ปี พ.ศ. 2553 มีงานวิจัยของสิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์ (2553) ศึกษาพฤติกรรมการใช้ภาษาที่ใช้ในการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชน โดยใช้แนวคิดหลักการความร่วมมือในการสนทนาของไกรซ์ (Grice, 1975) แนวคิดเรื่องความสุภาพของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987) และทฤษฎี Self-politeness ของเฉิน (Chen, 2001) มาอธิบายเกี่ยวกับการตอบคำถามของดารานักแสดงว่า ดารานักแสดงอาจยอมละเมิดหลักการความร่วมมือในการสนทนาลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการสื่อสารบางประการ จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางภาษาที่ดารานักแสดงเลือกใช้ในการตอบคำถามในการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนมีทั้งหมด 17 พฤติกรรม ได้แก่ การใช้ถ้อยคำลดน้ำหนักความรุนแรง การปฏิเสธสมมติฐานของคำถาม การให้ข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง การให้ข้อมูลเพิ่มเติม การกล่าวหรือการอ้างถึงบุคคลอื่น การแสดงการถามกลับ การปฏิเสธการตอบคำถาม การให้ข้อมูลเพียงบางส่วน การแสดงความสงสัยหรือประหลาดใจ การแสดงว่าไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตอบคำถาม การใช้อุปสรรค การยอมรับสมมติฐานของคำถาม การพูดตลก การถ่อมตนเอง การใช้สำนวน การยกย่องตนเอง และการใช้ถ้อยคำแสดงความไม่พอใจ ซึ่งทั้ง 17 พฤติกรรมที่ดารานักแสดงเลือกใช้นี้มีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารที่หลากหลายแตกต่างกัน สามารถเรียงตามลำดับค่าความถี่จากการปรากฏจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ใช้เพื่อรักษาหน้าของตนเอง ใช้เพื่อโน้มน้าวทำให้ผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตาม ใช้เพื่อนำเสนอตนเอง ใช้เพื่อทำให้ผู้ฟังเห็นภาพอย่างเป็นรูปธรรม ใช้เพื่อทำให้ผู้ฟังเข้าใจสาระได้ทันที และใช้เพื่อลดความตึงเครียดในการให้สัมภาษณ์ จะเห็นได้ว่าการตอบคำถามของดารานักแสดงแต่ละครั้งนั้น เนื่องจากดารานักแสดงยึดเอาความนิยมชมชอบของสาธารณชนเป็นสิ่งสำคัญ จึงทำให้ต้องเลือกใช้กลวิธีทางภาษาที่คำนึงถึงหน้าของตนเองเพื่อไม่ให้สาธารณชนมองตนในแง่ลบ แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงให้ความสำคัญกับเรื่อง การนำเสนอภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อสร้างกระแสความนิยมให้กับตนเอง

ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 วิมล งามยิ่งยวด (2554) ศึกษาพฤติกรรมการรักษาหน้าในการตอบคำถามจากรายการวู้ดดีเกิดมาคุยซึ่งเป็นรายการที่มีการถามคำถามที่ตรงประเด็นจนบางครั้งสร้างความอึดอัดให้แก่ผู้ให้สัมภาษณ์ ทำให้การตอบคำถามของผู้ให้สัมภาษณ์อาจมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ได้ ผลการศึกษาพบพฤติกรรมการรักษาหน้าในการตอบคำถามโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยมี 15 พฤติกรรม ได้แก่ การปฏิเสธสมมติฐาน การยอมรับสมมติฐาน การพูดคลุมเครือ กลบเกลื่อน การถามคำถามกลับ การเลี่ยงการตอบคำถาม การกล่าวอ้างถึงบุคคลอื่น การไม่ตอบคำถาม การหัวเราะ การถ่อมตนเอง การพูดตลก การใช้อุปสรรค การต่อว่ากลับ การตอบรับคำชม และการประชดประชัน แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงไทยให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์หรือ “หน้า” ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลโดยเฉพาะบุคคลสาธารณะที่ต้องการได้รับและไม่ยอมให้เสียไป ในด้านของปริบทการสัมภาษณ์

ของรายการวีดิทัศน์ออกมาคุยพบว่า หน้าทีของการถามตอบของรายการไม่ได้ถูกกำหนดให้เน้น ข้อมูลคำตอบหรือการนำเสนอข้อเท็จจริงแต่เป็นการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้เกิดขึ้นแก่ผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้การถามตอบในรูปแบบต่างๆ เป็นเครื่องมือ เห็นได้จากที่บางเทปของการสัมภาษณ์มีการแฝงโฆษณาและประชาสัมพันธ์สินค้าอยู่ในการสัมภาษณ์ ซึ่งไม่ได้เป็นเป้าหมายของผู้ชมรายการที่ต้องการจะรับชมเพื่อรับทราบข้อมูลข่าวสารทั้งเรื่องผลงานและชีวิตส่วนตัวของศิลปินที่ชื่นชอบ

2.2.1.3 การสัมภาษณ์บุคคลสาธารณะหลากหลายกลุ่ม

ปี พ.ศ. 2542 มีงานวิจัยของประไพพรรณ พึ่งฉิม (2542) ศึกษาพฤติกรรมการถามในปริจเฉทการสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์สองประเภท ได้แก่ การสัมภาษณ์ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่ผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้ข้อมูลจากรายการทไวไลท์โชว์ และการสัมภาษณ์ที่มีวัตถุประสงค์มุ่งเน้นการหาข้อเท็จจริงจากผู้ให้สัมภาษณ์โดยใช้ข้อมูลจากรายการไอทีวิทอล์ค และได้มีการศึกษาเปรียบเทียบของการสัมภาษณ์โดยใช้กรอบ SPEAKING ตามแนวทฤษฎีชาติพันธุ์วรรณนาแห่งการสื่อสาร ทำให้เห็นว่าการสัมภาษณ์รายการสองรายการที่มีวัตถุประสงค์ต่างกันนั้นมีบริบทด้านอื่นๆ ที่แตกต่างกัน ดังนี้ คือ ฉาก ผู้ร่วมเหตุการณ์ในการสื่อสาร ท่วงทำนองในการสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร และบรรทัดฐานของปฏิสัมพันธ์และการตีความ ซึ่งได้ข้อสรุปว่าในความแตกต่างประการสำคัญของการเปรียบเทียบการสัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ที่เน้นวัตถุประสงค์ที่ต่างกันคือ การผสมผสานด้านทัศนคติของคู่สนทนา (attitudinal alignment) กล่าวคือ การสัมภาษณ์รายการทไวไลท์โชว์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์พอจะทราบว่าผู้สัมภาษณ์จะถามเรื่องใดบ้าง และผู้สัมภาษณ์เองก็จะเลือกถามเฉพาะเรื่องที่คุณให้สัมภาษณ์เต็มใจตอบผู้สัมภาษณ์ ดังนั้นผู้ให้สัมภาษณ์จึงมีความร่วมมือในการสนทนาอย่างดี ทำให้การสัมภาษณ์เป็นแบบบอละลุ่มลวย ถ้อยทีถ้อยอาศัย ในขณะที่รายการไอทีวิทอล์คจะมีอัตราความร่วมมือหรือการผสมผสานด้านทัศนคติจะไม่สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ให้สัมภาษณ์ในรายการนี้ไม่ทราบว่าผู้สัมภาษณ์จะถามในเรื่องใดบ้าง และผู้ให้สัมภาษณ์ก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเลือกตอบหรือไม่ตอบคำถามนั้นๆ แต่ต้องตอบทุกคำถามที่ผู้สัมภาษณ์ถาม เพราะวัตถุประสงค์ของรายการนี้คือ มุ่งหาข้อเท็จจริง จึงทำให้การสัมภาษณ์นั้นเป็นไปอย่างเคร่งเครียด

การศึกษาของ ประไพพรรณ พึ่งฉิม (2542) ทำให้เห็นเปรียบเทียบการสัมภาษณ์ในรายการโทรทัศน์ที่เน้นวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาศึกษารายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ซึ่งเป็นรายการสัมภาษณ์ที่มีวัตถุประสงค์ตรงกับรายการ “ทไวไลท์โชว์” และ “ไอทีวิทอล์ค” กล่าวคือ มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีให้กับดารานักแสดงแต่ในขณะเดียวกันก็มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับประเด็นข่าวต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นและกำลังได้รับความสนใจเช่นกัน เพราะฉะนั้นในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งดารานักแสดงจะต้องตอบทุกคำถามที่สื่อมวลชนถาม แต่ดารานักแสดงจะมีเจตนา

ที่จะตอบในสิ่งที่สื่อมวลชนถามอย่างตรงไปตรงมาหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับตัวดารานักแสดงและประเด็นของข่าวที่สื่อมวลชนถาม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2549 วรรณนา เพ็ชรกิจ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะกับการรักษาหน้าตนเองของผู้พูดภาษาไทยที่เป็นกลุ่มบุคคลสาธารณะเมื่อเผชิญกับคำถามที่คุกคามหน้าของตนในการสัมภาษณ์ผ่านโทรทัศน์รายการต่าง ๆ พบว่ามี 17 กลวิธี กลวิธีที่พบมากที่สุดคือ การปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมา รองลงมาคือ การให้เหตุผล การแสดงความมั่นใจ การหัวเราะ การยอมรับ การพูดคลุมเครือ การพูดให้ตลก การเลี่ยงการตอบคำถาม การถามกลับ การต่อว่ากลับ การให้ข้อมูลมากเกินไป การยกย่องตนเอง การขอบคุณ การกล่าวโทษบุคคลที่สาม การเงี้ยว การประชดประชัน และการพูดไม่ตรงกับความจริง ตามลำดับ ส่วนกลวิธีในการรักษาหน้าจัดกลุ่มได้เป็น 4 กลวิธีหลัก คือ การพูดตรงไปตรงมา การตกแต่งถ้อยคำ และการยับยั้งการคุกคามหน้าตนเอง ซึ่งกลวิธีต่าง ๆ เหล่านี้แสดงให้เห็นแนวทางในการรักษาหน้าของคนไทย 3 แนว คือ การรักษาหน้าตนเองและผู้อื่นไปพร้อมกัน การรักษาหน้าผู้อื่น และการคุกคามหน้าตนเอง

งานวิจัยของวรรณนา แสดงให้เห็นว่า ในชีวิตประจำวันของคนเราต้องเผชิญกับการกระทำที่คุกคามหน้าจึงทำให้คนเราพยายามรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของตน โดยเฉพาะกลุ่มบุคคลสาธารณะซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้จำกัดเฉพาะอาชีพนักการเมืองหรือดารานักแสดง แต่ยังรวมไปถึงอาชีพต่าง ๆ เมื่อมีการให้สัมภาษณ์สื่อมวลชนผ่านรายการโทรทัศน์ ล้วนแต่ต้องปฏิบัติตามความคาดหวังของสังคมที่บุคคลสาธารณะต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีและมีความสุขภาพอ่อนน้อมถ่อมตนและให้เกียรติผู้อื่นมากกว่าตนเอง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีทางภาษาในการตอบคำถามสื่อมวลชนข้างต้นพบว่า มีการใช้แนวคิดหลักการความร่วมมือในการสนทนาของไกรซ์ (Grice, 1975) แนวคิดเรื่องความสุขภาพของบราวน์และเลวินสัน (Brown and Levinson, 1978, 1987) และทฤษฎี Self-politeness ของเฉิน (Chen, 2001) มาใช้ในการวิเคราะห์ที่ช่วยให้เห็นลักษณะของกลวิธีในการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะแต่ละกลวิธีได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์และประยุกต์ใช้กับการวิเคราะห์กลวิธีในการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี แต่งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดการแสดงเจตนาในการตอบคำถามมาเป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์กลวิธีในการตอบคำถามโดยพิจารณาจากทั้งรูปภาษาและเนื้อความของถ้อยคำนั้น เพื่อดูว่าดารานักแสดงไทยมีเจตนาใดในการเลือกใช้กลวิธีในการตอบคำถาม ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงขอทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแสดงเจตนาของผู้พูดในหัวข้อถัดไป

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยคแสดงเจตนาของผู้พูด

ปี พ.ศ. 2533 ธีรนุช โชคสุวณิข (2533) ศึกษาประโยค 3 ชนิดในภาษาไทยกับเจตนาของผู้พูด ในนวนิยายเรื่อง “โซ่สังคม” ของทมยันตี โดยพิจารณารูปภาษาและเกณฑ์ทางความหมาย พบว่า ประโยค 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคคำถาม ที่แบ่งตามรูปภาษาและความหมายได้เป็น 3 ชนิด ได้แก่ ประโยคคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธ ประโยคคำถามแบบให้ตอบเนื้อความ และประโยคคำถามแบบให้เลือกเอา ประโยคคำสั่ง และประโยคบอกเล่า สามารถแสดงเจตนาของผู้พูดได้ 26 เจตนา คือ ประโยคคำถามแสดง 19 เจตนา ประโยคคำสั่งแสดง 8 เจตนา และประโยคบอกเล่าแสดง 6 เจตนา ทั้งนี้อาจมีบางเจตนาที่แสดงเจตนาซ้ำกันในประโยคทั้ง 3 ชนิด การศึกษารูปภาษาทั้ง 3 ชนิดนี้แสดงให้เห็นเจตนาในการใช้กว้าง ๆ ที่แตกต่างกันไป คือ เจตนาถามให้ตอบ บอกให้ทำ และแจ้งให้ทราบ แต่ในขณะเดียวกันก็อาจมีเจตนาอื่นแอบแฝง แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาเจตนาของผู้พูดไม่สามารถบอกได้จากการพิจารณาจากรูปภาษาเพียงอย่างเดียวต้องอาศัยความหมายของประโยคและสถานการณ์หรือบริบทแวดล้อมด้วย

ปี พ.ศ. 2544 มีงานวิจัยของทัศนวลัย เนียมบุปผา (2544) ศึกษาการใช้ประโยคเงื่อนไขแสดงเจตนาต่าง ๆ ในภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลจากนวนิยาย 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่อง “คุณชาย” “ละครเล่ห์เสน่ห์หา” “เนื้อใน” “นางบาป” และ “ดาวเรือง” เพื่อศึกษาการใช้ประโยคเงื่อนไขต่าง ๆ ว่าสามารถแสดงเจตนาอะไรได้บ้าง โดยใช้เกณฑ์ด้านเจตนาในการจำแนกประโยคเงื่อนไขต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า ประโยคเงื่อนไขในภาษาไทยสามารถใช้แสดงเจตนาได้ทั้งหมด 32 เจตนา ได้แก่ บอก คาดคะเน อวด อธิบาย แย้ง ชม ตำหนิ บ่น ขอโทษ หยกล้อ ประชด สาบาน เยาะเย้ย ถาม ขอร้อง เตือน แนะนำ สั่ง ท้าทาย สอน ชักชวน ลู และขู่ และจากทั้ง 32 เจตนา ผู้พูดเลือกใช้ประโยคเงื่อนไขด้วยจุดประสงค์ใหญ่ ๆ 4 ประการ ได้แก่ เพื่อแสดงเงื่อนไข เพื่อสมมติเหตุการณ์ เพื่อแสดงความสุภาพโดยการให้ทางเลือกแก่ผู้ฟังและให้ทางเลือกแก่ตนเองหรือเพื่อใช้แสดงความไม่สุภาพโดยการให้แสดงอำนาจและใช้ว่ากล่าวผู้ฟัง และเพื่อช่วยผลักดันให้ผู้ฟังทำตามสิ่งที่ผู้พูดต้องการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยคแสดงเจตนาของผู้พูด แสดงให้เห็นว่าการใช้ถ้อยคำหรือประโยคต่าง ๆ ในภาษาไทยสามารถใช้แสดงเจตนาต่าง ๆ ได้หลายเจตนา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับรูปภาษา ความหมายของประโยค และบริบทแวดล้อม เช่น สถานการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง เหตุการณ์ อารมณ์ ความรู้สึก เป็นต้น ผู้วิจัยจะนำการศึกษาประโยคต่าง ๆ กับเจตนาของผู้พูดมาเป็นแนวในการวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามว่าดารานักแสดงไทยมีเจตนาในการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อวัตถุประสงค์ใด

2.2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับปัจจัยทางสังคม

งานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับปัจจัยทางสังคมในด้านเพศพบว่ามีงานวิจัยของ อรวี บุณนาค (2550) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับปัจจัยทางสังคม 2 ปัจจัย ได้แก่ สถานภาพและเพศ งานวิจัยของอรวีศึกษาการใช้ภาษาแสดงความผิดหวังต่อผู้ฟังที่มีสถานภาพต่างกันในประเทศไทย กรณีศึกษานิสิตนักศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวังของนิสิตนักศึกษาต่อผู้ฟังที่มีสถานภาพต่างกันในประเทศไทย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวังกับปัจจัยด้านสถานภาพของผู้ฟังและเพศของผู้พูด ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวัง มีทั้งกลวิธีแสดงความผิดหวังโดยตรงและกลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อม กลวิธีแสดงความผิดหวังโดยตรง แบ่งเป็นกลวิธีหลักได้ 4 กลวิธี ได้แก่ การต่อว่า การบอกความรู้สึกของผู้พูด การทักท้วง การกล่าวโทษ ส่วนกลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อม แบ่งเป็น กลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อมแบบกล่าวถ้อยคำ ประกอบด้วย กลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อมประเภทการคุกคามหน้าผู้ฟังและประเภทรักษาหน้าผู้ฟัง และกลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อมแบบไม่กล่าวถ้อยคำ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวังกับปัจจัยด้านสถานภาพและปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า สถานภาพของผู้พูดและผู้ฟังมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีแสดงความผิดหวัง ส่วนปัจจัยด้านเพศพบว่า เพศหญิงจะเลือกใช้กลวิธีแสดงความผิดหวังโดยตรงและกลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อมประเภทการคุกคามหน้าผู้ฟังมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายจะเลือกใช้กลวิธีแสดงความผิดหวังโดยอ้อมประเภทการรักษาหน้าผู้ฟังมากกว่าเพศหญิง นอกจากนี้กลวิธีที่ผู้พูดแต่ละเพศใช้มักแสดงลักษณะเด่นของผู้พูดเพศนั้น ๆ กล่าวคือ ผู้พูดเพศชายมักเลือกใช้กลวิธีแสดงความผิดหวังที่แสดงให้เห็นความไม่รู้จักหรือไม่คิดเล็กคติน้อย เกือบอารมณ์ ในขณะที่ผู้พูดเพศหญิงจะเลือกกลวิธีที่แสดงให้เห็นการคิดเล็ก คติน้อย ไม่เก้ออารมณ์ จดช่างจำในเรื่องอดีต

การแสดงความผิดหวังเป็นวัจนกรรมที่เสี่ยงต่อการคุกคามหน้าของผู้ฟัง เนื่องจากผู้พูดมีเจตนาแสดงความผิดหวังที่เป็นความรู้สึกด้านลบที่ผู้พูดมีต่อผู้ฟัง ซึ่งต่างจากการรักษาหน้าของดารา นักแสดงที่ผู้พูดมีเจตนาในการสื่อสารเพื่อป้องกันหน้าหรือรักษาภาพลักษณ์จากการคุกคามหน้าของสื่อมวลชน แต่อย่างไรก็ตาม การแสดงความผิดหวังและการรักษาหน้านั้น ผู้พูดต้องคำนึงถึงความสุขภาพในการเลือกใช้ภาษา งานวิจัยของอรวีแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเพศที่แตกต่างกันระหว่างผู้พูดและผู้ฟังมีความสัมพันธ์กับกลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวัง ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการรักษาหน้ากับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2554 ทศนีย์ เมฆวัฒนาถาวร (2554) ศึกษา “ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสิน “ความสุภาพ” ในการสนทนาของเพศชายและเพศหญิงในกลุ่มตัวอย่างระดับอุดมศึกษาของไทย” โดยมองว่าวัฒนธรรมแต่ละวัฒนธรรมจะรับรู้ความหมายของคำว่า “ความสุภาพ” แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยที่ใช้ตัดสินความสุภาพจึงควรแตกต่างกันด้วย งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินความสุภาพในการสนทนาของเพศชายและเพศหญิง และเพื่อสังเคราะห์ความหมายของ “ความสุภาพ” ในการสนทนาของเพศชายและเพศหญิงจากปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินความสุภาพ ผลการวิจัยพบว่า ทศนคติต่อความสุภาพในการสนทนาของเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินความสุภาพในการสนทนาของเพศชาย คือ ปริบทของการใช้ภาษา ประกอบด้วย เรื่องที่พูด (ไม่พูดเรื่องเพศ เรื่องลามก หรือเรื่องที่ไม่ให้เกียรติผู้หญิง) กาลเทศะ (ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่) และความสนิทสนมคุ้นเคยระหว่างผู้พูดผู้ฟัง ซึ่งต่างจากเพศหญิงที่มีปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินความสุภาพในการสนทนาคือ การใช้รูปภาษาที่สุภาพ การใช้คำลงท้าย และไม่ใช้คำหยาบ

งานวิจัยของทศนีย์ เมฆวัฒนาถาวร (2554) สะท้อนให้เห็นว่า สังคมไทยมักจะประเมินค่าให้เพศหญิงเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษามากกว่าเพศชาย เพราะในวัฒนธรรมไทยจะยกย่องผู้หญิงที่มีมารยาทดี พูดจาไพเราะอ่อนหวาน เห็นได้จากปัจจัยที่ใช้ในการตัดสินความสุภาพในการสนทนาของเพศชายและเพศหญิงนั้นแตกต่างกัน อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านเพศของผู้พูดเป็นตัวแปรทางสังคมตัวแปรหนึ่งที่ทำให้เกิดการเลือกใช้รูปแบบภาษาสุภาพที่มีความแตกต่างกัน

นอกจากนี้ มณฑิรา ตาเมือง (2554) ศึกษาความเหลื่อมล้ำในการใช้ภาษาเพื่อการอภิปรายในกลุ่มชั้นเรียนของนิสิตต่างประเทศ กรณีศึกษารายวิชาภาษา สังคมและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่า นิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิงมีการใช้ภาษาที่แตกต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของเพศชายและเพศหญิงที่แตกต่างกันด้วย กล่าวคือ นิสิตเพศชายจะมีลักษณะการใช้ภาษา 3 รูปแบบ ได้แก่ การใช้ประโยคคำสั่งมากกว่าประโยคขออภัย การพูดแทรกในระหว่าง การอภิปรายและการใช้คำไม่สุภาพหรือคำสบถ แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีความมั่นใจในการแสดงออกทางความคิดเห็น ในขณะที่นิสิตเพศหญิงมีรูปแบบการใช้ภาษา 7 รูปแบบ ได้แก่ การใช้ภาษาอ้อม การกล่าวยกย่องผู้ร่วมอภิปราย การใช้คำลงท้ายแสดงความสุภาพ การกล่าวคำขอโทษ การใช้ภาษาเพื่อรักษาหน้า การใช้ประโยคขออภัยมากกว่าประโยคคำสั่งและการเรียกชื่อเล่นของผู้ร่วมอภิปราย จะเห็นได้ว่า เพศหญิงจะมีการใช้ภาษาที่สุภาพมากกว่าเพศชาย และเมื่อมีการขัดแย้งกันเพศหญิงจะเลือกใช้ภาษาอ้อมหรือใช้คำลงท้ายที่แสดงความสุภาพเพื่อให้น้ำเสียงหรือถ้อยคำที่สื่อความออกไปนั้นน่าฟังมากขึ้นเพื่อลดความขัดแย้งจากรูปแบบการใช้ภาษาจะเห็นได้ว่าเพศชายกับเพศหญิงมีการเลือกใช้รูปแบบภาษาที่แตกต่างกัน การที่เพศชายเลือกใช้รูปแบบการพูดแบบนั้น เพราะถือว่าการแสดงออกที่จริงจังหรือเพื่อแสดง

อำนาจว่าตนมีความคิดเห็นที่โดดเด่น แม้ว่าผู้ชายจะใช้รูปแบบภาษาเพียงแค่ 3 รูปแบบ แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเพศชายมีทางเลือกในการใช้ภาษามากกว่าเพศหญิงและการใช้ภาษาดังกล่าวก็ได้รับการยอมรับในสังคมมากกว่าเพศหญิง หากเพศหญิงมีการเลือกใช้รูปแบบภาษาเช่นเดียวกับผู้ชายก็จะเกิดผลในด้านลบและอาจได้รับการต่อต้านหรือถูกตำหนิจากสังคม จึงอาจกล่าวได้ว่า การเลือกใช้รูปแบบภาษาของเพศหญิงและเพศชายนั้นสะท้อนให้เห็นถึงบรรทัดฐานของสังคมไทยที่มีความเหลื่อมล้ำทางด้านเพศที่ส่งผลต่อการเลือกใช้ภาษา

นอกจากปัจจัยด้านเพศแล้ว ยังมีงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษากับปัจจัยทางสังคมด้านอื่น ๆ เช่น สถานภาพ อายุ การศึกษา เป็นต้น งานวิจัยของทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา (2541) ศึกษาวิจัยเรื่องวัจนกรรมการขอโทษในภาษาไทย โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามชนิดเติมเต็มบทสนทนา (DCT) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการแสดงวัจนกรรมการขอโทษในภาษาไทยและความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการขอโทษกับน้ำหนักความผิด (weightness of offence) ผลการศึกษาพบว่า การแสดงวัจนกรรมการขอโทษในภาษาไทยจำแนกได้ 5 กลวิธีใหญ่ ๆ ได้แก่ การกล่าวคำขอโทษแสดงเจตนาในการขอโทษ การยอมรับผิด การกล่าวแก้ตัว การเสนอขอใช้ และการพยายามทำให้ผู้ฟังรู้สึกพึงพอใจ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการขอโทษกับน้ำหนักความผิดพบว่า น้ำหนักความผิดไม่มีผลต่อกลวิธีที่ใช้ในการแสดงวัจนกรรมการขอโทษ แต่ในขณะเดียวกันปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ที่นำมาพิจารณาน้ำหนักความผิดประกอบด้วย ความสนิทสนมระหว่างผู้พูดผู้ฟัง สถานภาพทางสังคมของผู้ฟังเมื่อเทียบกับผู้พูด และอัตราการล่วงเกินของเหตุการณ์ที่เป็นความผิดนั้นได้มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีในการแสดง วัจนกรรมการขอโทษ กล่าวคือ ความสนิทสนมสถานภาพทางสังคมระหว่างผู้พูดและผู้ฟังมีผลต่อการแสดงวัจนกรรมการขอโทษของไทยมากกว่าอัตราการล่วงเกินของเหตุการณ์ที่เป็นความผิด นอกจากนี้ทัศนีย์ นำผลการศึกษาที่ได้ไปเปรียบเทียบกับงานวิจัยของโฮล์ม (1990) ที่ได้ศึกษาวัจนกรรมการขอโทษของชาวนิวซีแลนด์ สะท้อนให้เห็นลักษณะวัฒนธรรมของชาวนิวซีแลนด์ประการหนึ่งว่า ชาวนิวซีแลนด์ให้ความสำคัญกับผู้พูดมากกว่าผู้ฟัง ต่างจากสังคมไทยที่ให้ความสำคัญกับผู้ฟังมากกว่าผู้พูด

ดิยุ ศรีนราวัฒน์ (2544) ศึกษาวิธีการสื่อสารด้วยการพูดอ้อมของคนไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและหน้าที่ของการพูดอ้อมในภาษาไทยโดยใช้ข้อมูลจากบทสนทนาในหนังสือนวนิยาย 15 เล่ม และเปรียบเทียบระหว่างการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารด้วยการพูดอ้อมกับการพูดตรงว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเลือกใช้กลวิธีการสื่อสารแบบใดมากน้อยกว่ากันโดยใช้ข้อมูลจากแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่มีความหลากหลายตามปัจจัยด้านอาชีพ อายุ เพศ และการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า จากการแบ่งประโยคออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่า และประโยคคำสั่ง มีการปรากฏวัจนกรรมอ้อมในรูปประโยคคำถามมากที่สุด และหน้าที่ของการพูด

อ้อมโดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ การพูดประชดประชัน การแสดงนัย การหยั่งความคิดของผู้อื่น การปกป้องตนเอง และการแสดงความคิดเห็น การพูดประชดประชันจัดเป็นหน้าที่สำคัญในการพูดอ้อม เพราะการประชดประชันเป็นการพูดเหน็บแนมที่ต้องการให้มีผลต่อจิตใจของผู้ฟังและเป็นการใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับความหมายประจำคำ จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างพบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้การพูดอ้อมเพื่อความสุขภาพมากที่สุด และมีการใช้ภาษาอ้อมที่ลดหลั่นกันตามระดับการศึกษา กล่าวคือ กลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงจะพบการใช้ภาษาอ้อมมากกว่ากลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า ส่วนการเปรียบเทียบความถี่ระหว่างการพูดตรงกับการพูดอ้อมพบว่าปรากฏในอัตราที่ใกล้เคียงกัน

ปวีณา วัชรสุวรรณ (2547) ศึกษาเรื่องวิธีการกล่าวแย้งในภาษาไทย กรณีศึกษาของครูและนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการกล่าวแย้งในภาษาไทยของผู้ที่มีสถานภาพต่างกันและความสัมพันธ์ของการกล่าวแย้งของผู้ที่มีสถานภาพต่างกันกับสถานการณ์การมีและไม่มีบุคคลสาม ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีที่ใช้ในการกล่าวแย้งสิ่งที่ผิดและการกล่าวแย้งความคิดเห็นมีทั้งกลวิธีโดยตรงและกลวิธีโดยอ้อม กลวิธีกล่าวแย้งสิ่งที่ผิดของผู้พูดที่มีสถานภาพต่ำกว่ามี 12 กลวิธี เป็นกลวิธีโดยตรง 2 กลวิธี และกลวิธีโดยอ้อม 10 กลวิธี ในขณะที่กลวิธีกล่าวแย้งสิ่งที่ผิดของผู้พูดที่มีสถานภาพสูงกว่ามี 20 กลวิธี เป็นกลวิธีโดยตรง 3 กลวิธี และกลวิธีโดยอ้อม 17 กลวิธี ส่วนกลวิธีที่ใช้ในการกล่าวแย้งความคิดเห็นของผู้พูดที่มีสถานภาพสูงกว่า 17 กลวิธี เป็นกลวิธีโดยตรง 3 กลวิธี และกลวิธีโดยอ้อม 14 กลวิธี และผู้พูดที่มีสถานภาพต่ำกว่า 16 กลวิธี เป็นกลวิธีโดยตรง 5 กลวิธี และกลวิธีโดยอ้อม 11 กลวิธี ผลการศึกษาเปรียบเทียบพบว่า ผู้ที่มีสถานภาพต่ำกว่าจะแย้งน้อยกว่าผู้ที่มีสถานภาพสูงกว่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งการแย้งเมื่อคู่สนทนากล่าวผิด และผู้พูดทั้งสองสถานภาพเลือกที่จะแย้งน้อยลงเมื่อมีบุคคลที่สามอยู่ในสถานการณ์ด้วย แต่ทั้งนี้สถานการณ์ไม่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการกล่าวแย้ง คือ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดผู้พูดที่เลือกกล่าวแย้งก็จะใช้กลวิธีเดียวกัน สะท้อนให้เห็นว่า คนไทยให้ความสำคัญกับเรื่องหน้าทังหน้าของผู้พูดและหน้าของคู่สนทนาเป็นสำคัญ การรักษาหน้าตัวเองเป็นเหตุผลที่ปรากฏมากที่สุดเมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีบุคคลที่สาม

งานวิจัยของรุ่งอรุณ ใจชื่อ (2549) ศึกษาเรื่องวัจนกรรมความไม่พอใจในภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแสดงความไม่พอใจของผู้พูดภาษาไทยที่เป็นนิสิตนักศึกษา และความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีทางภาษาในการแสดงความไม่พอใจกับปัจจัยความสนิทสนมของคู่สนทนา โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษาจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไม่จำกัดคณะ เพศ อายุ หรือตัวแปรอื่น ๆ ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการแสดงความไม่พอใจของผู้พูดภาษาไทยสามารถจำแนกได้ 3 ลักษณะ ได้แก่ กลวิธีการแสดงความไม่พอใจแบบตรง กลวิธีการแสดงความไม่พอใจแบบอ้อม และกลวิธีเสริมการแสดงความไม่พอใจ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงความไม่พอใจและสถานการณ์

ไม่พึงประสงค์ พบว่า สถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์และความสนิทสนมมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้กลวิธีการใช้ภาษาในการแสดงความไม่พอใจของคนไทยที่ผู้พูดจะแสดงความไม่พอใจโดยตรงไปตรงมาต่อเพื่อนสนิทมากกว่าไม่สนิท สะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมของคนไทยที่ให้ความสำคัญกับ “ความเกรงใจ”

งานวิจัยของรุ่งอรุณ เป็นการศึกษาวิจัยกรณีความไม่พอใจในภาษาไทยที่สะท้อนให้เห็นความสำคัญของเรื่อง “หน้า” ในสังคมไทยได้เป็นอย่างดี สังเกตได้จากผลการวิจัยที่คนส่วนใหญ่มักจะแสดงกลวิธีการความไม่พอใจแบบอ้อม นอกจากนี้สถานการณ์และปัจจัยความสนิทสนมมีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการแสดงความไม่พอใจด้วยถ้อยคำ เห็นได้จากบุคคลที่ไม่สนิทกัน ผู้พูดเลือกใช้การแสดงความไม่พอใจแบบอ้อมและสุภาพมากกว่า

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการใช้ภาษาในการแสดงทัศนคติกับปัจจัยทางวัฒนธรรมและปัจจัยทางสังคมที่พบทวนมาข้างต้น จะเห็นว่าส่วนใหญ่เป็นการศึกษาวิจัยกรณีต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางสังคม เช่น อายุ เพศ ความสนิทสนม สถานภาพ เป็นต้น จากการที่นำปัจจัยทางวัฒนธรรมและปัจจัยทางสังคมมาศึกษาทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์กับกลวิธีการเลือกใช้ภาษา ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดง โดยเลือกปัจจัยด้านเพศของผู้พูดมาศึกษาความสัมพันธ์กับกลวิธีการตอบคำถาม

2.2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับข่าวบันเทิง

แทนใจ โพธิ์แทน (2545) ศึกษาจุดกำเนิดและพัฒนาการของรูปแบบและเนื้อหาของนิตยสารดารารายวันและทีวีพูล ผลการวิจัยพบว่า นิตยสารดารารายวันกำเนิดขึ้นในปี พ.ศ. 2520 มีนโยบายหลักเพื่อมุ่งให้ความบันเทิงเน้นหนักในแวดวงภาพยนตร์ควบคู่ไปกับสารประโยชน์เกี่ยวกับสุขภาพ พัฒนาการของนิตยสารดารารายวันแบ่งได้เป็น 3 ยุค ได้แก่ ยุคที่ 1 เน้นการนำเสนอข่าวคราวในวงการภาพยนตร์เป็นหลัก ยุคที่ 2 เพิ่มการนำเสนอเนื้อหาในวงการโทรทัศน์ควบคู่ไปกับภาพยนตร์ และนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองในส่วนสัปดาห์ ยุคที่ 3 ปรับเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับวงการโทรทัศน์มากขึ้น และปรับรูปแบบ เน้นแฟชั่นเพื่อความทันสมัย ส่วนนิตยสารทีวีพูลกำเนิดขึ้นปี พ.ศ. 2533 นโยบายหลักของทีวีพูล คือ การนำเสนอข้อมูลข่าวสารในวงการโทรทัศน์ เน้นการนำเสนอข่าวจริง เจาะลึก พัฒนาการของนิตยสารทีวีพูลแบ่งออกเป็น 2 ยุค ได้แก่ ยุคแรก เน้นการนำเสนอข่าวหรือข่าว บทความที่ใช้อักษรรุนแรงเพื่อให้หนังสือติดตลาด ยุคที่ 2 มีการปรับเนื้อหาให้เบาโดย

เน้นเกี่ยวกับธุรกิจบันเทิง เพิ่มการนำเสนอไลฟ์สไตล์ของดารา เนื่องจากนิตยสารบันเทิงทั้งสองเล่มมีจุดกำเนิดในสภาพแวดล้อมที่ต่างยุคสมัย ทำให้การกำหนดนโยบายและการนำเสนอเนื้อหาแตกต่างกัน กล่าวคือ ดาราภาพยนตร์นำเสนอความบันเทิงแก่ผู้อ่านที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ ส่วนที่วิบูลนำเสนอความบันเทิงที่เกี่ยวกับแวดวงโทรทัศน์ ทั้งนี้แนวทางการนำเสนอตราภาพยนตร์จะไม่เน้นการนำเสนอในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์และเล่นข่าวแรงอย่างที่ว่าวิบูลนำเสนอ การที่นิตยสารทั้ง 2 ฉบับมีการปรับตัวทางด้านรูปแบบและเนื้อหาให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมของผู้อ่านและกลยุทธ์การกำหนดเนื้อหาให้มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของนิตยสารทั้งสองฉบับ เป็นสิ่งที่ทำให้นิตยสารทั้งสองฉบับได้รับความนิยมมาจนถึงปัจจุบัน งานวิจัยของแพนใจ แสดงให้เห็นว่า รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” เป็นรายการโทรทัศน์ที่มีการผลิตขึ้นมาเพื่อควบคู่ไปกับนิตยสารทีวี่พูล โดยมีลักษณะเฉพาะของเนื้อหาข่าวที่เป็นข้อมูลข่าวสารในวงการโทรทัศน์และมีการวิพากษ์วิจารณ์ข่าวของดารานักแสดงที่กำลังเป็นกระแสอยู่ในขณะนั้น

ดวงสมร จักรพันธุ์ (2549) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การบริหารภาพลักษณ์ศิลปิน นักร้องไทยกับการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการดำเนินงานของนักประชาสัมพันธ์ประจำค่ายเพลงต่าง ๆ ในการเผยแพร่และส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีของศิลปิน ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการดำเนินงานของนักประชาสัมพันธ์ในค่ายเพลงแต่ละแห่งในส่วนของ การเผยแพร่และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของศิลปิน โดยใช้วิธีการศึกษาจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนักประชาสัมพันธ์ประจำค่ายเพลง นอกจากนี้ได้ศึกษาความสอดคล้องระหว่างภาพลักษณ์ของศิลปินที่นักประชาสัมพันธ์เผยแพร่ออกไปกับการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมายและเพื่อให้ทราบถึงความสำคัญของภาพลักษณ์ที่ดีของศิลปินว่ามีส่วนทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความนิยมและติดตามผลงานของศิลปิน ผลการวิจัยพบว่าวิธีการดำเนินงานของนักประชาสัมพันธ์ประกอบด้วย การประชุมเพื่อรับทราบแนวความคิดหลักของอัลบั้ม การหาข้อมูลของศิลปินเพิ่มเติม วางแผนงานประชาสัมพันธ์ การส่งข่าวประชาสัมพันธ์ ติดต่อประสานงานกับสื่อ สำนวตตรวจสอบประขามติและป้องกันแก้ไขความเข้าใจผิดที่เกิดขึ้นกับนักร้องและประเมินผล นอกจากนี้นักประชาสัมพันธ์ยังมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและสอนศิลปินในเรื่องรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งเปรียบเทียบเป็นพี่เลี้ยง ด้านการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการดำเนินงานของนักประชาสัมพันธ์ในค่ายเพลงแต่ละแห่งในส่วนของ การเผยแพร่และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีของศิลปิน พบว่า นักประชาสัมพันธ์ของบริษัทมีกลยุทธ์ในการบริหารภาพลักษณ์ให้กับศิลปิน ได้แก่ การเผยแพร่ภาพลักษณ์ และส่งเสริมให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อศิลปิน ผ่านทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและเว็บไซต์ ในส่วนของ การรับรู้และทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายที่มีต่อภาพลักษณ์ของศิลปิน พบว่า ภาพลักษณ์ของศิลปินต้องสอดคล้องกับที่ได้ประชาสัมพันธ์ออกไปและมีทัศนคติเกี่ยวกับ

ภาพลักษณ์ที่ดีมีส่วนเกี่ยวข้องที่ทำให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความนิยม ชื่นชอบ และติดตามผลงานของศิลปิน

งานวิจัยของดวงสมร แสดงให้เห็นว่า ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับบุคคลในวงการบินทั้งเป็นอย่างยิ่ง เห็นได้จากศิลปินต้องมีภาพลักษณ์ที่ดีเพื่อให้ได้รับความนิยมจากประชาชนหรือกลุ่มเป้าหมายนั้นๆ ภาพลักษณ์ที่เกิดขึ้นนั้นสามารถเกิดได้ทั้งจากการประชาสัมพันธ์ของค่ายเพลงและจากตัวศิลปินเอง แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับตัวตนของศิลปินด้วย จะเห็นได้ว่า นอกจากการประชาสัมพันธ์ของค่ายเพลงแล้ว พฤติกรรมต่างๆ ของศิลปิน รวมไปถึงการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนยังมีผลต่อภาพลักษณ์ของศิลปิน ดังนั้นในการให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชน ศิลปินจะต้องตอบคำถามเพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีโดยผ่านทางภาษา ซึ่งจะมีกลวิธีทางภาษาที่แตกต่างกันไป

กาญจน์ ทันจิตต์ (2552) ศึกษาเรื่องการนำเสนอข่าวการแยกทางของดาราดาวและปฏิกิริยาของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการเสาะแสวงหาและนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวนักแสดงของคู่รักดาราดาว โดยการสัมภาษณ์กลุ่มบุคคล 3 กลุ่ม คือ กลุ่มบรรณาธิการหรือหัวหน้าข่าวบันเทิง กลุ่มดาราที่ตกเป็นข่าว และกลุ่มผู้อ่าน ผลการศึกษาพบว่า หนังสือพิมพ์นั้นมีความพยายามที่จะเกาะติดข่าวทุกสถานการณ์เพื่อที่จะให้ได้ข่าวของดารานักแสดงซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะและการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์กับข่าวนักแสดงกันของคู่รักดาราดาวนั้น สะท้อนให้เห็นถึงความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องการแยกทางกันของคู่รักในสังคมปัจจุบัน และหนังสือพิมพ์จะมีวิธีการนำเสนอให้ข่าวนั้นเกิดความน่าสนใจด้วยเทคนิคต่าง ๆ ทำให้เกิดผลกระทบต่อตัวดาราดาวทั้งแง่ดีและแง่ลบ ทำให้เวลาให้สัมภาษณ์ดาราดาวจึงมักจะต้องมีการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเองเมื่อถูกสัมภาษณ์ เพราะมีเช่นนั้นสื่อมวลชนจะนำเอาข่าวที่ไม่ดีไปลงและมีผลต่ออาชีพนักแสดงของเขาด้วย

งานวิจัยของ กาญจน์ ทันจิตต์ (2552) เป็นงานวิจัยทางด้านนิเทศศาสตร์ และมีการศึกษาจากการวิเคราะห์ตัวบทและศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) ซึ่งเป็นงานวิจัยที่สามารถสะท้อนให้เห็นภาพความเป็นจริงทางสังคมในเรื่องการแยกทางกันของคู่รักในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะคู่รักดาราดาว การเก็บข้อมูลจะมีการเก็บข้อมูลการลงข่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อที่จะให้เห็นการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชน และมีการสัมภาษณ์ดาราดาวถึงเกี่ยวกับผลกระทบจากการตกเป็นข่าวซึ่งดารานักแสดงก็ได้ให้คำตอบที่เป็นผลดีผลเสียแตกต่างกันออกไป ขณะเดียวกันก็ได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับเทคนิคการพูดแถลงข่าวหรือการตอบคำถามในเรื่องเกี่ยวกับปัญหาชีวิตของดารานักแสดงว่ามีเทคนิคอย่างไร ซึ่งดารานักแสดงแต่ละคนก็จะมีเทคนิคในการพูดที่แตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่ก็ได้ให้ข้อมูลที่มีคล้ายกันว่า ในการพูดแถลงข่าวทุกครั้งดารานักแสดงต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์ของตนเองอยู่เสมอ นอกจากนี้ยังมีประเด็นที่น่าสนใจจากผลการสัมภาษณ์บุคคลทั่วไป พบว่า ประชาชนจะให้ความสนใจเรื่องการแยกทางของดารามากกว่าเรื่องของความรัก เพราะความรู้สึกรุนแรงกว่าและอยากจะทำ

ถึงสาเหตุที่เกิดขึ้นของการเลิกรา แสดงให้เห็นถึงความสนใจของประชาชนในเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงว่าหากข่าวยังมีความรุนแรงมากขึ้นเท่าไร ข่าวก็ย่อมมีผลต่อการเลือกลงข่าวและความสนใจของประชาชนมากขึ้นเท่านั้น ด้วยเหตุนี้สื่อมวลชนจึงให้ความสนใจประเด็นข่าวที่มีความรุนแรง ในขณะเดียวกันดารานักแสดงก็ต้องระมัดระวังการตอบคำถามให้มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเอง และผู้อื่นน้อยที่สุด

จากการทบทวนงานวิจัยเกี่ยวกับการนำเสนอข่าวของดารานักแสดง แสดงให้เห็นว่าประชาชนสนใจข้อมูลข่าวสารที่ให้ความบันเทิงมากขึ้น โดยเฉพาะข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงในเรื่องความรักที่สื่อมวลชนมุ่งประเด็นไปที่การนำเสนอข่าวบันเทิงแทนข่าวผลงานมากขึ้น ในขณะเดียวกันดารานักแสดงก็ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของตนที่จะต้องปรากฏสู่สาธารณชนมากขึ้นตามไปด้วย การรักษาภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเองของดารานักแสดงสามารถเห็นได้ชัดเจนที่สุดจากการตอบคำถามสื่อมวลชน ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงในการสัมภาษณ์สื่อมวลชน

บทที่ 3

ความเป็นมาและลักษณะของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์”

ในปัจจุบันนี้สถานีโทรทัศน์ทุกช่องหรือทุกสถานีให้ความสำคัญและความนิยมต่อข่าวบันเทิง ทั้งในด้านปริมาณและความถี่ในการออกอากาศตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะช่วงกลางคืนหรือที่เรียกว่า ช่วงเวลา Prime Time คือ เวลา 18.30 น. - 23.00 น. เป็นช่วงเวลาที่มียุทธศาสตร์การออกอากาศ มากที่สุด เพราะเป็นช่วงเวลาของการพักผ่อนหลังจากการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรินทร์ทิพย์ แก้วกล้า (2543) ที่ศึกษา “การเปิดรับและการใช้ประโยชน์จากสื่อมวลชนของ ชาว กรุงเทพมหานคร” สรุปได้ว่า “พฤติกรรมการรับชมของผู้ชมในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจของ ชาว กรุงเทพมหานครมีการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากที่สุด โดยจะเปิดรับชมในช่วงเย็นและช่วงค่ำ และมีการ เปิดรับสื่อและเนื้อหาด้านความบันเทิงที่สูงกว่าสื่อและเนื้อหาด้านข้อมูลข่าวสาร เพราะเนื้อหาด้ว นบันเทิงจะช่วยให้ประชาชนรู้สึกผ่อนคลายจากความตึงเครียดจากปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ” แต่ ผู้วิจัย เห็นว่า ในปัจจุบันแม้ว่าวิกฤตเศรษฐกิจจะลดน้อยลง แต่ประชาชนยังคงให้ความสนใจกับเนื้อหาด้ว นข่าวบันเทิงมากยิ่งขึ้น เห็นได้จากสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องมีการจัดผังรายการให้มีรายการบันเทิงซึ่ง เป็นรายการที่นำเสนอข่าวความเคลื่อนไหวต่างๆ ในวงการบันเทิงมาออกอากาศในช่วงเวลานี้เพิ่มมา กขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้เห็นความแตกต่างในด้านปริมาณและระยะเวลาในการออกอากาศของรายการบันเทิง ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบรายการบันเทิงที่ออกอากาศที่ออกอากาศในช่วงเวลาเดียวกัน คือ 18.30 น. - 23.00 น. โดยนำข้อมูลของ ดวงกมล เทวพิทักษ์ (2542) ที่ศึกษา “ลักษณะเนื้อหาข่าวสารและ จินตนาการบันเทิงในข่าวบันเทิงของสถานีโทรทัศน์ไทย” ที่เก็บข้อมูลจากรายการบันเทิงที่ออกอากาศ ในปี พ.ศ. 2542 ช่วงหลังข่าวภาคค่ำ 6 รายการ ได้แก่ สีสนับันเทิง ท่องโลกบันเทิงและฮอลลีวูดรี พอร์ท เส้นทางบันเทิง เดลี่ซีนีมา และโชว์ใหม่บายศศิธร เหตุผลที่ผู้วิจัยเลือกข้อมูลในปี พ.ศ. 2542 มานั้น เพราะเป็นปีที่ดวงกมลได้เก็บข้อมูลรายการข่าวบันเทิงที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำไว้แล้ว และในขณะเดียวกันปี พ.ศ. 2542 เป็นปีที่ประเทศไทยเกิดวิกฤตเศรษฐกิจที่เรียกว่า “พองสบู่แตก” แต่ประชาชนก็ยังให้ความสนใจข่าวบันเทิง โดยจะนำมาเปรียบเทียบกับรายการบันเทิงที่ออกอากาศ ในช่วงเวลาเดียวกันในปี พ.ศ. 2556 เพื่อให้เห็นความแตกต่างที่ชัดเจนดังจะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้

ปี พ.ศ. 2542					ปี พ.ศ. 2556				
ช่อง	ชื่อรายการ	การออกอากาศ			ช่อง	ชื่อรายการ	การออกอากาศ		
		วัน	เวลา	ระยะเวลาในการออกอากาศ			วัน	เวลา	ระยะเวลาในการออกอากาศ
3	สี่สัปดาห์	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที	3	สี่สัปดาห์	จ - อา	20.05 น. - 20.15 น.	10 นาที
5	ท่องโลกบันเทิง	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที	5	Gossip บันเทิง 5	จ - อา	19.40 น. - 19.50 น.	10 นาที
	ฮอลลีวูดพอร์ท	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที		ทีวีพูลไลฟ์	จ - ศ	21.40 น. - 21.50 น.	10 นาที
7	เส้นทางบันเทิง	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที	7	เส้นทางบันเทิง	จ - อา	19.40 น. - 19.45 น.	5 นาที
	ซิดจอรอดู					จ - อา	22.30 น. - 22.32 น.	2 นาที	
ไอทีวี	เดสทินี่มา	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที	ไอทีวี	-	-	-	
9	ใจใหม่บายศศิธร	จ - ศ	ไม่ระบุข้อมูล	3 - 5 นาที	9	ดาวกระจาย	จ - ศ	20.15 น. - 20.30 น.	15 นาที
						ไนท์เอนเตอร์เทน	จ - ศ	21.25 น. - 21.45 น.	20 นาที
						ไนท์ไลฟ์	ส - อา	19.00 น. - 19.15 น.	15 นาที
						สตาร์นิวส์ สเตชั่น	จ - ศ	22.30 น. - 22.40 น.	10 นาที

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบรายการบันเทิงที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, ไอทีวี และโมเดิร์นไนน์ทีวี ในช่วงเวลา 18.30 น. - 23.00 น. ระหว่างปี พ.ศ. 2542 และ พ.ศ. 2556

จากตารางที่ 1 เป็นการเปรียบเทียบจำนวนและความถี่ในการออกอากาศของรายการข่าวบันเทิงในช่วงที่เกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจ ในปี พ.ศ. 2542 และในปี พ.ศ. 2556 พบว่า รายการที่ออกอากาศในปี พ.ศ. 2542 และยังคงออกอากาศในปี พ.ศ. 2556 มีเพียง 2 รายการเท่านั้น ได้แก่ รายการสี่สัปดาห์ และรายการเส้นทางบันเทิง ในด้านปริมาณและระยะเวลาในการออกอากาศ ในปี พ.ศ. 2542 มีทั้งหมด 6 รายการ แต่ละรายการมีเวลาในการออกอากาศรายการละ 3-5 นาทีเท่านั้น ส่วนในปี พ.ศ. 2556 มีทั้งหมด 8 รายการ รายการส่วนใหญ่จะมีเวลาในการออกอากาศรายการละ 5-10 นาที ซึ่งเวลาในการออกอากาศเพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่าจากในปี พ.ศ. 2542 ยกเว้นรายการรายการซิดจอรอดูที่มีเวลาออกอากาศ 2 นาที ถึงแม้ว่ารายการซิดจอรอดูจะมีเวลาในการออกอากาศน้อย แต่ก็ทำให้มีจำนวนรายการและความถี่ในการออกอากาศมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า รายการบันเทิงที่ออกอากาศในช่วงเวลา 18.30 น.-23.00 น. ในปัจจุบันมีปริมาณและระยะเวลาในการออกอากาศเพิ่มมากขึ้นอย่างชัดเจน จึงสรุปได้ว่า แม้ว่าปัจจุบันไม่ได้เกิดวิกฤติเศรษฐกิจแต่ประชาชนก็ยังให้ความสนใจและรับชมข่าวบันเทิงมากขึ้น แสดงให้เห็นว่า ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามประชาชนก็ยังคงสนใจในข่าบบันเทิงแม้แต่ปัจจุบันในปี พ.ศ. 2558 ข่าบบันเทิงก็ยังคงได้รับความสนใจมากขึ้น

นอกจากในช่วงเวลา Prime Time คือ เวลา 18.30 น.-23.00 น. แล้ว ในช่วงเวลาอื่นๆ ผู้วิจัยพบว่ายังคงมีรายการบันเทิงที่ออกอากาศอยู่ตลอดทั้งวันตั้งแต่ช่วงเช้าจนถึงช่วงค่ำ เช่น รายการโต๊ะข่าวบันเทิง รายการฮอตซ็อต ซ็อตเด็ดคนดัง ทางช่อง 3 รายการบันเทิง 5 หน้า 1 รายการทีวีพูลไลฟ์ ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 รายการคั่นปาก รายการเที่ยงบันเทิง ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 รายการไนน์เอ็นเตอร์เทนและรายการสตาร์นิวส์ สเตชั่น ทางสถานีโทรทัศน์ช่องโมเดิร์นไนน์ เป็นต้น ส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการออกอากาศ 5-45 นาที ยกเว้นรายการสะกิดบันเทิงและรายการซิดจอร์อดูที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นรายการการนำเสนอที่สัมภาษณ์ดารานักแสดงโดยมีเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับเบื้องหลังการถ่ายละครเพียงอย่างเดียว เพื่อเป็นการโฆษณาละครที่กำลังออกอากาศอยู่ในขณะนั้น มีเวลาออกอากาศวันละ 2 นาที ซึ่งต่างจากรายการอื่นที่มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัว การทำงาน และความเคลื่อนไหวต่างๆ ของดารานักแสดง จะมีเวลาในการออกอากาศที่มากกว่า เพราะได้รับความสนใจจากประชาชนมากกว่า แสดงให้เห็นว่า เนื้อหาที่นำเสนอในรายการมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการออกอากาศ จึงกล่าวได้ว่า รายการที่เป็นการนำเสนอข่าวผลงานของดารานักแสดงเพียงอย่างเดียวจะได้รับความสนใจน้อยกว่ารายการที่นำเสนอข่าวสารผลงานและเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงไปพร้อมกัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ รายการที่นำเสนอเฉพาะเบื้องหลังการถ่ายทำละครหรือข่าวสารผลงานต่างๆ มีเวลาในการออกอากาศน้อย

จากที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่า ในปัจจุบันสถานีโทรทัศน์ทุกสถานีให้ความสำคัญกับรายการบันเทิงที่นำเสนอข่าวในวงการบันเทิง โดยเฉพาะในช่วงเวลา Prime Time ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผู้ชมมากที่สุด คือตั้งแต่เวลา 18.30 น.-23.00 น. โดยการจัดให้มีรายการบันเทิงเพิ่มมากขึ้นและขยายเวลาในการออกอากาศให้มากขึ้น และความสนใจในการรับชมรายการบันเทิงของประชาชนไม่ได้ขึ้นอยู่กับวิกฤติเศรษฐกิจ เพราะแม้ว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น การรับชมรายการข่าวบันเทิงก็ไม่ได้น้อยลง และยังได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย จากเดิมที่มีรายการบันเทิงในช่วงภาคค่ำเพียงอย่างเดียว ก็ขยายให้มีออกอากาศตลอดทั้งวัน จนอาจกล่าวได้ว่า รายการบันเทิงที่เป็นการนำเสนอข่าวในวงการบันเทิงถือเป็นส่วนหนึ่งของข่าวประจำวันของทุกสถานีไปแล้ว

3.1 ความเป็นมาของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”

รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการในเครือทีวีพูลของบริษัทไนต์ พับลิชซิ่ง จำกัด ที่เป็นผู้ผลิตนิตยสารชื่อดังหลายฉบับ เช่น นิตยสารทีวีพูล นิตยสารสตาร์ นิวส์ นิตยสารสไปซี่ เป็นต้น โดยมีพรธนทิภา สกฤษชัย หรือ “ติม ทีวีพูล” เป็นประธานและกรรมการผู้จัดการ บริษัทไนต์ พับลิชซิ่ง

จำกัด หรือบรรณาธิการบริหาร¹ ของทีวีพูล (พรหมทิภา สกุลชัย, 2551) การที่บริษัทมีทั้งนิตยสารและรายการโทรทัศน์ที่เสนอข่าวสารในวงการบิน ทำให้ทีวีพูลเป็นสื่อที่มีอิทธิพลในวงการบินและได้รับความนิยมาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้การสัมภาษณ์ดารานักแสดงทางโทรทัศน์ โดยเฉพาะการเลือกสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่กำลังเป็นกระแสและได้รับความนิยมนั้น ไม่เพียงแต่เป็นการเพิ่มความนิยมในตัวดารานักแสดง แต่ยังเป็นการช่วยสร้างความนิยมให้กับทางรายการและอาจมีผลไปถึงนิตยสารในเครือของทีวีพูล รวมไปถึงช่องโทรทัศน์เคเบิลทีวีของทีวีพูลอีกด้วย

ในปี พ.ศ. 2544 เริ่มมีรายการโทรทัศน์ในเครือของทีวีพูลรายการแรก คือ รายการ “Spicy Extra” ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องไอทีวี ต่อมาในปี พ.ศ. 2546 รายการ “Spicy Extra” ที่อยู่ในเครือทีวีพูลถูกถอดออกจากผังรายการ รายการโทรทัศน์ในเครือของทีวีพูลจึงขอลอนตัวออกจากสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ในปี พ.ศ. 2547 และย้ายมา มีรายการทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ชื่อว่ารายการ “ทีวีพูลทูไนท์” เป็นรายการในเครือทีวีพูลรายการแรกที่ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ออกอากาศทุกวันจันทร์ - อาทิตย์ เวลา 21.10 น.-21.30 น. มีเวลาในการออกอากาศ 20 นาที คือในวันจันทร์-ศุกร์ เป็นการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ประกอบเพลง เบื้องหลังกองละคร ประกอบด้วย 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงสตาร์นิวส์สเปเชียล ช่วงสไปร์ซีส์ behind the scenes ส่วนวันเสาร์-อาทิตย์ เป็นการนำเสนอข่าวในรอบสัปดาห์ จะเป็นการสรุปข่าวพิเศษช่วงวันหยุด 10 อันดับ ได้แก่ ช่วงโพลล์ดาราน่าละคร ชาย-หญิง ประจำสัปดาห์ วันเสาร์จะเป็นโพลล์ของดาราน่าฝ่ายหญิง ส่วนวันอาทิตย์จะเป็นโพลล์ของดาราน่าฝ่ายชาย แต่ในปี พ.ศ. 2556 รายการทีวีพูลทูไนท์ถูกถอดออกจากผังรายการของสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และย้ายไปออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องโมเดิร์นไนน์จนถึงปัจจุบัน โดยเปลี่ยนชื่อรายการเป็น “Star News Station (สตาร์นิวส์ สเตชัน)” ออกอากาศเป็นประจำทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 22.30 น.-22.40 น. มีเวลาในการออกอากาศ 10 นาที

ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ก็ได้มีรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 มาจนถึงปัจจุบัน โดยออกอากาศในวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 20.10 น.-20.20 น. มีเวลาในการออกอากาศ 10 นาที รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการที่นำเสนอข่าวสารในวงการบินแตกต่างจากรายการทีวีพูลทูไนท์ กล่าวคือ ประกอบด้วย 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงสตาร์นิวส์ ช่วงฮอลลีวูดนิวส์ และช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ ในช่วงสตาร์นิวส์ มีเนื้อหาข่าวที่เป็นการนำเสนอข่าวสารความเคลื่อนไหวต่างๆ ในวงการบิน โดยมีนักข่าวภาคสนามไปสัมภาษณ์นักแสดงตามสถานที่ต่างๆ

¹เป็นบรรณาธิการหลักของสิ่งตีพิมพ์หนึ่ง ๆ โดยเป็นผู้รับผิดชอบสูงสุดในด้านการดำเนินการและนโยบาย นอกเหนือจากนั้น บรรณาธิการบริหารยังต้องมอบหมายหน้าที่ให้แก่เจ้าหน้าที่เช่นเดียวกับรักษาเวลาที่จะทำให้งานออกมาเสร็จทันเวลา

แต่ช่วงฮอลลีวูดนิวส์ มีเนื้อหาข่าวที่นำมาเสนอเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความรักและการประกาศผลรางวัล เฉพาะบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงต่างประเทศ ออกอากาศในวันเสาร์และวันอาทิตย์เท่านั้น และในช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์จะเป็นการนำเสนอสื่อบันเทิงในวงการบันเทิงที่กำลังได้รับความสนใจ อยู่ในขณะนั้น

ในปี พ.ศ. 2555 มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบรายการ กล่าวคือ เดิมมีผู้ดำเนินรายการทั้งหมด 3 คน ได้แก่ ผู้ดำเนินรายการหญิง 2 คน สลับกันไปในแต่ละวันไม่แน่นอน และให้ พัฒนะชัย อติเรก หรือที่รู้จักกันว่า แจ็คเกอร์น ทิวีพูล ทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการเป็นประจำทุกวันอีก 1 คน เปลี่ยนเป็น ให้มีผู้ดำเนินรายการหญิง 2 คน สลับกันไปในแต่ละวัน และให้ พัฒนะชัย อติเรก หรือ แจ็คเกอร์น ทิวีพูล ไปทำหน้าที่เป็นนักข่าวภาคสนาม เพราะแจ็คเกอร์น เป็นนักข่าวที่มีชื่อเสียง และมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่โดดเด่น ทำให้การสัมภาษณ์ดารานักแสดงมีความสนุกสนานน่าสนใจและ มีความเป็นกันเองมากขึ้น และในปี พ.ศ. 2556 รายการ “ทิวีพูลไลฟ์” ได้เปลี่ยนวันและเวลาในการ ออกอากาศ คือ จากเดิมที่ออกอากาศในวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 20.10 น.-20.20 น. เปลี่ยนมา ออกอากาศทุกวัน ตั้งแต่วันจันทร์-วันอาทิตย์ เวลา 21.40 น.-21.50 น. นอกจากนี้ปัจจุบันทิวีพูยังมี ช่องโทรทัศน์เคเบิลทีวีในเครือของทิวีพูลเป็นของตัวเอง และมีรายการชื่อว่า “ทิวีพูล” ออกอากาศเป็นประจำทุกวัน ช่องเคเบิลดังกล่าวอีกด้วย

3.2 ลักษณะของรายการ “ทิวีพูลไลฟ์”

รายการ “ทิวีพูลไลฟ์” เป็นรายการข่าวบันเทิงที่มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงตัวดารานักแสดงโดยตรง โดยไม่แบ่งค่าย ไม่แบ่งช่อง ไม่แบ่งสังกัดใดๆ ประกอบกับที่ทางรายการไม่มีละครหรือดาราในสังกัด ดังที่ พรรณทิภา สกุลชัย (2551) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะของรายการในเครือทิวีพูลไว้ในบทความเรื่อง พรรณทิภา สกุลชัย : Gossip เรียก “เจ้าแม่” ไว้ดังนี้

“เป็นรายการเดียวที่สามารถนำเสนอข่าวคราวของดาราได้ทุกช่องจริงๆ ในขณะที่ช่อง 3 ช่อง 7 จะเสนอข่าวดาราในค่ายของแต่ละช่อง อย่าง ลีมาว่าดาวกระจายของโพลีพลัส เขาก็ทำละคร เขาก็มีค่ายละครของเขา ข่าวของเขาก็ต้องซัพพอร์ตดาราในสังกัดเขา ถึงแม้สังกัดเขาจะไม่เฉพาะช่องก็ตาม แต่ของเราเป็นกลางจริงๆ เพราะไม่มีดาราสังกัด ไม่มีค่าย ไม่มีละครหรือรายการทีวีใดๆ ดังนั้นเราจะเป็นอิสระพอ ในการที่จะเลือกทำรายการใดก็ได้ตามกระแสที่ขึ้นมาจริงๆ”

จากการให้สัมภาษณ์ของพรรณทิภา สกุลชัย (2551) จะเห็นได้ว่า รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการที่มีอิสระในการสัมภาษณ์ดารานักแสดง กล่าวคือ สามารถสัมภาษณ์ดารานักแสดงหรือบุคคลต่างๆ ที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง ได้ทุกสังกัด ทุกช่องทุกค่าย ซึ่งแตกต่างจากรายการอื่น เช่น รายการโต๊ะข่าวบันเทิง ทางช่อง 3 ที่มีการนำเสนอเฉพาะเนื้อหาข่าวที่เป็นผลงานของนักแสดงของทางช่อง 3 รายการเที่ยงบันเทิงทางช่อง 7 ที่มีการนำเสนอเฉพาะผลงานของดารานักแสดงของช่อง 7 หรือ รายการดาวกระจาย ทางช่องโมเดิร์นไนน์ ที่เป็นรายการของค่ายโพลีพลัส จึงทำให้เนื้อหาข่าวส่วนใหญ่ของรายการนี้จะเน้นการนำเสนอข่าวที่เกี่ยวข้องกับดารานักแสดงและผลงาน ละคร หรือรายการต่างๆ ในเครือของโพลีพลัส เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ การนำเสนอข่าวของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” จึงมีเนื้อหาข่าวของดารา นักร้อง นักแสดง และบุคคลต่างๆ ในวงการบันเทิงที่หลากหลายกว่ารายการบันเทิงรายการอื่นที่มีผลงานละครหรือดารานักแสดงในสังกัด และผู้วิจัยเห็นว่า การที่รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” มีอิสระในการสัมภาษณ์ดารานักแสดงและมักจะเลือกเฉพาะดารา นักแสดง นักร้อง ตามกระแสที่ได้รับความนิยมเท่านั้น เป็นการช่วยกระตุ้นกระแสความนิยมของรายการจากแฟนคลับหรือผู้ที่ชื่นชอบในตัวดารานักแสดง

3.2.1 เปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างข่าวบันเทิงกับข่าวทั่วไป

รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการที่นำเสนอข่าวบันเทิงที่มีลักษณะตรงกับที่ พินิจสุดา ยุทธบรรดล (2541: 8) ได้กล่าวไว้ว่า “ข่าวที่นำเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับเรื่องราวเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่างๆ ในแวดวงบันเทิงทุกรูปแบบ ทั้งในวงการภาพยนตร์ โทรทัศน์ ละคร เพลง ดนตรี เกม โชว์ ทอล์กโชว์ วาไรตี้ ฯลฯ รวมทั้งความเคลื่อนไหวของศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานด้านความบันเทิง” รายการข่าวมีหลายประเภทซึ่งจะมีลักษณะที่แตกต่างกันทั่วไป แต่ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างข่าวบันเทิงกับข่าวทั่วไป ซึ่งสิ่งที่แตกต่างชัดเจนที่สุดของรายการข่าวบันเทิงกับรายการข่าวทั่วไป คือ ลักษณะเนื้อหาข่าว ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงขอสรุปองค์ประกอบของข่าวบันเทิงและข่าวทั่วไป (เอกสารประกอบโครงการห้องเรียนสาธารณะ หัวข้อ “สื่อไทย-ข่าวบันเทิง : รูปแบบ-เนื้อหา แคไหนพอดี?”, 2552) ดังจะเห็นได้จากตารางต่อไปนี้

องค์ประกอบ	ข่าวบันเทิง	ข่าวทั่วไป
1. จุดประสงค์	1. ข่าวบันเทิงจะเป็นการเสนอข่าวในลักษณะเพื่อให้ข่าวสารให้ความบันเทิง และเพื่อสร้างกระแสความนิยมให้กับดารานักแสดง เช่น กระแสดอรับหลังจากการมีผลงานต่าง ๆ	1. ข่าวทั่วไปจะเป็นการเสนอข่าวสารที่ให้ความรู้ และบอกกล่าวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม เพื่อให้รับรู้ข่าวสาร
2. ลักษณะเนื้อหาข่าว	2. เป็นการรายงานข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงการบันเทิง รวมไปถึงเรื่องราวส่วนตัวและผลงาน ที่น่าสนใจของดารานักแสดง	2. เป็นการรายงานข่าวเหตุการณ์ที่สำคัญต่างๆ ที่เกิดขึ้น และอาจมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม หรือความมั่นคงของประเทศ
3. การนำเสนอข่าว	3. ในการนำเสนอข่าวบันเทิงที่เป็นสื่อบันเทิง ผู้ดำเนินรายการสามารถนำเสนอข่าวโดยแทรกความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์ หรือหยอกล้อ ตีขม บุคคลในข่าวได้ แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับประเภทของรายการ	3. ในการนำเสนอข่าวทั่วไป ผู้ดำเนินรายการจะต้องนำเสนอเฉพาะข้อเท็จจริงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างข่าวบันเทิงกับข่าวทั่วไป

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นความแตกต่างขององค์ประกอบระหว่างรายการข่าวบันเทิง เช่น รายการโต๊ะข่าวบันเทิง รายการคั่นปาก รายการไนน์เอ็นเตอร์เทน เป็นต้น และรายการข่าวทั่วไป เช่น รายการเช้าที่หมอล็อต รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ รายการข่าว 5 หน้า 1 เป็นต้น ผู้วิจัยพบว่า เนื้อหาและลักษณะของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” นั้นเป็นรายการที่มีการนำเสนอความเคลื่อนไหวของดารานักแสดง นักร้อง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการบันเทิงทั้งเรื่องหน้าที่การงานและเรื่องส่วนตัว และในการนำเสนอข่าวยังมีการนำเสนอข่าวโดยมีการหยอกล้อ จิกกัด ดารานักแสดงที่ตกเป็นข่าวด้วยเช่นกัน ซึ่งถือเป็นลักษณะของรายการที่นำเสนอข่าวบันเทิงที่มีความแตกต่างกับข่าวทั่วไปทั้งในด้านจุดประสงค์ ลักษณะเนื้อหาของข่าวและการนำเสนอที่มีลักษณะเป็นข่าวเบาและมีความเป็นกันเองจึงทำให้รายการที่นำข่าวบันเทิงมีความคลายเครียดมากกว่าข่าวทั่วไป

3.2.2 จุดมุ่งหมายของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”

จุดมุ่งหมายของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” สรุปได้ว่ามี 3 ลักษณะ ได้แก่ การให้ข้อมูลข่าวสารในวงการบันเทิง การให้ความบันเทิง และการสร้างกระแสและการแก้ข่าว

3.2.2.1 การให้ข้อมูลข่าวสารในวงการบันเทิง

รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” จัดอยู่ในรายการประเภทให้ข้อมูลข่าวสารที่ติดตามความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิงในด้านชีวิตส่วนตัวและการทำงานของดารานักแสดงที่มีความรวดเร็วในการเสนอข่าว มีสื่อบุคคลเกาะติดสถานการณ์ข่าวบันเทิงที่สำคัญ โดยมีการซักถามหรือสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงตัวดาราดังโดยตรง นอกจากนี้ยังมีบุคคลที่มีอิทธิพลในวงการบันเทิงออกมาวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นในข่าวช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ส่วนประเด็นข่าวของการสัมภาษณ์ทั้งที่เป็นข่าวในด้านลบและไม่ได้เป็นข่าวในด้านลบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระแสความนิยมของตัวดารานักแสดงและประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจจากประชาชนอยู่ในขณะนั้น และจากลักษณะของรายการที่มีการนำเสนอข่าวสารต่าง ๆ ในระยะเวลาการออกอากาศเพียง 10 นาทีและมีการออกอากาศทุกวัน ก็ได้แสดงให้เห็นจุดมุ่งหมายของรายการนี้ว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอข่าวสารเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิงอย่างรวดเร็ว ทำให้คนรู้เท่าทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

3.2.2.2 การให้ความบันเทิง

เนื่องจากลักษณะเนื้อหาข่าวที่นำเสนอมีลักษณะเป็นข่าวเบา ๆ ไม่ได้เป็นข่าวที่เป็นปัญหาเศรษฐกิจ สังคม สภาพแวดล้อม หรือสิ่งที่เป็นปัญหาระดับประเทศ ที่ไม่ต้องใช้ความคิด และลักษณะของเนื้อหาข้อมูลของข่าวจึงไม่ได้เป็นเรื่องที่ทำให้ผู้รับชมรู้สึกเครียดหรือกดดัน และที่สำคัญจุดประสงค์ของรายการในการให้ความบันเทิงคือ ผู้ชมจะได้รับข้อมูลข่าวสารของดารานักแสดงที่ชื่นชอบทั้งในเรื่องผลงานและชีวิตส่วนตัว เรื่องความขัดแย้ง เรื่องสุขภาพ โดยเฉพาะเรื่องความรัก ที่รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” นิยมนำมาทำเป็นสื่อบุคคลในการนำเสนอประกอบกับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกทำให้ผู้ชมได้รับความสุขและความบันเทิงในการรับชมมากขึ้น การนำเสนอข่าวที่มีการใช้องค์ประกอบด้านภาพ เช่น มีการตัดต่อภาพระหว่างการตอบคำถามของดารานักแสดงที่เป็นคู่กรณีสลับกันไปมา มีการใช้เทคนิคพิเศษตัดต่อเป็นภาพช้า (slow motion) ประกอบเนื้อหาข่าว เป็นต้น และด้านเสียง เช่น การใช้เสียงประกอบ (sound effect) มีเสียง “ว้าว”, “โอ๊ะโอ” หลังจากดารานักแสดงตอบคำถาม เป็นต้น เพื่อให้ผู้ชมเกิดความบันเทิง มีอารมณ์ร่วมและเพิ่มอรรถรสในการรับชม

3.2.2.3 การสร้างกระแสและการแก้ข่าว

การสัมภาษณ์ดารานักแสดงของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” มีจุดเด่นมากกว่ารายการอื่นคือ มีการสัมภาษณ์ที่มีลักษณะเป็นส่วนตัว กล่าวคือ มีเพียงนักข่าวภาคสนามของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” รายการเดียวเท่านั้นที่สามารถไปสัมภาษณ์เจาะลึกดารานักแสดงที่เกี่ยวข้องกับประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้นมาได้ การที่รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” มีการสัมภาษณ์ที่เป็นส่วนตัวในลักษณะนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้ดารานักแสดงที่ต้องการปฏิเสธข่าวหรือแก้ตัวกับข่าวที่เกิดขึ้นแต่ไม่มีโอกาสในการให้สัมภาษณ์สื่อต่างๆ สามารถใช้พื้นที่ของรายการนี้ในการชี้แจงอีกด้วย หรือเป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่กำลังได้รับความนิยมอยู่แล้วเพื่อสร้างกระแสตอบโต้ให้ได้รับความสนใจมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การสัมภาษณ์ดารานักแสดงบางครั้งเป็นการมุ่งสัมภาษณ์ไปที่ดารานักแสดงที่กำลังมีกระแสได้รับความนิยมมากกว่าประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจจากประชาชน ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ดารานักแสดงที่ต้องการมีกระแสสามารถสร้างข่าวขึ้นมาให้ได้รับความสนใจเองได้

3.2.3 การนำเสนอของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์”

ในการนำเสนอข่าวของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงสตาร์นิวส์ (Star News) และช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ (Talk of the town) แต่ละช่วงจะมีลักษณะเฉพาะของแต่ละช่วง และมีระยะเวลาในการออกอากาศแตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

- **ช่วงแรก** คือ “ช่วงสตาร์นิวส์” (Star News) เป็นช่วงที่มีนักข่าวภาคสนามไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงในประเด็นต่างๆ ทั้งในงานโชว์ตัว (Event) กองถ่ายละคร และสถานที่ต่างๆ โดยนักข่าวภาคสนามนั้นมีหลายคนและจะสลับกันไปสัมภาษณ์ ช่วงสตาร์นิวส์ของแต่ละวันจะมีข่าวประมาณ 8-12 ข่าว ขึ้นอยู่กับระยะเวลาและความสั้นยาวของข่าว ระยะเวลาของช่วงสตาร์นิวส์มีความยาวประมาณ 6 นาที

- **ช่วงที่สอง** คือ “ช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์” (Talk of the town) เป็นสื่ूपข่าวในวงการบินไทยที่เจาะจงเฉพาะประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น แต่ละวันจะมีสื่ूपข่าวเพียงประเด็นเดียว เป็นบทสัมภาษณ์ที่รายการไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงและบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข่าวนั้น หรือหากทางรายการไม่สามารถไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่กำลังตกเป็นข่าวอยู่ในขณะนั้นได้ ก็จะไปสัมภาษณ์บุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องแทน เช่น เพื่อนสนิท หรือบุคคลใกล้ชิด เป็นต้น ในตอนท้ายของช่วงนี้จะมีการวิเคราะห์ข่าวหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวจากผู้เชี่ยวชาญในวงการบินไทยที่เป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว ไม่ได้เป็นการตอบคำถามจากสื่อมวลชน ได้แก่ หมอกฤษณ์ คอนเฟิร์ม มีหน้าที่ทำนายดวงชะตาของดารานักแสดงที่เป็นข่าวหรือทำนายเรื่องราว เหตุการณ์ที่ช่วงทอล์กออฟ

เดอะทาว์นนำเสนอ เฮเลน ปวรา ศิริสาร และติม พรหมทิภา สกุลชัย หรือ ติม ทิวีพูล มีหน้าที่วิเคราะห์ข่าวและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้น การวิเคราะห์ข่าวนี้อาจเป็นการวิเคราะห์เหตุการณ์หรือวิพากษ์วิจารณ์ตัวดารานักแสดง ส่วนระยะเวลาของช่วงทอล์กออฟเดอะทาว์นจะมีความยาวประมาณ 4 นาที

อย่างไรก็ตาม การนำเสนอรายการ “ทิวีพูลไลฟ์” ที่แบ่งออกเป็น 2 ช่วงที่กล่าวมาข้างต้นนั้น เป็นการออกอากาศในวันจันทร์ถึงวันศุกร์เท่านั้น แต่ในวันเสาร์และวันอาทิตย์ยังมีช่วงรายการแทรกเข้ามาอีก 1 ช่วง โดยจะออกอากาศหลัง “ช่วงสตาร์นิวส์” (Star News) คือ “ช่วงฮอลลีวูดนิวส์” (Hollywood News) ซึ่งมีเพียงวันเสาร์และวันอาทิตย์เท่านั้น เป็นช่วงข่าวของดารานักแสดงต่างประเทศที่มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก การนำเสนอข่าวช่วงนี้ มักจะเป็นเสียงพากย์ และภาพประกอบเท่านั้น ไม่ค่อยมีการสัมภาษณ์ดารานักแสดง บางครั้งเป็นเสียงพากย์ภาษาไทย บางครั้งเป็นเสียงพากย์ภาษาอังกฤษ

3.3 ลักษณะเด่นของรายการ “ทิวีพูลไลฟ์”

ลักษณะเด่นของรายการ “ทิวีพูลไลฟ์” สอดคล้องกับสโลแกนของรายการที่ว่า “รู้ลึก รู้จริง ต้องทิวีพูล” เห็นได้จากที่มีการเจาะลึกการสัมภาษณ์ดารานักแสดง กล่าวคือ การสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่นำมาเสนอในรายการทั้ง 2 ช่วง คือ ช่วงสตาร์นิวส์ และช่วงทอล์กออฟเดอะทาว์น มีลักษณะของข่าวที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ช่วงสตาร์นิวส์ เป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงในเรื่องทั่วไป ดาราที่มาให้สัมภาษณ์จะหลากหลายค่ายหลากหลายสังกัด แต่ส่วนใหญ่จะเป็นดารานักแสดงที่มีชื่อเสียงและกำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น เช่น หมาก ปริญ ญเดชน์ คุมิยะ ตูกี้ ชิงร้อย เปีย ปานวาด เคน ภูภูมิ โดม ปกรณ์ ลัม ไอซ์ ศรัณยู แดน วรเวช เป็นต้น ส่วนช่วงทอล์กออฟเดอะทาว์น เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจจากประชาชน โดยทางรายการจะมีการนำเสนอข่าวลักษณะนี้ทุกวันและจะแตกต่างกันไปตามความสนใจของประชาชนในขณะนั้น เช่น ข่าวความรักระหว่างเป้ อารักษ์ กับแพนเค้ก เขมนิจ

ช่วงที่ 2 ทอล์กออฟเดอะทาว์น

“เป็นข่าวรักร้าวข่าวแรกต้อนรับปีใหม่ สำหรับการเลิกรักกันของคู่หวาน แพนเค้ก เขมนิจ จามิกรณ์ และหนุ่มเซอร์ เป้ อารักษ์ อมรศุภศิริ”

เขมนิจ : ก็คง ๆ เรียกว่าเราได้แยกย้ายไปใน โนมม ในเส้นทางของตัวเองดีกว่า
เป้ อารักษ์ : เป็นอย่างนี้น้องบอกแหละคับ เรื่องเวลา เรื่องงานไร้

“ที่ทั้งคู่ออกมาถอยห่างยุติความสัมพันธ์ไม่ให้พัฒนาไปไกลเกินคำว่าเพื่อนไปแล้วละค่ะ”

- เขมนิจ : แม่ให้ออกมาในการตัดสินใจอะคะ เป็นการเดินในเส้นทางของเรามากกว่า เพราะฉะนั้นก็เป็น ๆ การตัดสินใจของเราเอง
- เป้ อารักษ์ : เราสองคนจริง ๆ คับผม คุณแม่ไม่ ไม่มีส่วนอะไรเลยคับ อย่าเข้าใจผิด
- สื่อมวลชน : มือที่สามเกี่ยวไหมคะ?
- แพนเค้ก เขมนิจ : ไม่มีเลยคะ
- กฤษฎ์ คอนเฟิร์ม : เป้เนี่ยตามดวงชะตานี้เจ้าชู้เลย ทั้งคู่ไม่น่าจะใช้เนื้อคู่กันอย่างแน่นอน คอนเฟิร์มคับ
- สื่อมวลชน : มีโอกาสกลับมาเหมือนเดิมไหมคะ?
- เป้ อารักษ์ : คงกลับคับ
- พันธุ์ทิพา ศกุนต์ไชย : เดี่ยวนี้สองคนนี่เขาพักหลังนี้งอนกันบ่อยอะนะคะ แต่ครั้งนี้คงจะอาจจะเลิกกันจริง ๆ

“เล่นเอาชมรมคนรักเป้-แพน หัวใจสลายไปตามๆ กัน แต่ถึงแม้ความสัมพันธ์จะจบแต่ความ เป็นเพื่อนยังอยู่จริงไหมละเจ้าคะ”

(ทีวี ทอล์ก 10 ม.ค. 55)

การสัมภาษณ์ดารานักแสดงโดยทั่วไปส่วนใหญ่จะเป็นการสัมภาษณ์แบบไม่คร่อม กล่าวคือ เป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงตามงานโชว์ตัวต่างๆ โดยมีนักข่าวภาคสนามจากหลายรายการหรือ หลายสำนักข่าวมาล้อมสัมภาษณ์ดารานักแสดงคนเดียว แต่ของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” นั้น นอกจาก เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่คร่อมแล้ว ยังมีสัมภาษณ์ไม่เคยก กล่าวคือ รายการจะมีการนัดสัมภาษณ์ เจาะจงเฉพาะตัวดารานักแสดงที่มีกระแสข่าวที่กำลังได้รับความสนใจตามสถานที่ต่างๆ เป็นการ ส่วนตัว ไม่ได้เป็นงานโชว์ตัวหรือกองถ่ายต่าง ๆ หรืออาจเป็นการสัมภาษณ์แยกออกมาหลังจากที่เป็น การสัมภาษณ์ที่มีสื่อมวลชนจากหลายรายการสัมภาษณ์ร่วมกัน แสดงการเจาะลึกการสัมภาษณ์ถึงตัว ดารานักแสดงมากกว่ารายการอื่นๆ จากนั้นรายการจะนำข้อมูลการสัมภาษณ์ที่ได้จากทั้งไม่คร่อมและ ไม่เคยกมารวบรวมแล้วตัดต่อทำเป็นสื่อบทสัมภาษณ์เพื่อนำเสนอในช่วงทอล์กออฟเดอะทาว์น ทำให้ผู้ชม ผู้ฟังที่ไม่เคยทราบความเป็นมาของเรื่องราวของข่าวมาตั้งแต่เริ่มต้นสามารถเข้าใจและติดตามข่าวได้ อย่างต่อเนื่อง จะเห็นได้ว่า ช่วงทอล์กออฟเดอะทาว์นจึงเป็นช่วงที่มีการนำเสนอการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึกที่มีความแตกต่างหรือมีการเจาะลึกหลากหลายประเด็นมากกว่ารายการอื่น ซึ่งถือว่าเป็น ลักษณะเด่นของรายการนี้

นอกจากนี้ในตอนท้ายของช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ (Talk of the town) หลังจากจบการนำเสนอสื่อบทข่าวจะมีผู้เชี่ยวชาญออกมาวิเคราะห์หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อบทข่าวที่นำมาเสนอในแต่ละวัน ผู้เชี่ยวชาญที่ออกมาวิเคราะห์ข่าวหรือแสดงความคิดเห็นนั้นล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ และมีอิทธิพลทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังในวงการบันเทิง ได้แก่ ตั้ม พรรติภา สกฤษชัย เป็นเจ้าของรายการและนิตยสารในเครือทีวีพูลมากกว่า 20 ปี จนได้รับสมญานามว่า “เจ้าแม่บันเทิง” เฮเลน ปวรา ศิริสาร มีฉายาว่า “กะเทยจอมแฉดารา” เฮเลนเป็นบุคคลที่ทำงานอยู่เบื้องหลังวงการบันเทิง และเป็นบุคคลที่จัดหาคนให้เข้ามาเป็นนักแสดง หรือที่เรียกกันว่า “แมวมอง” บุคคลทั้ง 2 คนนี้ มีหน้าที่วิเคราะห์ข่าวและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อาจเป็นการวิเคราะห์เหตุการณ์หรือวิจารณ์ตัวดารานักแสดงที่เป็นข่าว และหมอกฤษณ์ คอนเฟิร์ม เป็นหมอดูที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง มีหน้าที่ทำนายดวงชะตาของดารานักแสดงหรือทำนายเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับข่าวนั้นๆ ซึ่งการที่ทางรายการมีหมอดูมาแสดงความคิดเห็นหรือวิเคราะห์ข่าวนั้น อาจเป็นการช่วยยืนยันข้อมูลหรือเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญท่านอื่น จนอาจกล่าวได้ว่า การแสดงความคิดเห็นหรือวิเคราะห์ข่าวของบุคคลเหล่านี้สามารถมีอิทธิพลต่อความคิดและความรู้สึกคล้อยตามของผู้ชมทางบ้าน

การวิเคราะห์ข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นจากบุคคลที่มีอิทธิพลในวงการบันเทิงนั้น ทำให้เห็นว่าข้อมูลที่บุคคลเหล่านี้แสดงความคิดเห็นออกมาเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ผู้วิจัยพบว่า การวิเคราะห์ข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นหลังจากที่มีการนำเสนอข่าวนั้น ถือเป็นลักษณะเด่นอีกอย่างหนึ่งของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เพราะมีรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เพียงรายการเดียวที่มีการแสดงความคิดเห็นจากเจ้าของรายการและบุคคลที่เป็นผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ในด้านต่างๆ ออกมาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้น เพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่รายการนำมาเสนอนั้นเป็นข้อมูลที่มีข้อเท็จจริงอย่างไร

สรุปได้ว่า รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการบันเทิงรายการหนึ่งที่มีลักษณะการนำเสนอข่าวบันเทิงที่เป็นสไตล์ของตัวเอง กล่าวคือ มีการสัมภาษณ์ดารานักแสดงแบบเจาะลึกตัวต่อตัวระหว่างนักข่าวภาคสนามของรายการกับดารานักแสดง และมีการทำเป็นสื่อบทเจาะประเด็นข่าวที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้นที่หลากหลายมานำเสนอให้ผู้ชมได้รับรู้ นอกจากนี้ยังมีการวิเคราะห์ข่าวหรือแสดงความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อแสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่นำเสนอมีความน่าเชื่อถือ สิ่งเหล่านี้คือลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นของรายการที่ตรงกับสโลแกนที่ว่า “รู้ลึก รู้จริง ต้องทีวีพูล” ที่ทำให้รายการยังคงได้รับความนิยมและยังคงดำเนินอยู่ได้มาจนถึงปัจจุบัน

3.4 เนื้อหาข่าวบันเทิงในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์”

จากการเก็บข้อมูลงานวิจัยตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2555-31 มีนาคม พ.ศ.2555 เป็นระยะเวลา 3 เดือน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ลักษณะของเนื้อหาข่าวที่ปรากฏในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” พบว่าเนื้อหาข่าวแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน และเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว ปรากฏดังข้อมูลต่อไปนี้

3.4.1 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาระหรือหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบของดารานักแสดง เช่น การแสดง งานเพลง งานโฆษณา งานเปิดตัวสินค้าและบริการ และกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงานแบ่งเป็นเนื้อหาได้ 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก และเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม

3.4.1.1 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก เป็นข่าวเกี่ยวกับหน้าที่ประจำหรือหน้าที่หลักในการทำงานในวงการบันเทิง ในงานวิจัยนี้แบ่งเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลักเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การแสดง และงานเพลง ดังนี้

3.4.1.1.1 การแสดง

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับการแสดง หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวต่างๆ ผ่านทางละครภาพยนตร์ หรือพิธีกร ของบุคคลในวงการบันเทิงที่เรียกว่า ดารานักแสดง ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของผลงานละครที่อาจเป็นผลงานการแสดงที่กำลังมีอยู่ในขณะนั้นหรือกำลังจะมีขึ้นในอนาคต ซึ่งทางรายการจะไปสัมภาษณ์ทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังของการถ่ายทำ เช่น สัมภาษณ์เกี่ยวกับบทบาทที่ได้รับในการแสดง สัมภาษณ์เกี่ยวกับบรรยากาศในกองถ่าย เป็นต้น

ตัวอย่าง 1

“หน้อย บุซกร แ้มข้าวชวนจ๋วยลงละครแล้วคะ”

ตอบ : ยอมรับว่าเคยคุย แต่เผอิญว่าตอนนั้นน้องเขายังมีสัญญา เรารอไม่ทันจริงๆ นะน้อง
น้องก็โอเค

(ทีวี สตาร์ 24 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 1 เป็นการข่าวเกี่ยวกับงานละครที่หน้อย บุซกร เป็นผู้จัด และมีข่าวออกมาว่า
หน้อยไปชักชวนให้จ๋วย วรรทยา มาเล่นละครของตน หลังจากที่จ๋วยหมดสัญญากับทางช่อง 7

ตัวอย่าง 2

“ลูกผู้ชายไม่ตะพดฮอต ลือจับคู่อ้มลงละคร”

ตอบ : ตอนนี่ยังไม่มีครับ เพราะว่าเออ...ตอนนี้ถ่ายละครเนี่ย เขาจะเริ่มขอคิว 7 วัน
เพราะว่าเดี๋ยวจะถ่ายไม่ทัน ตอนนี่ยังเลยแบบว่ายังไม่ได้ลงละครเรื่องอะไรนะครับ

(ทีวี สตาร์ 19 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 2 เป็นข่าวการสัมภาษณ์פורช ศรัณย์ เกี่ยวกับผลงานการแสดงที่จะมีใน
อนาคตว่ากำลังจะมีงานละครคู่กับดารานักแสดงรุ่นพี่คือ อ้ม พัชราภา ไชยเชื้อ แต่פורชตอบ
สื่อมวลชนว่าตอนนี้ยังมีคิวละครอยู่และยังไม่ได้รับละครเรื่องอื่น

3.4.1.1.2 งานเพลง

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเพลง หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสามารถในการ
แสดงออกทางด้านเสียง อารมณ์ ความรู้สึก และเรื่องราวต่างๆ ผ่านทางบทเพลง ของบุคคลในวงการ
บันเทิงที่เรียกว่า ศิลปิน หรือนักร้อง เนื้อหาที่สัมภาษณ์จะเกี่ยวกับผลงานเพลง และคอนเสิร์ต เช่น
ผลงานเพลงชุดใหม่ การเปลี่ยนแปลงสมาชิกในวง บรรยากาศคอนเสิร์ตต่าง ๆ ที่ผ่านไปแล้วและ
คอนเสิร์ตที่กำลังจะมีขึ้น บรรยากาศการถ่ายทำภาพยนตร์ประกอบเพลง เป็นต้น

ตัวอย่าง 3

“ส่วนแฟนคลับบิกแอส ซ็อก อ็อฟ-กบ รับมีสิทธิ์เปลี่ยนนักร้องนำคะ”

ตอบ : ถึงวันนี้ก็ต้องยอมรับครับว่า มันคงต้องมีการเปลี่ยนแปลง

(ทีวี สตาร์ 27 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 3 เป็นข่าวของนักร้องวงบิกแอสที่จะมีการเปลี่ยนแปลงวง นักข่าวภาคสนาม จึงไปสัมภาษณ์เรื่องที่มีข่าวลือออกมาว่าจะมีการเปลี่ยนนักร้องนำของวง

ตัวอย่าง 4

“บอดีแอสลมแกลงทัวร์คอนเสิร์ตทั่วโลก ตูหนีบักอัยไปด้วย”

ตอบ : คิดว่าน่าจะถึงเวลาที่จะทำอัลบั้มใหม่กันได้แล้ว ก็คือคิดว่า อันนี้แหละเป็นทัวร์สุดท้ายของบอดีแอสลมใช้ชื่อว่า แสงสุดท้าย เริ่มต้นที่ลอนดอนแล้วก็ปิดท้ายที่เมืองไทยในเดือนมิถุนา

(ทีวี สตาร์ 3 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 4 เป็นการสัมภาษณ์เกี่ยวกับงานคอนเสิร์ตของวงบอดีแอสลมที่จะจัดขึ้นที่ต่างประเทศ ผู้ให้สัมภาษณ์ชี้แจงรายละเอียดของคอนเสิร์ตที่จะจัดขึ้นว่ามีชื่อว่า แสงสุดท้าย โดยเริ่มจัดที่ลอนดอน และสถานที่สุดท้ายที่จะจัดคอนเสิร์ตคือประเทศไทย

3.4.1.2 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ การทำงานอื่น ๆ นอกเหนือจากภาระหน้าที่หลักที่เป็นการแสดงหรืองานเพลง เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริมแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ งานโฆษณา งานประกาศผลรางวัล และงานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

3.4.1.2.1 งานโฆษณา

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานโฆษณา หมายถึง ข่าวของดารานักแสดงที่ได้รับเป็นพรีเซ็นเตอร์เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการรวมถึงการไปร่วมงานเปิดตัวสินค้าและบริการของดารานักแสดงด้วย เนื้อหาข่าวของผลงานโฆษณาจะเป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่มาร่วมงานว่ามีความรู้สึกอย่างไรที่ได้มาร่วมงานหรือได้มาเป็นพรีเซ็นเตอร์ นอกจากนี้ยังมีการไปชมบรรยากาศและการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่กองถ่ายการถ่ายทำภาพยนตร์ประกอบโฆษณา ซึ่งวิไลพระ หวังบุญชัย (2552: 62) ได้กล่าวไว้ว่า “เจ้าของสินค้าและบริการนิยมนำดารานักแสดงและศิลปินที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมเหมาะสมกับสินค้าและบริการมาเป็นพรีเซ็นเตอร์ เพราะดารานักแสดงและบุคคลที่มีชื่อเสียงสามารถดึงดูดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของสินค้าได้เป็นอย่างดี หรือนำบุคคลที่มีชื่อเสียงและมีความสามารถเฉพาะด้านมาร่วมงานเปิดตัวสินค้า เพราะนอกจากสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสินค้าและบริการแล้ว ยังสามารถเป็นที่สนใจให้กับสื่อมวลชนในการนำเสนอข่าวได้เป็นอย่างดี”

ตัวอย่าง 5

“วันนี้ ทิวีพูลเอาใจสาว ๆ รักสวยกันค่ะ เมื่อ Neutrogena เปิดตัวลายใหม่กับ Neutrogena Hydro Boost พร้อมเผยโฉม brand ambassder คนใหม่ มาร์กี้ ราศี บาเล็นซิเอกา มาเปิดตัว ภาพยนตร์โฆษณาชุดใหม่กันด้วยละคะ”

ถาม : ทำไมเขาถึงเลือกเรา?

ตอบ : ก็เท่าที่เขาบอกนะ บอกว่า คือ Neutrogena เนี่ย จำเป็นสำหรับผู้หญิงที่สดใสไร้ริ้วรอย เป็นตัวของตัวเอง ไซค์ะ ก็ ก็แบบเนี้ยแหละคะ

(ทิวี สตาร์ 7 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 5 เป็นข่าวการเปิดตัวพรีเซ็นเตอร์คนใหม่ของสินค้าชนิดหนึ่ง นักข่าวภาคสนามจึงไปสัมภาษณ์พรีเซ็นเตอร์คนใหม่ คือ มาร์กี้ ราศี ว่าเพราะเหตุใดมาร์กี้จึงได้รับเลือกมาเป็นพรีเซ็นเตอร์ของสินค้าชนิดนี้

ตัวอย่าง 6

“สาว ๆ ที่รักสวยรักงามเชิญมาทางนี้เลยคะ เพราะว่าวันนี้ทิวีพูลจะพาไปร่วมงาน Slimming Plus กับการเปิดตัว Brand ambassador อย่างคุณพอลล่า เทเลอร์ ในคอนเซ็ป she สวย she หุ่นดี she perfect ด้วยสัดส่วนทุกองศาแบบเร้าใจพร้อมยังได้เหล่าศิลปินดาราร และเซเลบมากมายที่มา ร่วมงานอีกด้วย บรรยากาศงานนี่จะเป็นอย่างไร เราไปชมกันดีกว่าคะ”

ถาม : เรียกได้ว่าเป็น brand ambassador คนล่าสุดด้วย?

ตอบ : ถูกต้องคะ

ถาม : เป็นไงบ้างการร่วมงานหรือว่าการมาทำความสวยความงาม?

ตอบ : ก็ชอบคะชอบอยู่แล้ว ตอนนี่เราก็เข้าไปทำพรีติเมนต์ตลอดเลย ก็ต้องขอบคุณพี่แอน ที่ให้โอกาสอยู่ตรงนี้ ก็เป็นอะไรที่เราแบบชื่นชอบอยู่แล้ว การดูแลตัวเองผู้หญิงทุกคนก็ดูแลตัวเองไซ้ใหม่

ถาม : การดูแลตัวเองเป็นอย่างไรบ้าง?

ตอบ : ทำทุกอย่างเลย มาส์กนูน เข้าสปา เข้าทำพรีติเมนต์ ทำผมทำเล็บ คือทำทุกอย่าง

(ทิวี สตาร์ 26 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 6 เป็นข่าวของงานเปิดตัวสินค้าและบริการเกี่ยวกับความสวยความงาม โดยมีพรีเซ็นเตอร์คือ พอลล่า เทเลอร์ นักข่าวภาคสนามจึงไปสัมภาษณ์พรีเซ็นเตอร์ถึงความรู้สึกที่ได้มาร่วมงานในครั้งนี้ ซึ่งการนำเสนอเนื้อหาข่าวประเภทนี้จะมีการแฝงโฆษณาไปในตัว

3.4.1.2.2 งานประกาศผลรางวัล

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับการประกาศผลรางวัล หมายถึง ข่าวเกี่ยวกับรางวัลที่ดารานักแสดงได้รับจากผลงานการแสดงในวงการบันเทิง เป็นการสัมภาษณ์ถึงความรู้สึกของดารานักแสดงที่ได้รับรางวัล และกระแสข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากที่ได้รับรางวัล

ตัวอย่าง 7

“ณเดชน์-ญาญา คว่ำรางวัลเกิดอวอร์ด”

ตอบ : ก็ดีใจครับ ก็ขอบคุณแฟน ๆ ทุกคนที่คอยโหวตเข้ามาแล้วก็คอยติดตามผลงานนะ ยิ่งไงๆ ก็จะทำให้คนดูได้รับสิ่งที่ดีที่สุดครับ

(ทีวี สตาร์ 31 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 7 เป็นข่าวผลการประกาศรางวัลเกิดอวอร์ด ซึ่งเป็นรางวัลของวุฒดี มิลินทจินดา โดยให้ประชาชนทางบ้านโหวตดารานักแสดงที่ตนชื่นชอบในแต่ละประเภทของรางวัล ซึ่งหนึ่งในผู้ที่ได้รับรางวัลนี้คือ ณเดชน์ คุกิมิยะ นักข่าวจึงไปถามความรู้สึกหลังจากที่ได้รับรางวัลนี้

ตัวอย่าง 8

“โตโน่จุกอกโดนด่าไม่สมควรคว่ำโทรทัศน์ทองคำ”

ตอบ : เป็นเรื่องธรรมดาครับผม พี่บอยก็โทรมา ๆ ดีใจด้วย อะไรเนี่ยครับ อย่าเหลิงนะ อะไร
อย่างนี้ครับ

(ทีวี สตาร์ 16 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 8 เป็นการนำเสนอข่าวของโตโน่หลังจากที่ได้รับรางวัลโทรทัศน์ทองคำ นักข่าวภาคสนามจึงสัมภาษณ์โตโน่ในประเด็นที่ว่ามีคนออกมาวิพากษ์วิจารณ์ว่าโตโน่ไม่เหมาะสมที่จะได้รับรางวัลนี้

3.4.1.2.3 งานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ หมายถึง ข่าวของดารานักแสดงที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีประโยชน์ต่อสังคม เช่น ข่าวการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย การปลูกป่า และงานการกุศลต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเป็นการนำเสนอให้ผู้ชมเห็นบรรยากาศในงานหรือกิจกรรม

ต่างๆ ที่ดารานักแสดงได้เข้าร่วม และการสัมภาษณ์ความรู้สึกของดารานักแสดงที่ได้มีโอกาสในการร่วมกิจกรรมสาธารณะประโยชน์ในครั้งนี้

ตัวอย่าง 9

“อีกหนึ่งโครงการที่ดีที่เข้าช่วยเหลือผู้ประสบมหาอุทกภัยครั้งยิ่งใหญ่ที่สุดของประเทศไทย กับโครงการโอสถสภาาร่วมใจ ช่วยผู้ประสบภัย เพื่อชีวิตที่ดี...ยิ่งกว่า ซึ่งเป็นกิจกรรมที่โอสถสภาาร่วมมือกับสามหน่วยงานภาครัฐ คือ กระทรวงมหาดไทย กองทัพบก และกระทรวง ศึกษาธิการ ซึ่งวันนี้ทางทีมงานทีวีพูลได้เดินทางมาเก็บภาพบรรยากาศกันถึงจังหวัดพระนครศรีอยุธยากันเลยทีเดียว”

ตอบ : ก็วันนี้จะมาที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เจอน้ำท่วมหนักเลยนะคะ แล้วก็ตอนนี้ น้ำลดลงแล้ว มันก็ยังมีอะไรที่เสียหาย เพราะฉะนั้นวันนี้เนี่ยเรามาช่วยกันฟื้นฟู มาปลูกต้นไม้ด้วย แล้วก็มีการทาสี แล้วก็มีการบูรณะ รู้สึกเหมือนกับว่าภูมิใจหลายๆ เลยที่เราได้ ได้ๆ กลับมาคืนอะไรให้กับสังคมบ้างอะคะ

(ทีวี๓ สตาร์ 6 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 9 เป็นการนำเสนอข่าวกิจกรรมการช่วยเหลือประชาชนที่ประสบปัญหาอุทกภัยที่จังหวัดอยุธยาในปี พ.ศ. 2554 โดยมีดารานักแสดงร่วมมือกันช่วยฟื้นฟู บูรณะสถานที่ต่างๆ

ตัวอย่าง 10

“ตามติดกันอย่างต่อเนื่องกับโครงการโอสถสภาาร่วมใจ ช่วยผู้ประสบภัย เพื่อชีวิตที่ดียิ่งกว่า ที่เดินทางไกลจากกรุงเทพฯสู่จังหวัดนครสวรรค์ด้วยความร่วมมือของโอสถสภา ทหารจากมณฑลทหารบกที่ 31 ศิลปินและนักกีฬาจิตอาสาจำนวนมาก”

ตอบ : วันนี้สัมมาที่จังหวัดนครสวรรค์คะ ก็มีโอกาสดูร่วมในเรื่องของการช่วยทาสีไปบางส่วน คนไทยทุกคนมีน้ำใจนะคะ อยากจะให้มาร่วมแรงร่วมใจช่วยเหลือกันคะ

(ทีวี สตาร์ 7 มี.ค. 55)

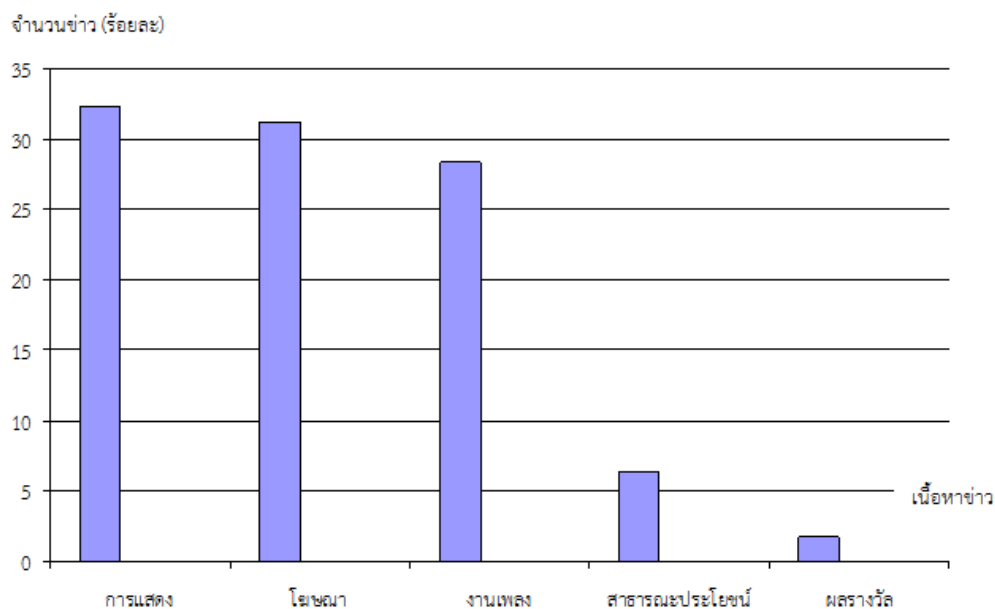
จากตัวอย่างที่ 10 เป็นการนำเสนอข่าวประเภทเดียวกับตัวอย่างที่ 9 คือ เป็นกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์ที่มีดารานักแสดงอาสาไปช่วยเหลือผู้ประสบปัญหาอุทกภัยที่จังหวัดนครสวรรค์

จากการเก็บข้อมูลเนื้อหาข่าวทั้งหมดในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” สามารถแสดงเป็นตารางแสดงจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงานได้ดังนี้

เนื้อหาข่าว	จำนวนข่าว	ร้อยละ
1. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก		
1.1 การแสดง	91	32.27
1.2 งานเพลง	80	28.37
2. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม		
2.1 งานโฆษณา	88	31.20
2.2 งานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณะประโยชน์	18	6.38
2.3 งานประกาศผลรางวัลต่าง ๆ	5	1.77
รวม	282	100

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงาน โดยแบ่งจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงานออกเป็นย่อยๆ ได้ 5 ประเภท แสดงเป็นแผนภูมิได้ ดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงาน

จากแผนภูมิที่ 1 จะเห็นได้ว่า เนื้อหาข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงานที่รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” นำมาเสนอเป็นงานหลักมากกว่างานเสริม ซึ่งข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงานที่มีการนำมาเสนอมากที่สุด คือ การแสดง มีจำนวน 91 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 32.27 รองลงมาคือ งานโฆษณา มีจำนวน 88 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 31.20 และงานเพลง มีจำนวน 80 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 28.37 ซึ่งจะเห็นว่า มีข่าวที่มีการนำเสนอมากที่สุดนั้นมีจำนวนที่แตกต่างกันไม่มาก แสดงให้เห็นว่า การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับหน้าที่การงานของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” จะเน้นไปที่การสัมภาษณ์เกี่ยวกับผลงานการแสดง ในวงการบันเทิงของดารานักแสดง ทั้งผลงานการแสดง งานเพลง และงานโฆษณา เพราะการสัมภาษณ์ประเด็นข่าวลักษณะนี้สามารถทำให้แฟนคลับหรือผู้ที่ชื่นชอบและต้องการที่จะติดตามผลงานของดารานักแสดงสามารถติดตามได้จากการสัมภาษณ์เหล่านี้ โดยเฉพาะงานโฆษณาเป็นการสัมภาษณ์เนื้อหาข่าวที่เป็นงานโฆษณาที่เป็นงานเปิดตัวสินค้าและบริการที่มีดารานักแสดงที่มีชื่อเสียงไปเป็น พิธีเซ็นเตอร์หรือไปร่วมงาน เพราะมีส่วนที่ทำให้รายการได้รับความสนใจและการติดตามจากแฟนคลับได้เป็นอย่างดี

3.4.2 เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องราวเฉพาะของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ในที่นี้หมายถึง เรื่องราวเฉพาะของดารานักแสดง เนื่องจากดารานักแสดงจัดว่าเป็นบุคคลสาธารณะที่มีหน้าที่ให้ความบันเทิง จึงทำให้เรื่องราวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงได้รับความสนใจจากประชาชนมากกว่าอาชีพอื่น โดยเฉพาะความสนใจจากแฟนคลับ ข่าวที่เกี่ยวกับส่วนตัวของดารานักแสดง มีทั้งเรื่องส่วนตัวของตนเองและเรื่องส่วนตัวที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ผู้วิจัยจึงแบ่งเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว และเนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

3.4.2.1 เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว

เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว เป็นเรื่องราวชีวิตส่วนตัวเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ของตนเองโดยไม่มี ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ ด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ด้านการเป็ยงเบนทางเพศ ด้านสุขภาพ ด้านการทำนายดวงชะตา และด้านการเรียน

3.4.2.1.1 เนื้อหาข่าวด้านพฤติกรรมต่าง ๆ

เนื้อหาข่าวด้านพฤติกรรมต่างๆ หมายถึง ข่าวที่เกี่ยวกับกระทำ การประพฤติปฏิบัติตนในการใช้ชีวิตของดารานักแสดง เช่น การเที่ยวกลางคืน การติดยาเสพติด การจ่ายภาษี การทำศัลยกรรม การติดพนัน เป็นต้น

ตัวอย่าง 11

“ตบท้าย เสก โลโซ รายงานตัว ปปส. รายงานตัวกลับใจแล้วค่ะ”

ตอบ : จะร้องเพลงต่อไปครับ ที่ผมบอกเอาไว้ว่าผมต้องขอกราบขอภัยจริงๆ จริงๆ แล้วเอาไม่อยู่นอนครบล้านเปอร์เซ็นต์

(ทีวี สตาร์ 17 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 11 เป็นข่าวของเสก โลโซ ซึ่งถือว่าเป็นข่าวหนึ่งที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น เนื่องจากมีการตรวจพบว่าติดยาเสพติด จึงทำให้ต้องเข้ารับการบำบัดรักษาที่โรงพยาบาล หลังจากนั้นเสกได้ออกมาขอโทษและจะขอทำงานในวงการบันเทิงต่อ

ตัวอย่าง 12

”ส่วนโตโน่อั้งโดนแฉ เคยขายตัวที่เยอรมัน”

ตอบ : ก็ไม่จริงครับ ครับ ผมไปที่นั่นผมไปล้างจานครับ ล้างจานแล้วก็ขัดห้องน้ำ เราทุกคนมีสิทธิ์ที่จะสงสัยครับหรือว่าจะถามครับ

(ทีวี สตาร์ 6 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 12 เป็นข่าวของโตโน่ที่มีข่าวออกมาก่อนเข้าประกวดเดอะสตาร์ โตโน่เคยไปขายตัวที่ประเทศเยอรมัน เพราะก่อนหน้านี้โตโน่เคยให้สัมภาษณ์ว่าหากไม่ได้เข้ารอบ 8 คนสุดท้ายของเดอะสตาร์ก็จะไปทำงานที่ประเทศเยอรมัน

3.4.2.1.2 เนื้อหาข่าวด้านการเบี่ยงเบนทางเพศ

เนื้อหาข่าวด้านการเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงถึงการเบี่ยงเบนไปทางเพศตรงข้าม กล่าวคือ เพศหญิงที่มีจิตใจและพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นชาย และเพศชายที่มีจิตใจและพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นหญิง ส่วนใหญ่การตอบคำถามในประเด็น

ชาวนั้ดาราณักแสดงมักจะไม่ใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง เพราะเรื่องนี้ยังเป็นเรื่องที่ไม่ยอมรับกัน
ในสังคมไทยอย่างกว้างขวางนัก

ตัวอย่าง 13

“ฟากเจมส์ได้เป็นเกย์ คุยเฮ้แแต่โนรีเทิร์น”

ถาม : ไม่ได้เป็นเกย์ไปแล้ว?

ตอบ : ยังไม่ได้เป็นครับ

(ทีวี สตาร์ 30 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 13 เป็นข่าวของเจมส์ เรื่องศักดิ์ หลังจากที่เลิกกับเฮ้แ คศิกานต์ เจมส์ก็ไม่มี
ข่าวเรื่องความรักออกมาจนทำให้มีข่าวว่าเจมส์เบี่ยงเบนทางเพศกลายเป็นเกย์ไปแล้ว

ตัวอย่าง 14

“ฟากมารีแบ่งรับแบ่งสู้ป่าปาร์สซี่ หนูมีแฟนเป็นทอม”

ตอบ : ก็เป็นคนสนิทอะคะ ยังไงๆ มันก็มีรูปภาพ ดูภาพเขาก็คงคิดไว้แล้วอะคะว่า
อะไรยังไง

ถาม : หนูชอบผู้ชายผู้หญิงอะคะเนี่ย?

ตอบ : ก็ปล่อยให้เรื่องนี้มันเป็นเรื่องส่วนตัวละกันคะ

(ทีวี สตาร์ 13 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 14 เป็นข่าวของมารี หลังจากที่มีภาพหลุดของมารีคู่กับทอมออกมา นักข่าว
ภาคสนามจึงไปถามข้อเท็จจริงว่าทอมที่อยู่ในภาพคนนั้นเป็นใคร มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

3.4.2.1.3 เนื้อหาข่าวด้านสุขภาพ

เนื้อหาข่าวด้านสุขภาพ หมายถึง ข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสภาวะความบกพร่องทางร่างกาย
หรือการเจ็บไข้ได้ป่วยที่เกิดขึ้นกับดารานักแสดงและบุคคลใกล้เคียงตัว

ตัวอย่าง 15

“โป๊ปดีดี้า ทูตแห่งการให้ อัมตพรพยากรณ์ปวดหลัง”

ตอบ : หลังก็ดีขึ้นแล้วครับ ก็ไม่ได้ ไม่ได้ปวดหลังอะไรแล้ว แต่ว่า ก็มีอาการที่แบบเสียๆ นิดนึง

(ทีวี สตาร์ 5 ก.พ. 55)

ตัวอย่าง 16

“มาริโอ้บุกทีวีพูลโปรโมทพรีเซนเตอร์ไอวี อัมตพรพยากรณ์ปวดลิ้นกลางกอง”

ตอบ : คือ จริงๆไอ้ไม่เคยเข้าโรงพยาบาลเลยครับในชีวิต ก็เป็นครั้งแรก เป็นครั้งแรกที่เข้าโรงพยาบาลครับ แล้วก็รู้สึกว่ามี ไม่สนุกเลยอะครับ เรารู้ตัวครับว่า เออเราไม่ไหวก็เลยหยุดไปวันนึง

(ทีวี สตาร์ 14 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 15 และ 16 เป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพของดารานักแสดง ซึ่งตัวอย่างที่ 15 เป็นข่าวอาการปวดหลังของโป๊ป ธนวรรธน์ ส่วนตัวอย่างที่ 16 เป็นข่าวของมาริโอ้ที่มีอาการไม่สบาย กลากองถ่ายจนต้องเข้ารับการรักษาและนอนที่โรงพยาบาล

3.4.2.1.4 เนื้อหาข่าวด้านการทำนายดวงชะตา

เนื้อหาข่าวด้านการทำนายดวงชะตา หมายถึง ข่าวเกี่ยวกับความเชื่อทางด้านโหราศาสตร์ เป็นการทำนายดวงชะตาของดารานักแสดง ส่วนใหญ่หมอดูมักจะทำนายดารานักแสดงที่มีชื่อเสียงในเรื่องความรัก ชื่อเสียง เงินทอง ธุรกิจ เป็นต้น โดยทางรายการจะไปสัมภาษณ์ความรู้สึกของดารานักแสดงว่ารู้สึกอย่างไรที่มีหมอดูออกมาทำนายดวงชะตาทั้งในเรื่องที่ดีและเรื่องที่ไม่ดี

ตัวอย่าง 17

“รถเมล์ น้องเพชร เปิดตัวหนังรักสุดท้ายป้ายหน้า ส่วนอ้อมไม่หวั่นหมอดูทักดวงตก”

ถาม : มีหมอดูหลายคนเขาทายทักว่าปีนี้พี่อ้อมดวงจะตกแล้วก็ได้เป็นดาวค้างฟ้า พี่อ้อมรู้สึกอย่างไรบ้างคะ?

ตอบ : ก็เห็นทักทุกปีเลยอะ เมื่อสองสามปีที่แล้วก็มีหมอตานหนึ่งก็ทักอย่างเงี้ยอะคะ ก็ดูไป ส่วนตัวยังไง สักวันก็ต้องมีคะ ก็ต้องดูว่าปีนี้เป็นอย่างไรนหรือเปล่า แล้วก็หมอดูทุกท่านจะแม่นหรือเปล่านั้น

ถาม : พอมมีคนทักแบบนี้มีการไปแก้เคล็ดอะไรให้เราดิขึ้นมัยคะ?

ตอบ : ไม่มีคะ ก็เป็นปกติ

(ทีวี สตาร์ 7 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 17 เป็นข่าวของอัม พัชราภา ที่มีหมอดูมาทำนายดวงชะตาว่าชื่อเสียงของอัมจะตกลง นักข่าวภาคสนามจึงไปสัมภาษณ์อัมว่ารู้สึกอย่างไรบ้างกับคำทำนายของหมอดู และมีการไปแก้เคล็ดเพื่อให้ดวงดีขึ้นบ้างหรือไม่

ตัวอย่าง 18

“ขวัญขึ้นปกทีวีพูล หมอดูทุกปีนี่กลับมาแน่”

ตอบ : ก็ถ้าเกิดว่าเรื่องดี ๆ หนูก็ขอบพระคุณคะ (ยกมือไหว้) ก็เรื่องอันไหนที่ไม่ดี หนูก็ขอบคุณคะ (ยกมือไหว้) แล้วก็หนูจะเอามาเตือนสติอะไรอย่างนี้

(ทีวี สตาร์ 15 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 18 เป็นข่าวการทำนายดวงของขวัญ อุษามณี หลังจากที่ไม่ค่อยมีผลงานละครในช่วงปีที่ผ่านมาว่าปีนี้เป็นปีที่ขวัญจะกลับมีชื่อเสียงอีกครั้ง

3.4.2.1.5 เนื้อหาข่าวด้านการเรียน

เนื้อหาข่าวด้านการเรียน หมายถึง ข่าวเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาของดารานักแสดง เป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา และการวางแผนเกี่ยวกับการศึกษาต่อหลังจากจบปริญญาตรี

ตัวอย่าง 19

“ฝ่าย ที เจียบ เฮโล congratulation เบ็นซ์-ส้ม คำว่าปริญญาโท ยันไม่ย้ายช่องตามคุณแดง”

ตอบ : ก็รู้สึกดีใจมากๆเลยนะคะ ที่จบปริญญาโทแล้วอะคะ

(ทีวี สตาร์ 6 ม.ค. 55)

ตัวอย่าง 20

“สัมบุกที่วีพูลวางการเรียนเมืองนอกแล้วคะ”

ตอบ : จะไปเรียนต่อที่อเมริกาแล้ว อีก อีกไม่กี่อาทิตย์นี่อะคะ อืม ไปสองปีคะ

(ทีวี สตาร์ 24 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 19 และ 20 เป็นข่าวที่เกี่ยวกับการศึกษาของดารานักแสดง ซึ่งตัวอย่างที่ 19 เป็นข่าวแสดงความยินดีของเบนซ์ ปุณญาพร ที่จบการศึกษาปริญญาโท ส่วนตัวอย่างที่ 20 เป็นข่าวของส้ม ณิชฐาราศ หลังจากเรียนจบปริญญาตรี และจะไปศึกษาต่อที่ประเทศสหรัฐอเมริกา

3.4.2.2 เนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น

เนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น เป็นข่าวเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงที่มีความสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องกับอีกบุคคลหนึ่งในสถานภาพที่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของคู่รักดารานักแสดง ถือว่าเป็นเรื่องที่ได้ได้รับความสนใจจากประชาชนมากที่สุด ด้วยเหตุนี้ดารานักแสดงจึงต้องมีความระมัดระวังในการตอบคำถามเพราะอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และหน้าที่การงานของดารานักแสดงเอง ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นออกเป็น 4 ประเภท โดยเกณฑ์ในการแบ่งโดยพิจารณาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่เป็นข่าวกับดารานักแสดง ได้แก่ เพื่อน คู่รัก คู่กรณี ค่ายและต้นสังกัด

3.4.2.2.1 เพื่อน

ข่าวดารานักแสดงกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์แบบเพื่อน ส่วนใหญ่เป็นข่าวที่สัมภาษณ์เกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์ในเชิงซู้สาวระหว่างดารานักแสดงที่เป็นเพื่อนกัน สื่อมวลชนจึงไปสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงของข่าว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง 21

“อ้ม-ชมพู่-ณเดชน์-ญาญ่า ควารางวัลใหญ่ อ้มเคลียร์ข่าวบินสวีทฤดูหนาวเลนไต้หวันลับ ๆ”

ตอบ : ค่ะ กังงเหมือนกันว่าข่าวออกมาว่าไป ไม่ได้ไปไหนคะ ฤดูหนาวไปคนเดียวไม่เกี่ยวกับอ้ม

(ทีวี สตาร์ 18 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 21 เป็นข่าวความสัมพันธ์ของอัม พัชรภา กับ กฤษณ์ ศรีภูมิเศรษฐ์ หลังจากที่อัมได้เลิกกับอดีตแฟนเก่าคือ โน้ต วิเศษ รั้งสิ่งห้พิพัฒน์ ก็มีข่าวลือว่าอัมมาสนิทสนมกับกฤษณ์ จนมีข่าวลือออกมาว่าทั้งคู่กำลังคบหาดูใจกัน

ตัวอย่าง 22

“พากดิวไม่แคร์สื่อ ตามเฝ้าเคน ภูภูมิ”

ตอบ : ก็ตอนนี้ยังเพิ่งโสดเองอะคะ ขอ ๆ โสดก่อน เคนก็เฉย ๆ นะไม่ได้อะไร เหมือนเคนก็มีข่าวผู้หญิงเยอะเนาะเขาก็ชินแล้วอะหนูว่า

(ทีวี สตาร์ 12 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 22 เป็นข่าวของดิว อริสรา หลังจากเลิกกับกอล์ฟ พิษณะ ก็มีข่าวลือออกมาว่ากำลังศึกษาดูใจอยู่กับเคน ภูภูมิ โดยมีคนที่แนะนำให้ทั้งคู่รู้จักกันคือ ก๊วยก๊วย สุมณฑิพย์ และมีคนไปเห็นว่าดิว อริสรา ไปเฝ้าเคน ภูภูมิที่สนามฟุตบอล นักข่าวภาคสนามจึงไปถามดิวว่าข้อเท็จจริงนั้นเป็นอย่างไร

3.4.2.2.2 คู่รัก

ข่าวดารานักแสดงกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก เป็นข่าวที่มีเกี่ยวข้องกับความรักของดารานักแสดง หรือข่าวความสัมพันธ์ในเชิงคู่สาวของดารานักแสดง โดยเริ่มตั้งแต่ คู่รักที่กำลังคบหาดูใจกัน ข่าวเรื่องแต่งงาน ตลอดจนข่าวคู่รักที่เป็นแฟนเก่า ข่าวดารานักแสดงกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์แบบคู่รักนี้เป็นข่าวที่มีจำนวนมากที่สุดของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ทำให้เห็นว่าเรื่องความรักของดารานักแสดงเป็นเรื่องที่ได้รับความสนใจจากประชาชน

ตัวอย่าง 23

“วุ้นเส้นโตใช้นามสกุลชาคริตแล้ว”

ตอบ : ไม่มีค่ะ ไม่มี

ถาม : ชาคริต-วุ้นเส้น แยมนาน?

ตอบ : ยังไม่มี ไม่มี ยังไม่มีค่ะ อันนี้ข่าวลือแล้วคะ ก็คือเรายังไม่ได้ใช้คะ ถ้าเกิดแบบหลังจากนี้ก็อาจจะใช้ทั้ง 2 นามสกุลอะคะ

(ทีวี สตาร์ 16 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 23 เป็นข่าวของคู่รักวัยรุ่นและชาคริตว่า ทั้งคู่ไปทำบุญด้วยกัน และมีคนเห็นว่า วุ้นเส้นได้เขียนชื่อ - นามสกุล ขณะที่ทำบุญไปว่า วิริฒิภา แยมนาม ซึ่งขณะนั้นวุ้นเส้นยังกับชาคริต ยังไม่ได้แต่งงานกันแต่กำลังจะมีงานแต่งงานจัดขึ้นในปีนั้น นักข่าวภาคสนามจึงถามข้อเท็จจริงจากวุ้นเส้นว่าเป็นความจริงหรือไม่

ตัวอย่าง 24

“หนุ่ม-ฝ่าย ดีด้าลองชุดวิวาห์หวานฉ่ำ สวนกลับตุ๊กสถานภาพบ๊วยยังคลุมเครือ”

ตอบ : เหมือน เหมือนเดิมค่ะ ไม่ได้ดีขึ้นค่ะ เหมือนเดิม

(ทีวี สตาร์ 9 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 24 เป็นข่าวของบ๊วย เชษฐวุฒิ กับ ตุ๊ก ชนกวนันท์ ที่มีข่าวออกมาว่าความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มห่างกัน แต่ก็สถานภาพของทั้งคู่ยังคลุมเครือ จึงทำให้ข่าวนี้เป็นที่สนใจของประชาชนอยู่ในขณะนั้น

3.4.2.2.3 คู่กรณี

ข่าวดารานักแสดงกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์แบบคู่กรณี เป็นข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการฟ้องร้อง การทะเลาะวิวาท หรือมีความขัดแย้ง ระหว่างดารานักแสดงและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่อยู่ในวงการบันเทิงด้วยกันหรือบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในวงการบันเทิง โดยเนื้อหาข่าวจะมีการรายงานถึงสาเหตุของเรื่องราว ความคับหน้า จนกระทั่งคดีหรือเรื่องราวที่สิ้นสุดลงไปแล้ว

ตัวอย่าง 25

“ตบท้ายทัບทีม เล็งปัญหาผู้จัดการไม่จบค่ะ”

ตอบ : ทีมก็ไม่ ไม่มีใครจะพูดแล้วนะคะ เพราะว่าที่พูดไปก็คือที่ ที่ต้องการจะพูดไปก็คือได้พูดไปหมดแล้ว แล้วก็พูดไปค่อนข้างชัดเจนแล้วนะคะก็คือว่า ตอนนี้เนี่ยทีมกับพี่เขาก็คือ ไม่ ไม่มีความสัมพันธ์กันแล้ว แล้วก็ไม่มีผลประโยชน์ร่วมกันแล้วละคะ

(ทีวี สตาร์ 8 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 25 เป็นข่าวความขัดแย้งกันระหว่างทัບทีม อัญรินทร์ นักแสดงช่อง 7 กับผู้จัดการส่วนตัว สุดท้ายทับทีมจึงต้องเปลี่ยนผู้จัดการส่วนตัวและไม่ขอพูดถึงเรื่องนี้อีก

ตัวอย่าง 26

“โม-เกรซ-หยาด แต่งอสังการ โข้วแพ่ซันซุดวิวาท่ห่องเสื่อพินาเล่ แต่งโมหวิดบีมด่าปู้คลู้คไม่ ไหว่พ้อ ไต้พาอ้วนเข้าบ้าน”

ถาม : ไหว่พ่อนี้จริงไหมคะ?

ตอบ : จริงค่ะ ตำแหน่งนางงามคือเราต้องมือไม้อ่อน เราสวยดีกัน เราให้เกียรติ เราทำความเคารพอย่างบกพร่องค่ะ

(ทีวีสตาร์ 9 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 26 เป็นข่าวความขัดแย้งระหว่างแตงโม ภัทรธิดา กับ ปู้คลู้ค ฝนทิพย์ เนื่องจากก่อนหน้านี้ปู้คลู้คได้คบหากับวี วีรภาพ ในขณะที่แตงโมกับวีรภาพกำลังมีละครร่วมกันคือเรื่องลุย ทำให้ความสัมพันธ์ของแตงโมกับวีรภาพมีความสนิทสนมกันมาก จนทำให้ปู้คลู้ครู้สึกไม่ดี และเลี้ยงที่จะให้สัมภาษณ์ถึงความสัมพันธ์ของแตงโมกับวีรภาพทุกครั้ง จนทำให้ในที่สุดเกิดเป็นความขัดแย้งกันระหว่างปู้คลู้คกับแตงโม

3.4.2.2.4 ค่ายและต้นสังกัด

ข่าวดารานักแสดงที่มีความสัมพันธ์กับค่ายและต้นสังกัด เป็นข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในด้านการทำงาน อาจเป็นการย้ายค่าย ต้นสังกัดหรือผู้ดูแลงาน เพราะดารานักแสดงส่วนใหญ่จะมีค่าย มีสังกัด หรือมีผู้ดูแลเกี่ยวกับการรับงานที่เรียกว่า ผู้จัดการส่วนตัว และหากดารานักแสดงมีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการย้ายค่าย ย้ายสังกัด หรือเปลี่ยนผู้จัดการส่วนตัว ชาวลักษณะนี้ จะได้รับความสนใจจากประชาชนว่าสาเหตุใดถึงต้องมีการเปลี่ยนแปลง หากมีการเปลี่ยนแปลงแล้วนั้นดารานักแสดงจะย้ายไปสังกัดที่ไหน และหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงแล้วนั้นเป็นอย่างไรบ้าง เพราะการย้ายค่าย ย้ายสังกัด หรือเปลี่ยนผู้จัดการส่วนตัวนั้นจะส่งผลกระทบต่อการทำงานและผลงานของดารานักแสดงที่จะมีขึ้นในอนาคต

ตัวอย่าง 27

“ได้เสียดาจับเซ็นสัญญาเป็นนางเอกบ่อนวิกพระราม 4”

ตอบ : ยังไม่ได้เซ็นค่ะ ยังไม่ได้จับปากกาเซ็นจริงๆ พันเปอร์เซ็นต์ (พันเปอร์เซ็นต์) ตอนนีهنูยังเป็นอิสระอยู่ค่ะ คุยเรื่อง เอ่อ...พิธีกรรายการเดิมที่ทำอยู่อะไรอย่างเนี่ยอยากมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบรายการ แล้วก็เอ่อ...อาจจะเป็นการไปรับเชิญรายการอื่นๆ

(ทีวี สตาร์ 22 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 27 เป็นการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับการย้ายสังกัดหรือย้ายช่องของ จุ้ย วรรษา ว่าหลังจากที่หมดสัญญากับช่อง 7 นั้น ปัญญา นิรันดร์กุล ซึ่งเป็นประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท เวิร์คพอยท์ เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน) เป็นบริษัทที่จุ้ยเป็นพิธีกรให้หลายรายการ จะพาจุ้ยไปเซ็นสัญญาเป็นนักแสดงในสังกัดช่อง 3 นักข่าวภาคสนามจึงไปสัมภาษณ์จุ้ยในประเด็นนี้ว่าจริงหรือไม่ เรื่องราวเป็นอย่างไร

ตัวอย่าง 28

“ส่วนฟิล์มเคลียร์ข่าวเปลี่ยนผู้จัดการ”

ตอบ : ไม่น่าใช้นะครับผม เพราะว่าของฟิล์มเนี่ยอยู่ในสังกัดของอาร์เอสอยู่แล้วนะครับ ถือเป็นพี่เป็นน้องกันช่วยประสานงานนี่ถือเรื่องปกติอยู่แล้ว

(ทีวี สตาร์ 21 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 28 เป็นข่าวของฟิล์ม รัฐภูมิ ว่ามีการเปลี่ยนผู้จัดการส่วนตัว เพราะช่วงที่เป็นข่าวนี้น่าจะเป็นช่วงที่ฟิล์มกำลังตกเป็นข่าว และอยู่ในขั้นตอนการตัดสินคดีของศาลระหว่างความสัมพันธ์ของฟิล์ม-แอนนี่

จากการเก็บข้อมูลเนื้อหาข่าวทั้งหมดในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” สามารถแสดงเป็นตารางแสดงจำนวนเนื้อหาข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวได้ดังนี้

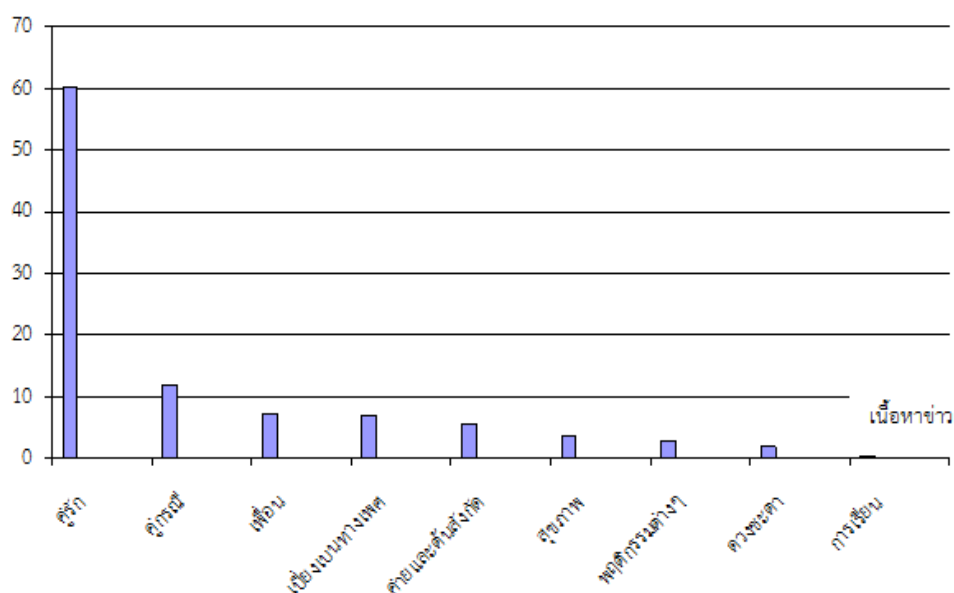
เนื้อหาข่าว	จำนวนข่าว	ร้อยละ
เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว		
1. ข่าวด้านการเบี่ยงเบนทางเพศ	57	7.11
2. ข่าวด้านสุขภาพ	28	3.50
3. ข่าวด้านพฤติกรรมต่างๆ	21	2.62
4. ข่าวด้านการทำนายดวงชะตา	14	1.75
5. ข่าวด้านการเรียน	2	0.25
เนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น		
1. คู่รัก	483	60.30
2. คู่กรณี	94	11.75
3. เพื่อน	58	7.24

เนื้อหาข่าว	จำนวนข่าว	ร้อยละ
4. ค่ายและต้นสังกัด	44	5.50
รวม	801	100

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว โดยแบ่งออกเป็น 9 ประเภทย่อยๆ สามารถแสดงจำนวนได้เป็นแผนภูมิต่อไปนี้

จำนวนข่าว (ร้อยละ)

แผนภูมิที่ 2 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว

จากแผนภูมิที่ 2 พบว่าเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” นำเสนอมากที่สุดคือ ข่าวที่มีความสัมพันธ์แบบคู่รัก มีจำนวน 483 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 60.30 รองลงมาคือ ข่าวที่มีความสัมพันธ์แบบคู่กรณี มีจำนวน 94 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ 11.75 ส่วนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่มีการนำเสนอน้อยที่สุด คือ ข่าวด้านการเรียน มีจำนวน 2 ข่าว หรือคิดเป็นร้อยละ

ละ 0.25 แสดงให้เห็นว่า การนำเสนอข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” จะเน้นไปที่การสัมภาษณ์ในเนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยเฉพาะเรื่องของความรัก และเรื่องความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท ซึ่งถือว่าเป็นข่าวที่ได้รับความสนใจจากประชาชนและเป็นข่าวที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดงมาก เพราะในการตอบคำถามเนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นนั้น ดารานักแสดงจะต้องคำนึงถึงตนเองและความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข่าวทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อปมที่ยังหน้าที่ยังการงานอีกด้วย

จากเนื้อหาข่าวบนเท็งที่กล่าวมาทั้งหมดในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน และเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว สรุปได้ว่าเนื้อหาแต่ละประเภทมีจำนวนข่าวปรากฏได้ดังข้อมูลต่อไปนี้

เนื้อหาข่าว	จำนวนข่าว	ร้อยละ
1. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว	801	73.96
2. เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน	282	26.04
รวม	1083	100

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนเนื้อหาข่าวทั้งหมดในรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์”

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงมีจำนวน 801 ข่าว คิดเป็นร้อยละ 73.96 ซึ่งมีมากกว่าเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงานที่มีจำนวน 282 คิดเป็นร้อยละ 26.04 เกือบ 4 เท่า แสดงให้เห็นว่า รายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” จะเน้นการนำเสนอข่าวที่เป็นเรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงที่มีลักษณะไปในทางซุบซิบ เพราะธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนจะอยากรู้อยากเห็นในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นจนกลายเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความบันเทิง และหากยังเป็นข่าวในทางที่ไม่ดีก็จะยิ่งได้รับความสนใจหรือกลายเป็นข่าวใหญ่มากกว่าข่าวในทางที่ดีหรือข่าวทั่วไปที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดง นอกจากนี้เรื่องส่วนตัวของดารานักแสดงมักจะได้รับความสนใจจากประชาชน โดยเฉพาะวัยรุ่น เห็นได้จากเด็กวัยรุ่นในปัจจุบันมีพฤติกรรมเลียนแบบดารานักแสดงมากขึ้น โดยเฉพาะเรื่องแพชชั่น เรื่องความรัก รวมไปถึงการพฤติกรรมต่างๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้การนำเสนอข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของดารานักแสดงจึงมีความน่าสนใจมากกว่าข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่การงาน

สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” แสดงให้เห็นว่า รายการนี้เป็นรายการบันเทิงที่สร้างความแตกต่างจากรายการอื่น เห็นได้จากที่มีการเจาะลึกการสัมภาษณ์เฉพาะตัวดารานักแสดง มีช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ที่เป็นสื่อบทบาทที่กำลังได้รับความสนใจอยู่ในขณะนั้น ที่สำคัญคือมีความรวดเร็วในการนำเสนอข่าว รวมไปถึงมีการนำเสนอข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้นโดยการสัมภาษณ์ถามข้อคิดเห็นจากบุคคลของทางรายการ ซึ่งสอดคล้องกับสโลแกนของทีวีพูลที่ว่า “รู้ลึก รู้จริง ต้องทีวีพูล” และในด้านของเนื้อหาข่าวนั้น รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” จัดเป็นรายการบันเทิงที่มีการนำเสนอเรื่องราวข่าวสารต่างๆ ของบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิงที่หลากหลาย ทั้งในเรื่องราวที่การงานและเรื่องส่วนตัว เนื้อหาข่าวที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น โดยเฉพาะความสัมพันธ์ในด้านคู่รัก การอยาก رؤ้อยากเห็นในเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นนี้แม้คนส่วนใหญ่จะมองว่าไม่ดี แต่ก็ยังคงทำให้รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ได้รับการติดตามจากผู้รับชมมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ทันจิตต์ (2552) ที่พบว่าสื่อมวลชนมุ่งเน้นการนำเสนอไปที่ข่าวความรักโดยเฉพาะการแยกทางของดารานักแสดง เพราะประชาชนรู้สึกว่าเป็นข่าวที่มีความรุนแรงและต้องการทราบถึงสาเหตุของการเลิกกัน การที่สื่อมวลชนนำเสนอข่าวที่มีความรุนแรงมากขึ้น ข่าวก็ย่อมมีผลต่อความสนใจของประชาชนมากขึ้น และจะยังทำให้รายการได้รับความสนใจจากประชาชน ในขณะเดียวกันสื่อมวลชนก็จะมีวิธีการต่าง ๆ ในการนำเสนอข่าวจากการตอบคำถามของดารานักแสดงให้เกิดความน่าสนใจ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์ในบทต่อไปว่า ดารานักแสดงจะมีกลวิธีการตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างไร เพื่อที่จะไม่ให้เกิดผลกระทบต่อตนเองและผู้ที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 4

กลวิธีการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย

ในบทนี้ ผู้วิจัยจะวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทย โดยเก็บข้อมูลการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยจากรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” เป็นระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555-31 มีนาคม 2555 เกณฑ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการจำแนกกลวิธีการตอบคำถามของงานวิจัยนี้ คือ เจตนาในการตอบคำถาม โดยพิจารณาจากทั้งรูปภาพและเนื้อความของถ้อยคำนั้นว่าดารานักแสดงมีความตั้งใจที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนหรือไม่

ข้อมูลการตอบคำถามที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เป็นข้อมูลจากรายการ “ทีวี่พูลไลฟ์” ที่มีลักษณะการสัมภาษณ์ที่เป็นกันเองและการถามคำถามของสื่อมวลชนอาจจะไม่ได้อยู่ในรูปของประโยคคำถามเสมอไป แต่ก็สามารถจัดได้ว่าเป็นการถาม ดังที่ ฮีรนุช โชคสุวนิช (2533: 28) กล่าวไว้ว่า “ประโยคคำถามเป็นประโยคที่ผู้พูดจะใช้เมื่อเกิดความสงสัย ความไม่แน่ใจและต้องการคำตอบประโยคใดก็ตามที่ผู้พูดพูดแล้ว ผู้ฟังตอบคำถาม ย่อมถือได้ว่าเป็นประโยคคำถามที่ผู้พูดแสดงเจตนาถามโดยตรง ไม่ว่าจะคำตอบที่ได้รับจะอยู่ในรูปวัจนภาษาหรืออวัจนภาษา แต่ก็มีประโยคคำถามมิใช่น้อยที่ผู้พูดแสดงเจตนาถาม แล้วผู้ฟังไม่ตอบคำถามตามที่ผู้พูดตั้งใจ เนื่องจากปัจจัยอื่น ๆ หลายอย่าง” ดังนั้น ไม่ว่าจะถ้อยคำของสื่อมวลชนจะอยู่ในรูปประโยคคำถามหรือไม่ใช่รูปประโยคคำถามก็ถือว่าเป็นการถาม เช่นเดียวกันกับดารานักแสดงที่การที่ดารานักแสดงจะให้ข้อมูลหรือกล่าวถ้อยคำใด ๆ ออกมาหลังจากที่สื่อมวลชนพูดในประเด็นข่าวต่าง ๆ ก็ถือว่าเป็นการตอบคำถาม แต่เนื่องจากมีการตอบคำถามที่ปรากฏถ้อยคำถาม-คำตอบไม่ครบและไม่สามารถตีความคำถามจากพาดหัวข่าวและคำตอบได้ จึงทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลส่วนนี้มาวิเคราะห์

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยโดยมีคำถามวิจัยว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามกลวิธีใดบ้างในการตอบคำถามสื่อมวลชน และแต่ละกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยใช้มีเจตนาอย่างไรเพื่อสนองวัตถุประสงค์ใด โดยเฉพาะการตอบคำถามที่ดารานักแสดงไทยไม่ต้องการตอบโดยตรงไปตรงมา ถือเป็นลักษณะที่น่าสนใจของการใช้ภาษาไทยในงานวิจัยนี้

กลวิธีการตอบคำถามในงานนี้ หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารา นักแสดงใช้ตอบคำถามที่แสดงเจตนาบางอย่างเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามสื่อมวลชน จากการศึกษาข้อมูลผลการศึกษากลวิธีการตอบคำถามของดารา นักแสดงไทยพบว่า กลวิธีการตอบคำถามจำแนกได้เป็น 3 กลวิธีใหญ่ ๆ ได้แก่ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และกลวิธีเสริม ซึ่งในแต่ละกลวิธีจะมีกลวิธีย่อย ดังจะกล่าวโดยละเอียดต่อไปนี้

4.1 กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารา นักแสดงใช้โดยมีเจตนาที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงนี้จึงเป็นการให้คำตอบตรงกับสิ่งที่สื่อมวลชนต้องการและไม่สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้ จากการศึกษาข้อมูลพบว่า ดารา นักแสดงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงรวมทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่ การปฏิเสธโดยตรง การยอมรับ การตอบให้ข้อมูล และการแสดงความรู้สึก ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1 การปฏิเสธโดยตรง

การปฏิเสธโดยตรง ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารา นักแสดงใช้ตอบคำถามโดยมีเนื้อความแสดงเจตนาไม่เห็นด้วยโดยตรง ไม่ยอมรับ หรือมีความคิดที่ขัดแย้งกับประเด็นที่สื่อมวลชนถามหรือตามข่าวที่เกิดขึ้น เพราะดารา นักแสดงเห็นว่าข้อมูลที่สื่อมวลชนถามนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นความจริง โดยใช้คำบอกการปฏิเสธว่า “ไม่” ประกอบกับคำอื่น ๆ อาจเป็นคำบ่งเวลา คำบอกความคิดเห็น คำบอกจำนวน คำบอกความถี่ คำบอกสภาพ ที่ต้องการปฏิเสธ คำที่ปรากฏ เช่น ไม่มี ไม่จริง ไม่เลย ไม่ได้... หรือมีคำว่า “ยัง (ไม่)” เป็นต้น เพื่อแสดงเจตนาปฏิเสธอย่างตรงไปตรงมา

ตัวอย่าง 1

“เจมส์ได้เป็นเกย์”

ถาม : ไม่ได้เป็นเกย์ไปแล้ว?

ตอบ : ยังไม่ได้เป็นครับ (ยิ้ม)

(ทีวี สตาร์ 30 ม.ค. 55)

จากตัวอย่าง 1 สื่อมวลชนถามดารา นักแสดงเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ เพราะหลังจากที่เลิกกับแฟนก็ไม่เคยมีข่าวกับผู้หญิง แต่สื่อมวลชนทราบมาว่าตอนนี้กำลังคบหากับผู้หญิง

คนใหม่แล้ว ในขณะที่เดียวกันก็มีกระแสข่าวว่าได้เปลี่ยนพฤติกรรมไปชอบเพศเดียวกัน สื่อมวลชนรู้สึกไม่แน่ใจข้อมูลที่มีจึงถามย้ำเพื่อแสดงความแปลกใจว่า “ไม่ได้เป็นเกย์ไปแล้ว” โดยละคำว่า “หรือ” ไว้ เพื่อให้ได้คำตอบที่ยืนยันว่า เป็นหรือไม่ได้เป็นเกย์ ดารา นักแสดงจึงตอบคำถามที่สื่อมวลชนถามด้วยการใช้คำบอกการปฏิเสธสั้น ๆ อย่างตรงไปตรงมาว่า “ยังไม่ได้เป็นครับ” และละคำว่า “เกย์” ไว้ เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวว่าไม่ได้เป็นเกย์จริง ๆ

ตัวอย่างที่ 2

“ฉัตรไต้פורชปีปีมาจิบ”

ถาม : ไม่มีจิบกันแน่นอนนะ?

ตอบ : ไม่มีแน่นอนค่ะ

(ทีวี สตาร์ 8 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 2 สื่อมวลชนมีข้อมูลมาว่า ดารา นักแสดงชายที่กำลังมีผลงานละครร่วมกันได้ติดต่อพูดคุยกันด้วยการส่งข้อความทางโทรศัพท์ที่เรียกว่า ป๊อปปี้ ในความสัมพันธ์แบบคนรัก ดารา นักแสดงเคยปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นก่อนหน้าแล้วว่าไม่เป็นความจริง แต่สื่อมวลชนต้องการถามย้ำความมั่นใจอีกครั้งว่า ไม่ได้จิบกันจริง ๆ ใช่หรือไม่ ดารา นักแสดงจึงตอบคำถามสื่อมวลชนโดยใช้คำบอกการปฏิเสธว่า “ไม่, u” ตามด้วยการย้ำในคำตอบที่ต้องการปฏิเสธว่า “แน่นอนค่ะ” เพื่อยืนยันว่าไม่ได้คุยกัน ในความสัมพันธ์แบบคนรักตามที่ เป็นข่าวแน่นอน

4.1.2 การยอมรับ

การยอมรับ ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้ตอบคำถามโดยมีเนื้อความแสดงเจตนาตอบรับ เห็นด้วยหรือยืนยันตามสิ่งที่สื่อมวลชนถามอย่างตรงไปตรงมา โดยไม่จำเป็นต้องใช้คำว่า “ใช่” แต่เป็นการเห็นด้วยตรงกับที่สื่อมวลชนถามหรือตอบรับในข่าวที่เกิดขึ้นว่าเป็นความจริง และไม่สามารถตีความเป็นอย่างอื่นได้ การยอมรับเป็นการตอบคำถามที่ดารานักแสดงมีเจตนารับในการกระทำของตน ยอมรับกับข่าวที่เกิดขึ้นหรือสภาพที่เกิดขึ้นว่าเป็นความจริงตามที่สื่อมวลชนถาม

ตัวอย่างที่ 3

“ซาร่า สวยเรีได้รับคุยฝรั่งอายุ 40”

ถาม : อายุห่างกันเยอะไหม?

ตอบ : ห่าง (พยักหน้า)

(ทีวี สตาร์ 3 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 3 สื่อมวลชนทราบข้อมูลมาว่าดารานักแสดงกำลังคบหาอยู่กับแฟนที่เป็นชาวต่างชาติ จึงถามเพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมว่า คนที่กำลังคบหาดูใจอยู่นั้นมีอายุห่างกันเยอะหรือไม่ ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการกล่าวว่า “ห่าง” พร้อมกับใช้อวัจนภาษาด้วยการพยักหน้า ที่แสดงให้เห็นการยอมรับในสภาพที่เป็นอยู่ว่ามีอายุห่างกันเยอะและการใช้อวัจนภาษายังเป็นการช่วยยืนยันในสิ่งที่สื่อมวลชนถามชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 4

“ปีมรับโบที่อกซ์ทำหน้าที่ตั้งสูร่น้อง”

ถาม : โบที่อกซ์หรือเปล่า? โหมหน้าหรือเปล่าอะไรอย่างเนี่ย?

ตอบ : ต้องทำบ้างอยู่แล้วครับ

(ทีวี สตาร์ 11 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 4 ดารานักแสดงตอบยอมรับในการกระทำของตน จากที่สื่อมวลชนถามว่าไปทำโบที่อกซ์หน้ามาหรือไม่ ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการยอมรับตรง ๆ ว่า “ทำ” แต่ก็ไม่ได้แสดงการยอมรับอย่างเต็มที่ เห็นได้จากการใช้คำว่า “ต้อง” นำหน้าคำว่า “ทำ” และมีคำว่า “บ้าง” ตามหลังคำว่า “ทำ” ตามลำดับ ทำให้ตีความได้ว่า การทำโบที่อกซ์หรือการทำศัลยกรรมเป็นสิ่งจำเป็นของดารานักแสดง และถือเป็นเรื่องธรรมดาที่ตนซึ่งเป็นดารานักแสดงจะทำ แต่ก็ไม่ได้ทำศัลยกรรมมาหมดทั้งหน้า แม้ว่าการยอมรับว่าทำโบที่อกซ์อาจเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดง เห็นได้จากที่ดารานักแสดงหลายคนเลือกที่จะเลี่ยงหรือโกหกว่าไม่ได้ทำ แต่ก็ถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับพฤติกรรมอื่น ๆ ทำให้ดารานักแสดงบางคนกลัวยอมรับอย่างตรงไปตรงมา

4.1.3 การตอบให้ข้อมูล

การตอบให้ข้อมูล หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้ตอบคำถามโดยมีเจตนาบอกเล่าข้อมูลต่าง ๆ การตอบให้ข้อมูลนี้ไม่ได้เป็นการตอบยอมรับ ปฏิเสธ หรือเลี่ยงที่จะตอบคำถาม แต่เป็นการตอบคำถามที่มีประโยคคำถามแบบตอบเพื่อความชัดเจนตรงกับที่สื่อมวลชนถามและดารา

นักแสดงตอบให้เนื้อความโดยอธิบายหรือชี้แจงในประเด็นข่าวว่า ใคร ที่ไหน อย่างไร เท่าไหร่ ซึ่งดารานักแสดงจะต้องตอบโดยให้ข้อมูลเป็นบุคคล สถานที่ หรือระยะเวลา ตรงตามข้อมูลที่สื่อมวลชนถาม

ตัวอย่างที่ 5

“แพทโพลโต้เล่นร้ายผู้ใหญ่ลี ยันโสด”

ถาม : ถามถึงเรื่องความรักหน่อย เป็นไงบ้างคะ?

ตอบ : ก็ตอนนี้ก็โสด

(ทีวี สตาร์ 12 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 5 สื่อมวลชนไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องความรักของดารานักแสดง เพราะหลังจากที่ผู้ให้สัมภาษณ์เลิกกับแฟนก็ไม่ค่อยมีข่าวเรื่องความรักออกมา สื่อมวลชนจึงถามว่าความรักของดารานักแสดงเป็นอย่างไรบ้าง เพื่อต้องการให้ดารานักแสดงตอบให้เนื้อความที่แสดงสถานภาพในเรื่องความรัก ดารานักแสดงจึงตอบคำถามโดยการตอบให้ข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาว่า สถานภาพในเรื่องความรักตอนนี้ยังโสด

ตัวอย่างที่ 6

“เจ็ทรับแล้วสวีทคิมเบอร์ลี่”

ถาม : ที่คุยๆ กับน้องมา เวลา?

ตอบ : ประมาณ 6 เดือนอะครับ

(ทีวี สตาร์ 23 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 6 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงในเรื่องของความรักว่า ระยะเวลาในการพูดคุยกับผู้หญิงที่กำลังคบหาดูใจด้วยเป็นระยะเวลานานเท่าไรแล้ว โดยละคำถามคำว่า “เท่าไร” แต่ดารานักแสดงเข้าใจในสิ่งที่สื่อมวลชนถามจึงตอบให้ข้อมูลตรงตามที่ต้องการ คือ คุยกันมาเป็นระยะเวลาประมาณ 6 เดือนแล้ว

4.1.4 การแสดงความรู้สึก

การแสดงความรู้สึก ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาเพื่อแสดงความรู้สึก โดยมีเนื้อความตอบแสดงความรู้สึกตรงตามถ้อยคำที่ได้กล่าวอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝง เป็นการตอบคำถามที่มีรูปประโยคคำถามแบบตอบเนื้อความ กล่าวคือ เป็น

การถามเกี่ยวกับความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น กลวิธีการแสดงความรู้สึกจำแนกได้ 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ การแสดงความรู้สึกดีใจ การขอบคุณ การแสดงความรู้สึกไม่ดี และการขอโอกาสดังต่อไปนี้

4.1.4.1 การแสดงความรู้สึกดีใจ

การแสดงความรู้สึกดีใจ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารา นักแสดงตอบคำถามสื่อมวลชน โดยมีเจตนาแสดงความรู้สึกดีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มักจะมีคำว่า ดีใจ ยินดี รู้สึกเป็นเกียรติ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 7

“อ้อม-เซอร์รี่ เลี้ยงปิดกล้องรักออกอากาศ ดีใจคนเชียร์ก็กันจริง”

ตอบ : ค่ะ ก็ดีใจอะค่ะที่แบบพอออกมาแล้วคนเขาเชื่อคนเขาชอบอะไรแบบเนี่ย เราก็ดีใจ
(ทีวี ทอล์ก 17 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 7 คำตอบของดารา นักแสดงสามารถตีความได้ว่าสื่อมวลชนถามเกี่ยวกับความรู้สึกของดารา นักแสดงว่ามีรู้สึกอย่างไรที่มีผู้ชมชื่นชอบผลงานละครและลุ้นให้เป็นผู้รักกับพระเอกในชีวิตจริง ดารา นักแสดงจึงตอบคำถามด้วยการกล่าวว่า “ดีใจ” เพื่อแสดงความรู้สึกดีต่อผลงานการแสดงของตนที่ได้รับกระแสตอบรับที่ดีและสามารถทำให้ผู้ชมมีความรู้สึกร่วม

ตัวอย่างที่ 8

“ชมพู่-ป้อ คว้ามชดลีทอวอร์ด ชมพู่ดี๊ดีเราทำดั่งไม่เลิก”

ตอบ : ทุกๆ อย่างจากละครเรื่องดอกส้มสีทอง ก็คือทำให้เราแบบ เนาะ อิมอะ แสบปี้
(ทีวี สตาร์ 10 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 8 สื่อมวลชนถามความรู้สึกของดารา นักแสดงหลังจากที่ผลงานละครเรื่องดอกส้มสีทองได้รับรางวัลคอมชดลีท อวอร์ด เป็นสัมภาษณ์หลังจากที่ดารา นักแสดงขึ้นไปรับรางวัลบนเวที ดารา นักแสดงตอบคำถามสื่อมวลชนโดยใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่า “แสบปี้” ที่แสดงความรู้สึกว่ามีดีใจกับผลงานการแสดงของตน และรู้สึกมีความสุขจากการได้เล่นละครเรื่องดอกส้มสีทองที่แม้ว่าละครจบไปแล้วแต่ยังได้รับการพูดถึงและได้รับความสนใจจากประชาชน

4.1.4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี

การแสดงความรู้สึกไม่ดี ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาแสดงความรู้สึกที่ไม่ดีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง มักจะมีคำว่า เบื่อ รู้สึกไม่ดี เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 9

“วิกกีงานวุ่นลุ่นแต่งชาย ไต่ลางการเป็นแม่บ้านอย่างเดียว”

ถาม : ค่ะ ข่าวมอดูก็ตามมาตลอด รู้สึกไงบ้าง?

ตอบ : ตลอดเลยนะ ยังไม่ทันได้แต่งเลยอะ ใจร้าย

(ทีวี สตาร์ 15 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 9 สื่อมวลชนมีข้อมูลมาว่า มีมอดูมาทำนายล่วงหน้าก่อนเข้าพิธีวิวาห์ว่าชีวิตครอบครัวจะไม่ประสบความสำเร็จ หลังจากแต่งงานกันจึงต้องหย่าเพื่อเอาเคล็ดแล้วจะทำให้ชีวิตครอบครัวดีขึ้น สื่อมวลชนจึงไปถามดารานักแสดงว่ารู้สึกอย่างไรบ้างที่มีข่าวมอดูมาทำนายดวงชะตาอยู่ตลอดเวลา ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการแสดงความรู้สึกไม่ค่อยพอใจกับคำทำนายในเรื่องที่ไม่ดีว่า ใจร้าย ที่มอดูทำนายว่าจะเกิดเรื่องที่ไม่ดีตั้งแต่ยังไม่ได้แต่งงานกัน

ตัวอย่างที่ 10

“ดวงกันเห็นฟ้าบินไกลถึงอังกฤษชนิดมดย่านเมืองผู้ติกระโดดเกาะล้อเครื่องบินตามความหวานของทั้งคู่กันเลยละค่ะ แต่งานนี้จะสยบข่าวเสียเลี้ยงฝ่ายหญิงได้มีดไหนนะ”

ถาม : ข่าวกว่าเราสารพัด?

ตอบ : ก็เบื่อแต่ก็แบบช่างปล่อยวางบ้าง

(ทีวี สตาร์ 20 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 10 สื่อมวลชนถามความรู้สึกของดารานักแสดงว่ารู้สึกอย่างไรบ้างที่มีข่าวไม่ดีออกมาเป็นจำนวนมาก โดยละคำว่า “รู้สึกอย่างไรบ้าง” เนื่องจากมีข่าวว่า มีเสียที่คอยเลี้ยงดูอุปการะอยู่ ทั้งๆ ที่ในขณะนั้นผู้ให้สัมภาษณ์กำลังคบหาอยู่ชัวกับนักร้องชายคนหนึ่ง ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการแสดงความรู้สึกที่ไม่ดีกับข่าวที่เกิดขึ้นว่า “ก็เบื่อแต่ก็ปล่อยวางบ้าง” เพื่อแสดงความรู้สึกไม่พอใจกับข่าวต่างๆ ที่เกิดขึ้น

4.1.4.3 การขอบคุณ

ขอบคุณ หมายถึง คำกล่าวแสดงความรู้สึกบุญคุณ (เป็นคำที่ใช้แก่บุคคลที่เสมอกัน หรือผู้น้อยใช้แก่ผู้ใหญ่) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546: 175) การขอบคุณ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบตรงคำถามที่สื่อมวลชนถามโดยมีเจตนาแสดงความรู้สึกซาบซึ้งในความปรารถนาดีในการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีต่อตน

ตัวอย่างที่ 11

“ขวัญขึ้นปกที่วิบูล หมอดูทุกปีก็กลับมาแน่”

ตอบ : ก็ถ้าเกิดว่าเรื่องดี ๆ หนูก็ขอบพระคุณค่ะ (ยกมือไหว้)

(ทีวี สตาร์ 15 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 11 เนื่องจากมีหมอดูมาทำนายดวงชะตาของดารานักแสดงว่าในปีนี้จะกลับมามีชื่อเสียงโด่งดัง สื่อมวลชนจึงถามความรู้สึกของดารานักแสดงเกี่ยวกับเรื่องนี้ ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการใช้คำว่า “ขอบคุณ” เพื่อแสดงความรู้สึกซาบซึ้งในความปรารถนาดีที่หมอดูทำนายในเรื่องที่ดีต่อดารานักแสดงเองว่าจะกลับมาชื่อเสียง

ตัวอย่างที่ 12

“ณเดชน์-ญาญ่า คว่ำรางวัลเกิดอวอร์ด”

ตอบ : ก็ขอบคุณแฟน ๆ ทุกคนที่คอยโหวตเข้ามาแล้วก็คอยติดตามผลงานนะ

(ทีวี สตาร์ 31 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 12 สื่อมวลชนสัมภาษณ์ความรู้สึกของดารานักแสดงที่ได้รับรางวัลเกิดอวอร์ดจากผลคะแนนโหวตของประชาชน ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการแสดงความรู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับรางวัลในครั้งนี้ด้วยการกล่าวคำว่า “ขอบคุณ” เพื่อแสดงความรู้สึกขอบคุณแฟนคลับทุกคนที่ช่วยกันโหวตจนทำให้ได้รับรางวัล

4.1.4.4 การขอโอกาส

การขอโอกาส ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาแสดงการขอแนวทางในการทำบางอย่างหรือต้องการให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งให้โอกาสในสิ่งที่ตนขออย่างตรงไปตรงมา การขอโอกาสเป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงยอมรับผิดเมื่อถูกสื่อมวลชนถามเกี่ยวกับ

พฤติกรรมหรือการกระทำที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมที่ดารานักแสดงเคยทำไว้และขอปรับปรุงแก้ไขในสิ่งที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างที่ 13

“เสกโชว์มินิคอนเสิร์ต แถลงหายแล้ว หมอให้กลับบ้านได้ อ้อนแถมมีขอคืนดี”

ตอบ : อันนี้ก็ต้องเรียกว่าต้องขอโอกาสให้องค์คุณลิมาองคืนี้

(ทีวี สตาร์ 11 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 13 เนื่องจากดารานักแสดงเคยมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากการเสพยาเสพติดจนต้องเข้ารับการบำบัดรักษา สื่อมวลชนจึงถามเกี่ยวกับการกลับเข้ามาทำงานในวงการบันเทิง ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการเปรียบเทียบตนเองเป็นองค์คุณลิมาองคืนี้และกล่าวคำว่า “ขอโอกาส” เพื่อให้ผู้ใหญ่ในวงการบันเทิงให้โอกาสที่จะกลับมาทำงานเป็นนักร้องในวงการบันเทิงอีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 14

“อัพเดทล่าสุดเพื่อนสนิท นิโน่ เมทนี เปรยถึงอาการเพื่อนซี้ว่าเลิกเหล้ามาแล้วกว่า 2 สัปดาห์ ร้า ๆ ว่าอยากคืนสู่วงการแล้วละคะ”

ตอบ : วิงวอนผู้จัดทั้งหลายท่านนะคับ ยังไงก็เอาไปเล่นเป็นหมาเป็นไก่ เป็นกา อะไรก็ได้

(ทีวี ทอล์ก 29 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 14 สื่อมวลชนถามความรู้สึกของดารานักแสดงหลังจากถูกพักงานในวงการบันเทิง เพราะมีพฤติกรรมติดสุราจนส่งผลกระทบต่อการทำงาน ซึ่งถือเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการให้เนื้อความที่แสดงเจตนาขอโอกาสผู้จัดละครหรือผู้ใหญ่ในวงการบันเทิงโดยกล่าวคำว่า “วิงวอน” เพื่อขอโอกาสให้ตนกลับมาแสดงละครอีกครั้งไม่ว่าจะเป็นแสดงเป็นบทยอะไรก็ตาม

จากกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางแสดงค่าความถี่ได้ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง	จำนวนความถี่	
	รวม	คิดเป็นร้อยละ
1.1 การปฏิเสธโดยตรง	363	62.80
1.2 การยอมรับ	109	18.86
1.3 การตอบให้ข้อมูล	75	12.96
1.4 การแสดงความรู้สึก	31	5.36
1.4.1 การแสดงความรู้สึกดี	16	2.77
1.4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี	6	1.04
1.4.3 การขอบคุณ	5	0.87
1.4.4 การขอโอกาส	4	0.69
รวม	578	100

ตารางที่ 6 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงของดารานักแสดงไทย

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้ทั้ง 4 กลวิธี กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้มากที่สุดคือ การปฏิเสธโดยตรง ปรากฏจำนวน 363 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 62.80 แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเลือกตอบคำถามด้วยการไม่ยอมรับในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข่าวที่เกิดขึ้นนั้นไม่เป็นความจริงหรือดารานักแสดงเกรงว่าหากตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้นออกไปอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตน จึงเลือกที่จะตอบคำถามด้วยการปฏิเสธ ส่วนกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การแสดงความรู้สึก ที่ปรากฏจำนวน 31 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 5.36 และพบว่า กลวิธีย่อยของกลวิธีการแสดงความรู้สึกที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การขอโอกาส ที่ปรากฏจำนวน 4 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.69 สาเหตุที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้การขอโอกาสน้อย เพราะกลวิธีนี้เป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงแสดงให้เห็นลักษณะว่าเป็นการยอมรับในสิ่งที่ผิดหรือไม่ถูกเหมาะสมจึงขอโอกาสที่จะปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจเป็นการตอบคำถามของดารานักแสดงที่กระทำผิดเองหรือเป็นการตอบคำถามของบุคคลสนิท แต่อย่างไรก็ตาม การเลือกใช้กลวิธีนี้ถือว่าการยอมรับและทำให้ผู้พูดรู้สึกเสียหน้าในการขอโอกาส จึงทำให้ดารานักแสดงไทยไม่นิยมเลือกใช้กลวิธีนี้

อย่างไรก็ตาม จากจำนวนถ้อยคำการตอบคำถามทั้งหมด 1,293 ถ้อยคำ พบการปรากฏว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงโดยให้คำตอบที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ เพื่อให้ข้อมูลตรงกับที่สื่อมวลชนต้องการอย่างตรงไปตรงมาจำนวน 578 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 44.70 เท่านั้น ทั้งนี้เพราะถ้อยคำส่วนใหญ่เป็นการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม ซึ่งต่างจาก กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมดังจะกล่าวต่อไปนี้

4.2 กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาอื่นที่ไม่ได้ต้องการตอบคำถาม เป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงใช้เพื่อแสดงเจตนาบางอย่างแตกต่างกันออกไป และต้องอาศัยการแนะนำความหรือการตีความคำตอบจากบริบทเอาเอง ดารานักแสดงจึงเลือกใช้กลวิธีนี้เพื่อไม่ต้องการที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมา กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ดารานักแสดงไทยใช้มีทั้งหมด 4 กลวิธี ได้แก่ การปฏิเสธ การกลบเกลื่อน การพูดตลก และการประชดประชัน ดังจะกล่าวโดยละเอียดต่อไปนี้

4.2.1 การปฏิเสธ

การปฏิเสธ ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาปฏิเสธ เป็นการแสดงความไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วยกับข่าวโดยไม่ใช้ใช้รูปภาษาที่แสดงการปฏิเสธตรงไปตรงมา กล่าวคือ ไม่มีการใช้คำบอกการปฏิเสธว่า “ไม่ + สิ่งที่ต้องการปฏิเสธ” อย่างตรงไปตรงมา แต่เป็นการให้ข้อมูลบางอย่างเพื่อแนะนำความได้ว่า ดารานักแสดงมีเจตนาปฏิเสธสิ่งที่สื่อมวลชนถาม หรือเป็นการตอบที่แสดงเจตนาไม่ต้องการตอบคำถามสื่อมวลชน กลวิธีการปฏิเสธจำแนกกลวิธีย่อยได้เป็น 5 กลวิธี ได้แก่ การให้ข้อมูลแย้ง การอ้าง การไม่มีข้อมูล การปฏิเสธที่จะตอบ และการผิดผ่อน

4.2.1.1 การให้ข้อมูลแย้ง

การให้ข้อมูลแย้ง ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นด้วยการให้ข้อมูลหรือให้เหตุผลเพิ่มเติมซึ่งเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม ขัดแย้ง กับข้อมูลที่สื่อมวลชนทราบเพื่อแสดงการไม่เห็นด้วยหรือไม่ยอมรับในสิ่งนั้นทำให้

ตัวอย่างที่ 15

“สนโต้คิ้วไอซ์ ศรีญญู ปิ้งรักกลางพิตเนส”

ถาม : ทำไมสนมีแต่ข่าวกับผู้ชายตลอด?

ตอบ : สนมก็มีข่าวกับผู้หญิงเยอะนะช่วงนี้

(ทีวี สตาร์ 27 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 15 สื่อมวลชนถามคำถามว่า ทำไมดารานักแสดงจึงมีข่าวแต่กับผู้ชาย เพราะก่อนหน้านี้ก็เคยมีข่าวคู่รักกับดารานักแสดงชายมาก่อนแล้ว ดารานักแสดงไม่ได้ตอบคำถามที่ให้เหตุผลสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมา แต่ตอบคำถามโดยให้ข้อมูลที่แย้งคำสั่งที่สื่อมวลชนถามว่า ช่วงนี้ก็ข่าวกับผู้หญิงเยอะเหมือนกัน เพื่อแนะนำความได้ว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธว่าไม่ได้มีข่าวแต่เฉพาะกับผู้ชายเท่านั้นกับผู้หญิงก็มีที่เป็นข่าวด้วยกัน

ตัวอย่างที่ 16

“น้องปันปัน รับพี่เซนชวนดูคอนเสิร์ตเคลียร์ภาพสวีทอินสตาแกรมค่ะ”

ถาม : พี่เซนมาจีบเธอคะ?

ตอบ : พี่ชายค่ะ

(ทีวี สตาร์ 22 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 16 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงว่า ผู้ชายที่มีข่าวว่าไปดูคอนเสิร์ตด้วยกันมาจีบหรือไม่ ดารานักแสดงไม่ได้ตอบยอมรับหรือปฏิเสธสิ่งที่สื่อมวลชนถามอย่างตรงไปตรงมา แต่ตอบโดยให้ข้อมูลตอบเพิ่มเติมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ว่าเป็นพี่ชาย เพื่อแย้งข่าวที่บอกวามาจีบที่เป็นความสัมพันธ์เชิงชู้สาว เพื่อแนะนำความได้ว่าดารานักแสดงต้องการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นว่าผู้ชายมาจีบนั่นไม่เป็นความจริง

4.2.1.2 การอ้าง

การอ้าง ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการพาดพิงถ้อยคำ การกระทำของบุคคล องค์กร หรือความเชื่อต่าง ๆ มากล่าวอ้าง ทำให้แนะนำความว่าดารานักแสดงมีเจตนาปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นหรือปฏิเสธที่จะตอบคำถาม เพื่อให้เห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นความผิดหรือความต้องการของตน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะปกป้องตนเองที่จะไม่ต้องรับผิดชอบในคำพูดหรือการกระทำใด ๆ ที่เกิดขึ้นและเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือในคำตอบที่ตนได้ตอบออกไป

4.2.1.2.1 การอ้างบุคคล

การอ้างบุคคล ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามของสื่อมวลชนหรือปฏิเสธว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากตนด้วยการนำ

ถ้อยคำหรือการกระทำของบุคคลอื่นขึ้นมาอ้างให้เชื่อว่าเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เป็นความผิดหรือความต้องการของตน ซึ่งเป็นการปกป้องตนเองจากข่าว

ตัวอย่างที่ 17

“คิมเบอร์ลีนส์ล้นสัมพันธ์พีเจ้ทเหมือนคู่มาร์ก็กับลูกแม่หนูค่ะ”

ถาม : อนาคตจะร่วมงานกันอีกไหมคะ

ตอบ : อนาคตก็ แล้วแต่พี่เขาอะค่ะ

(ทีวี สตาร์ 1 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 17 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงว่าในอนาคตจะมีการร่วมงานกับผู้ชายที่กำลังคบหาอยู่อีกหรือไม่ เนื่องจากผู้ชายที่ดารานักแสดงกำลังคบหาอยู่ด้วยนั้นเป็นผู้จัดละครที่ดารานักแสดงเคยร่วมงานกันมาแล้ว และเมื่อมีข่าวว่าตอนนี้กำลังคบหา ดูใจกัน สื่อมวลชนจึงถามว่าจะในอนาคตจะโอกาสสามารถร่วมงานกันอีกหรือไม่ ดารานักแสดงไม่ได้ตอบว่า ได้ หรือ ไม่ได้ แต่ปฏิเสธที่จะตอบคำถามนี้ด้วยการอ้างว่าการที่จะได้ร่วมงานกันอีกหรือไม่ก็ต้องขึ้นอยู่กับฝ่ายชาย

ตัวอย่างที่ 18

“ตั้งแต่เริ่มขึ้นสถานะว่าเป็นสาวโสด หนูมน้อยหนู่มใหญ่ที่ต่อแถวรอขายขนมจีบนางเอกสาวคนงามแห่งเจ็ดสี แพนเค้ก เขมนิจ จามิกรณ์ ก็เดินหน้าทำงานจนข่าวพาดหัวรายวันเลยละค่ะ”

ถาม : มีข่าวแพนกับหนู่มๆ เป็นสาเหตุของมือที่สามของเราหรือเปล่า?

ตอบ : ต้องไปถามเขาจริง ๆ ฮะ

(ทีวี ทอล์ก 11 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 18 สื่อมวลชนถามเกี่ยวกับเรื่องความรักหลังจากที่ดารานักแสดงเลิกกับฝ่ายหญิงว่า การที่ผู้หญิงมีข่าวกับผู้ชายคนอื่น ๆ ทำให้เกิดมือที่สามซึ่งเป็นสาเหตุทำให้เลิกกันหรือไม่ ดารานักแสดงปฏิเสธที่จะตอบคำถามนี้โดยใช้การอ้างว่า ให้ไปถามฝ่ายหญิง เพื่อแนะนำความว่าไม่ต้องการที่จะตอบคำถามนี้

4.2.1.2.2 การอ้างสังกัด องค์กร

การอ้างสังกัด องค์กร ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามของสื่อมวลชนหรือปฏิเสธว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากตนด้วย

การพาดพิงหน่วยงานต่าง ๆ มาอ้างว่าสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นการตัดสินใจจากบริษัท องค์กร ไม่ได้เป็นการตัดสินใจของตน ทำให้แนะความได้ว่า ดารานักแสดงมีเจตนาปฏิเสธเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหรือปฏิเสธที่จะตอบคำถามในขณะนั้น ซึ่งการอ้างนั้นนอกจากจะสร้างความน่าเชื่อถือแล้วยังเป็นการช่วยรักษาภาพลักษณ์ให้กับดารานักแสดงจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 19

“ปากแดนเตรียมขึ้นแทนผู้กำกับ จับแพตตีเป็นนางเอก”

ถาม : ก็คือน้องแพตตีเป็นนางเอกด้วย?

ตอบ : ก็ทางสหา เองก็อยากได้คับ

(ทีวี สตาร์ 2 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 19 ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ครั้งแรก ซึ่งดารานักแสดงหญิงที่รับนางเอกของเรื่องนี้เป็นคนรักของตน ทำให้เกิดกระแสข่าวว่า สาเหตุที่เลือกนักแสดงคนนี้มารับบทเป็นนางเอกนั้นเพราะเป็นคนรักของตน ดารานักแสดงจึงตอบคำถามสื่อมวลชนโดยการอ้างสังกัดว่า “ก็ทางสหา เองก็อยากได้” โดยใช้การย่อชื่อของสังกัด คือ คำว่า สหา มาจากสหมงคลฟิล์ม เพื่อแนะความได้ว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธว่าสาเหตุที่ดารานักแสดงหญิงได้รับบทเป็นนางเอกซึ่งเป็นคนรักของตนนั้นไม่ได้มาจากความต้องการของตนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นความต้องการของตนสังกัดที่เป็นผู้ผลิตภาพยนตร์ด้วยเช่นกัน

ตัวอย่างที่ 20

“ฟิล์มโต้โดนอาร์เอสตัดหาง”

ตอบ : คือเด็กๆ น้องๆ ก็เยอะนะครับ แล้วฟิล์มก็โตแล้วอะครับ ก็ดูแลตัวเองได้นะครับ ทางผู้หลักผู้ใหญ่เขาก็ไว้ใจสามารถดูแลงานด้วยตัวเองได้นะครับ แต่ว่าก็ต้องขึ้นอยู่กับอาร์เอสให้เขาพิจารณางานทุกๆ งานที่ผมรับอยู่ดีครับ”

(ทีวี ทอล์ก 30 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 20 สื่อมวลชนถามคำถามเกี่ยวกับข่าวที่ว่าโดนต้นสังกัดไม่ให้งานในวงการบันเทิง ดารานักแสดงจึงตอบคำถามโดยการอ้างการทำงานของตนสังกัดว่าปล่อยให้ตนดูแลรับงานด้วยตนเองได้ แต่บริษัทก็จะพิจารณางานต่างๆ ของตนอีกครั้งหนึ่ง การตอบคำถามโดยอ้างสังกัดนี้แนะความได้ว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธข่าวที่ว่าสังกัดไม่สนใจและไม่มอบหมายงานให้นั้นไม่เป็นความจริง

4.2.1.2.3 การอ้างความเชื่อ

การอ้างความเชื่อ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามของสื่อมวลชนหรือปฏิเสธว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้มีสาเหตุมาจากตนด้วยการพาดพิงความเชื่อในเรื่องไสยศาสตร์ เรื่องดวงของคนไทย เพื่อตอบปฏิเสธข่าวหรือปฏิเสธที่จะตอบคำถามที่มีข้อมูลยังไม่ชัดเจน

ตัวอย่างที่ 21

“เป็นปิ้งที่มีคู่รักหลายต่อหลายคู่มิฤกษ์ดีฤกษ์แต่จ่อคิวรอจัดงานช่างกันหลายคู่เลยละเจ้าคะ”

ตอบ : ดูฤกษ์ก่อนครับ วันไหนที่เหมาะสมทั้งสองคนก็คงเป็นวันนั้น

(ทีวี สตาร์ 3 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 21 ดารานักแสดงตอบคำถามเรื่องการจัดงานแต่งงาน โดยอ้างความเชื่อเรื่องดวงว่าต้องดูฤกษ์ก่อน เพราะจะเป็นวันเวลาไหนนั้นขึ้นอยู่กับฤกษ์ดวงที่เหมาะสมของทั้งสองคน คำตอบของดารานักแสดงน่าจะหมายความว่าต้องการปฏิเสธที่จะให้คำตอบในเรื่องวันเวลาที่จะจัดงานแต่งงานในขณะนั้น

ตัวอย่างที่ 22

“พอ ๆ กับ เจ มณฑล ได้ข่าวลือแต่งแฟนฝรั่งคะ”

ถาม : ที่คิดไว้อีกนานไหมคะ?

ตอบ : ดวงยังไม่ถึง

(ทีวี สตาร์ 12 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 22 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงเกี่ยวกับเรื่องแต่งงานว่าคิดไว้ว่าอีกนานหรือไม่ที่จะแต่งงาน คำถามที่สื่อมวลชนถามเป็นคำถามแบบตอบรับ-ปฏิเสธที่ดารานักแสดงจะต้องตอบว่า นาน หรือ ไม่นาน แต่ดารานักแสดงตอบคำถามไม่ได้ตอบตรงกับคำถามแต่ตอบโดยอ้างความเชื่อเรื่องดวงโดยกล่าวว่า “ดวงยังไม่ถึง” เพื่อแนะนำความว่าอีกนาน เพราะยังไม่มีดวงที่จะแต่งงาน

4.2.1.3 การไม่มีข้อมูล

การไม่มีข้อมูล ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามโดยการอ้างเหตุผลว่าไม่มีข้อมูลที่ชัดเจนพอที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน ทำให้เนาะความได้ว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน

ตัวอย่างที่ 23

“จำมีนข่าวกึ่งจับแพนเค้ก”

ตอบ : เออแพนเค้กนี่คืออะไรอะ (หัวเราะ) ยังไม่รู้เรื่องเลย

(ทีวี สตาร์ 2 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 23 คำตอบของดารานักแสดงที่กล่าวว่า “แพนเค้กนี่คืออะไรอะ” ทำให้เห็นว่าสื่อมวลชนถามคำถามเกี่ยวกับข่าวที่ว่าผู้ชายที่กำลังคบหาดูใจด้วยกำลังจับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อว่า แพนเค้ก นั้นจริงหรือไม่ อย่างไร ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นนี้โดยอ้างเหตุผลว่า “ไม่รู้จักแพนเค้ก ยังไม่รู้เรื่องเลยว่าแพนเค้กคืออะไร พร้อมกับหัวเราะ ทำให้เนาะความได้ว่า การที่ดารานักแสดงกล่าวว่าไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับแพนเค้ก เพื่อต้องการที่จะปฏิเสธการตอบคำถามสื่อมวลชนในประเด็นนี้

ตัวอย่างที่ 24

“ไอซ์แอ็บแตกควงหนุ่มแวนดำขอปิ้งซะแล้วซะแล้วละคะ”

ถาม : ไม่ได้เป็นคนพิเศษใช่ไหม?

ตอบ : ยังไม่รู้เลยด้วยว่าใคร

(ทีวี สตาร์ 4 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 24 ดารานักแสดงไม่ได้ตอบคำถามสื่อมวลชนโดยตรงว่า คนที่ไปเดินซื้อของด้วยกันนั้นเป็นคนพิเศษหรือไม่ แต่ตอบคำถามเกี่ยวกับประเด็นที่สื่อมวลชนถามโดยให้เหตุผลว่าไม่มีข้อมูล เพราะไม่รู้ว่าคุณคือใครที่เป็นข่าวด้วยนั้นคือเป็นใคร ทำให้ตีความได้ว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ปฏิเสธที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนว่าคนที่ไปเดินซื้อของด้วยกันนั้นเป็นคนพิเศษหรือไม่

4.2.1.4 การปฏิเสธที่จะตอบ

การปฏิเสธที่จะตอบ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามสื่อมวลชน โดยใช้คำบอกการปฏิเสธ “ไม่” ประกอบกับคำอื่นที่มีความหมายเกี่ยวข้องกับการพูดหรือ

บอกกล่าว เช่น ไม่บอก ไม่ขอบอก ยังบอกไม่ได้ ขอไม่ตอบ เป็นต้น แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะดารานักแสดงยังไม่พร้อมที่จะตอบหรือมีเหตุผลบางอย่างที่ยังไม่สามารถตอบคำถามได้

ตัวอย่างที่ 25

“จูเนียร์-นท ยันไม่อินเลิฟนอกจอ”

ถาม : สุดท้ายเรื่องมันจะต้องกูกักกันอะ ไม่เงินหรือคะ?

ตอบ : อันนี้ยังบอกไม่ได้ เพราะว่ายังอ่อนๆ นี้

(ทีวี สตาร์ 31 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 25 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงเกี่ยวกับผลงานละครที่กำลังออกอากาศอยู่ว่าไม่รู้สึกเงินอายุหรือที่ในฉากตอนจบของเรื่องจะต้องมีฉากแสดงความรักต่อกัน ดารานักแสดงตอบปฏิเสธในสิ่งที่สื่อมวลชนถามแต่เป็นการปฏิเสธที่จะตอบว่าเงินหรือไม่เงิน โดยใช้คำว่า “บอก” ตามด้วยคำว่า “ไม่ได้” ให้เห็นว่าดารานักแสดงไม่ต้องการที่จะตอบคำถาม พร้อมกับให้เหตุผลว่า “กำลังอ่อนๆ นี้” คำว่า “อ่อน” ในที่นี้ เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษมาจากคำว่า “อ่อนแอ” ที่หมายถึงกำลังออกอากาศ แสดงให้เห็นว่าดารานักแสดงมีเจตนาปฏิเสธที่จะตอบคำถามว่าเงินหรือไม่

ตัวอย่างที่ 26

“จำวาเลนไทน์หวานดอกไม้ช่อใหญ่ถึงหน้าบ้าน”

ถาม : ค่ะ เป็นคนที่เป็นข่าวไหมคะ แต่ว่าไม่บอก

ตอบ : ไม่บอกว่ามีใคร

(ทีวี สตาร์ 16 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 26 สื่อมวลชนมีข้อมูลเกี่ยวกับดารานักแสดงว่ามีผู้ชายส่งดอกไม้ไปให้ในวันวาเลนไทน์ จึงได้ถามดารานักแสดงว่า คนที่ส่งดอกไม้ไปให้คือคนที่กำลังเป็นข่าวอยู่ด้วยใช่หรือไม่ แต่ว่าไม่เปิดเผย ดารานักแสดงตอบคำถามสื่อมวลชนปฏิเสธที่จะตอบคำถามโดยใช้คำว่า ไม่ ประกอบกับคำว่า “บอก” เพื่อปฏิเสธที่จะตอบคำถามนักข่าวว่าไม่บอกว่าดอกไม้ช่อนั้นมาจากใคร แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงมีเจตนาที่จะไม่ต้องการให้คำตอบสื่อมวลชน

4.2.1.5 การผิดผ่อน

การผิดผ่อน ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามสื่อมวลชนในขณะนั้น โดยการใช้ถ้อยคำที่แสดงการขอร้องเพื่อขอเลื่อนเวลาที่จะให้คำตอบ อาจเป็นเพราะดารานักแสดงยังไม่พร้อมที่จะให้ข้อมูลหรือเกรงว่าหากตอบคำถามในขณะนั้นจะทำให้มีผลกระทบอื่น ๆ ตามมา

ตัวอย่างที่ 27

“วันเสาร์-อาทิตย์ แต่งตัวไม่สนหมดทุกเล็ก”

ตอบ : อ้อ ก็เดี๋ยวให้รายละเอียดวันพรุ่งนี้ครับนะ วันนี้เดี๋ยวขอไปทำงานก่อน

(ทีวี สตาร์ 14 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 27 คำตอบของดารานักแสดงที่กล่าวว่า “เดี๋ยวให้รายละเอียด” เน้นความได้ว่าสื่อมวลชนถามคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของงานแต่งงานที่จะจัดขึ้น ดารานักแสดงจึงตอบคำถามโดยใช้ถ้อยคำแสดงการผิดผ่อนอย่างสุภาพว่า “วันนี้เดี๋ยวขอไปทำงานก่อน” เพื่อปฏิเสธที่จะตอบคำถามในขณะนั้น และจะไปตอบคำถามในวันพรุ่งนี้ คือ วันแถลงข่าวซึ่งเป็นวันหลังจากที่สื่อมวลชนถาม การที่ดารานักแสดงปฏิเสธที่จะตอบคำนั้นในตอนนั้นอาจเป็นเพราะเกรงว่าหากให้ข้อมูลไปก่อนจะทำให้มีผลกระทบต่อวันแถลงข่าวหรือการจัดงานแต่งงาน

ตัวอย่างที่ 28

“ครุฑรุ่นอีกรอบแล้วสำหรับประเด็นของนางเอกหน้าสวย จุ้ย วรรษา นิลคุหา เพราะว่ามีข่าวว่านางเอกสาวขอฉีกสัญญากับต้นสังกัดกันटनाแล้วละจ้า”

ตอบ : เมื่อชัดเจนจริง ๆ แล้วจุ้ยจะขอตอบอีกครั้ง

(ทีวี ทอล์ก 20 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 28 คำตอบของดารานักแสดงที่กล่าวว่า “แล้วจุ้ยจะขอตอบอีกครั้ง” เน้นความได้ว่าสื่อมวลชนมีการถามคำถามมาก่อนหน้านี้และคำถามนั้นจะต้องเกี่ยวกับการย้ายสังกัด และเนื่องจากดารานักแสดงยังไม่มีข้อมูลหรือยังไม่มั่นใจที่จะตอบในประเด็นที่สื่อมวลชนถามเกี่ยวกับการย้ายสังกัด ดารานักแสดงจึงปฏิเสธที่จะตอบคำถามในขณะนั้นโดยการขอเลื่อนเวลาที่จะตอบคำถามว่าจะตอบคำถามนี้อีกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน อาจเป็นเพราะดารานักแสดงเกรงว่าจะเกิดผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเองและสังกัดตามมา

4.2.2 การกลบเกลื่อน

การกลบเกลื่อน ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงมีเจตนาที่จะหลีกเลี่ยงการให้ข้อเท็จจริงในการตอบคำถามสื่อมวลชน โดยการให้ข้อมูลบางอย่างมาปิดบังหรือเบี่ยงเบนความสนใจจากสิ่งที่สื่อมวลชนถาม กลวิธีการกลบเกลื่อนจำแนกเป็นกลวิธีย่อยได้เป็น 6 กลวิธี ได้แก่ การให้ข้อมูล การตอบคลุมเครือ การแสดงความคาดหวัง การถามกลับ การเสแสร้ง และการตักเตือน

4.2.2.1 การให้ข้อมูลอื่น

การให้ข้อมูลอื่น ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนากลบเกลื่อนที่ตอบคำถามสื่อมวลชน โดยการเบี่ยงเบนความสนใจไปยังข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงบางอย่างแทนสิ่งที่สื่อมวลชนต้องการ

ตัวอย่างที่ 29

“ส่วนเวทย์-นานา เร่งปั๊มลูกปีนี้”

ถาม : คนถามเยอะเปือไหมคะ?

ตอบ : คนถามก็แปลว่าเขาให้ความสนใจ

(ทีวี สตาร์ 1 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 29 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงว่า รู้สึกเปือหรือไม่ที่มีคนถามเรื่องจะมีลูกเยอะ เพราะหลังจากแต่งงานก็มีแต่การถามเกี่ยวกับการมลูก ดารานักแสดงจึงตอบคำถามสื่อมวลชนว่า การที่มีคนถามก็แสดงว่าคนให้ความสนใจ เพื่อให้เห็นว่าการที่มีคนถามนั้นถือเป็นเรื่องที่ดีที่มีคนสนใจและยังเป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นการกลบเกลื่อนที่จะตอบคำถามเรื่องการมีลูกว่า การตอบคำถามเรื่องนี้ไม่ได้ทำให้รู้สึกเปือหรือรู้สึกไม่ดีต่อการที่ถูกถามเรื่องนี้

ตัวอย่างที่ 30

“เต๋ยงานเข้าเม้าท์ห่างฉอห์น กิ๊กเคน ภูภูมิ ในจอ”

ถาม : ขาวรักโปรมอทกันไหมคะขาวกิ๊กกิ๊กเนี่ย?

ตอบ : ถ้าอย่างนั้นก็ดีค่ะ ถือว่าเป็นคาคาแรรักเตอร์ในละครเลย

(ทีวี สตาร์ 3 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 30 สื่อมวลชนถามว่า ชาวที่วากำลังมีความรักกับดารานักแสดงชายที่กำลังมีผลงานละครร่วมกันเป็นข่าวเพื่อโปรโมทละครใช่หรือไม่ ดารานักแสดงไม่ได้ตอบว่าเป็นรักโปรโมทจริงหรือไม่จริง แต่ตอบโดยการให้ข้อมูลว่า ถ้าเป็นกระแสข่าวที่สร้างขึ้นมาเพื่อโปรโมทละครจริง ๆ ก็ถือว่าดี เพราะข่าวที่ออกมาที่ตรงกับคาเร็กเตอร์ของตัวละครที่ได้รับ เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจคำถามที่สื่อมวลชนถามว่าจริงหรือไม่มาที่บทบาทของตัวละคร

4.2.2.2 การตอบคลุมเครือ

การตอบคลุมเครือ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาหลบเลี่ยงที่ตอบคำถามสื่อมวลชน โดยการให้ข้อมูลกำกวม ไม่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถตีความคำตอบได้ชัดเจนว่าข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่ 31

“จำสัมพันธ์กึ่ง อัมอึ้งรักหรือเลิกไปฟังเลยค่ะ”

ถาม : คลุมเครือค่ะ จำกับพี่กึ่งว่ายังไงบ้างค่ะ

ตอบ : จำถือคติแล้วตอนนี้ คือ ใครที่ทำให้จำมีความสุข เดียวก็เดียวใช้เวลาดูนานๆ แล้วก็อยู่กับคนนั้น

(ทีวี สตาร์ 27 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 31 สื่อมวลชนถามคำถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับผู้ชายที่กำลังมีข่าวว่ากำลังคบหาดูใจกันเป็นอย่างไรบ้าง ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวมาพูดว่า “ใครที่ทำให้มีความสุขก็อยู่กับคนนั้น” เพื่อเลี่ยงที่จะตอบความสัมพันธ์หรือสถานภาพเกี่ยวกับความรักที่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถตีความคำตอบได้ว่า ความสัมพันธ์กับคนที่กำลังคบหาอยู่ในตอนนี้เป็นอย่างไรบ้าง

ตัวอย่างที่ 32

“พิตต้าไม่หวานพี่ออฟส่อแววรักลุ่มค่ะ”

ถาม : โต้แล้วไหมคะความรักเลยเปลี่ยนไป?

ตอบ : ก็ ก็อย่าไปคิดอะไรมากค่ะ ก็เรื่อยๆ ใช้ทุกวันให้เหมือนทุกวัน

(ทีวี ทอล์ก 26 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 32 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงว่า เป็นเพราะโตแล้วใช่หรือไม่ มุมมองความรักเลยเปลี่ยนไป เนื่องจากในขณะนั้นดารานักแสดงมีข่าวความรักที่ไม่มั่นคง สื่อมวลชนจึงถามเกี่ยวกับสถานะหรือมุมมองเกี่ยวกับความรัก จึงตอบคำถามโดยการให้คำตอบที่ไม่ชัดเจนว่า “ก็ ก็อย่าไปคิดอะไรมากค่ะ ก็เรื่อยๆ ใช้ทุกวันให้เหมือนทุกวัน” เพื่อเลี่ยงที่จะตอบถึงมุมมองในเรื่องความรักว่าเปลี่ยนไปแล้วจริงหรือไม่ ทำให้ไม่สามารถตีความได้ว่ามุมมองความรักในตอนนั้นของดารานักแสดงเป็นอย่างไร รวมไปถึงไม่สามารถทราบความสัมพันธ์ระหว่างดารานักแสดงกับคนรักเป็นอย่างไรบ้าง

4.2.2.3 การถามกลับ

การถามกลับ งานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาเลี่ยงที่จะตอบคำถามด้วยการถามคำถามในเรื่องเดียวกันกลับไปโดยไม่ต้องการคำตอบ การถามกลับเป็นการถามที่ผู้พูดถามเพื่อวัตถุประสงค์อื่น (Brown and Levinson, 1987: 223) ในที่นี้กล่าวคือ ดารานักแสดงใช้เพื่อกลบเกลื่อนที่จะตอบคำถามโดยแสดงให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถามหรือดารานักแสดงมีคำตอบอยู่แล้วในใจแต่ไม่ต้องการที่จะตอบอย่างตรงไปตรงมา จึงใช้การถามกลับเพื่อให้ตีความคำตอบเอาเอง ซึ่งต่างจากการประชดประชันในรูปการแสดงวิจรรย์กรรมการถาม เพราะการถามกลับไม่ได้แฝงการกระทบกระแทกเสียดสีหรือต้องการหมายความว่าถึงสิ่งที่ตรงกันข้าม

ตัวอย่างที่ 33

“ปากโหมอึ้งข้าวเม้าท์ลงอ่างตามณเดชน์”

ถาม : เออ สองคนนี่เขา (สื่อมวลชนจากสำนักข่าวอื่น) จะมาถามข่าวเรื่องนี้แหละค่ะ

ตอบ : จริงหรือ จริงหรือ อ่างที่ไหน

(ทีวี สตาร์ 15 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 33 ดารานักแสดงไม่ได้ยอมรับหรือปฏิเสธเกี่ยวกับข่าวว่าไปใช้บริการอาบอบนวด แต่ตอบคำถามด้วยการถามย้อนกลับสื่อมวลชนว่าข่าวนี้เป็นความจริงหรือ และสถานที่ที่ว่าไปใช้บริการนั้นอยู่ที่ไหน การถามคำถามของดารานักแสดงไม่ได้เป็นการถามเพื่อให้สื่อมวลชนตอบ แต่ถามเพื่อแสดงให้เห็นว่าตนยังไม่รู้ในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการตอบคำถามในประเด็นนี้

เพราะการเที่ยวสถานที่อาบอบนวดเป็นพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ถือเป็นเรื่องที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดง

ตัวอย่างที่ 34

“เจมส์-มอส-โตโน่-นท-แก้ม โชมมันส์ นักร้องเพลงพี 15 ปี เต๋อ เรวัตร์ ส่วนเพชร-ออม- พิ้ง กี่-หนอง ได้ข่าวแย่งบอยจีบพีร์”

ถาม : หนองเนีย จีบพีร์?

ตอบ : ใคร?

(ทีวี สตาร์ 5 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 34 ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่ว่าตนไปจีบผู้หญิงคนหนึ่งด้วยการถามกลับไปว่า “ใคร” ซึ่งไม่ได้เป็นการถามกลับเพื่อให้สื่อมวลชนตอบ แต่ถามย้ำในสิ่งที่สื่อมวลชนถามเพื่อย้ำว่าเรื่องนี้จริงหรือ แต่ผู้ให้สัมภาษณ์อาจจะมีคำตอบอยู่แล้วว่าจีบหรือไม่ แต่ก็ไม่ต้องการที่จะตอบคำถามโดยตรง

4.2.2.4 การตักเตือน

การตักเตือน ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาเปลี่ยนคำถามของสื่อมวลชนด้วยว่ากล่าว สั่งสอน การกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งให้รู้สึกตัว เป็นการแสดงความไม่พอใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้น เพื่อเบี่ยงเบนความสนใจไปยังอีกฝ่ายหนึ่งว่าถ้อยคำหรือการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควร ไม่เหมาะสม และอาจทำให้เกิดความเสียหาย ความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น

ตัวอย่างที่ 35

“ชาวเกาหลีชุดอย่างต่อเนื่องไม่จบสิ้น สำหรับสองสาวร่วมวิก แดงโม ภัทรธิดา พัชรวีระพงษ์ และนางเอกสุดมัน ปุก ลุ๊ก ฝนทิพย์ วัชรตระกูล งานนี้แฉว่าทั้งสองสาวชุดเกาหลีชั้นวิกถัดถึงชั้นมองหน้ากันไม่ติดเพราะกรณีแย่งหนุ่ม วีรภาพ กันนั่นเองละคะ”

ตอบ : บางงานถึงกับบอกว่าถ้ามีพี่ไม่ไม่มีหนู บางทีเราก็ควรที่จะมีการระงับอารมณ์ของตัวเอง

(ทีวี สตาร์ 16 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 35 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงเกี่ยวกับข่าวที่คู่กรณีขอแยกห้องแต่งตัวในงานโชว์ตัวงานหนึ่ง เนื่องจากมีข่าวว่าทั้งคู่ทะเลาะกันเรื่องผู้ชาย ดารานักแสดงจึงตอบคำถาม

สื่อมวลชนด้วยการแสดงความไม่พอใจการกระทำของคู่กรณีที่เคยให้สัมภาษณ์ว่า ถ้างานไหนมีคู่กรณีจะต้องไม่มีตน โดยการตักเตือนการกระทำของคู่กรณีว่า ควรจะมีการระงับอารมณ์ในการให้สัมภาษณ์ สื่อมวลชนของคู่กรณีเป็นพฤติกรรมที่ไม่สมควร เป็นการเบี่ยงเบนความสนใจไปยังบุคคลอื่นว่าแสดงอาการที่ไม่เหมาะสม และยังช่วยรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของตนเอง

ตัวอย่างที่ 36

“กลายเป็นประเด็นอีกทีก็กรี๊ดโครม เมื่ออยู่ๆ มีข่าวลือตลอดออกมาว่า ตัก มยุรา เศวตศิลา จะประกาศลาออกจากการเป็นพิธีกรคู่ขวัญ ปัญญา-มยุรา”

ตอบ : อะไรที่ไม่มีผล หรือไปมีผลต่อคนที่กระทบถึงเขาแล้วเสียหาย เราอย่าไปพูดให้มันเป็นเรื่องใหญ่

(ทีวี ทอล์ก 18 มี.ค 55)

จากตัวอย่างที่ 36 สื่อมวลชนมีข้อมูลมาว่าพิธีกรหญิงในรายการหนึ่งจะลาออก สื่อมวลชนจึงไปถามดารานักแสดงที่เป็นพิธีกรชายทำหน้าที่ดำเนินรายการร่วมกันและเป็นเจ้าของรายการนั้น ดารานักแสดงจึงตอบแสดงความรู้สึกไม่พอใจด้วยการตักเตือนสื่อมวลชนที่มีการนำเสนอข่าวออกไปแบบนี้ว่า อย่านำเสนอข่าวที่ส่งผลกระทบต่อคนอื่นแล้วทำให้คนอื่นเสียหายและอย่าทำให้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นการเตือนไม่ให้สื่อมวลชนกระทำเช่นนี้อีก เพราะจะส่งผลกระทบต่อความผู้ที่เกี่ยวข้องกับข่าว โดยมีเจตนาออกเหนือจากการตอบคำถามเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจไปยังการนำเสนอข่าวของสื่อมวลชนว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี

4.2.2.5 การแสดงความคาดหวัง

การแสดงความคาดหวัง ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาเลี้ยงที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนด้วยการแสดงความปรารถนาหรือความต้องการในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง โดยการกล่าวถึงเรื่องที่ตนอยากจะทำให้เกิดขึ้น ซึ่งการแสดงความคาดหวังนี้ยังเป็นการแสดงให้เห็นการมองโลกในแง่ดี และทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีตามมาอีกด้วย

ตัวอย่างที่ 37

“ตบท้ายบอย หนอง ไม่หวั่นน้องเกิดมาฆ่าโดยเฉพาะค่ะ”

- ถาม : จะมาฆ่าบอยเลยเปล่าคะหลายคนกลัว?
 ตอบ : คือความจริงก็คืออยาก อยากให้เขาแบบไปได้ได้ดีเหมือนกันอะไรอย่างเนี่ย อยากให้เขาแบบก้าวหน้า ๆ เยอะ ๆ

(ทีวี สตาร์ 8 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 37 เนื่องจากมีกระแสข่าวว่าดารานักแสดงชักชวนให้น้องชายมาทำงานในวงการบันเทิงด้วยจึงมีการเปรียบเทียบกันเกิดขึ้น เมื่อสื่อมวลชนไปถามว่า น้องชายที่เพิ่งเข้าวงการจะมาฆ่า ในที่นี้คือ จะมีชื่อเสียงมากกว่าหรือไม่ ดารานักแสดงจึงตอบคำถามด้วยการแสดงความปรารถนาของตนว่า อยากให้น้องได้ดีเหมือนกัน อยากให้ได้รับความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แต่ไม่ได้ตอบคำถามที่สื่อมวลชนถามว่าจะมามีชื่อเสียงมากกว่าตนหรือไม่ ทำให้เห็นว่าดารานักแสดงมีความปรารถนาดี มองโลกในแง่ดีที่อยากให้สิ่งที่เกิดขึ้นกับน้องชายเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นกับตน

ตัวอย่างที่ 38

“แอนเปิดตัวพีเอลุ่นแต่งปลายปี”

- ถาม : เขาว่าแต่งปีนี้จะเฮง?
 ตอบ : ก็อยากเฮงเหมือนกันค่ะ

(ทีวี, ทอล์ก 27 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 38 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงเกี่ยวกับเรื่องแต่งงานว่า มีหมอดูatkมาว่าถ้าแต่งงานปีนี้จะเฮง ประกอบกับกระแสข่าวที่มีออกมาว่า ดารานักแสดงอาจจะแต่งงานภายในปลายปีนี้ เพราะมีการเปิดตัวกับแฟนมากขึ้นที่กำลังคบหาดูใจกัน ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการแสดงความปรารถนาของตนว่า “ก็อยากเฮงเหมือนกันค่ะ” เพื่อกลบเกลื่อนการที่จะตอบคำถามเรื่องแต่งงานว่าจะแต่งงานปีนี้จริงหรือไม่และอาจจะมีเจตนาอื่นแอบแฝง

4.2.2.6 การเสแสร้ง

การเสแสร้ง ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงมีเจตนาเลียงที่จะตอบคำถามโดยจงใจใช้การหัวเราะ หรือการเปล่งเสียงที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเพียงอย่างเดียวเพื่อกลบเกลื่อนการตอบคำถาม และไม่ให้สื่อมวลชนถามคำถามในประเด็นนั้นต่อ

ตัวอย่างที่ 39

“ตบท้ายกันต์จูบจริงเชียร์ ลับแตกคบสาวชื่อพลอยค่ะ”

ถาม : ชาวบอกว่า สาวนอกวงการชื้อพลอยอะไรอย่างจ้?

ตอบ : หัวเราะ

(ทีวี สตาร์ 17 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 39 สื่อมวลชนถามดารานักแสดงที่กำลังคบหาอยู่กับผู้หญิงนอกวงการที่ชื้อพลอยนั้นจริงหรือไม่ ดารานักแสดงไม่ได้ตอบคำถามใด ๆ ต่อสื่อมวลชน แต่แกล้งใช้เสียงหัวเราะให้ดูเป็นเรื่องขำขันเพื่อมากลบเกลื่อนการเลี้ยงที่จะตอบคำถามนั้น และให้ไปตีความเอาเอง

ตัวอย่างที่ 40

“เป็ยบุกสวัสดิ์ทีวีพูล ชู่ข่ามีแฟนใหม่ ลืมพีเต็ม ชัวร์ ชัวร์ แล้วคะ”

ถาม : หนุ่มทหารเรื่อนีกว่าคนนี้?

ตอบ : ฮ่าๆๆๆ แรง

(ทีวี สตาร์ 17 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 40 ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องความรักที่กำลัง คบหาอยู่กับผู้ชายคนใหม่ เมื่อสื่อมวลชนไปถามว่าผู้ชายคนใหม่ที่มีข่าวด้วยนั้นเป็นหนุ่มทหารเรือหรือไม่ ดารานักแสดงตอบคำถามด้วยการใช้เสียงหัวเราะและเปล่งเสียงเป็นคำที่แสดงอารมณ์เกี่ยวกับคำถามของสื่อมวลชน การเปล่งเสียงของดารานักแสดงนั้นเพื่อต้องการที่จะหยอกล้อเย้าแหย่และกลบเกลื่อนการตอบคำถามของสื่อมวลชน และให้ไปตีความคำตอบเอาเอง

4.2.3 การพูดตลก

การพูดตลก ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงตอบคำถามโดยมีเจตนาเพื่อให้เกิดอารมณ์ขันด้วยการใช้วิธีทางภาษาบางประการ แม้ว่าการตอบคำถามโดยการแฝงอารมณ์ขันจะทำให้บรรยากาศสนุกสนานแต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้ไม่สามารถตีความคำตอบได้ชัดเจนว่ามีข้อเท็จจริงอย่างไร เพราะอาจเป็นการให้คำตอบที่ไม่จริงจังเพื่อต้องการให้เกิดความสนุกสนานหรือใช้อารมณ์ขันเพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์แม้ว่าจะเป็นเรื่องที่จริงจังหรือไม่ก็ตามแล้ว และยังช่วยรักษาสัมพันธภาพระหว่างตัวดารานักแสดงเองกับบุคคลที่มีข่าวร่วมกันด้วย

ตัวอย่างที่ 41

“เป็ลนำทีมสตาร์บัคเปิดหน้า รักเวัยเฮ้ย โต้มีนๆ ชาวทะเลาะเสนาหอยแยกค่าย”

ตอบ : เรื่องงานก็ทะเลาะกันบ่อยนะเนี่ย ไอ้วิลลี่ก็จะเอาอย่าง หอยก็จะเอาอย่าง เป็ลก็จะเอาอย่าง สามคนเลยไม่ได้อะไรสักอย่าง (หัวเราะ)

(ทีวี สตาร์ 12 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 41 ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องการถอนหุ้นบริษัทโดยการให้ข้อมูลที่ทำให้เป็นเรื่องตลกกว่ามีความเห็นไม่ตรงกัน เลยทำให้ไม่ได้อะไรสักอย่าง เพื่อลดความตึงเครียดของเหตุการณ์และให้บรรยากาศดูสนุกสนาน แม้ว่าจะเป็นเรื่องจริงจังกก็ตาม ทำให้ผู้ฟังไม่สามารถรับรู้ได้ว่าเรื่องนี้มีข้อเท็จจริงของสาเหตุที่ทำให้เกิดการถอนหุ้นว่ามาจากการสาเหตุใด

ตัวอย่างที่ 42

“ตุ๊กก็สยบข่าวโดมยี้ ถ่ายแพชั่นคู่แต่ความซวยกลายเป็นณเดชน์ซะงั้น”

ตอบ : ตุ๊กก็อยากจะถามคนที่ปล่อยข่าว ระบุชื่อให้หน่อยได้ไหม และตอนนั้นณเดชน์ก็มาถาม ตุ๊กก็จะไปเจอโดม เพราะเราจะไปถ่ายปกหนังสือเล่มหนึ่งด้วยกันในเรื่องของความรัก

(ทีวี สตาร์ 25 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 42 ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการสร้างอารมณ์ขันว่า ดารานักแสดงและคู่กรณีที่มีข่าวว่าขัดแย้งกันกำลังจะมีผลงานไปถ่ายปกหนังสือเกี่ยวกับ ความรักด้วยกัน จึงเป็นไปได้ที่จะมีความรู้สึกที่ไม่ต่อกัน ซึ่งในความเป็นจริงนั้นมีโอกาสเป็นไปได้น้อยมากที่ผู้ให้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นนักแสดงตลกกับพระเอกจะถ่ายปกหนังสือความรักด้วยกัน การตอบคำถามของผู้ให้สัมภาษณ์นอกจากจะช่วยสร้างอารมณ์ขันแล้ว ยังเป็นการช่วยรักษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์กับบุคคลที่เป็นข่าวอีกด้วย

4.2.4 การประชดประชัน

ประชด คือ การแกล้งทำให้เกินควรหรือพูดแค้นเพราะความไม่พอใจ เช่น หุงข้าวประชดหมา ปิ้งปลาประชดแมว (ราชบัณฑิตสถาน พ.ศ. ๒๕๔๖: ๖๕๖) และ Panpothong (1995) ได้กล่าวว่า การประชดประชันถือเป็นหน้าที่สำคัญของการใช้ถ้อยคำนัยผกผันที่ใช้โจมตีให้ผู้รู้สึกเจ็บปวดซึ่งในงานวิจัยนี้ การประชดประชัน หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนากระทบกระแทกแค้นอีกฝ่ายหนึ่งให้ผู้รู้สึกเจ็บปวด อับอาย หรือทำให้ตนเองสะใจ การประชดประชันเป็น

การใช้ถ้อยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามกับความหมายที่ปรากฏตามรูปภาษา กล่าวคือ รูปภาษาไม่ตรงกับเจตนา

ตัวอย่างที่ 43

“เอ ศุภชัย ศรีวิจิตร ออกอาการไม่พอใจขอเตรียมฟ้องร้องหากผู้กำกับคนดังยังไม่ลามือ หยุด แฉลูกรักอย่างหนุ่มเคน ภูภูมิ พงศ์ภาณุ”

ตอบ : ก็ชุดไปเลยครับที่บ้านมีอีก เอาใหม่ถ้ายังไม่พอ อ่า

(ทีวี ทอล์ก 6 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 43 สื่อมวลชนถามเกี่ยวกับประเด็นที่มีบุคคลนำเอาเรื่องชีวิตส่วนตัวของเด็กในสังกัดของดารานักแสดงไปเปิดเผยต่อสาธารณชน ดารานักแสดงจึงตอบคำถามเรื่องนี้ด้วยการประชดประชันด้วยการเสนอบางอย่างเพื่อกระทบกระทั่งพฤติกรรมของผู้กำกับที่ชอบเอาเรื่องราวในอดีตมาพูดว่า “ก็ชุดไปเลยครับที่บ้านมีอีก เอาใหม่ถ้ายังไม่พอ” ซึ่งคำว่า “ชุด” ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง ชุดเอาดินหรือสิ่งของที่ฝังอยู่ในดินชั้น (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๔: ๑๔๙) แต่เป็นคำว่า “ชุดคู่ย์” ที่หมายถึง ค้นเอาเรื่องเก่าขึ้นมาเปิดเผย (ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๒๔: ๑๔๙) ซึ่งในความจริงแล้วดารานักแสดงไม่ได้ต้องการให้นำเรื่องราวส่วนตัวของเด็กในสังกัดมาเปิดเผยเพิ่มเติมจริง ๆ ตามที่พูด แต่เป็นการแสดงการแตกกันเพื่อแสดงให้เห็นความไม่พอใจเกี่ยวกับพฤติกรรมของคู่กรณี

ตัวอย่างที่ 44

“ปิดฉากลงอย่างสวยงามแล้วละคะ สำหรับเรื่องราวของดิเอ็นเอคลุมเครือของหนุ่มฟิล์ม รัฐภูมิ โตคงทรัพย์ และสาวแอนนี่ บรู๊ค ก็เรื่องราวทั้งหมดที่ยื้อกันมายาวนานเกือบปีเนี่ยได้จบสิ้นแล้วในชั้นศาลละคะ”

ตอบ : ยินดีกับแอนนี่ บรู๊ค ด้วยนะครับ ทุก ๆ คนทั่วประเทศไทยคงจะรู้เนาะคะว่าผู้ได้รับอ่าได้รับชัยชนะคือแอนนี่บรู๊ค

(ทีวี ทอล์ก 14 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 44 ดารานักแสดงตอบคำถามเกี่ยวกับข่าวที่มีผู้หญิงมาอ้างว่าท้องกับดารานักแสดงชายซึ่งเป็นคนสนิทจนเกิดเป็นคดีความ หลังจากที่ศาลมีคำสั่งตัดสินว่าลูกในท้องไม่ได้เป็นลูกของดารานักแสดงชายคนดังกล่าวตามที่ผู้หญิงได้กล่าวหา ดารานักแสดงจึงตอบคำถามสื่อมวลชนเกี่ยวกับประเด็นนี้ด้วยการประชดประชันในรูปการชมว่า “ยินดีกับแอนนี่ บรู๊ค ด้วยนะครับ” แต่ในความเป็นจริงแล้วไม่ได้รู้สึกยินดีด้วยความจริงใจตามที่กล่าว เพราะทราบดีว่าการเกิดเหตุการณ์เช่นนี้

ไม่ใช่เรื่องที่น่ายินดีและไม่ได้ชนะตามที่ดารานักแสดงได้กล่าวไว้ จึงตีความได้ว่าดารานักแสดงมีเจตนา
ประชดประชันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

จากกลวิธีการอบคำถามแบบอ้อมที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปเป็นตารางแสดงค่าความถี่ได้
ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	จำนวนความถี่	
	รวม	คิดเป็นร้อยละ
1. การปฏิเสธ	376	52.59
1.1 การให้ข้อมูลแย้ง	211	29.51
1.2 การอ้าง	72	10.07
1.2.1 การอ้างบุคคล	57	7.98
1.2.2 การอ้างสังกัด องค์กร	12	1.68
1.2.3 การอ้างความเชื่อ	3	0.42
1.3 การไม่มีข้อมูล	34	4.76
1.4 การปฏิเสธที่จะตอบ	30	4.20
1.4 การผิดพ่อน	29	4.06
2. การกลบเกลื่อน	301	42.10
2.1 การให้ข้อมูล	173	24.20
2.2 การตอบคลุมเครือ	65	9.10
2.3 การถามกลับ	38	5.31
2.4 การตักเตือน	11	1.54
2.5 การแสดงความคาดหวัง	9	1.26
2.6 การเสแสร้ง	5	0.70
3. การพูดตลก	24	3.36
4. การประชดประชัน	14	1.96
รวม	715	100

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า ในกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมของดารานักแสดงไทยทั้งหมด 4 กลวิธี กลวิธีการปฏิเสธเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ดารานักแสดงไทยใช้มากที่สุด ปรากฏจำนวน 376 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 52.59 รองลงมาคือการกลบเกลื่อน ปรากฏจำนวน 301 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 42.10 และกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ดารานักแสดงไทยใช้น้อยที่สุดคือ การประชดประชัน ปรากฏจำนวน 14 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.96 กลวิธีการประชดประชันเป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกไม่พอใจด้วยการใช้ถ้อยคำเสียดสี ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีนี้นอกจากจะไม่ช่วยรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงแล้ว ยังอาจเพิ่มความรุนแรงของเรื่องนั้นอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ ดารานักแสดงไทยจึงไม่นิยมเลือกใช้กลวิธีนี้ในการตอบคำถาม นอกจากนี้จะเห็นว่า กลวิธีย่อยของกลวิธีการปฏิเสธที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การผัดผ่อน อาจเป็นเพราะการผัดผ่อนเป็นการให้เงื่อนไขหรือเป็นข้อตกลงว่าดารานักแสดงไม่สามารถให้คำตอบในขณะนั้นได้ แต่สามารถที่จะให้คำตอบได้ในภายหลังเมื่อมีคำตอบที่ชัดเจนหรือมีข้อมูลที่สามารถให้คำตอบได้ ซึ่งเป็นการตอบที่ผูกมัดตัวเองในการกลับมาตอบคำถามสื่อมวลชน ส่วนกลวิธีย่อยของกลวิธีการกลบเกลื่อนที่ดารานักแสดงใช้น้อยที่สุดคือ การเสแสร้ง เพราะการเสแสร้งไม่ได้เป็นจงใจใช้การหัวเราะหรือการเปล่งเสียงที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเพียงอย่างเดียวเพื่อกลบเกลื่อนการตอบคำถาม และไม่ให้สื่อมวลชนถามคำถามในประเด็นนั้นต่อ ซึ่งอาจทำให้สื่อมวลชนต้องการจะรู้คำตอบมากยิ่งขึ้น

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม เป็นกลวิธีการตอบคำถามที่ดารานักแสดงไทยมีเจตนาในการใช้แตกต่างกันไป กล่าวคือ การปฏิเสธ เป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อไม่ยอมรับหรือไม่ตอบคำถามที่สื่อมวลชนถาม การกลบเกลื่อน เป็นกลวิธีที่มีใช้เพื่อเบี่ยงเบนประเด็นคำถามและโน้มน้าวให้ผู้ฟังเชื่อหรือคล้อยตาม การพูดตลก เป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อลดความตึงเครียดหรือความรุนแรงของเหตุการณ์ และการประชดประชันเป็นกลวิธีที่ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกไม่พอใจบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แม้ว่ากลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมทั้ง 4 กลวิธี จะมีเจตนาในการเลือกใช้แตกต่างกันไปแต่ทุกกลวิธีมีเจตนาหลักที่เหมือนกันคือ ต้องการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเอง

จากการศึกษาวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า แม้ว่ากลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมไม่ได้เป็นการตอบคำถามที่ให้คำตอบชัดเจนตรงกับที่สื่อมวลชนถามอย่างตรงไปตรงมา แต่ก็พบว่า จากจำนวนถ้อยคำการตอบคำถามทั้งหมด 1,293 ถ้อยคำ ปรากฏค่าความถี่ที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมจำนวน 715 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 55.30 เพราะกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมก็คือเป็นการตอบคำถามที่ดารานักแสดงให้ข้อมูลบางอย่างแก่สื่อมวลชนในกรณีที่ดารานักแสดงมีเจตนาอื่นที่ไม่ได้ต้องการตอบคำถามหรือมีเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามและต้องอาศัยการตีความ ทั้งนี้ก็เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของตนเองซึ่งถือว่าเป็นผลดีต่อตัวดารานักแสดงเอง

จากลักษณะของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อม ยังมีกลวิธีเสริมที่ผู้วิจัยจะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป กลวิธีเสริมเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมให้เห็นกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมชัดเจนยิ่งขึ้น

4.3 กลวิธีเสริม

กลวิธีเสริม ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารา นักแสดงใช้เสริมกลวิธีการตอบคำถามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามมากยิ่งขึ้น ดารา นักแสดงจะใช้เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกและถ่วงเวลาในการคิดคำตอบ กลวิธีเสริมการตอบคำถามนี้ไม่สามารถปรากฏเดี่ยว ๆ ได้ ต้องปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อม จากการศึกษาพบว่า กลวิธีเสริมการตอบคำถามที่ดารา นักแสดงเลือกใช้ คือ การใช้คำอุทานและการใช้คำลงท้าย

4.3.1 การใช้คำอุทาน

พระยาอุปกิตศิลปสาร (2546: 109) ได้นิยาม คำอุทาน ไว้ว่า หมายถึง คำพวกหนึ่งที่ถูกพูดเปล่งออกมา แต่ไม่มีคำแปลเหมือนคำชนิดอื่น เป็นแต่ให้ทราบความต้องการ หรือสนใจใจคอกว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้

นworรณ พันธ์ธูธา (2553: 138-140) ให้นิยาม คำอุทาน ไว้ว่า คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ความรู้สึก ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าผู้พูดต้องการแสดงอารมณ์ ความรู้สึกใด

ด้วยเหตุนี้ เมื่อดารา นักแสดงไทยเลือกใช้คำอุทานมาเสริมการตอบคำถาม จึงเป็นการแสดงอาการที่ช่วยเสริมคำตอบให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น การใช้คำอุทานเพื่อเสริมการตอบคำถาม บางครั้งก็ปรากฏอยู่หลังถ้อยคำที่เป็นคำตอบ บางครั้งก็ปรากฏอยู่ระหว่างถ้อยคำที่เป็นคำตอบ แต่ส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่หน้าถ้อยคำที่เป็นคำตอบ จากการศึกษาพบว่า คำอุทานที่ดารา นักแสดงเลือกใช้นั้นสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ การใช้คำอุทานเพื่อที่แสดงการรับรู้ และการใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

กลวิธีเสริมการตอบคำถาม สามารถแสดงค่าความถี่ที่ปรากฏได้ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีเสริมการตอบคำถาม	รวม ญ-ช (ความถี่)	คิดเป็น ร้อยละ
1. การใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้	54	49.09
2. การใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก	56	50.91
รวม	110	100

ตารางที่ 8 แสดงกลวิธีเสริมการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดง

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า ดารานักแสดงใช้การอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึกก่อนการตอบคำถามปรากฏจำนวน 55 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 55.56 ซึ่งมากกว่าการใช้คำอุทานเพื่อที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้ที่ปรากฏจำนวน 44 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 44.44 แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงส่วนใหญ่จะแสดงอารมณ์ความรู้สึกเมื่อได้ฟังสิ่งที่สื่อมวลชนถาม จึงจะตอบคำถามในสิ่งที่ต้องการจะตอบตามมา เพื่อช่วยให้คำตอบที่ดารานักแสดงตอบมานั้นบรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบหรือดูมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น และนอกจากการใช้คำอุทาน จะเป็นการเสริมให้การตอบคำถามของดารานักแสดงบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว การใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้ยังช่วยในการตีความคำตอบของดารานักแสดงว่าดารานักแสดงตอบตรงคำถามหรือไม่ เพราะสิ่งที่ดารานักแสดงตอบนั้นเป็นคำตอบที่ดารานักแสดงทราบดีว่าคำถามคืออะไร เพราะฉะนั้นคำตอบที่ตอบมาจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับสิ่งที่สื่อมวลชนถาม

การอุทานแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้ และการใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.3.1.1 การใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้

วัชรพล บุพนิมิตร (2539: 152) ได้กล่าวไว้ว่า “อ้อ” เป็นคำดัชนีปริจเฉทแสดงบทผู้สนทนา และมีหน้าที่รองแสดงสถานะของเรื่องที่ผู้พูดได้ฟังมาว่าเป็นเรื่องที่ตนสามารถเข้าใจได้จากบริบททางภาษา สถานการณ์ในการสนทนา หรือจากความรู้ที่มีตนมีอยู่

การใช้คำอุทานเพื่อที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารานักแสดงกล่าวขึ้นเพื่อแสดงการรับรู้ เข้าใจในสิ่งที่สื่อมวลชนได้ถาม และเป็นการตอบรับว่าตนรับรู้หรือนึก

นอกจากสิ่งสื่อมวลชนนั้นหมายความว่าอย่างไรก่อนที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน ดารานักแสดงส่วนใหญ่จะใช้คำอุทานที่แสดงการรับรู้ เข้าใจ นึกออก เพิ่มเริ่มการสนทนาในการตอบคำถามสื่อมวลชน และคำที่ใช้มักจะเป็นคำที่ไม่ได้สื่อความหมายใดความหมายหนึ่งอย่างเฉพาะเจาะจง คำอุทานที่ปรากฏใช้ เช่น คำว่า “อ้อ”, “อืม”, “อืม” เป็นต้น เพื่อแสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเข้าใจในสิ่งที่สื่อมวลชนถามเป็นอย่างดีและเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือในกับคำตอบที่ดารานักแสดงได้ตอบออกไป

ตัวอย่างที่ 45

“ออกอาการจนขาดแบบเก็บอารมณ์ไม่อยู่เมื่อโดนถามถึงประเด็นรายได้ร้อยล้านต่อปี ที่สาวพลอย เหมอมาลัย บุญยศศักดิ์ ได้รับจากงานโชว์ตัวต่าง ๆ งานนี้สาวเจ้าชี้แจงออกอากาศว่าไม่ชอบกับการจับตามองรายได้ของตน แกรมแหวะเบา ๆ ว่า สื่อบันเทิงไทยชอบบุกข่าวแบบไม่คิดอีกด้วยละคะ”

ถาม : โดนภาษีเยอะแยะ เสียไปเท่าไรคะพี่?

ตอบ : อ้อ ไม่ชอบบอกคะ แต่เรียบริ้อยแล้วคะ พลอยจะกลัวทำไมก็พลอยเรียบริ้อยแล้วไง

(ทีวี สตาร์ 11 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 46

“เป็โนก๊กนาตาลี ไม่สนแพนแพนเค้ก”

ถาม : รู้จักกันก่อนที่แบบว่า ตั้งแต่ตอนที่ยังคบกับเราด้วยไรจ้?

ตอบ : อืม...ไม่รู้คับผม

(ทีวี สตาร์ 2 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 45 และ 46 ผู้พูดมีการใช้คำอุทานในการเริ่มบทสนทนาการตอบคำถามเพื่อแสดงความเข้าใจหรือรับรู้ในสิ่งที่สื่อมวลชนถามว่าต้องการจะหมายถึงสิ่งใด หรือเรื่องอะไร แล้วตามด้วยถ้อยคำที่เป็นการตอบคำถาม จากตัวอย่างที่ 45 ดารานักแสดงได้กล่าวคำอุทานที่แสดงการรับรู้ และเข้าใจดีว่าสื่อมวลชนต้องการถามเรื่องรายได้และการจ่ายภาษี แต่ก็เลือกที่จะตอบโดยใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม เพราะไม่ต้องการบอกข้อมูลที่สื่อมวลชนถาม บอกเพียงว่าตนนั้นจ่ายภาษีไปแล้ว แต่หลังจากนั้นในช่วงเดือนสิงหาคมของปีเดียวกัน ผู้พูดก็มีข่าวออกมาว่าได้เลี้ยงภาษีจนทำให้ต้องออกมายอมรับและขอโทษในภายหลัง และในตัวอย่างที่ 46 ดารานักแสดงอุทานเพื่อแสดงการรับรู้และเข้าใจว่าสื่อมวลชนกำลังถามเรื่องแพนใหม่ของแพนเก่าที่เพิ่งเลิกรักกันมาก่อนหน้าที่แพนเก่าและแพนใหม่ของแพนเก่านั้นรู้จักกันมาตั้งแต่ตนและแพนเก่ากำลังคบหากัน ซึ่งดารานักแสดงก็ได้กล่าวคำอุทานว่า “อืม” เพื่อรับรู้และเข้าใจคำถามแล้วตามด้วยถ้อยคำที่ตอบคำถาม แต่ก็ไม่ได้ตอบคำถามนั้นโดยตรง แต่บอกว่าไม่มีข้อมูลเพียงพอที่จะตอบคำถามด้วยการบอกว่า “ไม่รู้”

4.3.1.2 การใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก

การใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก ในงานวิจัยนี้หมายถึง การที่ดารา นักแสดง กล่าวขึ้นเพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึกก่อนจะตอบคำถามสื่อมวลชน ส่วนใหญ่จะเป็นอารมณ์ ความรู้สึก ตกใจหรือประหลาดใจ หยอกล้อ ตื่นเต้น เป็นการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่สื่อมวลชนถามนั้นเป็นสิ่งที่ตนคาดไม่ถึง อยู่เหนือความคาดเดา หรือไม่ได้เกิดขึ้นจริง คำอุทานที่ปรากฏใช้ เช่น “โห้ย”, “โอโห”, “เฮ้ย”, “ฮู้” เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 47

“กาะแมร์ได้ข่าวน้ำเน่กทำห้อง”

ตอบ : ฮู้...จะไปคิดอะไอย่างนั้น มันไม่ใช่เรื่องจริงอะไอย่างนี้ ไข่ปะ มันตลกดีอะ แล้วๆ แล้วก็ ก็ดีจะได้เลิกคิดเรื่องบอย ปรกรณ์

(ทีวี สตาร์ 30 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 48

“ฟากปอโต้แฟนหิงเล่นกูกักกิมฟู”

ตอบ : โหโห ตายๆ ทำงานไม่ได้แล้วแบบนี้ ลากออกเหอะ (ลากออกเหอะ)

(ทีวี สตาร์ 19 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 47 ดารา นักแสดงตอบคำถามโดยใช้อุทานว่า “ฮู้” เพื่อแสดงความเบื่อหน่าย แล้วตามด้วยการตอบคำถามโดยใช้กลวิธีการปฏิเสธข้อกล่าวหาของสื่อมวลชน จะเห็นได้ว่าเมื่อดารา นักแสดงกล่าวคำตอบตามมา จะทำให้เข้าใจอารมณ์และความรู้สึกของดารา นักแสดง และเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับคำตอบว่าข่าวที่เกิดขึ้นนั้นไม่เป็นความจริงมากยิ่งขึ้น และจากตัวอย่าง 48 ก่อนที่ดารา นักแสดงจะตอบคำถาม จะเห็นว่าดารา นักแสดงกล่าวคำอุทานว่า “โหโห” แสดงความรู้สึกตกใจกับข่าวที่เกิดขึ้น และเมื่อประกอบกับคำตอบโดยใช้กลวิธีการปฏิเสธโดยให้ข้อมูลแย้ง ยิ่งทำให้คำตอบของดารา นักแสดงบรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามที่แนะนำความได้ว่า ดารา นักแสดงมีเจตนาที่จะปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้น

จากข้อมูลข้างต้น การที่ดารา นักแสดงเลือกใช้คำอุทานเป็นกลวิธีเสริมการตอบคำถาม ทั้งการใช้คำอุทานที่แสดงการรับรู้ และการใช้คำอุทานเพื่อแสดงอารมณ์ ความรู้สึก จะเห็นว่า การใช้คำอุทานทั้ง 2 ประเภทนี้ ไม่ได้เป็นถ้อยคำที่มุ่งเน้นเพื่อสื่อเนื้อความในการตอบคำถาม แต่เป็นการใช้สื่อความเข้าใจและอารมณ์ความรู้สึกในขณะนั้น และเนื่องจากผู้พูดมีบทบาทเป็นดารา นักแสดงที่จะต้อง

ตอบคำถามสื่อมวลชนที่อาจมีบางคำถามที่ดารานักแสดงจะต้องคำนึงถึงคำตอบที่อาจส่งผลกระทบต่อตามมา ดารานักแสดงจึงไม่กล้าที่จะตอบคำถามทันทีที่ได้ยินคำถาม ทำให้ดารานักแสดงเลือกใช้คำอุทานเพื่อถ่วงเวลาที่จะคิดคำตอบก่อนจะกล่าวถ้อยคำที่เป็นคำตอบนั้นออกมา ด้วยเหตุนี้การใช้คำอุทานของดารานักแสดงเป็นการเสริมให้การตอบคำถามนั้นดูน่าเชื่อถือและบรรลุลักษณะดีในการตอบคำถามมากยิ่งขึ้น

4.3.2 การใช้คำลงท้าย

การใช้คำลงท้าย เป็นการใช้คำที่แสดงเพศของผู้พูด เป็นกลวิธีเสริมที่ดารานักแสดงเลือกใช้ร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมเพื่อแสดงความสนิทสนมและความสุภาพในการสนทนาซึ่งเป็นการช่วยเสริมให้ดารานักแสดงบรรลุลักษณะดีในการรักษาภาพลักษณ์ของตนจากการตอบคำถาม

จากการศึกษาการใช้คำลงท้าย พบว่า ดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายเลือกใช้คำลงท้ายที่แตกต่างกัน กล่าวคือ คำลงท้ายที่ผู้พูดเพศชายใช้ คือคำว่า “ครับ ครับผม ฮะ” เพื่อแสดงการถามและการบอกเล่า ส่วนผู้พูดเพศหญิงจะใช้คำลงท้าย “คะ” เพื่อแสดงการถาม ใช้คำว่า “นะคะ นะคะคะ” เพื่อแสดงบอกเล่า

ตัวอย่างที่ 49

“จูเนียร์สึกแล้ว”

ตอบ : โขว่ชนิดนี้วะฮะ เออ นิดนึงฮะๆ (เปิดหมวก)

(ทีวี สตาร์ 14 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 50

“อเล็กซ์มาวินปาดหน้า ฌอน - หมาก ควง เต้ย จรินทร์ ดินเนอร์”

ตอบ : ก็เต้ยเขาก็ ก็เป็นคนที่น่ารัก**ครับ** แล้วก็คุยกันมากขึ้นอะไรอย่างเนี่ย แต่ว่าถามว่าเป็นแฟนกันหรือเปล่า ก็ไม่ใช่**นะครับ**”

(ทีวี สตาร์ 18 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 51

“เปิ้ล ไอริน งานเข้า แม้าท์แย่งบุตรแฟนเก่าออย ศรุตานันต์เนี่ยกลางเสม็ด”

ตอบ : ไม่ใช่ค่ะ ที่ไปนั่นคือไม่ใช่คุณบุตรนะค่ะ

(ทีวี สตาร์ 5 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 52

“กลายเป็นผู้จัดการดาราคงดังที่มีอิทธิพลต่อวงการสื่ออย่างมากมาย สำหรับผู้จัดการมือทอง เอ ศุภชัย ศรีวิจิตร ที่ขยันปั้นดารานักแสดงหน้าใหม่ๆ แล้วประสบความสำเร็จแล้วมีชื่อเสียงมากมาย จนมีข่าวว่าพี่เอจะขึ้นแท่นเสียบแทนพี่แดงแล้วละค่ะ”

ตอบ : อันนี้หนูก็ไม่ทราบเหมือนกันอะค่ะ ไม่ค่อยได้คุยเลยค่ะ ก็จะอยู่แต่กองถ่ายตลอด

(ทีวี ทอล์ก 9 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 49 และ 50 เป็นการใช้คำแสดงความสุภาพของเพศชายของดารานักแสดงชาย ได้แก่ คำว่า “นะฮะ ครับ นะครับ” ตามลำดับ ส่วนตัวอย่างที่ 51 และ 52 เป็นการใช้คำสุภาพของเพศหญิงของดารานักแสดงหญิง ได้แก่คำว่า “นะค่ะ อะค่ะ ค่ะ” ตามลำดับ

จากข้อมูลข้างต้น การเลือกใช้คำลงท้ายของดารานักแสดงเป็นการใช้เพื่อเสริมให้การตอบคำถามของดารานักแสดงมีความสุภาพมากยิ่งขึ้น แม้ว่าการตอบคำถามของดารานักแสดงบางครั้งเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่ไม่พอใจต่อคำถามหรือไม่ต้องการที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนแต่ดารานักแสดงก็จะมีคำลงท้ายที่แสดงความสุภาพเสมอ

4.4 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถาม

จากการศึกษาการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยพบว่า การตอบคำถามของดารานักแสดงในแต่ละคำตอบหรือแต่ละข้อความ มีการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามเพียงกลวิธีเดียวและมากกว่าหนึ่งกลวิธี กลวิธีการตอบคำถามที่ปรากฏกลวิธีเดียวในหนึ่งคำตอบจะมีการเลือกใช้น้อยกว่าการปรากฏมากกว่าหนึ่งกลวิธี ซึ่งกลวิธีเหล่านั้นได้แก่ การปฏิเสธโดยตรง การยอมรับ การให้ข้อมูล การขอบคุณ การให้ข้อมูลแย้ง การตอบคลุมเครือ การให้ข้อมูลอื่น การผัดผ่อน การอ้าง การเสแสร้ง การพูดตลก และการประชดประชัน ซึ่งกลวิธีการตอบคำถามที่ดารานักแสดงเลือกใช้เดี่ยว ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่จะเป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงใช้ตอบคำถามข่าวที่ไม่มีความรุนแรงหรือไม่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หากเป็นข่าวที่มีความสัมพันธ์หรือมีผลกระทบกับบุคคลอื่น ดารานักแสดงจะใช้กลวิธีการ

ตอบคำถามแบบอ้อมเพื่อแสดงเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามโดยตรงไปตรงมาหรือเพื่อหลีกเลี่ยงความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้น แม้ว่าการประท้วงประชันจะเป็นกลวิธีที่สามารถก่อให้เกิดความรุนแรงได้ แต่ก็ เป็นกลวิธีที่ดารา นักแสดงเล็งที่จะใช้การต่อว่าหรือตำหนิ ตรง ๆ ในขณะที่การปรากฏร่วมของกลวิธีต่าง ๆ ในหนึ่งคำตอบส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นและอาจก่อให้เกิด ความรุนแรงหรือความขัดแย้งตามมา ด้วยเหตุนี้จึงพบว่า ดารา นักแสดงมีการเลือกใช้กลวิธีการตอบ คำถามมากกว่าหนึ่งกลวิธีร่วมกัน เพื่อให้ลดน้ำหนักของคำตอบที่อาจมีความรุนแรงหรือมีผลกระทบต่อ บุคคลอื่นและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของตน การปรากฏร่วมของกลวิธีต่าง ๆ ในงานวิจัยนี้มี 3 ลักษณะ ได้แก่ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกัน กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏ ร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน ซึ่งการ ปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาการปรากฏร่วมของกลวิธีต่าง ๆ โดยไม่กล่าวถึง การปรากฏก่อนหลังของกลวิธีนั้น ทั้งนี้เพราะกลวิธีที่ปรากฏร่วมกันนี้อาจปรากฏก่อนหรือหลังก็ได้ ดัง จะกล่าวในรายละเอียดต่อไปนี้

4.4.1 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง เป็นการที่ดารา นักแสดงมีเจตนาที่จะตอบคำถามเกี่ยวกับข่าว ที่เกิดขึ้น และเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและชี้แจงให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ดารา นักแสดงจึงเลือกใช้กลวิธี การตอบคำถามแบบตรงหลายกลวิธีมาประกอบกัน จากข้อมูลทั้งหมดพบว่ามีการใช้กลวิธีการตอบ คำถามแบบตรงร่วมกัน ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง
1. การปฏิเสธโดยตรง + การยอมรับ
2. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูล
3. การปฏิเสธโดยตรง + การแสดงความรู้สึกไม่ดี
4. การปฏิเสธโดยตรง + การแสดงความรู้สึกดี
5. การยอมรับ + การให้ข้อมูล
6. การยอมรับ + การแสดงความรู้สึกดี
7. การยอมรับ + การขอโอกาส

ตารางที่ 9 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกัน

ตัวอย่างที่ 53

“บอยเคลียร์ภาพสวีทควมมาร์ก็ดูหนังอีกแล้วค่ะ”

ตอบ : ทำจริงครับ ไปดูหนังกับมาร์ก็ก็เป็นเรื่องปกติกันอยู่แล้วครับ เพราะว่าถ้าพูดตรงๆ ก็เป็นเรื่องปกติเพราะว่าก็ไปดูกันบ่อย / แต่ว่าถ้าภาพออกมาช่วงนี้น่าจะเป็นภาพเก่าอะนะ เพราะว่าไม่ได้ไปดูหนังกับมาร์กันมานานแล้วเหมือนกันครับ

(ทีวี สตาร์ 13 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการยอมรับ เพื่อแสดงการรับว่าเคยไปดูหนังกันจริงตามที่เป็นข่าวจริง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการไม่ยอมรับว่าภาพที่หลุดออกมาเป็นภาพที่ไปดูหนังกันมาตอนครั้งล่าสุด เพราะไม่ได้ไปดูหนังด้วยกันมานานแล้ว

ตัวอย่างที่ 54

“อ้ม พัชราภา ไชยเชื้อ ยืนยันชัดเจนคะว่าจะขอพักติวีก 7 สัปดาห์แน่นอน”

ตอบ : ยังคง คงคะ ก็อยู่ที่นี้คะ / แสบปี้กับที่นี้คะ

(ทีวี ทอล์ก 16 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธ เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวที่เกิดขึ้นว่าจะย้ายสังกัด ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการแสดงความรู้สึกที่ดีสิ่งที่เป็นอยู่ คือ มีความสุขที่ได้ทำงานที่นี่ เพื่อยืนยันการปฏิเสธให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

4.4.2 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบ

อ้อม

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงอาจทำให้ดารานักแสดงรู้สึกเสียหน้าหรืออาจมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ได้ ดังนั้น ดารานักแสดงพยายามรักษาภาพลักษณ์ของตนเองและให้คำตอบที่ตนได้ตอบออกไปมีความน่าเชื่อถือโดยใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงเข้ามาประกอบกับการกลวิธีย่อยต่าง ๆ ของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม จากข้อมูลทั้งหมดพบว่ามีการใช้กลวิธีร่วมกันดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
1. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น
2. การปฏิเสธโดยตรง + การตอบคลุมเครือ
3. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง
4. การปฏิเสธโดยตรง + การอ้าง
5. การปฏิเสธโดยตรง + การปฏิเสธที่จะตอบ
6. การปฏิเสธโดยตรง + การถามกลับ
7. การปฏิเสธโดยตรง + การตักเตือน
8. การปฏิเสธโดยตรง + การไม่มีข้อมูล
9. การปฏิเสธโดยตรง + การผิดผ่อน
10. การปฏิเสธโดยตรง + การพูดตลก
11. การปฏิเสธโดยตรง + การประชด
12. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น
13. การยอมรับ + การตอบคลุมเครือ
14. การยอมรับ + การอ้าง
15. การยอมรับ + ผิดผ่อน
16. การยอมรับ + การถามกลับ
17. การยอมรับ + การตักเตือน
18. การยอมรับ + การปฏิเสธที่จะตอบ
19. การยอมรับ + การพูดตลก
20. การให้ข้อมูล + การให้ข้อมูลอื่น
20. การให้ข้อมูล + การตอบคลุมเครือ
21. การให้ข้อมูล + การปฏิเสธที่จะตอบ
22. การให้ข้อมูล + การผิดผ่อน
23. การให้ข้อมูล + การอ้าง
24. การให้ข้อมูล + การแสดงความคาดหวัง

ตารางที่ 10 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 2 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 55

“ออกอาการเซ็ง เพราะโดนพวกชอบเม้าท์กระพือข่าวเกาเหลากันไม่หยุด สำหรับสองนางพญาแห่งวงการ ชมพู่ อารยา เอ ฮาร์เก็ต และตัวแม่อ๊ม พัชราภา ไชยเชื้อ”

ตอบ : ไม่ได้ทะเลาะกับชมพู่เลยแม่แต่นิดเดียว ไม่มีเลย คือไม่ได้เคยคิดอะไรเลย / ขำ
เขียนเองหรือเปล่านั้นทะเลาะกัน

(ทีวี ทอล์ก 10 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวที่ว่าทะเลาะกับดารานักแสดงหญิงคนหนึ่ง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับ เป็นการตั้งคำถามสื่อมวลชนว่าข่าวที่เกิดขึ้นเป็นการสร้างข่าวมาเองหรือไม่ เพื่อย้ำให้สื่อมวลชนทราบว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม

ตัวอย่างที่ 56

“ปากโป๊ได้ตัวนมั่วถั่วดำหมอกก้อง”

ตอบ : เป็นไปไม่ได้หรอกครับก็ก้องเขาเป็นผู้ชายครับ / ไม่ใช่เรียสหรอกครับเพราะว่าจริงๆแล้วชอบผู้หญิงครับผม

(ทีวี ทอล์ก 17 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวที่ว่าชอบเพศเดียวกัน ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง ว่าไม่ได้ชอบเพศเดียวกันแต่ชอบผู้หญิง เป็นการให้ข้อมูลที่ตรงกันข้ามมาสนับสนุนการปฏิเสธ

นอกจากนี้ยังมีการปรากฏร่วมกันระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 3 กลวิธีร่วมกันด้วย ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง
1. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การอ้าง
2. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การประชด
3. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง
4. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การอ้าง
5. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การถามกลับ
6. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น
7. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การยอมรับ
7. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การตอบคลุมเครือ
8. การปฏิเสธโดยตรง + การปฏิเสธที่จะตอบ + การถามกลับ
9. การปฏิเสธโดยตรง + การยอมรับ + การพูดตลก
10. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น + การผัดผ่อน
11. การยอมรับ + การพูดตลก + การอ้าง
12. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น + การตอบคลุมเครือ

ตารางที่ 11 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 3 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 57

“ปากเต้าเม้าท์เส้นใหญ่ได้เล่นละครก่อนใคร จนต้นจ้องเขม่น”

ตอบ : **ผมว่าไม่มีครับเส้น ครับผม / ก็เราก็คมาแคสกัน หลายรอบเหมือนกันนะครับผม / ทั้งเอเอฟแปดก็มาแคส ทางผู้ใหญ่เขาก็เรียกมาแคสอีกทีนี่**

(ทีวี สตาร์ 11 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวที่ว่าได้รับเล่นละครเพราะมีคนช่วยสนับสนุน ไม่ได้ได้มาจากฝีมือการแสดงของตนเอง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เพื่อให้ข้อมูลที่ตรงกันข้ามมาสนับสนุนการปฏิเสธว่าได้ไปคัดเลือกเพื่อเป็นนักแสดงหลายครั้ง ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการอ้าง เป็นการอ้างบุคคลอื่นเพื่อให้สนับสนุนการปฏิเสธเกิดความน่าเชื่อถือว่ามีดารานักแสดงอีกหลายคนไปร่วมคัดเลือกเพื่อเป็นนักแสดง และยังมีผู้ใหญ่ที่เรียกตนไปคัดเลือกด้วย

ตัวอย่างที่ 58

“อึ้งย้งยืนยังไม่ย้ายช่อง”

ถาม : ฟังตรงข้ามซื้อตัวไป?

ตอบ : คงยังไม่มีใครคิดไว้ในตอนนี้นะคะ ยังไม่คิดไกลขนาดนั้นเลยนะคะ / ตอนนี่ไม่ได้คิด
เรื่องงานเลยคะ ไม่คิดเรื่องงาน (หัวเราะ) คิดเรื่องส่วนตัวคะ / ขอข้ามเรื่องงานก่อนได้ไหมคะ

(ทีวี ทอล์ก 15 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการปฏิเสธว่าไม่มีข่าวที่ว่าสถานีโทรทัศน์อีกช่องหนึ่งมาขอซื้อตัวไปเป็นนักแสดงในสังกัด ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูล เพื่อบอกว่ายังไม่มีข้อมูลในเรื่องที่สื่อมวลชนถามและต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อการกลบเกลื่อนที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนโดยการถามว่าขอข้ามเรื่องงานก่อนได้ไหม

4.4.3 การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน เป็นการที่ดารานักแสดงใช้ถ้อยคำมากกว่าหนึ่งถ้อยคำในหนึ่งคำตอบ และแต่ละถ้อยคำเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมทั้งสิ้น การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมร่วมกัน เป็นการให้ข้อมูลต่าง ๆ มาสนับสนุนการเลี่ยงที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนให้มีความน่าเชื่อถือมากและรู้สึกคล้อยตามยิ่งขึ้น และช่วยรักษาภาพลักษณ์จากการที่มีเจตนาอื่นที่ไม่ต้องการตอบคำถามสื่อมวลชน จากการศึกษาการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมพบว่า ดารานักแสดงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ปรากฏร่วมกันมีทั้งการปรากฏร่วม 2 กลวิธี และ 3 กลวิธี

การปรากฏร่วมกันของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกันที่มี 2 กลวิธีร่วมกันมีดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
1. การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น
2. การให้ข้อมูลแย้ง + การตอบคลุมเครือ
3. การให้ข้อมูลแย้ง + การปฏิเสธที่จะตอบ
4. การให้ข้อมูลแย้ง + การอ้าง

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
5. การให้ข้อมูลแย้ง + การตักเตือน
6. การให้ข้อมูลแย้ง + การถามกลับ
7. การให้ข้อมูลแย้ง + การพูดตลก
8. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล
9. การอ้าง + การให้ข้อมูลอื่น
10. การอ้าง + การปฏิเสธที่จะตอบ
11. การอ้าง + การไม่มีข้อมูล
12. การให้ข้อมูลอื่น + การตอบคลุมเครือ
13. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ
14. การให้ข้อมูลอื่น + การถามกลับ
15. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ
16. การให้ข้อมูลอื่น + การไม่มีข้อมูล
17. การให้ข้อมูลอื่น + การแสดงความคาดหวัง
18. การผัดผ่อน + การไม่มีข้อมูล
19. การผัดผ่อน + การแสดงความคาดหวัง
20. การถามกลับ + การไม่มีข้อมูล
20. การถามกลับ + การปฏิเสธที่จะตอบ
21. การปฏิเสธที่จะตอบ + การประชดประชัน

ตารางที่ 12 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน 2 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 59

“มีข่าวลือหนาหูว่าอดีตบอสใหญ่แห่งวิกิหมอซิต คุณแดง สุรางค์ เปรมปรีดิ์ จะย้ายไปดำรงตำแหน่งเป็นที่ปรึกษาให้กับทางวิกิพระราม 4 ซะแล้วล่ะคะ แต่งานนี้ผู้จัดการฝ่ายผลิตรายการ คุณสมรภัษ ณรงค์วิชัย ขอรูดชิปปากเงียบไม่ขอแสดงความเห็นแต่อย่างใด”

ตอบ : เคยตอบไปแล้วว่าเป็นเรื่องของผู้ใหญ่นะ / ก็ไม่ ไม่ทราบเรื่องนี้จริงๆ ไม่รู้นโยบายผู้ใหญ่ว่าคิดยังไง พี่เองไม่รู้เรื่องอะไรเลย

(ทีวี ทอล์ก 15 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการอ้างบุคคลอื่น เพื่อปฏิเสธที่จะตอบคำถามและสร้างความน่าเชื่อถือว่าการตัดสินใจเรื่องนี้เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูลเพื่อบอกว่าไม่มีข้อมูลใด ๆ ที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนได้

ตัวอย่างที่ 60

“แนมไม่แคร์น้ำแตง ถ้าชวนก็ไปคะ”

ตอบ : ถ้าเขาชวนก็ ถ้าง่วงก็ไปคะ / จริงๆ ก็อยากแสดงความยินดีแต่ว่ายังไม่ ยังมีไม่มีโอกาสได้คุยกัน

(ทีวี สตาร์ 2 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการคลุมเครือ เพื่อไม่ต้องการที่จะยืนยันในคำตอบว่าจะไปหรือไม่ไปงานแต่งงานของอดีตแฟน ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการแสดงความคาดหวัง เพื่อแสดงสิ่งที่ตนปรารถนาไว้เพื่อเลี้ยงที่จะไม่ได้ตอบสิ่งที่สื่อมวลชนถาม

การปรากฏร่วมกันของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกันที่มี 3 กลวิธีร่วมกันมีดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
1. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล + การอ้าง
2. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล + การถามกลับ
3. การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น + การถามกลับ
4. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ + การอ้าง

ตารางที่ 13 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน 3 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 61

“หนูนาได้ซุกแพนออกวงการ”

ตอบ : หนูยังไม่รู้ตัวเลยอะ / คนออกวงการที่ไหนอะ / ก็ไม่เจอใครนอกจากทำงานที่บ้าน
แล้วก็ที่เรียน

(ทีวี สตาร์ 24 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูล เพื่อบอกว่ายังไม่รู้ว่าใครคือคนที่สื่อมวลชนหมายถึง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อกลบเกลื่อนโดยย้าให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เป็นการให้ข้อมูลที่ตรงกันข้าม หรือขัดแย้งเพื่อแนะนำความได้ว่าต้องการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้น

ตัวอย่างที่ 62

“กลายเป็นประเด็นอีกทีก็กรีกโครม เมื่ออยู่ๆ มีข่าวเล็ดลอดออกมาว่า ตี้ก มยุรา สเวชศิลา จะประกาศลาออกจากการเป็นพิธีกรคู่ขวัญ ปัญญา-มยุรา สาเหตุก็เพราะเทปรายการที่ผ่านมาหลายเทปไม่มีพี่ตี้กมาร่วมรายการ จนหลายต่อหลายคนสงสัยว่า สาวจ๋วย วรรษยา จะมาเสียบแทนจ้า”

ตอบ : ตักใจคะ งานจะงอนนะคะ / พี่ตี้กนี่คือไอดอลเลย / คือเป็นการเข้าใจผิดหรือเปล่า

(ทีวี ทอล์ก 18 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เป็นการให้ข้อมูลที่แสดงอารมณ์ตกใจ และให้ข้อมูลแย้งเพื่อแนะนำความได้ว่าต้องการปฏิเสธข่าวที่ว่า จะมารับหน้าที่เป็นพิธีกรรายการหนึ่งแทนพิธีกรหญิงคนเดิม ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลอื่น เพื่อกลบเกลื่อนการตอบคำถามที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อย้าให้สื่อมวลชนเห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถามและย้าให้สื่อมวลชนไปทบทวนข้อมูลที่มีมาใหม่

นอกจากนี้ยังพบว่ามีการตอบคำถามทั้งแบบตรงและแบบอ้อมหรือแบบอ้อมและแบบอ้อมที่มักจะปรากฏร่วมกันเสมอ แต่ไม่ได้พบว่ามีมีการปรากฏใช้ร่วมกันทุกครั้งเสมอไป ได้แก่

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง/อ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
1. การปฏิเสธโดยตรง + การไม่มีข้อมูล
2. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง
3. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น
4. การให้ข้อมูลอื่น + การถามกลับ

ตารางที่ 14 แสดงกลวิธีการตอบคำถามที่มักปรากฏร่วมกัน

ตัวอย่างที่ 63

“ชาวเม้าท์ว่าเป็นพระเอกที่เข้าถึงตัวยากเรื่องเยอะ ใช้ผู้จัดการเปลืองสุดๆ เลยละคะสำหรับพ่อนุ่ม ฌเดชน์ คุกกี้มิยะ”

ตอบ : ไม่ได้เปลี่ยนครับ / แบ่งกันตุมามากกว่า ผู้จัดการคนเก่า ก็ดูเรื่องของโฆษณา ส่วนผู้จัดการคนใหม่เนี่ยก็ดูเรื่ององงานอีเว้นอะไรอย่างเนี่ยครับผม

(ทีวี ทอล์ก 20 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีปฏิเสธโดยตรง เพื่อไม่ยอมรับข่าวที่ว่าเปลี่ยนผู้จัดการบอยนั้นไม่เป็นความจริง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เป็นการให้ข้อมูลที่ตรงข้ามกับสิ่งที่ป่าวอยู่ในขณะนั้นไม่ได้เปลี่ยนผู้จัดการส่วนตัวบอย แต่มีผู้จัดการหลายคนและแต่ละคนก็มีหน้าที่แตกต่างกันออกไป

ตัวอย่างที่ 64

“ตบท้ายโตมหวานกั๊สจั้ง ไต้เกาเหลาตุ๊กกี้ยี่แฟนเด็ก”

ตอบ : พี่ตุ๊กก็น่ารักมากไม่มีอะไรกับผม ไม่มีอะไรเลย ไม่มี ไม่เคย / ผมไม่รู้ ผมเพิ่งรู้จากพี่น้องเนี่ย

(ทีวี สตาร์ 7 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีปฏิเสธโดยตรง เพื่อปฏิเสธข่าวว่าทะเลาะกับดารานักแสดงตลกหญิงคนหนึ่ง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูล เพื่อบอกว่าไม่เคยทราบข่าวที่สื่อมวลชนถามมาก่อน

ตัวอย่างที่ 65

“แพนก็กฟิล์มเชิดใส่เป้ทางใครทางมัน”

ตอบ : ก็ยังไม่มื่ออะไรอะคะ / ให้มันเดินไปเป็นเส้นทางแบบนี้ก่อนก็น่าจะดีกว่า

(ทีวี สตาร์ 20 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีปฏิเสธโดยตรง เพื่อไม่ยอมรับข่าวที่กำลังคบหาอยู่กับดารานักแสดงชายคนหนึ่ง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ การให้ข้อมูลอื่น เพื่อเลี่ยงที่จะไม่ต้องการตอบคำถามในประเด็นที่สื่อมวลชนถามว่ากำลังคบหาต่อกับดารานักแสดงชายคนไหนอยู่หรือไม่

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแสดงให้เห็นว่า ในการตอบคำถาม 1 คำตอบนั้น ดารานักแสดงไทยมีการใช้กลวิธีต่าง ๆ หลายกลวิธีร่วมกัน และใช้มากกว่ากลวิธีการตอบคำถามเพียงกลวิธีเดียว เพราะการใช้กลวิธีการตอบคำถามหลายกลวิธีร่วมกัน เป็นการช่วยให้คำตอบมีความน่าเชื่อถือ ช่วยลดความขัดแย้งหรือความรุนแรงของข่าว และที่สำคัญคือ ช่วยรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงซึ่งเป็นบุคคลสาธารณะ

สรุป

จากผลการวิจัยกลวิธีการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงไทยที่กล่าวมาข้างต้น สามารถนำมาแสดงเป็นตารางแสดงการเปรียบเทียบค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามได้ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถาม	จำนวนความถี่			คิดเป็นร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	
กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง				
1. การปฏิเสธโดยตรง	185	178	363	28.07
2. การยอมรับ	66	43	109	8.43
3. การตอบให้ข้อมูล	44	31	75	5.80
4. การแสดงความรู้สึก	12	19	31	2.40
4.1 การแสดงความรู้สึกดีใจ	5	11	16	1.24
4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี	2	4	6	0.46

กลวิธีการตอบคำถาม	จำนวนความถี่			คิดเป็นร้อยละ
	ชาย	หญิง	รวม	
4.3 การขอบคุณ	2	3	5	0.39
4.4 การขอโอกาส	3	1	4	0.31
กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม				
1. การปฏิเสธ	188	193	381	29.47
1.1 การให้ข้อมูลแย้ง	111	100	211	16.32
1.2 การอ้าง	37	35	72	5.57
1.2.1 การอ้างบุคคล	27	30	57	4.41
1.2.2 การอ้างสังกัดองค์กร	8	4	12	0.93
1.2.3 การอ้างความเชื่อ	2	1	3	0.23
1.3 การไม่มีข้อมูล	18	16	34	2.63
1.4 การปฏิเสธที่จะตอบ	9	21	30	2.32
1.4 การผิดผ่อน	13	16	29	2.24
2. การกลบเกลื่อน	110	201	301	23.28
2.1 การให้ข้อมูลอื่น	66	107	173	13.38
2.2 การตอบคลุมเครือ	20	45	65	5.03
2.3 การถามกลับ	17	21	38	2.94
2.4 การตักเตือน	4	7	11	0.85
2.5 การแสดงความคาดหวัง	1	8	9	0.70
2.6 การเสแสร้ง	2	3	5	0.39
3. การพูดตลก	20	4	24	1.86
4. การประชดประชัน	8	6	14	1.08
รวม	633	660	1,293	100

ตารางที่ 15 แสดงกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทย

จากตารางที่ 14 พบว่า กลวิธีการตอบคำถามที่ดารานักแสดงไทยใช้มากที่สุดคือ การปฏิเสธ ปรากฏจำนวน 381 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 29.47 ส่วนกลวิธีที่พบรองลงมาคือการปฏิเสธโดยตรง ปรากฏจำนวน 363 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 28.07 และการกลบเกลื่อน ปรากฏจำนวน 363 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 28.07 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงส่วนใหญ่เลือกใช้กลวิธีการตอบคำถาม ด้วยการไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วยกับคำถามที่สื่อมวลชนถาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะข่าวที่เกิดขึ้นนั้นไม่เป็นความจริงหรืออาจเป็นความจริงแต่ดารานักแสดงไทยไม่ยอมรับความจริงเพราะเกรงว่าจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเอง แต่หากดารานักแสดงมีเจตนาที่จะเลี่ยงการตอบคำถามสื่อมวลชนก็จะเลือกใช้การกลบเกลื่อนเพื่อให้ข้อมูลบางอย่างที่ช่วยรักษาภาพลักษณ์ของตนได้มากกว่าการตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมาที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ ส่วนกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การประชดประชัน ปรากฏจำนวน 20 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.09 แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงไทยมีการใช้กลวิธีการตอบคำถามที่เป็นการบอกกล่าวข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ข้อมูลหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมมากกว่าการตอบคำถามที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก เพราะการตอบคำถามโดยการแสดงความรู้สึกอาจส่งผลกระทบต่อทางจิตใจและความรู้สึกต่อตัวผู้พูดและผู้ฟังมากกว่าการให้ข้อมูลบางอย่าง โดยเฉพาะการแสดงความรู้สึกที่ไม่ดีที่อาจส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานและความสัมพันธ์ของดารานักแสดงด้วยกันเอง เช่น การประชดประชัน การแสดงความรู้สึกด้วยการดักเตือน เป็นต้น ซึ่งเป็นการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของการเป็นดารานักแสดงที่เป็นบุคคลสาธารณะ

การตอบคำถามของดารานักแสดงเมื่อไม่ต้องการที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมา ดารานักแสดงไทยเลือกที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนโดยการตอบให้ข้อมูลบ้างบางส่วนโดยไม่จำเป็นต้องเป็นการตอบตรงกับที่สื่อมวลชนถามหรือข้อเท็จจริงทั้งหมด แต่เป็นการตอบเพื่อบอกกล่าวข้อมูลบางอย่างแล้วให้ไปตีความคำตอบเอาเองมากกว่าที่จะตอบคำถามโดยการพูดโกหก การใช้อารมณ์ หรือการเดินหนี หรือการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งหรือผลกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ไม่ดีตามมา นอกจากนี้กลวิธีการแสดงอารมณ์ส่วนใหญ่เป็นการแสดงอารมณ์ร่วมกับข่าวที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นการแสดงอารมณ์โมโหหรือไม่พอใจที่ถูกถาม กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมในการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงไทย จึงแสดงให้เห็นว่า เมื่อดารานักแสดงไทยไม่ต้องการที่จะตอบคำถามนั้นตามตรง ดารานักแสดงไทยหลีกเลี่ยงที่การตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมาด้วยการเลือกใช้การให้ข้อมูลบางอย่างมากกว่าการแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมสำหรับบุคคลสาธารณะ กลวิธีการตอบการตอบคำถามของดารานักแสดงไทย เป็นกลวิธีทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้ในการตอบคำถามสื่อมวลชนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์บางอย่าง ซึ่งกลวิธีการคำถามที่ดารานักแสดงเลือกใช้มีเจตนาหลักในการใช้ตอบคำถามเหมือนกันคือ ต้องการรักษาภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตนเอง ซึ่ง

สอดคล้องกับงานวิจัยของนิจจาภา วงษ์กระจ่าง (2542) และวรวรรณา เพ็ชรกิจ (2549) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการตอบคำถามของบุคคลสาธารณะที่พบว่า ภาพลักษณ์ เป็นสิ่งสำคัญเป็นประการแรกที่ต้องคำนึงถึง

อย่างไรก็ตามการตอบคำถามแบบของดารานักแสดงส่วนใหญ่จะเป็นข่าวในเรื่องส่วนตัวที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดง หากดารานักแสดงไทยแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีก็ย่อมส่งผลกระทบต่อความนิยมในตัวดารานักแสดงและหน้าที่การงาน รวมไปถึงความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับสื่อมวลชน ในทางกลับกันการที่มีข่าวที่สามารถทำลายภาพลักษณ์ของดารานักแสดงเป็นการส่งผลดีให้กับตัวดารานักแสดงในด้านหน้าที่การงานที่จะช่วยเสริมให้มีงานเพิ่มมากขึ้นหรือค่าตัวเพิ่มมากขึ้น เพราะเมื่อสื่อมวลชนต้องการที่จะสัมภาษณ์ในเรื่องประเด็นเรื่องส่วนตัวต่างๆ ทำให้เจ้าของสินค้าและบริการต้องการที่จะให้ตัวดารานักแสดงเหล่านี้ไปร่วมงานเปิดตัวสินค้าและบริการเพื่อสร้างกระแสและโน้มน้าวให้สื่อมวลชนไปร่วมงานของตน จึงมีบางครั้งที่ข่าวในด้านลบต่างๆ มีสาเหตุมาจากการสร้างกระแสของต้นสังกัดและตัวดารานักแสดงเอง แต่อย่างไรก็ตามดารานักแสดงก็สามารถเลือกที่จะป้องกันตนเองจากข่าวด้านลบเหล่านี้ได้ด้วยการให้ข้อมูลไม่ชัดเจนเพื่อให้ตนเองยังคงอยู่ในกระแสและใช้กลวิธีการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง ดังนั้น การที่ดารานักแสดงมีการเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธมากที่สุดจึงถือว่าเป็นกลวิธีที่เหมาะสมกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยรักษาภาพลักษณ์ที่ดีจากข่าวที่เกิดขึ้น

บทที่ 5

ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากบทที่ 4 ผู้วิจัยได้กล่าวถึงกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย ในบทนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด เพื่อพิสูจน์สมมติฐานของการวิจัยว่า เพศของผู้พูดมีความสัมพันธ์กับกลวิธีการตอบคำถาม ผู้วิจัยจึงจะวิเคราะห์ให้เห็นว่ากลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยมีความแตกต่างกันตามปัจจัยด้านเพศของผู้พูดอย่างไรบ้าง และ “เพศ” ที่ผู้วิจัยใช้เป็นเกณฑ์ในการวิเคราะห์หมายถึงเพศสภาพ (sex) ซึ่งเป็นการจำแนกตามสรีระหรือระบบชีววิทยา ไม่ใช่เพศสภาวะ (gender) ซึ่งหมายถึงความเป็นชาย ความเป็นหญิง ที่ถูกกำหนดโดยปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมและอื่น ๆ เพราะเพศสภาพเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนกว่าเพศสภาวะ

เพศ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการใช้ภาษา ความแตกต่างระหว่างภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายจะมีอย่างน้อยเพียงใดในแต่ละสังคมก็ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบทบาทของทั้งสองเพศในสังคมนั้น ๆ (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2544: 43) จึงกล่าวได้ว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้ภาษาที่ผู้หญิงกับผู้ชายใช้ต่างกันมาจากอิทธิพลทางสังคม ความแตกต่างระหว่างภาษาผู้หญิงกับภาษาผู้ชายในภาษาไทย เห็นได้ชัดจากการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือสรรพนามที่ใช้เรียกตนเอง เช่น ผู้หญิงใช้ หนู ดิฉัน ฉันทัน อะฮัน ส่วนผู้ชายใช้ กระผม ผม เป็นต้น และคำลงท้ายผู้หญิงจะใช้ ค่ะ คะ ส่วนผู้ชายจะใช้ ครับ คับ ครับผม เป็นต้น ส่วนความแตกต่างในการเลือกใช้จะขึ้นอยู่กับบริบทของการใช้ สรุปได้ว่าภาษาไทยมีการใช้ภาษาที่แสดงความแตกต่างของเพศซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากการใช้สรรพนามและคำลงท้าย นอกจากนี้ อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541: 45) ยังกล่าวถึงการใช้ภาษาของผู้ชายกับผู้หญิงในสังคมต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกันในเรื่องของปริมาณหรือความถี่ในการใช้รูปภาษาบางรูปด้วย หมายความว่า โดยเนื้อหาแล้วผู้หญิงกับผู้ชายใช้รูปภาษาเดียวกัน แต่ความถี่ของการใช้รูปภาษานั้นต่างกัน ผู้หญิงจะเลือกใช้ภาษาที่ไม่แสดงถึงการออกคำสั่ง โดยหลีกเลี่ยงการแสดงความขัดแย้งด้วยการคล้อยตามสนับสนุน หรือใช้วิธีการเสนอแนะมากกว่าที่จะใช้คำสั่ง ส่วนผู้ชายมักใช้ภาษาตรงมากกว่าภาษาอ้อมและภาษาที่ใช้จะแสดงถึงการออกคำสั่ง แสดงการโต้แย้ง หรือไม่คล้อยตามคู่สนทนา เพื่อแสดงถึงการมีอำนาจหรือภาวะการเป็นผู้นำของเพศชาย

ส่วนในภาษาอื่น เช่น ภาษาอังกฤษ มิงงานวิจัยของเลคอฟ (Lacoff, 1973 อ้างใน อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2553: 64) พูดถึงการใช้ภาษาของผู้หญิงอเมริกันว่า มักใช้ question tag เช่น That's interesting, isn't it? You are coming, aren't you? มีการใช้คำ adjective บางคำ เช่น

cute, adorable, charming และใช้คำเรียกสีเฉพาะบางคำ เช่น beige, mauve, lavender มากกว่าผู้ชาย อเมริกัน นอกจากนี้ ในการออกคำสั่งหรือคำขอร้องของผู้หญิงมักจะไม่ใช่รูปประโยคคำสั่งตรง ๆ แต่มักจะใช้ในรูปประโยคคำถามแทน เช่น Will you close the door?, Will you please close the door? ในขณะที่ผู้ชายจะใช้รูปประโยคคำสั่งหรือขอร้องที่ชัดเจน เช่น Close the door., Please close the door. เป็นต้น เลคอพสรูปเรื่องนี้ว่า การที่ผู้หญิงใช้ภาษาเช่นนั้นเป็นเพราะผู้หญิงในสังคมอเมริกันขาดความมั่นใจ ถูกเลี้ยงดูให้พึ่งพาผู้อื่น และต้องทำตัวอ่อนโยน ไม่ขัดแย้ง เพื่อจะได้เป็นที่รักและเป็นที่ต้องการ จึงแสดงออกมาในการใช้ภาษาที่ไม่เด็ดขาด หรือไม่มั่นใจในตนเอง และ question tag ก็เป็นลักษณะภาษาที่แสดงความไม่มั่นใจในตัวเอง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า เพศหญิงเป็นเพศที่อ่อนแอและไม่มั่นใจในตัวเอง ขณะที่เพศชายเป็นเพศที่เข้มแข็ง กล่าวหาญ สรุปว่าในภาษาอังกฤษ สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าภาษาแสดงความแตกต่างของเพศอย่างชัดเจนก็คือ การเลือกใช้คำศัพท์บางคำและการเลือกใช้รูปประโยค

นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอื่น ๆ ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษากับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด เช่น งานวิจัยของธิดารัตน์ น้อมมนัส (2546) ที่ศึกษากลวิธีการตอบปฏิเสธของคนไทยพบว่า ผู้หญิงจะเลือกใช้กลวิธีการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เหตุผลและการพูดเป็นนัยมากกว่าผู้ชาย ส่วนผู้ชายจะเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธโดยหึงความคิดของคู่สนทนามากกว่า งานวิจัยของสุภาสินี โพธิวิทย์ (2547) ศึกษาวิธีการแสดงความคิดเห็นโต้แย้งในภาษาไทย พบว่า ผู้หญิงจะเลือกใช้กลวิธีที่หลากหลายมากกว่าผู้ชาย และกลวิธีที่ผู้หญิงเลือกใช้มักจะเป็นกลวิธีที่สามารถแสดงออกหรือสื่อถึงสิ่งที่ตนกำลังรู้สึกมากกว่า เช่น การกล่าวทำทนาย การถามกลับ เป็นต้น ในขณะที่ผู้ชายจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงถึงความสนใจต่อความถูกต้องหรือความเป็นเหตุเป็นผลมากกว่า เช่น การให้เหตุผล เป็นต้น และงานวิจัยของจุไรรัตน์ รัตติโชติ (2557) ที่ศึกษากลวิธีการกล่าวขัดแย้งตามปัจจัยเพศ อายุ และการศึกษา แนววจนปฏิบัติศาสตร์ ที่พบว่า เพศหญิงและเพศชายมีการเลือกใช้กลวิธีการให้เหตุผลในการกล่าวแย้งมากที่สุดเหมือนกัน แต่เมื่อพิจารณาการใช้พบว่า เพศชายมีการใช้มากกว่าเพศหญิง และเพศหญิงจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงถึงความรู้สึกในการกล่าวแย้งมากกว่าเพศชาย เช่น การผัดผ่อน การขอบคุณ การขอโทษ การตั้งคำถาม และการกล่าวอ้างบุคคล เป็นต้น งานวิจัยทั้งหมดนี้มีข้อค้นพบร่วมกันว่า การใช้ภาษาของเพศหญิงกับเพศชายนั้นมีลักษณะเด่นแตกต่างกัน

ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดจำแนกได้เป็น 3 ประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด และความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

5.1 ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยเรื่องเพศ พบว่า เพศชายกับเพศหญิงมีลักษณะการใช้ภาษาในการตอบคำถามแตกต่างกันจำแนกได้เป็น 6 ประการ ได้แก่ การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 การใช้คำลงท้าย การใช้คำอุทาน การใช้คำแสดงความคิดเห็น การทวนข้อความก่อนตอบ และ การใช้ภาษาในการกลบเกลื่อน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

5.1.1 การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1

การใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นกล่าวถึงการใช้คำแทนการกล่าวถึงตนเองของดารานักแสดง เพศชายและเพศหญิงในการตอบคำถามสื่อมวลชน จากการศึกษาในงานวิจัยนี้พบว่า ดารานักแสดง เพศหญิงและเพศชายเลือกใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 เพื่อใช้แทนตัวผู้พูดที่แตกต่างกัน กล่าวคือ เพศหญิงจะนิยมใช้คำว่า “หนู” หรือ ชื่อเล่น แทนตัวเอง ส่วนเพศชายจะนิยมใช้คำแทนตัวเองว่า “ผม” ส่วนเพศชายที่แทนตัวเองด้วยชื่อเล่นจะพบว่า มีน้อยมากคือพบว่า มีจำนวน 16 คน และ การใช้ชื่อเล่น ของดารานักแสดงเพศชายบางคนจะมีการใช้คำเรียกที่แสดงความสัมพันธ์ทางเครือญาติหรือแสดงความสนิทสนม คือ “พี่” ประกอบกับ ชื่อเล่น ซึ่งดารานักแสดงเพศชายที่ใช้คำแทนตัวเองในลักษณะนี้ เช่น เอ ศุภชัย นาราน โอมาน อ้วน ริเทิร์น เป็นต้น นอกจากนี้ยังพบว่า มีดารานักแสดงเพศชาย เลือกใช้คำว่า “หนู” แทนตัวเองในจำนวนที่น้อยมากคือ มีจำนวน 1 คน ได้แก่ โกะ๊ะตี

ตัวอย่างที่ 66

“พี่เอ ศุภชัย ยืนไม่ใช่แน่ ๆ เกยที่หมอดูทัศนเดชนจะเสียตัวให้คะ”

ตอบ : ไม่จริงครับ พี่เอไม่ใช่ พี่เอผู้ชาย

(ทีวี สตาร์ 6 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 67

“เต๋อไฟเขียวพี่ค้ายเซ็กซี่”

ถาม : “พี่คโพลงอินสตาแกรมเหมือนไปเที่ยวทะเลมาแล้วแบบเซ็กซี่หน่อยอะไรอย่างเนี่ย ไปกับพี่เต๋อมาหรือเปล่า”

ตอบ : ผมไม่ได้ไปครับวันนั้นผมทำงาน เขาไปกับพี่อีกคนครับ

(ทีวี สตาร์ 12 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 68

“ขวัญออกมาได้มีหนุ่มนอกวงการตามจีบ”

ตอบ : หนุ่มไม่ได้เปิดตัวแฟนนอกการและหญิงยังมีแฟนด้วยตอนนี้

(ทีวี ทอล์ก 17 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 69

“เป็นนางเอกร่วมวิกที่เด่นดังไม่แพ้กันเลย สำหรับสองนางเอกสาวพราวเสน่ห์ ชมพู อารยา เอฮาร์เก็ต และสาวเจนี่ เทียนโพธิ์สุวรรณ เห็นล่าสุดแล้วว่า 2 นางเอกสาว เกิดศึกชิงดีชิงเด่นแย่งตำแหน่งลูกรักจนกลายเป็นศึกเกาเหลานางเอกซะแล้วล่ะค่ะ”

ตอบ : ไม่มีนะ ไม่มีเลยคะ **เจนี่**ว่าอย่าถามเลยดีกว่า เป็นประเด็นที่ไม่ควรถามอะคะ

(ทีวี ทอล์ก 12 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 66 ดารานักแสดงเพศชายตอบคำถามโดยการใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “พี่” ประกอบกับชื่อเล่น เป็นการใช้คำเพื่อช่วยสร้างความสัมพันธ์สนิทสนมระหว่างสื่อมวลชนกับดารานักแสดง ตัวอย่างที่ 67 นักแสดงเพศชายตอบคำถามโดยใช้สรรพนามแทนตัวเองว่า “ผม” ซึ่งเป็นคำที่ดารานักแสดงชายส่วนใหญ่เลือกใช้ ตัวอย่างที่ 68 ดารานักแสดงเพศหญิงใช้คำสรรพนามแทนตัวเองว่า “หนู” เพื่อให้เกิดความสุภาพและแสดงถึงความอ่อนน้อม และตัวอย่างที่ 69 ดารานักแสดงเพศหญิงใช้คำสรรพนามแทนตัวเองโดยการใช้อีกชื่อเล่นว่า เจนี่ จะเห็นว่า การเลือกใช้คำสรรพนามแทนตัวผู้พูดระหว่างเพศหญิงกับเพศชายนั้นมีความแตกต่างกัน การใช้ชื่อเล่นแทนตัวเองและใช้คำแสดงความเป็นเครือญาติเป็นการแสดงถึงความสนิทสนมระหว่างผู้พูดและผู้ฟัง ดารานักแสดงจึงเลือกใช้ชื่อเล่นเพื่อสร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกับสื่อมวลชนและไม่ให้สื่อมวลชนถามคำถามที่มีรุนแรงหรือส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์เพราะอาจมีผลกับความสัมพันธ์ระหว่างดารานักแสดงเองกับสื่อมวลชน ในขณะที่การใช้คำสรรพนามแทนตนเองว่า “ผม” จะมีความเป็นทางการมากกว่าและมีความสนิทสนมน้อยกว่าการใช้ชื่อเล่น แต่ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะรักษาระยะห่างระหว่างตนเองกับสื่อมวลชน และไม่ให้สื่อมวลชนถามคำถามในเรื่องส่วนตัวมากเกินไป แม้ว่าการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงจะมีความแตกต่างกัน แต่ทั้งสองเพศก็ใช้เพื่อที่จะปกป้องตนเองจากสื่อมวลชนด้วยการใช้ลักษณะภาษาที่แตกต่างกัน

5.1.2 การใช้คำลงท้าย

นอกจากการใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 แทนตัวผู้พูดแล้ว การใช้คำลงท้ายเป็นอีกลักษณะหนึ่งที่แสดงให้เห็นการใช้ภาษาที่แตกต่างกันระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย การใช้คำลงท้ายเป็นการแสดงความรู้สึกในการสนทนา ในงานวิจัยนี้พบว่าคำลงท้ายที่ผู้พูดเพศชายใช้ คือคำว่า “ครับ นะครับ ครับผม ฮะ นะฮะ” เพื่อแสดงการถามและการบอกเล่า ส่วนผู้หญิงจะใช้คำลงท้าย “คะ” เพื่อแสดงการตอบคำถาม ใช้คำว่า “ค่ะ นะคะ อะค่ะ ” เพื่อแสดงบอกเล่า นอกจากนี้ยังพบว่ามีการใช้คำลงท้ายประกอบกับคำพวก ชิ นะ เถอะ หรือก ที่มีลักษณะเป็นเสียงสูงต่ำหรือสั้นยาวแตกต่างกันเพื่อแสดงเจตนาที่แตกต่างกันออกไป คำที่พบในงานวิจัยนี้ได้แก่ คำพวก นะ ใช้แสดงเจตนาบอกเล่าหรือแสดงความเห็นขัดแย้งกับความคิดความเชื่อของผู้ฟัง คำพวก อะ ใช้เพื่อยืนยันข้อความตามข้อมูลข้างหน้า คำพวก สิ ใช้เพื่อแย้งหรือแจ้งให้ทราบเพื่อยืนยันให้เห็นว่าเรื่องควรจะเป็นเช่นนั้น คำพวก หรือก ใช้เสริมเพื่อแจ้งให้ทราบในสิ่งที่ผู้ฟังเข้าใจผิด จะใช้ในเนื้อความปฏิเสธ คำพวก เถอะ ใช้เพื่อแสดงการแนะนำให้ทำตาม และคำพวก มั่ง ใช้เพื่อแสดงการไม่แน่ใจในสิ่งที่พูด สอดคล้องกับที่นวรรธ พันธ์เมธา (2553: 116-117) กล่าวว่า คำเหล่านี้เป็นคำที่ใช้เพื่อแสดงเจตนาบางอย่าง การใช้คำเหล่านี้ประกอบกับการใช้คำลงท้ายที่แสดงความรู้สึกของเพศหญิงและเพศชายจะช่วยให้การแสดงเจตนาของกลวิธีต่าง ๆ ชัดเจนและช่วยให้การวิเคราะห์กลวิธีต่าง ๆ ถูกต้องมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 70

“บอย-โต้ต้นเหตุทำกาละแมร์ทะเลาะต้นหอม”

ตอบ : คนสวยอย่างเรา อย่าไปแย่ง ไม่อะไรหรือครับ

(ทีวี ทอล์ก 17 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 71

“หนูนาเนื้อหอม หมาก-โป๊ป รุมชายชนมจีบ”

ถาม : โอกาสจะปังปัง?

ตอบ : คงไม่หรือมั่งครับ ครับผม เป็นพี่น้องกันครับ

(ทีวี ทอล์ก 28 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 72

“คิมเบอร์ลีล้นสัมพันธ์พีเจทเหมือนคูมาร์ก็กับลูกแม่หนูค่า”

ถาม : อนาคตจะร่วมงานกันอีกไหมคะ?

ตอบ : อนาคตก็ แล้วแต่พี่เขาอะค่ะ

(ทีวี สตาร์ 1 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 73

“ส่วนยิปโซรับมีแฟนแล้ว ไม่ตามอกเป้-วาน”

ถาม : อ้อย ตามอกพีวานไหมคะ?

ตอบ : โอ้ ไม่ต้องตาม **ห rokok มั่งคะ** หนูว่าปล่อยเขาจัดการตัวเอง **เถอะคะ**

(ทีวี สตาร์ 17 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 70 เป็นการตอบคำถามของดารานักแสดงเพศชายที่ใช้คำว่า “ห rokok” ประกอบกับคำลงท้าย “ครับ” เพื่อเน้นย้ำเจตนาในการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นและแสดงความสุภาพ ตัวอย่างที่ 71 เป็นการใช้คำว่า “ห rokok” และ “มั่ง” ประกอบกับคำลงท้าย “ครับ” เพื่อแสดงการคาดคะเนว่าน่าจะเป็นเช่นนั้น และมีการใช้คำลงท้ายว่า “ครับผม” เพื่อแสดงความสุภาพ ส่วนตัวอย่างที่ 72 ดารานักแสดงหญิงใช้คำว่า “อะ” ประกอบกับคำลงท้าย “คะ” เพื่อเน้นย้ำเนื้อความตามข้อมูลข้างหน้า และตัวอย่างที่ 73 ดารานักแสดงหญิงใช้คำว่า “ห rokok” และ “มั่ง” ตามด้วยคำลงท้าย “คะ” เพื่อชี้แจงข้อมูลบางอย่างแต่ยังไม่มี ความแน่ใจในคำตอบนั้นอย่างสุภาพ และในถ้อยคำถัดไปมีการใช้คำว่า “เถอะ” ประกอบกับคำลงท้ายว่า “คะ” เพื่อแนะนำอย่างสุภาพว่าอย่านำตนไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องของคนอื่น

จากข้อมูลข้างต้น การเลือกใช้คำลงท้ายของดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงเป็นการช่วยให้การตอบคำถามนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ในการแสดงเจตนามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะดารานักแสดงหญิงที่มักจะใช้น้ำเสียงสูงต่ำหรือสั้นยาวเพื่อเน้นอารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันชัดเจน และเป็นการเสริมให้มีความสุภาพในการตอบคำถามเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงไม่ว่าดารานักแสดงมีเจตนาจะตอบคำถามสื่อมวลชนหรือไม่ก็ตาม

การใช้คำสรรพนามและการใช้คำลงท้ายของดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงในงานวิจัยนี้สอดคล้องกับที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2544) กล่าวไว้เกี่ยวกับการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 และคำลงท้ายของเพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกัน

5.1.3 การใช้คำอุทาน

นววรรณ พันธุมธา (2553: 138-140) ได้ให้นิยาม คำอุทาน ไว้ว่า คือ คำที่เกิดจากการเปล่งเสียงแสดงอารมณ์ความรู้สึก เพราะเมื่อผู้พูดเปล่งคำอุทานออกมา ผู้ฟังสามารถเข้าใจได้ทันทีว่าผู้พูดต้องการแสดงอารมณ์ความรู้สึกใด

การใช้คำอุทานในงานวิจัยนี้มีทั้งการใช้คำอุทานที่แสดงการรับรู้เข้าใจ และการใช้คำอุทานแสดงอารมณ์ความรู้สึก จากการศึกษาการใช้คำอุทานพบว่า ดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงมีการเลือกใช้คำอุทานเหมือนกัน แต่เพศหญิงมักจะใช้คำอุทานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกบอกอาการประหลาดใจ สงสัย หรือเจ็บปวด ในการตอบคำถามมากกว่าดารานักแสดงเพศชาย และมักจะใช้ก่อนการกล่าวถ้อยคำที่เป็นคำตอบ คำอุทานที่ปรากฏใช้ เช่น “โอ๊ย โอ๊ยโห โอ๊ยโห โห ฮู้” เป็นต้น ส่วนดารานักแสดงเพศชายมีการเลือกใช้คำอุทานแต่จะเป็นคำอุทานที่แสดงอาการเข้าใจหรือรับรู้ เช่น อ้อ อืม อืม เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 74

“อืมยืนย่นยังไม่ย้ายช่อง”

ตอบ : **โอ๊ย** ๆ ยังคะ ยังคะ ก็อยู่ที่นี้คะ

(ทีวี สตาร์ 15 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 75

“ปากมันใหญ่ได้ข่าวแม่ท่านนางเอกซีเมา”

ตอบ : **โอ๊ย** หนูไม่ได้เข้าฝับเลย

(ทีวี สตาร์ 5 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 76

“วุ้นเส้น-ชาคริต แต่งชัวร์ ไม่สนหมอดูตกเล็ก”

ถาม : วันนั้นที่สัมภาษณ์ใช่ไหมคะ?

ตอบ : **อ้อ** นั้น ๆ อะ อ่า..ต้องขอโทษด้วยละกัน อาจจะ ๆ อาจจะพูดแรงไป นั่นคือพูดแซวกันเฉย ๆ ครับ

(ทีวี สตาร์ 20 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 77

“ปอโต้แฟนหึงเล่นกูกี้กิมฟู”

ตอบ : **ไอ้โห ตายๆ** ทำงานไม่ได้แล้วแบบนี้ ลากออกเหอะ (หัวเราะ)

(ทีวี สตาร์ 19 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 74 เป็นการตอบคำถามของดารานักแสดงเพศหญิงที่มีการใช้คำอุทานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกตกใจกับข่าวที่เกิดขึ้นว่าจะย้ายช่อง ตัวอย่างที่ 75 เป็นการใช้คำอุทานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกเจ็บปวดเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้นว่าเป็นผู้หญิงเที่ยวกลางคืน ส่วนตัวอย่างที่ 76 เป็นการตอบคำถามของดารานักแสดงชายที่มีการใช้คำอุทานที่แสดงการเข้าใจหรือรับรู้คำถามของสื่อมวลชนก่อนจะกล่าวคำตอบในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม และตัวอย่างที่ 77 เป็นการตอบคำถามของดารานักแสดงเพศชายที่มีการใช้คำอุทานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกตกใจกับข่าวที่เกิดขึ้นแต่ไม่ได้แสดงอารมณ์ไม่พอใจแต่ยังใช้อารมณ์ขันในการตอบคำถาม จะเห็นได้ว่า การใช้คำอุทานของเพศหญิงเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกตกใจหรือรู้สึกไม่ดีต่อข่าวที่เกิดขึ้น เป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่จริงจังมากกว่าเพศชาย แต่การใช้คำอุทานของเพศชายเป็นการแสดงการรับรู้และเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกที่แฝงอารมณ์ขันมากกว่า

5.1.4 การใช้คำแสดงความคิดเห็น

การใช้คำแสดงทัศนคติ ในงานวิจัยนี้หมายถึง การใช้คำที่แสดงว่าเป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้พูดที่มีต่อเรื่องหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ คือคำว่า “คิดว่า” หรือ “ว่า” ตามหลังสรรพนามบุรุษที่ 1 หรือชื่อผู้พูด เช่น ผมว่า, หนูคิดว่า, หนูว่า, (ชื่อ)ว่า ในงานวิจัยนี้พบว่า ผู้หญิงและผู้ชายมีการเลือกใช้คำแสดงทัศนคติในกลวิธีที่ต่างกัน ดังต่อไปนี้

การใช้ภาษาในกลวิธีการปฏิเสธ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายพบว่า นอกจากผู้หญิงกับผู้ชายจะมีการใช้คำปฏิเสธตรง ๆ เพื่อแสดงการปฏิเสธอย่างชัดเจนในการตอบคำถามแล้ว ผู้พูดเพศชายมักจะใช้คำว่า “ผมว่า” นำหน้าการปฏิเสธเพื่อแสดงความไม่มั่นใจในคำตอบของตน ส่วนการปฏิเสธโดยให้ข้อมูลแย้ง แม้ว่าการใช้คำว่า “ผมว่า” จะสื่อถึงการแสดงความคิดเห็นส่วนตัว แต่กลับใช้ในการตอบคำถามที่ให้ข้อมูลชัดเจนและตรงประเด็นกับที่สื่อมวลชนถาม ส่วนดารานักแสดงเพศหญิงมักจะใช้คำแสดงทัศนคติ เช่น คำว่า “หนูว่า คิดว่า” หรือใช้ชื่อของตัวเองและตามด้วยคำว่า “ว่า” ในกลวิธีการกลบเกลื่อนโดยการให้ข้อมูล กล่าวคือ ผู้หญิงจะใช้คำแสดงทัศนคติเหล่านี้ขึ้นต้นในการตอบคำถาม และตามด้วยความเห็นส่วนตัวที่ไม่ชัดเจนตรงไปตรงมา แม้ว่าการเลือกใช้คำแสดงความคิดเห็นของดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายมีใช้ในกลวิธีที่ต่างกัน แต่การเลือกใช้คำแสดง

ความคิดเห็นในการตอบคำถามเป็นการช่วยลดน้ำหนักของถ้อยคำหรือความมั่นใจในการตอบคำถาม เพื่อไม่ต้องการตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมา

ตัวอย่างที่ 78

“บอยโต้ข่าววิทยุหยาง กาละแมร์ - ต้นหอมแย่งกันจับ”

ตอบ : เรื่องนี้ผมว่า พี่สองคนเขาไม่น่าจะทะเลาะอะไรกันนะ

(ทีวี สตาร์ 14 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 78 ดารานักแสดงชายตอบคำถามสื่อมวลชนโดยใช้คำว่า “ผมว่า” นำหน้า ก่อนที่จะตอบปฏิเสธประเด็นที่สื่อมวลชนถามว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะมีผู้หญิงมาทะเลาะเพื่อแย่งตัวผู้พูดเอง แต่มีการใช้คำว่า “น่า” แสดงความไม่แน่ใจในคำตอบของตน ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวว่าไม่เห็นด้วยกับข่าวที่เกิดขึ้น แม้ว่าจะไม่ได้เป็นความขัดแย้งของตนเองโดยตรงแต่เป็นความขัดแย้งระหว่างผู้หญิงสองคนในเรื่องของตน

ตัวอย่างที่ 79

“ปากเต่ากลูต้าเม้าท์เส้นใหญ่ได้เล่นละครก่อนใคร จนต้นจ้องเขม่น”

ตอบ : ผมว่าไม่มีครับเส้น ครับผม

(ทีวี สตาร์ 11 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 79 ดารานักแสดงชายตอบคำถามสื่อมวลชนโดยกล่าวถึงการแสดงทัศนคติหรือความเห็นส่วนตัวโดยใช้คำว่า “ผมว่า” ขึ้นต้นก่อนตอบคำถามสื่อมวลชนในประเด็นที่ว่าตัวผู้พูด ซึ่งเป็นดารานักแสดงที่มาจากเวทีการประกวดร้องเพลงมีคอนอุปถัมภ์เป็นพิเศษจึงทำให้มีผลงานละครก่อนดารานักแสดงคนอื่นๆ ที่ประกวดร้องเพลงในรุ่นเดียวกัน ดารานักแสดงเพศชายจึงตอบคำถามด้วยการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวว่า ไม่เห็นด้วยกับกระแสข่าวที่ออกไปว่า สาเหตุที่ได้เล่นละครก่อนคนอื่นเพราะมีคนช่วยเหลือ

ตัวอย่างที่ 80

“พอ ๆ กับแพนเค้กไม่สนแป้งไม่ขอเล่นละครด้วย หวานหอมดกหอมไม่แคร์ใครค่ะ”

ตอบ : แพนว่าทุกอย่างคงต้องใช้เวลาเหมือนกันอะไรอย่างเนี่ย ก็อย่าเพิ่งรีบ เพิ่งร้อนอะไรอย่างเนี่ยนะ แล้วก็ค่อย ๆ ทำทุกอย่างให้มัน มันเป็นไปตามช่วงเวลาของมันดีกว่าอะค่ะ

(ทีวี สตาร์ 13 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 80 ดารานักแสดงหญิงตอบคำถามสื่อมวลชนเรื่องที่ตนกำลังคบหาดูใจกับตำรวจคนหนึ่ง เมื่อสื่อมวลชนถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในตอนนี้ ดารานักแสดงจึงตอบคำถามด้วยการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวของตนว่า “แพนว่า” คือ การใช้ชื่อของตัวเองตามด้วยคำว่า “ว่า” แล้วตามด้วยคำตอบว่า “ทุกอย่างคงต้องใช้เวลาเหมือนกันอะไรอย่างเนี่ย” ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลอื่นมากลบเกลื่อนที่จะตอบคำถามความสัมพันธ์กับคนที่กำลังคบหาดูใจกันอยู่ ทำให้ไม่สามารถตีความได้ว่า กระแสข่าวที่ว่ากำลังคบหาดูใจกับตำรวจอยู่นั้นจริงหรือไม่

ตัวอย่างที่ 81

“งานนี้มีหวิดตบปูก๊วกเซิดใส่แดงโมออกงานคู่แต่แยกห้องแต่งหน้าเขย่าเกาเหลาไม่หยุด”

ตอบ : การที่เรารับงานแล้วเราถ่ายรูปได้อะไรได้ หนูคิดว่ามันโอเคแล้วเราก็ทำดีที่สุด

(ทีวี ทอล์ก 21 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 81 ดารานักแสดงหญิงไม่ได้ตอบคำถามข่าวที่ว่าตนขอแยกห้องแต่งหน้ากับคู่กรณีซึ่งเป็นดารานักแสดงรุ่นพี่ในงานโชว์ตัวงานหนึ่ง แต่ตอบโดยการแสดงความคิดเห็นส่วนตัวว่าเมื่อรับงานแล้วได้รับผิดชอบในหน้าที่และสามารถถ่ายรูปร่วมกันได้ ก็ถือว่าเป็นการทำดีที่สุดแล้ว เพื่อกลบเกลื่อนการตอบคำถามเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

5.1.5 การทวนข้อความก่อนตอบ

การทวนข้อความก่อนตอบ คือดารานักแสดงกล่าวข้อความที่เป็นเนื้อความของคำถามซึ่งเป็นการทบทวนคำถามที่สื่อมวลชนถามอีกครั้งหนึ่งก่อนจะให้คำตอบ ผู้วิจัยพบว่า ดารานักแสดงเพศชายมักจะใช้การกล่าวข้อความนั้นก่อนและจะตามด้วยกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง ส่วนดารานักแสดงเพศหญิงจะใช้การทวนข้อความเช่นเดียวกันแล้วตามด้วยกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม การทวนข้อความก่อนตอบของผู้หญิงและผู้ชายพบว่าการเลือกใช้เหมือนกันแต่มีเจตนาในการใช้ต่างกัน

กล่าวคือ ผู้หญิงทวนคำถามก่อนตอบเพื่อถ่วงเวลาในการคิดคำตอบที่จะเลี่ยงการตอบคำถาม ส่วนผู้ชายเลือกใช้เพื่อย้ำคำถามให้ตอบตรงประเด็น

ตัวอย่างที่ 82

“พอร์ชสลัซซ์จิบไฮโซมินท์ก็เก๋แถมเดชน์”

ตอบ : มินท์หรือฮะ ผมเป็นเพื่อนเฉย ๆ ฮะ ไม่มีอะไร

(ทีวี สตาร์ 9 ม.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 82 ดารานักแสดงเพศชายใช้การทวนข้อความที่สื่อมวลชนถามเรื่องจิบผู้หญิงว่า “มินท์หรือฮะ” ซึ่งไม่ได้เป็นการถามกลับสื่อมวลชนแต่เป็นการทวนข้อความเพราะตกใจคำถามที่สื่อมวลชนถาม ก่อนจะตอบคำถามว่า “ผมเป็นเพื่อนเฉย ๆ ฮะ ไม่มีอะไร” เพื่อแสดงการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นโดยตรงว่าไม่ได้จิบและไม่ได้คบหาดูใจกัน การทวนข้อความก่อนตอบคำถามของผู้ชายจึงเป็นการทวนเพื่อย้ำว่าคำถามนั้นต้องการอะไร เพื่อช่วยให้ตอบคำถามได้ตรงประเด็น

ตัวอย่างที่ 83

“เป็รับยังอยู่ในระยะทำใจ ส่วนสาวคนไหนจะรับตามใจเป็ ติดตามได้ในช่วง Talk of The Town ค่ะ”

ตอบ : ชีวิตเป็นไงบ้าง โอเคเนะ ถ้าเกิดตราบไตที่คำตอบคือโอเค มันก็คือโอเคค่ะ

(ทีวี ทอล์ก 17 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 83 ดารานักแสดงเพศหญิงใช้การทวนข้อความที่สื่อมวลชนถามเกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวในเรื่องความรักว่าเป็นอย่างไรบ้าง เพราะมีข่าวว่าเริ่มคบหาดูใจกับดารานักแสดงชายที่เพิ่งเลิกกับแฟน ดารานักแสดงหญิงจึงตอบด้วยการทวนคำถามที่สื่อมวลชนถามว่า “ชีวิตเป็นไงบ้าง” ตามด้วยการให้คำตอบที่คลุมเครือว่า “โอเคเนะ ถ้าเกิดตราบไตที่คำตอบคือโอเค มันก็คือโอเคค่ะ” เพื่อให้ไปตีความเอาเองว่าคำว่า “โอเค” นั้นต้องการจะสื่ออะไร การทวนข้อความของผู้หญิงจึงเป็นการถ่วงเวลาในการคิดคำตอบเพื่อเลี่ยงที่จะตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมา

5.1.6 การใช้ภาษาในการกลบเกลื่อน

ดารานักแสดงส่วนใหญ่จะเลือกใช้การกลบเกลื่อนในการตอบคำถามข่าวที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ทั้งในเรื่องหน้าที่การงานและเรื่องส่วนตัว และเมื่อสื่อมวลชนไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงใน

เรื่องที่ไม่ต้องการเปิดเผยต่อสาธารณชนหรือเรื่องที่ไม่ต้องการตอบคำถาม จึงทำให้ดารานักแสดงใช้การกลบเกลื่อนในการตอบคำถามด้วยการใช้ภาษาต่าง ๆ งานวิจัยนี้พบว่า เมื่อดารานักแสดงต้องการเลี่ยงที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนถามในเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ โดยเฉพาะเรื่องความรัก ดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงเลือกใช้ภาษาในการกลบเกลื่อนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ดารานักแสดงเพศชายมักจะตอบว่า “เป็นเรื่องธรรมดา” ส่วนดารานักแสดงเพศหญิงมักจะตอบว่า “ยังไม่ได้คิดเรื่องนั้น เป็นพี่เป็นน้อง” แต่ทั้งนี้ก็พบว่าทั้งดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายเลือกใช้คำว่า “เรื่อย ๆ” เพื่อตอบกลบเกลื่อนเหมือนกัน

ตัวอย่างที่ 84

“พอ ๆ กับนิกก็-เม้าส์ สองพี่น้องลือถึงเอมีโสดแล้วค่ะ”

ถาม : เม้าส์ก็โสดหรือคะ?

ตอบ : คุยเรื่อย ๆ อะครบอย่างที่บอก

(ทีวี สตาร์ 10 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 85

“โตมไม่เชื่อน้องก็สจจเคยมีเสียเลี้ยง”

ตอบ : เรามีคนชอบก็มีคนเกลียดอยู่แล้ว มันเป็นเรื่องธรรมดา

(ทีวี สตาร์ 22 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 86

“ปากเกรชลือสนั่นปิ้งรักพี่ก้องแพนแก่น้ำชา”

ตอบ : รู้จักกันเป็นแบบพี่น้อง สบายใจจะไรอย่างเนี่ยค่ะ

(ทีวี สตาร์ 3 ก.พ. 55)

ตัวอย่างที่ 87

“เต้ยเคลียก็ก้อเล็กซ์ค่ะ”

ตอบ : ค่อย ๆ ดูไปเรื่อย ๆ ขี้เกียจคิดเรื่องนี้

(ทีวี สตาร์ 25 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 84 เป็นการตอบคำถามโดยใช้คำว่า “เรื่อย ๆ” ของดารานักแสดงเพศชาย เมื่อสื่อมวลชนถามว่า “โสดหรือคะ” เพื่อไม่ต้องการที่จะตอบคำถามที่สื่อมวลชนถามว่าโสดหรือไม่ ตัวอย่างที่ 85 ดารานักแสดงชายตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่แฟนมีข่าวว่ามีเสียเลี้ยงโดยการให้ข้อมูลอื่นเพื่อกลบเกลื่อนข่าวว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่คนเราจะมีคนรักและมีคนเกลียด เพื่อแนะนำความว่า การที่มีข่าวไม่ได้ออกมานั้นเป็นเพราะมีคนปล่อยข่าวที่ไม่ได้ออกมาเพื่อทำลายชื่อเสียง ซึ่งดารานักแสดงก็ไม่ได้ตอบให้ข้อมูลว่าข่าวที่ออกมานั้นเป็นความจริงหรือไม่ ส่วนตัวอย่างที่ 86 และ 87 เป็นการตอบคำถามโดยใช้กลวิธีการกลบเกลื่อนของดารานักแสดงเพศหญิงเมื่อถูกสื่อมวลชนถามเกี่ยวกับเรื่องความรักว่าความสัมพันธ์ตอนนี้เป็นอย่างไบบ้าง จะเห็นว่า การใช้ภาษาในการกลบเกลื่อนของเพศชายและเพศหญิงมีลักษณะที่เหมือนกันคือ “เรื่อย ๆ” แต่ก็มี ความแตกต่างที่ดารานักแสดงเพศชายมักจะตอบว่า “เป็นเรื่องธรรมดา” เพราะต้องการที่จะให้ดูเป็นเรื่องปกติ เพื่อกลบเกลื่อน เบี่ยงเบนความสนใจและไม่ต้องการให้มองว่าเป็นประเด็นหรือเรื่องสำคัญ ส่วนดารานักแสดงเพศหญิงมักจะตอบว่า “เป็นพี่เป็นน้องกัน” เพื่อกลบเกลื่อนที่จะตอบความสัมพันธ์กับอีกฝ่ายหนึ่ง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายจะมีการเลือกใช้ลักษณะภาษาในการตอบคำถามที่ต่างกันซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศหญิงและเพศชายที่ต่างกันด้วย กล่าวคือ เพศหญิงเลือกใช้ภาษาที่มีลักษณะเป็นการพูดไม่ตรงและมีการใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตอบคำถามมากกว่าเพศชาย ส่วนเพศชายเลือกใช้ภาษาที่มีลักษณะเป็นการพูดตรง แม้ว่าการใช้ภาษาระหว่างผู้หญิงและผู้ชายจะมีลักษณะที่ต่างกันแต่ทั้งเพศหญิงและเพศชายมีวัตถุประสงค์เดียวกันคือ เพื่อปกป้องตนเองจากการถามคำถามของสื่อมวลชนและเพื่อต้องการรักษาภาพลักษณ์ในการตอบคำถามที่จะปรากฏต่อสาธารณชน

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดจำแนกได้ 2 ประการ ได้แก่ การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถาม และความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษาของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดและเนื้อหาข่าว

5.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากการศึกษาการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในบทที่ 4 พบว่า การตอบคำถามของดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงในแต่ละคำตอบมีการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามตั้งแต่ 1 กลวิธี หลายกลวิธีร่วมกัน ในส่วนนี้ผู้วิจัยนำผลการศึกษาการปรากฏร่วมของกลวิธีต่างๆ ที่ศึกษาในหัวข้อที่ 4.4 มาศึกษาความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด พบว่า การเลือกใช้การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามต่างๆ ของดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงมีทั้งเหมือนกันและแตกต่างกัน ดังจะกล่าวในรายละเอียดต่อไปนี้

5.2.1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ปรากฏใช้ร่วมกันของดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงพบว่า มีดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ปรากฏร่วมกัน 2 กลวิธีเท่านั้น และมีการใช้ที่เหมือนและแตกต่างกันออกไป ดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง	เพศ	
	ชาย	หญิง
1. การปฏิเสธโดยตรง + การยอมรับ	✓	✓
2. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูล	✓	✓
3. การปฏิเสธโดยตรง + การแสดงความรู้สึกไม่ดี		✓
4. การปฏิเสธโดยตรง + การแสดงความรู้สึกดี		✓
5. การยอมรับ + การให้ข้อมูล	✓	✓
6. การยอมรับ + การแสดงความรู้สึกดี		✓
7. การยอมรับ + การขอโอกาส	✓	

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ตัวอย่างที่ 88

“ร่วมลุ้นงานวิวาห์คู่รักดารานะในปิง”

ถาม : แต่งใหม่?

ตอบ : แต่งค่ะ / ตื่นตื่นค่ะ ก็ครั้งเดียวครั้งแรก ก็แฮปปี้

(ทีวี ทอล์ก 3 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการยอมรับ เพื่อแสดงการกับสิ่งที่สื่อมวลชนถามว่าจะแต่งงาน ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการแสดงความรู้สึกที่ดี เป็นการความรู้สึกร่วมกับคำตอบที่ได้ตอบ ออกไปว่ารู้สึกตื่นตื่นที่จะได้แต่งงาน

ตัวอย่างที่ 89

“เคนจุกอกโดนแฉ ดิวแฟนเก่ากอล์ฟตามเฝ้าถึงสนามบอล”

ตอบ : ไปเจอครับมีเจอ / แต่ไม่ได้นัดเจอกันครับ

(ทีวี สตาร์ 23 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการยอมรับ เพื่อแสดงการยอมรับว่าไปเจอกันกับดารานักแสดงหญิงที่กำลังมีข่าวด้วยกันจริง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการปฏิเสธว่าการที่ได้เจอกันนั้นเป็นการเจอกันโดยบังเอิญไม่ได้นัดเจอกัน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ดารานักแสดงเพศหญิงเลือกใช้การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงหลากหลายกว่าดารานักแสดงชาย ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการเลือกใช้การปรากฏร่วมของดารานักแสดงชายจะเป็นการเลือกใช้กลวิธีที่มีเนื้อความยอมรับหรือปฏิเสธร่วมกัน และแม้ว่าการขอโอกาสเป็นกลวิธีที่ต้องการให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งให้โอกาสในสิ่งที่ตนขอแต่ไม่ได้เป็นการแสดงความรู้สึกดีใจหรือเสียใจโดยตรงไปตรงมาและยังเป็นกลวิธีที่มีผลประโยชน์ต่อดารานักแสดงเองอีกด้วย แสดงให้เห็นว่าดารานักแสดงเพศชายจะเลือกใช้กลวิธีที่มีลักษณะเป็นการพูดตรงและมีการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อลดน้ำหนักของถ้อยคำในการยอมรับหรือปฏิเสธชวานั้น ๆ ในขณะที่เพศหญิงจะเป็นการแสดงกลวิธีการยอมรับ การปฏิเสธโดยตรง หรือการให้ข้อมูลปรากฏร่วมกับการแสดงความรู้สึก เพื่อเพิ่มน้ำหนักให้กับกลวิธีการตอบคำถามที่ใช้ร่วมกัน

5.2.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง และกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด พบว่า ดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมร่วมกันมากที่สุด เพราะการใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมเป็นการช่วยลดความรุนแรงของเรื่องหรือเหตุการณ์จึงเป็นการช่วยรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงจากการตอบคำถามอย่างตรงไปมาอีกด้วย จะจากข้อมูลทั้งหมดพบว่ามีการใช้กลวิธีร่วมกันดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	เพศ	
	ชาย	หญิง
1. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น	✓	✓
2. การปฏิเสธโดยตรง + การตอบคลุมเครือ	✓	✓
3. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง	✓	✓
4. การปฏิเสธโดยตรง + การอ้าง	✓	✓
5. การปฏิเสธโดยตรง + การปฏิเสธที่จะตอบ	✓	✓
6. การปฏิเสธโดยตรง + การถามกลับ	✓	✓
7. การปฏิเสธโดยตรง + การตักเตือน	✓	✓
8. การปฏิเสธโดยตรง + การไม่มีข้อมูล	✓	✓
9. การปฏิเสธโดยตรง + การผิดผ่อน		✓
10. การปฏิเสธโดยตรง + การพูดตลก	✓	✓
11. การปฏิเสธโดยตรง + การประชด	✓	
12. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น	✓	✓
13. การยอมรับ + การตอบคลุมเครือ	✓	
14. การยอมรับ + การอ้าง	✓	✓

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	เพศ	
	ชาย	หญิง
15. การยอมรับ + ผัดผ่อน	✓	
16. การยอมรับ + การถามกลับ	✓	
17. การยอมรับ + การตักเตือน		✓
18. การยอมรับ + การปฏิเสธที่จะตอบ	✓	✓
19. การยอมรับ + การพูดตลก	✓	
20. การให้ข้อมูล + การให้ข้อมูลอื่น	✓	✓
20. การให้ข้อมูล + การตอบคลุมเครือ	✓	
21. การให้ข้อมูล + การปฏิเสธที่จะตอบ	✓	
22. การให้ข้อมูล + การผัดผ่อน	✓	✓
23. การให้ข้อมูล + การอ้าง	✓	
24. การให้ข้อมูล + การแสดงความคาดหวัง		✓

ตารางที่ 17 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม

CHULALONGKORN UNIVERSITY 2 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 90

“ปากฟานควงส้อมเปิดตัวครั้งแรก แหกก็ยังไม่เรียกแฟน โต้ด้วยน่ะ ฆวนณเดชน์ลงอ่างค่ะ”

ตอบ : ไม่รู้ณเดชน์เขาไปเองหรือเปล่าไม่เกี่ยวกับผม ผมไม่รู้จักณเดชน์เลย / ก็เป็นเพราะว่าผมเป็นคนเดียวที่เคยบอกว่าผมเคยไปใช้ไหม

(ทีวี สตาร์ 16 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการปฏิเสธว่าชาวที่ว่าฆวนดารานักแสดงชายรุ่นน้องไปเที่ยวอาบอบนวดไม่เป็นความจริง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับเพื่อกลบเกลื่อนโดยย้าให้สื่อมวลชนคิดว่าข้อมูลของสื่อมวลชนที่ทราบมาถูกต้องแล้วหรือไม่

ตัวอย่างที่ 91

“ไข่มุกขำๆ เซาร์ๆ เม้าท์โดนทึ่ง รับมีแฟนใหม่แล้วค๊ะ”

ถาม : พี่เซาร์แอบฝากมาถามว่า ทำไมผู้หญิงชอบทึ่งผู้ชายอ้วน?

ตอบ : ไม่นะ / ไม่มีใครทึ่งใครมั้ง

(ทีวี สตาร์ 27 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการไม่ยอมรับข่าวว่าไม่รับรักผู้ชาย
ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อแสดงความไม่แน่ใจในคำตอบของตน

นอกจากนี้ยังมีการปรากฏร่วมกันระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม 3 กลวิธีร่วมกันด้วย ดังจะกล่าวถึงต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง	เพศ	
	ชาย	หญิง
1. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การอ้าง		✓
2. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การประชด		✓
3. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ		✓
4. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การอ้าง	✓	✓
5. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การถามกลับ	✓	✓
6. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น		✓
7. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การยอมรับ	✓	✓
8. การปฏิเสธโดยตรง + การให้ข้อมูลแย้ง + การตอบคลุมเครือ	✓	
9. การปฏิเสธโดยตรง + การปฏิเสธที่จะตอบ + การถามกลับ		✓
10. การปฏิเสธโดยตรง + การยอมรับ + การพูดตลก		✓
11. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น + การผิดผ่อน		✓

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบ อ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง	เพศ	
	ชาย	หญิง
12. การยอมรับ + การพูดตลก + การอ้าง	✓	
13. การยอมรับ + การให้ข้อมูลอื่น + การตอบคลุมเครือ	✓	

ตารางที่ 18 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม
3 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 92

“โดม ปี้ สิงโต ฮอตเวอร์ โดมชักฉุนข่าวเกาเหลาตุ๊กกี้ อยากรู้อยากเห็นต่อหน้า”

ตอบ : ตัวผมเองไม่เคยมีปัญหาผัดใจกับพี่ตุ๊กกี้ล้านเปอร์เซ็นต์ (ล้านเปอร์เซ็นต์) ผมยืนยัน
ครับ / ทำไมผมกับพี่ตุ๊กกี้ต้องไปโกรธกันด้วย / รักๆ พี่ตุ๊กกี้นะครับ พี่ตุ๊กกี้สวย ๆ ๆ ขนาดนี้น่ารัก
ขนาดนี้ ไม่รักได้ยังไง (ยิ้ม)

(ทีวี สตาร์ 12 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง เพื่อแสดงการปฏิเสธข่าวที่ว่าขัดแย้งกับดารานักแสดงตลกหญิงคนหนึ่งไม่เป็นความจริง ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับ แสดงการเน้นย้ำการเจตนาที่จะปฏิเสธให้ชัดเจนขึ้น ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เป็นการให้ข้อมูลที่แย้งกับข่าวโดยการชมว่าดารานักแสดงตลกคนนี้เป็นคนสวย น่ารัก จึงแนะนำความได้ว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะมีเรื่องขัดแย้งกัน

ตัวอย่างที่ 93

“โย้เคลียร์ภาพหลุดซบหนุ่มใหม่คะ”

ถาม : ในภาพดูเพื่อนสนิทเชียว

ตอบ : เธอ (หน้าตกใจ) / เป็นเพื่อนเป็นเพื่อน เป็นเพื่อน / ยังไม่มีอะไร ยังไม่มีอะไรมาก
ไปกว่านั้น

(ทีวี สตาร์ 22 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อกลบเกลื่อนโดยย้าให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่อง ในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เพื่อให้ข้อมูลที่ตรงกันข้ามในสิ่งที่สื่อมวลชนถามว่าเป็นผู้ชายที่กำลังคบหากัน ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง แสดงการไม่ยอมรับข่าวที่เกิดขึ้นว่ายังไม่ได้เป็นแผนกัน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดแบบ 2 กลวิธี พบว่า ดารานักแสดงเพศชายจะมีการเลือกใช้การปรากฏร่วมที่หลากหลายกว่าเพศหญิง และกลวิธีที่ดารานักแสดงเพศชายใช้ร่วมกันนั้น จะเป็นการตอบที่มีลักษณะเป็นการให้เหตุผลประกอบการตอบคำถามสื่อมวลชนเพื่อชี้แจงรายละเอียดหรือข้อมูลสนับสนุนคำตอบ ในขณะที่เพศหญิงจะมีการเลือกจำนวนกลวิธีที่ใช้ร่วมกัน 3 กลวิธีมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นว่าเพศหญิงจะตอบคำถามที่มีลักษณะการให้ข้อมูลที่ยาวกว่าเพศชาย

5.2.1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน เป็นการป้องกันตนเองจากการที่ดารานักแสดงไม่มีเจตนาที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน โดยการนำกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมต่าง ๆ มาใช้ร่วมกัน เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือ จากการศึกษาการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมพบว่า ดารานักแสดงทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการปรากฏการใช้ร่วมกัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การปรากฏร่วมกันของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกันที่มี 2 กลวิธีร่วมกันมีดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	เพศ	
	ชาย	หญิง
1. การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น	✓	✓
2. การให้ข้อมูลแย้ง + การตอบคลุมเครือ		✓
3. การให้ข้อมูลแย้ง + การปฏิเสธที่จะตอบ		✓

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	เพศ	
	ชาย	หญิง
4. การให้ข้อมูลแย้ง + การอ้าง	✓	✓
5. การให้ข้อมูลแย้ง + การตักเตือน		✓
6. การให้ข้อมูลแย้ง + การถามกลับ		✓
7. การให้ข้อมูลแย้ง + การพูดตลก	✓	
8. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล	✓	
9. การอ้าง + การให้ข้อมูลอื่น	✓	✓
10. การอ้าง + การปฏิเสธที่จะตอบ	✓	
11. การอ้าง + การไม่มีข้อมูล	✓	
12. การให้ข้อมูลอื่น + การตอบคลุมเครือ		✓
13. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ		✓
14. การให้ข้อมูลอื่น + การถามกลับ		✓
15. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ	✓	
16. การให้ข้อมูลอื่น + การไม่มีข้อมูล	✓	
17. การให้ข้อมูลอื่น + การแสดงความคาดหวัง		✓
18. การผิดผ่อน + การไม่มีข้อมูล	✓	✓
19. การผิดผ่อน + การแสดงความคาดหวัง	✓	
20. การถามกลับ + การไม่มีข้อมูล		✓
20. การถามกลับ + การปฏิเสธที่จะตอบ		✓
21. การปฏิเสธที่จะตอบ + การประชดประชัน	✓	

ตารางที่ 19 ความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้าน

เพศของผู้พูด

ตัวอย่างที่ 94

“พีเอโต้แทนเวียร์มีแฟนหมวยแล้ว”

ตอบ : มันเป็นเรื่องของเขาสองคนเลยครับ พีเอ โนคอมเม้นเลยครับ / พีเอก็ไม่เข้าไปยุ่งเรื่องนี้ เพราะเป็นเรื่องส่วนตัวอย่างเนี่ย ถ้าอย่างนั้นพีตายพอดี เพราะน้องๆ ในสังกัดมีเป็นหลาย 10 คน

(ทีวี สตาร์ 15 ก.พ. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบ เพื่อแสดงว่าดารานักแสดงมีเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามสื่อมวลชนในเรื่องนี้ ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลอื่น เพื่อให้ข้อมูลมากลบเคลื่อนคำถามที่สื่อมวลชนถามให้รู้สึกเห็นด้วยและคล้อยตามในคำตอบที่ได้ตอบออกมา

ตัวอย่างที่ 95

“อัมเหวอเกาเหล่าชมพูเชื่อใจแค่ตนเสียมให้ตีกัน”

ตอบ : ไม่รู้เอาข่าวมาจากไหน / ถ้าเจอกันก็ทักทายกันปกติคะ

(ทีวี สตาร์ 8 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อกลบเกลื่อนโดยย้าให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เป็นการให้ข้อมูลที่ตรงกันข้ามหรือขัดแย้งว่าเจอกันก็มีการทักทายกัน เพื่อแนะนำความได้ว่าต้องการปฏิเสธข่าวที่เกิดขึ้นว่าไม่ได้ทะเลาะ

การปรากฏร่วมกันของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกันที่มี 3 กลวิธีร่วมกันมีดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง	เพศ	
	ชาย	หญิง
1. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล + การอ้าง	✓	✓
2. การให้ข้อมูลแย้ง + การไม่มีข้อมูล + การถามกลับ	✓	✓

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม + กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม/ตรง	เพศ	
	ชาย	หญิง
3. การให้ข้อมูลแย้ง + การให้ข้อมูลอื่น + การถามกลับ		✓
4. การให้ข้อมูลอื่น + การปฏิเสธที่จะตอบ + การอ้าง		✓

ตารางที่ 20 แสดงกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมปรากฏร่วมกัน 3 กลวิธี

ตัวอย่างที่ 96

“แบ่งแถมถือหมอนพระต้อมลุ่มเปียด”

ตอบ : ก็พอดีคุณแม่เรียกไปถือก็ถือ / มันมีเคล็ดด้วยเหรอกคะ (หน้าสงสัย) / ก็ไม่รู้จริง ๆ
ว่าถือหมาความว่าอะไรหรือไม่อะไร

(ทีวี สตาร์ 30 ม.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการอ้าง เพื่อปฏิเสธว่าสิ่งที่เกิดขึ้นไม่ได้มาจากความต้องการของตนเป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่อ้างมา ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อกลบเกลื่อนโดยย้าให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูล เพื่อบอกว่าไม่ทราบในประเด็นที่สื่อมวลชนถามโดยการบอกว่า ไม่รู้ว่าการถือหมอนมีความหมายว่าอะไร

ตัวอย่างที่ 97

“เป้เคลียร์ภาพควงสาวผมสั้นคะ”

ตอบ : ผู้หญิง เซอๆ ผมสั้น สั้นแคไหนฮะ / พี่เอามาให้ๆ ผมดูหน่อยดิ ผมไม่รู้หรอกฮะ /
คงเป็นเพื่อนผมเอง

(ทีวี สตาร์ 5 มี.ค. 55)

ถ้อยคำที่ขีดเส้นใต้ คือ กลวิธีการถามกลับ เพื่อขอข้อมูลเพิ่มเติมเพราะต้องการจะทราบว่าสื่อมวลชนมีข้อมูลมากแค่ไหน ถ้อยคำที่เป็นตัวเข้ม คือ กลวิธีการไม่มีข้อมูล เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนเองยังไม่รู้เรื่องในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ถ้อยคำที่เป็นตัวเอียง คือ กลวิธีการให้ข้อมูลแย้ง เพื่อเป็นการให้ข้อมูลแย้งข่าวลือที่ว่ากำลังคบหาอยู่กับผู้หญิงคนนี้และเป็นข้อมูลที่สันนิษฐานขึ้นเอง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ดารานักแสดงเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการปรากฏร่วมที่หลากหลายกว่าดารานักแสดงเพศชาย และดารานักแสดงเพศชายจะเลือกใช้กลวิธีการที่แสดงเจตนาที่จะไม่ตอบคำถามอย่างชัดเจน เช่น การปฏิเสธที่จะตอบ การไม่มีข้อมูล การผิดผ่อน เป็นต้น นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบคำถามร่วมกับการประชดประชัน ซึ่งจะต่างจากเพศหญิงที่มักจะใช้กลวิธีการประชดประชันกลวิธีเดียวในหนึ่งคำตอบ แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเพศหญิงจะมีการใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตอบคำถามอย่างชัดเจน ในขณะที่เพศชายจะมีลักษณะของการลดการแสดงอารมณ์โดยการนำกลวิธีอื่นมาใช้ร่วมกันเพื่อแสดงเหตุผลหรือลดอารมณ์ความรู้สึกบางอย่างให้เบาลง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด สรุปได้ว่า กลวิธีที่มักจะปรากฏร่วมกันคือ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม ดารานักแสดงทั้งเพศชายและเพศหญิงมีการเลือกใช้กลวิธีต่าง ๆ ร่วมกัน แต่การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแสดงให้เห็นว่า ในการตอบคำถามเพศชายมักจะพูดตรง ๆ สั้น ๆ ลดน้ำหนักของคำตอบที่ได้ตอบออกไป แต่เพศหญิงจะเป็นการให้ข้อมูลที่ยาว มักใช้คำพูดไม่ตรงและไม่ชัดเจน การที่เพศชายและเพศหญิงมีการใช้ถ้อยคำมากกว่าหนึ่งถ้อยคำในหนึ่งคำตอบ เป็นเพราะผู้พูดมีบทบาทเป็นดารานักแสดง การตอบคำถามในแต่ละครั้งจึงต้องใช้หลายกลวิธีร่วมกันเพื่อให้คำตอบนั้นดูมีความน่าเชื่อถือทำให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามคำตอบที่ตนได้ตอบออกไปและเพื่อรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของดารานักแสดงเอง

5.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดและเนื้อหาข่าว

การใช้ภาษาของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดและเนื้อหาข่าว เป็นการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงที่มีความสัมพันธ์กับเพศ และเนื้อหาของข่าวว่าเป็นข่าวเกี่ยวกับเรื่องอะไร เช่น ความรัก การแต่งงาน การย้ายค่าย สังกัด

5.2.2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถาม เพศของผู้พูด และเนื้อหาข่าวด้านความรัก

จากการศึกษาพบว่า ดารานักแสดงผู้ชายมักจะเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามโดยตรงในการตอบคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องความรัก แต่หากเป็นการตอบคำถามที่แสดงถึงความรู้สึกหรือ

อารมณ์บางอย่าง ดารานักแสดงชายจะไม่ยอมรับอย่างชัดเจน แต่จะเลือกใช้คำที่แสดงการลดน้ำหนัก เช่น มั่ง บ้าง นิดนึ่ง เป็นต้น เพื่อให้เห็นการพูดตรงแต่ก็ไม่ได้มั่นใจในคำตอบของตนทั้งหมด และหากเนื้อหาข่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับการแต่งงาน จะพบว่า ผู้หญิงและผู้ชายจะเลือกใช้กลวิธีการอ้าง อาจจะเป็นการอ้างบุคคล หรืออ้างความเชื่อ ที่แสดงให้เห็นวัฒนธรรมไทยว่า การแต่งงานถือเป็นงานมงคล ที่จะต้องได้รับการยินดี ความเห็นชอบจากผู้ใหญ่ และจะต้องจัดขึ้นในวันที่ถือว่าเป็นฤกษ์ดี

ตัวอย่างที่ 98

“พอ ๆ กับป๊องเคลียร์ภาพเอาใจแก้วสุด ๆ ค่ะ”

ถาม : เงินไหมอะ?

ตอบ : ก็เงินไหม ก็เงินมั่ง

(ทีวี สตาร์ 17 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 98 จะเห็นว่า ดารานักแสดงเพศชายใช้การทวนข้อความที่สื่อมวลชนถามก่อนว่า “ก็เงินไหม” แล้วตอบตามความรู้สึกว่า “ก็เงิน” เพื่อแสดงการยอมรับว่าตนรู้สึกเงินที่มีภาพหลุดตอนที่กำลังเอาใจแฟน และตามด้วยคำว่า “มั่ง” เพื่อแสดงความลั้งเลใจ ทำให้ตีความได้ว่า การยอมรับของดารานักแสดงเป็นการยอมรับที่ยังไม่ชัดเจน ไม่เต็มปาก เพราะผู้ชายมักจะไม่แสดงความรู้สึกอย่างตรงไปตรงมา จึงทำให้ดารานักแสดงไม่กล้ายอมรับความรู้สึกอย่างชัดเจนว่าเงิน

ตัวอย่างที่ 99

“ตบท้ายแดนอิฐเตทคตีแฟนสาวบุกบ้านไม่คืบหน้า ยันโสดเหมือนเดิมค่ะ”

ตอบ : ถามว่าเซ็ดไหม มันก็ มันก็นิดนึ่งเหมือนกัน

(ทีวี สตาร์ 22 มี.ค. 55)

จากตัวอย่างที่ 99 จะเห็นว่า ดารานักแสดงเพศชายใช้การทวนคำถามที่สื่อมวลชนถามว่า เซ็ดไหมเกี่ยวกับเรื่องความรัก เพื่อย้ำคำถามของสื่อมวลชนก่อนว่า “ถามว่าเซ็ดไหม” ก่อนจะตอบคำถามโดยใช้กลวิธีการยอมรับว่า “มันก็นิดนึ่งเหมือนกัน” ซึ่งเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง แต่จะเห็นว่าเป็นการยอมรับแบบไม่เต็มคำ โดยใช้คำว่า “นิดนึ่ง” ทำให้ตีความได้ว่ายอมรับว่าเซ็ดแต่ก็ไม่มาก การที่ดารานักแสดงไม่กล้ายอมรับตรงๆ ว่าเซ็ด เพราะการยอมรับว่าเจ็บเพราะความรักเป็นการแสดงอ่อนแอที่ไม่ใช่ลักษณะพึงประสงค์ของผู้ชาย เพราะผู้ชายจะต้องเข้มแข็งอดทนและเก็บความรู้สึก

ตัวอย่างที่ 100

“ตุ๊กก็ขอควงบู๊ อัปเดตรัก”

ตอบ : ถ้ามัวอยากแต่งงานใหม่ หนูจะให้คุณแม่กับคุณพ่อเรียกร้องก่อนละกัน

(ทีวี สตาร์ 1 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 99 ดารานักแสดงหญิงตอบคำถามโดยทวนคำถามสื่อมวลชนที่ถามเกี่ยวกับเรื่องแต่งงานว่า “ถ้ามัวอยากแต่งงานใหม่” ก่อนที่จะตอบคำถามว่า “หนูจะให้คุณแม่กับคุณพ่อเรียกร้องก่อนละกัน” เป็นการตอบคำถามโดยอ้อมบุคคล คือ พ่อกับแม่ ซึ่งเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม การตอบคำถามโดยอ้อมเมื่อถูกสื่อมวลชนถามเกี่ยวกับเรื่องการแต่งงาน แม้จะเป็นการตอบคำถามแบบอ้อม แต่ก็แสดงให้เห็นวัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่งว่า การแต่งงานเป็นเรื่องใหญ่ไม่ได้เป็นการตัดสินใจของคน 2 คนเท่านั้น แต่ยังคงต้องได้รับความเห็นชอบของผู้ใหญ่ด้วย

5.2.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถาม เพศของผู้พูด และเนื้อหาข่าวด้านหน้าที่การงาน

จากการศึกษาพบว่า เมื่อสื่อมวลชนถามดารานักแสดงเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่การงาน อาจเป็นเรื่องผลงานการแสดงที่กำลังจะมี หรือการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหน้าที่การงาน เช่น ย้ายค่าย เป็นต้น ดารานักแสดงหญิงและชาย มักจะเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม เพื่อรักษาภาพของตนเองจากการเปลี่ยนแปลงใดๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต หรือใช้กลวิธีการอ้อม เพื่อหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบในการตอบคำถามและให้คำตอบนั้นดูมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 101

“ส่วนพังกี่ชวนฟลุ๊ค กุ้ง สุทธิราช เข้าฉากหนังราชินีลูกทุ่ง เตรียม คัมแบ็คปิดปากข่าวเล่นมารยาธิชยา”

ตอบ : “ยังไม่สามารถจะบอกอะไรได้ว่า เออ มีนะ อันโน้น อันนั้น อะไรอย่างนี้จะค่ะ

(ทีวี สตาร์ 20 มี.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 102

“พากจู้แจ่มข่าวกันตนาตบหน้าฉีกสัญญา บิ๊กสมรภักษ์ไ้บ่ยังไม่รับช่วงต่อ”

ตอบ : พี่ยังไม่รู้อนาคตนะแล้วก็ยังไม่กล้าตอบอะไรทั้งสิ้นนะครับ

(ทีวี สตาร์ 15 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 101 เป็นการตอบคำถามที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับผลงานการแสดงที่กำลังจะมี จะเห็นว่าดารานักแสดงหญิงตอบคำถามโดยใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม และตัวอย่างที่ 102 ซึ่งทั้งผู้หญิงและผู้ชายมักจะเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบคำถามในการตอบคำถามเกี่ยวกับผลงานการแสดงที่จะมีในอนาคต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะดารานักแสดงยังไม่มั่นใจว่าตนเองจะได้แสดงหรือไม่ เนื่องจากการตัดสินใจเลือกดารานักแสดงไปรับบทต่างๆ ขึ้นอยู่กับค่ายหรือต้นสังกัด ไม่ได้ขึ้นอยู่กับดารานักแสดงเพียงคนเดียว การตอบให้ข้อมูลบางอย่างอาจทำให้มีผลกระทบต่อตนเองและต้นสังกัด และอาจทำให้ดารานักแสดงเสียภาพลักษณ์ได้หากมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง การปฏิเสธที่จะตอบ และการอ้างจึงเป็นกลวิธีที่จะรักษาภาพลักษณ์ในการตอบคำถามประเด็นนี้มากที่สุด และยังเป็นการให้เกียรติค่ายหรือต้นสังกัดด้วยการไม่ก้าวล่วงกระบวนการทำงานของค่ายซึ่งทำให้มีภาพลักษณ์ที่ดีในสายตาผู้ใหญ่ที่จะมอบงานให้อีกด้วย

ตัวอย่างที่ 103

“ฟังก์ไพล่ออกรายการปากว่ามือถึง อี๊กอักมารยาริชยาอาจมีการเปลี่ยนตัวคะ”

ตอบ : ก็คงจะต้องรอลูกเอ๊กแซ็กท์บอกอะคะ

(ทีวี สตาร์ 26 ม.ค. 55)

ตัวอย่างที่ 104

“ชาลตอบข่าวเตรียมกุมบังเหียนแทนคุณแดง”

ตอบ : “ก็คงต้องแล้วแต่ทางช่องกับทางตัวมีเดียสตูดิโอ

(ทีวี สตาร์ 12 ก.พ. 55)

จากตัวอย่างที่ 103 เป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับงานละครเรื่อง “มารยาริชยา” ที่จะมีการเปลี่ยนตัวดารานักแสดง เมื่อสื่อมวลชนไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่ถูกวางตัวไว้ว่าจะได้เล่นเรื่องนี้ ดารานักแสดงหญิงจึงตอบคำถามสื่อมวลชนด้วยการอ้างต้นสังกัดว่า “รอลูกเอ๊กแซ็กท์บอกอะคะ” เพื่อแสดงให้เห็นว่า ตัวดารานักแสดงเองไม่มีสิทธิ์ในการตัดสินใจและไม่ต้องการที่จะตอบคำถามนั้นด้วยตัวเอง และจากตัวอย่างที่ 104 เป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับการเปลี่ยนตำแหน่งในการบริหารงานที่มีการเปลี่ยนตัวผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ช่องหนึ่ง เมื่อสื่อมวลชนไปสัมภาษณ์ดารานักแสดงว่าจะเข้ามาทำหน้าที่เป็นผู้บริหารควบคุมอำนาจแทนคนที่ย้ายออกไปหรือไม่ ดารานักแสดงตอบคำถามโดยการอ้างว่าขึ้นอยู่กับสถานีโทรทัศน์และบริษัทที่ตนกำลังทำอยู่ การตอบคำถามโดยอ้างเช่นนี้ เน้นความได้ว่า ดารานักแสดงต้องการปฏิเสธที่จะตอบคำถามด้วยตนเองโดยการอ้างว่าต้องขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของสังกัด องค์กรที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ด้านการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามในการตอบคำถามของดารานักแสดงไทย สรุปได้ว่า กลวิธีที่มักจะปรากฏร่วมกันคือ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแสดงให้เห็นว่า ในการตอบคำถามเพศชายมักจะพูดตรงๆ สั้น ๆ แต่เพศหญิงมักใช้คำพูดอ้อมและยาวมากกว่าเพศชาย การที่เพศชายและเพศหญิงมีการใช้ ถ้อยคำมากกว่าหนึ่งถ้อยคำในหนึ่งคำตอบ เป็นเพราะผู้พูดมีบทบาทเป็นดารานักแสดง การตอบ คำถามในแต่ละครั้งจึงต้องใช้หลายกลวิธีร่วมกันเพื่อให้คำตอบนั้นดูมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นและให้ ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามคำตอบที่ตนได้ตอบออกไป การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธี การตอบคำถามของผู้หญิงผู้ชายมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของข่าว สรุปได้ว่า เพศและเนื้อหาของข่าวมี ความสัมพันธ์กันและเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดง กล่าวคือ ดารานักแสดงจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตัวเองและ ผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข่าวด้วย แสดงให้เห็นการรักษาภาพลักษณ์ของตนซึ่งถือเป็นสิ่งที่ ควรคำนึงถึงของการเป็นดารานักแสดง และยังสะท้อนให้เห็นถึงการเคารพผู้ใหญ่ที่แสดงถึงความอ่อน น้อมถ่อมตนต่อบุคคลอื่นโดยเฉพาะผู้ที่มีอำนาจหรือสถานภาพที่สูงกว่าที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานของ ตน

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้ พุดจะเห็นว่าดารานักแสดงไทยจะเลือกใช้กลวิธีใดในการตอบคำถามก็ได้และในการตอบคำถามครั้ง หนึ่งดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงอาจใช้กลวิธีการตอบคำถามที่กลวิธีก็ได้ ในส่วนต่อไปผู้วิจัยจะ ศึกษาความถี่ของการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

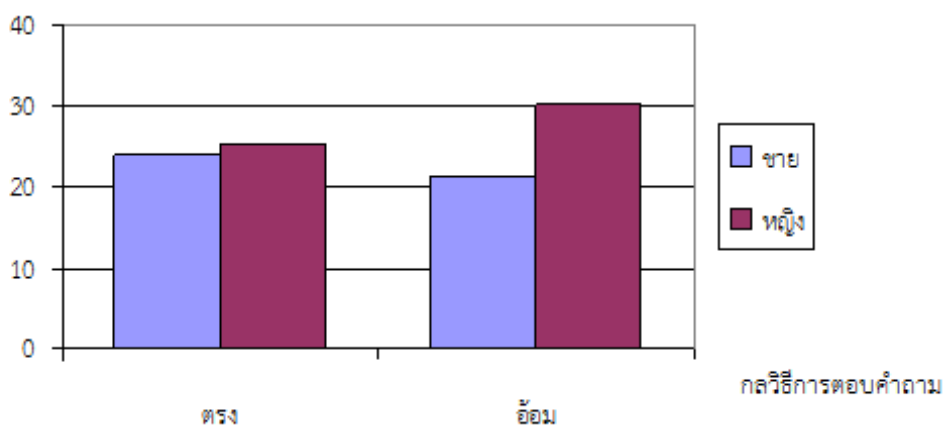
จากการศึกษาการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในบทที่ 4 พบว่า ถ้อยคำการตอบ คำถามที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้ทั้งหมดจำนวน 1,293 ถ้อยคำ แบ่งเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบ ตรง และกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม เมื่อพิจารณาการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยทั้งเพศ ชายและเพศหญิง พบว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามที่แตกต่างกัน ดังตาราง ต่อไปนี้

กลวิธีการตอบ คำถาม	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กลวิธีการตอบคำถามแบบ ตรง	307	23.74	271	20.96	578	44.70
กลวิธีการตอบคำถามแบบ อ้อม	326	25.21	389	30.09	715	55.30
รวม	633	48.95	660	51.05	1,293	100

ตารางที่ 21 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมกับ
ปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากการวิเคราะห์กลวิธีการตอบคำถามของดารา นักแสดงไทย สามารถแสดงเป็นแผนภูมิ
ค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ดังนี้

จำนวน (ร้อยละ)

แผนภูมิที่ 3 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมกับปัจจัย
ด้านเพศของผู้พูด

จากตารางที่ 21 จะเห็นว่าดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงจำนวน 307 หรือคิดเป็นร้อยละ 23.74 ซึ่งมากกว่าดารานักแสดงเพศหญิงที่เลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงจำนวน 271 คิดเป็นร้อยละ 20.96 ส่วนกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมพบว่า ดารานักแสดงเพศหญิงเลือกใช้จำนวน 326 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 25.21 ซึ่งมากกว่าดารานักแสดงเพศชายที่เลือกใช้จำนวน 389 ครั้ง หรือคิดเป็นร้อยละ 30.09 จากค่าความถี่ที่ปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงจะเห็นว่า ดารานักแสดงเพศชายจะเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงในอัตราความถี่มากกว่าเพศหญิง ในขณะที่ดารานักแสดงเพศหญิงจะเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมมากกว่า แสดงให้เห็นว่า เพศชายเลือกใช้กลวิธีที่เป็นการพูดตรงมากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงจะเลือกใช้การพูดอ้อมมากกว่าเพราะต้องคำนึงถึงความรู้สึกเรียบร้อย และบทบาททางสังคมของเพศหญิงในสังคมไทย โดยเฉพาะการพูดถึงประเด็นความรักและการแต่งงาน แม้ว่าการเปรียบเทียบจากค่าร้อยละจะพบว่าดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายมีการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อมในความถี่ที่ต่างกันแต่ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าความแตกต่างของค่าความถี่ระหว่างเพศหญิงกับเพศชายในกลวิธีการตอบคำถามไม่ต่างกันมากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้พูดทั้งเพศหญิงและเพศชายมีบทบาทเป็นดารานักแสดง การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมจึงเป็นการตอบคำถามเพื่อให้ข้อมูลบางอย่างที่ไม่ตรงกับคำถามที่สื่อมวลชนถาม จึงช่วยรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงได้เป็นอย่างดีเมื่อผู้พูดไม่ต้องการตอบคำถามนั้นตามตรง

ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ผู้วิจัยพบว่า ผู้พูดเพศชายและเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามในแบบตรงและแบบอ้อมที่มีค่าความถี่ที่ต่างกัน ดังต่อไปนี้

5.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

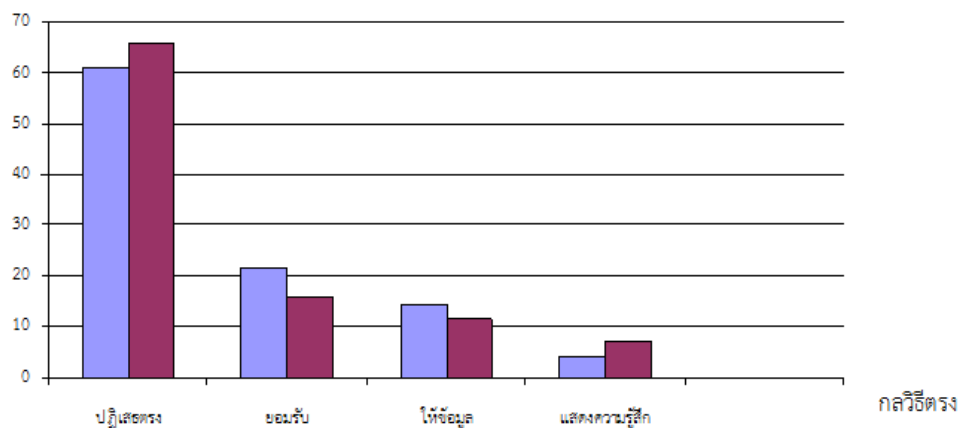
จากข้อมูลกลวิธีการตอบคำถามทั้งหมดจำนวน 1,293 ถ้อยคำ พบว่า ดารานักแสดงไทย เลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง จำนวน 578 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 44.70 และเมื่อนำการปรากฏของการตอบคำถามแบบตรงทั้งหมดมาจำแนกตามกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงทั้ง 4 กลวิธี ใหญ่ๆ เปรียบเทียบกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด พบว่ามีค่าความถี่ในการปรากฏดังตารางต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง	จำนวนความถี่			
	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	หญิง	คิดเป็นร้อยละ
1.1 การปฏิเสธโดยตรง	185	60.91	178	65.68
1.2 การยอมรับ	66	21.50	43	15.88
1.3 การตอบให้ข้อมูล	44	14.33	31	11.44
1.4 การแสดงความรู้สึก	12	3.91	19	7.01
1.4.1 การแสดงความรู้สึกดีใจ	5	1.63	11	4.06
1.4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี	2	0.65	3	1.11
1.4.3 การขอบคุณ	2	0.65	4	1.48
1.4.4 การขอโอกาส	3	0.98	1	0.37
รวม	307	100	271	100

ตารางที่ 22 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากการศึกษาวิธีการตอบคำถามแบบตรงของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแสดงจำนวนค่าความถี่ในการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามได้ดังนี้

จำนวนการปรากฏ (ร้อยละ)

แผนภูมิที่ 4 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัย

ด้านเพศของผู้พูด

จากตารางที่ 22 ทำให้เห็นภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด สามารถสรุปดังนี้

1. กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงที่ดารานักแสดงดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงเลือกใช้มากที่สุดคือ การปฏิเสธตรงไปตรงมา แม้ว่าเพศหญิงจะมีค่าร้อยละในการปรากฏที่มากกว่า แต่ก็ถือว่ามีจำนวนความถี่ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก แสดงให้เห็นว่า ชาวที่เกิตขึ้นส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่ดารานักแสดงไม่ยอมรับหรือไม่เห็นด้วยกับชาวที่เกิตขึ้น เช่น ชาวความสัมพันธ์เชิงชู้สาว ชาวความขัดแย้ง เป็นต้น ซึ่งชาวที่เกิตขึ้นนั้นอาจจะเป็นเรื่องจริงบ้างแต่ดารานักแสดงไม่ต้องการที่จะยอมรับเพราะเกรงว่าอาจมีผลต่อภาพลักษณ์และหน้าที่การงานตามมา

2. ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้กลวิธีที่มีลักษณะเป็นการให้ข้อมูลที่ชัดเจนมากกว่าดารานักแสดงเพศหญิง คือ การยอมรับและการให้ข้อมูล ทั้งสองกลวิธีเป็นการแสดงให้เห็นถึงการให้ข้อมูล

ที่ชัดเจนและตรงกับสิ่งที่สื่อมวลชนต้องการ แสดงให้เห็นถึงว่าเพศชายจะใช้กลวิธีที่มีลักษณะเป็นการพูดตรงมากกว่าเพศหญิง

3. การขอโอกาส เป็นกลวิธีที่พบว่าดารานักแสดงใช้เพื่อมีเจตนาที่จะขอร้องหรือขอโอกาสในสิ่งที่ตนเคยทำสิ่งที่ไม่ดีหรือไม่เหมาะสมเอาไว้ ซึ่งปรากฏการใช้ในดารานักแสดงเพศชายจำนวน 3 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.98 มากกว่าเพศหญิงที่ปรากฏการใช้ 1 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 0.37 ซึ่งดารานักแสดงเพศหญิงที่เลือกใช้กลวิธีนี้เป็นการตอบคำถามที่แสดงเจตนาขอโอกาสให้กับเพื่อนร่วมงาน ไม่ได้เป็นการขอโอกาสในสิ่งที่ตนเคยกระทำผิดด้วยตนเอง ทำให้เห็นว่า ดารานักแสดงไม่นิยมเลือกใช้กลวิธีนี้เพราะเป็นการยอมรับในความประพฤตินี้ที่ไม่เหมาะสม แต่เมื่อมีข่าวเกิดขึ้น ดารานักแสดงเพศชายก็เลือกใช้กลวิธีนี้ที่แสดงความกล้าที่จะยอมรับในสิ่งที่ตนทำและกล้าที่จะขอโอกาสทำงานในวงการบันเทิงต่อไป

5.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากข้อมูลกลวิธีการตอบคำถามทั้งหมดจำนวน 1,293 ถ้อยคำ พบว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม จำนวน 715 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 55.30 และเมื่อนำการปรากฏของการตอบคำถามแบบอ้อมทั้งหมดมาจำแนกตามกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมทั้ง 4 กลวิธีใหญ่ๆ เปรียบเทียบกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด พบว่ามีค่าความถี่ในการปรากฏดังตารางต่อไปนี้

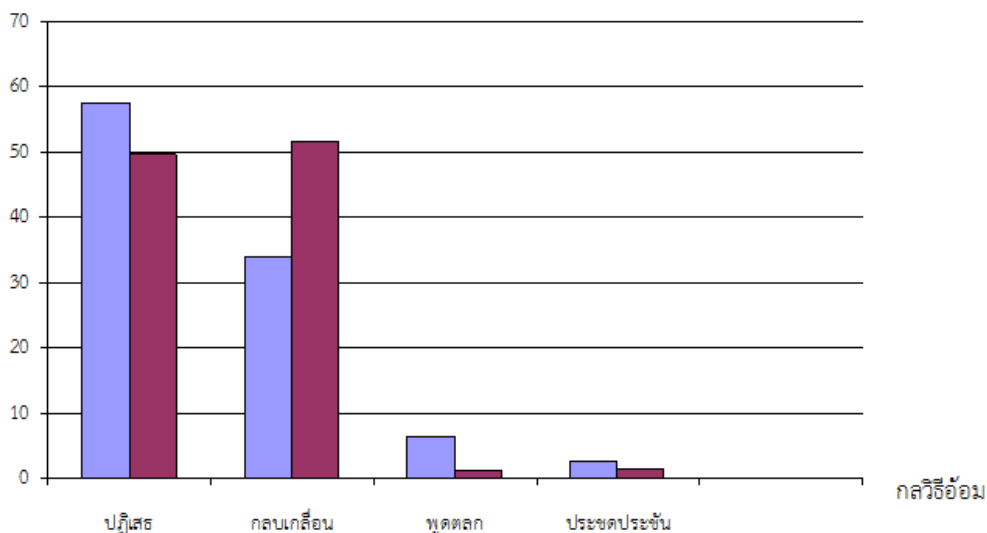
กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	จำนวนความถี่			
	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	หญิง	คิดเป็นร้อยละ
1. การปฏิเสธ	188	57.67	193	49.61
1.1 การให้ข้อมูลแย้ง	111	34.05	100	25.71
1.2 การอ้าง	37	11.35	35	8.99
1.2.1 การอ้างบุคคล	27	8.28	30	7.71
1.2.2 การอ้างสังกัด องค์กร	8	2.45	4	1.03
1.2.3 การอ้างความเชื่อ	2	0.61	1	0.26
1.3 การปฏิเสธที่จะตอบ	9	2.76	21	5.40
1.4 การไม่มีข้อมูล	18	5.52	16	4.11

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม	จำนวนความถี่			
	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	หญิง	คิดเป็นร้อยละ
1.5 การผิดเพื่อน	13	3.99	16	4.11
2. การกลบเกลื่อน	110	33.74	201	51.67
2.1 การให้ข้อมูลอื่น	66	20.24	107	27.51
2.2 การตอบคลุมเครือ	20	6.13	45	11.57
2.3 การถามกลับ	17	5.21	8	2.06
2.4 การตักเตือน	4	1.23	7	1.80
2.5 การแสดงความคาดหวัง	1	0.31	7	2.06
2.6 การเสแสร้ง	2	0.61	3	0.77
3. การพูดตลก	20	6.13	4	1.03
4. การประชดประชัน	8	2.49	6	1.54
รวม	326	100	389	100

ตารางที่ 23 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากการศึกษาวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแสดงจำนวนค่าความถี่ในการปรากฏวิธีการตอบคำถามได้ดังนี้

จำนวนการปรากฏ (ร้อยละ)

แผนภูมิที่ 5 แสดงค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

จากตารางที่ 23 ทำให้เห็นภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด สามารถสรุปดังนี้

1. กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ดารานักแสดงชายใช้มากที่สุดคือ การปฏิเสธ ปรากฏจำนวน 188 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 57.67 ในขณะที่เพศหญิงเลือกใช้การปฏิเสธปรากฏจำนวน 193 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 49.61 แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธ ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลบางอย่างเพื่อแนะนำความได้ว่าต้องการปฏิเสธสิ่งที่สื่อมวลชนถามซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่ตรงมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่เพศหญิงเลือกใช้มากที่สุดคือ การกลบเกลื่อน ปรากฏจำนวน 257 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 49.33 แสดงให้เห็นว่า เมื่อผู้พูดเพศหญิงไม่ต้องการที่จะตอบคำถามสื่อมวลชนอย่างตรงไปตรงมา เพศหญิงเลือกที่จะตอบโดยการตอบให้ข้อมูลบางอย่างโดยไม่จำเป็นต้องตอบตรงกับที่สื่อมวลชนถามหรือข้อเท็จจริงทั้งหมด แต่เป็นการตอบเพื่อบอกกล่าวข้อมูลบางอย่างแล้วให้ไปตีความคำตอบเอาเองเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจหรือกลบเกลื่อนในสิ่งที่สื่อมวลชนถาม ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะการพุดไม่ตรง

2. เมื่อดารานักแสดงเพศหญิงไม่ต้องการที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน อาจเนื่องมาจากการที่ยังไม่มีข้อมูลที่จะตอบหรือไม่ต้องการที่จะตอบคำถามให้ประชาชนรับรู้ นอกจากจะเลือกใช้กลวิธีการกลบเกลื่อนแล้วยังพบว่าดารานักแสดงเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธที่จะตอบจำนวน 21 ถ้อยคำ

หรือคิดเป็นร้อยละ 5.40 มากกว่าดารานักแสดงเพศชายที่ปรากฏการใช้จำนวน 9 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.76 ซึ่งดารานักแสดงชายส่วนใหญ่ที่เลือกใช้กลวิธีนี้จะเป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องหน้าที่การงานหรือข่าวที่ไม่เกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ แต่ดารานักแสดงหญิงที่เลือกใช้กลวิธีนี้จะเป็นข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้งหรือเรื่องความรักที่ไม่ต้องการที่จะตอบให้สาธารณชนรับรู้ แสดงให้เห็นว่า เพศหญิงจะไม่กล้าพูดตรง มีการปิดบังเรื่องส่วนตัวมากกว่า เพราะเกรงว่าเรื่องส่วนตัวอาจมีผลกระทบต่อภาพลักษณ์ที่ไม่เหมาะสม

3. กลวิธีการพูดตลก เป็นกลวิธีที่ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้ปรากฏจำนวน 20 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 6.13 ซึ่งมากกว่าดารานักแสดงหญิงที่ปรากฏจำนวน 4 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.03 และผู้วิจัยสังเกตว่า ดารานักแสดงเพศหญิงที่เลือกใช้กลวิธีนี้ เป็นดารานักแสดงที่ได้รับบทบาทเป็นนักแสดงตลกหรือเป็นคนที่มีบุคลิกตลกเป็นส่วนใหญ่ เช่น ตู๊กกี้ สุภารัตน์ พรหมบุตร ต้นหอม ศกุนตลา เทียนไพโรจน์ และกัลยาณมิตร พัชรศรี เบญจมาศ เป็นต้น แต่ดารานักแสดงผู้ชายที่เลือกใช้กลวิธีนี้มีทั้งที่เป็นนักแสดงตลกและไม่ได้เป็นนักแสดงตลก ยิ่งทำให้เห็นความแตกต่างชัดเจนยิ่งขึ้นว่า เมื่อดารานักแสดงชายไม่ต้องการตอบคำถามอย่างไร้ตรงมา ดารานักแสดงชายจะเลือกใช้อารมณ์ขันเพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์และหากเป็นประเด็นข่าวเกี่ยวกับความขัดแย้ง การเลือกใช้กลวิธีนี้ยังช่วยรักษาสัมพันธภาพที่ดีระหว่างดารานักแสดงและคู่กรณีอีกด้วย

4. กลวิธีการประชดประชัน เป็นกลวิธีที่พบในผู้พูดเพศหญิงปรากฏจำนวน 6 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 1.54 ซึ่งน้อยกว่าเพศชายที่ปรากฏจำนวน 8 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 2.49 จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบความถี่ของการเลือกใช้กลวิธีการประชดประชันของดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายจะไม่ต่างกันมากนัก แต่ผู้วิจัยสังเกตว่า ดารานักแสดงเพศชายที่เลือกใช้กลวิธีนี้ส่วนใหญ่จะใช้เมื่อเป็นข่าวที่มีความรุนแรงและส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตนเอง นอกจากนี้ดารานักแสดงชายที่เลือกใช้กลวิธีนี้ หากพิจารณาในมุมมองของเพศสภาพพบว่าเป็นบุคคลที่สังคมรับรู้ว่าเป็นหญิง เช่น เอ ศุภชัย พจน์ อานนท์ และอ้วน รีเทิร์น เป็นต้น ด้วยเหตุนี้ อาจกล่าวได้ว่า กลวิธีการประชดประชันเป็นกลวิธีที่ใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตอบคำถามซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศหญิงที่ชอบใช้อารมณ์และยังเป็นกลวิธีที่ไม่ได้ช่วยให้สถานการณ์หรือเรื่องที่เกิดขึ้นนั้นดีขึ้นแต่กลับเป็นการเพิ่มความรุนแรงของเรื่องที่เกิดขึ้นอีกด้วย

5.4 สรุปผลของความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

ผู้วิจัยนำค่าความถี่ในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามของผู้พูดเพศชายและผู้พูดเพศหญิงมาเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นภาพรวมของความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด ดังต่อไปนี้

กลวิธีการตอบคำถาม	จำนวนความถี่			
	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	หญิง	คิดเป็นร้อยละ
กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง				
1.1 การปฏิเสธโดยตรง	185	29.23	178	26.97
1.2 การยอมรับ	66	10.43	43	6.16
1.3 การตอบให้ข้อมูล	44	6.96	31	4.70
1.4 การแสดงความรู้สึก	12	1.90	19	2.88
1.4.1 การแสดงความรู้สึกดีใจ	5	0.79	11	1.67
1.4.2 การแสดงความรู้สึกไม่ดี	2	0.32	3	0.46
1.4.3 การขอบคุณ	2	0.32	4	0.61
1.4.4 การขอโอกาส	3	5.21	1	0.15
กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม				
1. การปฏิเสธ	188	29.70	193	29.24
1.1 การให้ข้อมูลแย้ง	111	17.54	100	15.15
1.2 การอ้าง	37	5.84	35	5.30
1.2.1 การอ้างบุคคล	27	4.27	30	4.54
1.2.2 การอ้างสังกัด องค์กร	8	1.26	4	0.61
1.2.3 การอ้างความเชื่อ	2	0.32	1	0.15
1.3 การปฏิเสธที่จะตอบ	9	1.42	21	3.18
1.4 การไม่มีข้อมูล	18	2.84	16	2.42
1.5 การผิดพ้อง	13	2.05	16	2.42
2. การกลบเกลื่อน	110	17.38	201	30.45
2.1 การให้ข้อมูลอื่น	66	10.43	107	16.12

กลวิธีการตอบคำถาม	จำนวนความถี่			
	ชาย	คิดเป็นร้อยละ	หญิง	คิดเป็นร้อยละ
2.2 การตอบคลุมเครือ	20	3.16	45	6.81
2.3 การถามกลับ	17	2.69	8	1.21
2.4 การตักเตือน	4	0.63	7	1.06
2.5 การแสดงความคาดหวัง	1	0.16	7	1.06
2.6 การเสแสร้ง	2	0.32	3	0.45
3. การพูดตลก	20	3.16	4	0.60
4. การประชดประชัน	8	1.26	6	0.91
รวม	633	100	660	100

ตารางที่ 24 แสดงค่าความถี่ทั้งหมดในการปรากฏของกลวิธีการตอบคำถามแบบกับปัจจัยด้านเพศ
ด้านเพศของผู้พูด

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ดารานักแสดงชายไทยและดารานักแสดงหญิงไทยมีแนวโน้มการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามต่างกัน กล่าวคือ ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้การปฏิเสธที่ปรากฏในอัตราที่สูงเหมือนกันทั้งในกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม กลวิธีการปฏิเสธในกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมพบว่าการปรากฏจำนวน 188 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 29.70 และกลวิธีการปฏิเสธโดยตรงในกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงพบว่าการปรากฏจำนวน 185 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 29.23 นอกจากนี้กลวิธีการตอบคำถามที่ผู้พูดเพศชายใช้มากกว่าผู้พูดเพศหญิงและแสดงให้เห็นลักษณะเด่นของผู้พูดเพศชาย ได้แก่ การปฏิเสธโดยตรง การยอมรับ ซึ่งเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง กลวิธีการปฏิเสธโดยการให้ข้อมูลแย้ง การถามกลับ และการพูดตลก ซึ่งเป็นกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงเพศชายแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศชายคือ เลือกใช้กลวิธีที่มีลักษณะเป็นการพูดตรงมากกว่า และมีการใช้อารมณ์ขันเพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์

ในขณะที่ดารานักแสดงเพศหญิงจะเลือกใช้การกลบเกลื่อนมากที่สุด ปรากฏจำนวน 201 ถ้อยคำ หรือคิดเป็นร้อยละ 30.45 นอกจากนี้กลวิธีการตอบคำถามที่ผู้พูดเพศหญิงใช้มากกว่าผู้พูดเพศชายและแสดงให้เห็นลักษณะเด่นของผู้พูดเพศหญิง ได้แก่ กลวิธีการแสดงความรู้สึก กลวิธีการ

ปฏิเสธโดยการปฏิเสธที่จะตอบคำถาม กลวิธีการกลบเกลื่อนโดยการให้ข้อมูลอื่น การตอบคลุมเครือ และการแสดงความคาดหวัง แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศหญิงสื่อให้เห็นว่าเป็นการพูดไม่ตรง ให้ข้อมูลคลุมเครือ และมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพศชาย กล่าวได้ว่า เพศชายจะมีการตอบคำถามที่ชัดเจนมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะเลือกตอบคำถามที่ให้ข้อมูลคลุมเครือ ไม่ชัดเจน

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารา นักแสดงชาย-หญิงไทย กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดสอดคล้องกับสมมติฐานที่ว่า การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารา นักแสดงชาย-หญิงไทยมีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดที่แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเพศมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะเด่นของผู้พูดแต่ละเพศ ซึ่งสอดคล้องกับอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2541) ที่กล่าวว่า ผู้ชายมักใช้ภาษาตรงมากกว่าภาษาอ้อม และงานวิจัยของจุไรรัตน์ รัตติโชติ (2557) ที่พบว่า เพศหญิงเป็นเพศที่ให้ความสนใจในเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพศชาย ดังนั้นจะเลือกใช้กลวิธีต่างๆ ที่จะสามารถแสดงออกถึงความรู้สึกของตนได้ดีมากกว่าเพศชาย

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาพฤติกรรมการตอบคำถามของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยที่ใช้ตอบคำถามสื่อมวลชนในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมการตอบคำถามสื่อมวลชนของดารานักแสดงชาย-หญิงไทยและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด เกณฑ์ที่ใช้คือ การแสดงเจตนาในการตอบคำถาม ข้อมูลที่ได้จากการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555-31 มีนาคม 2555

ผลการศึกษาจำแนกออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ความเป็นมาและลักษณะของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” พฤติกรรมการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด

การศึกษาความเป็นมาและลักษณะของรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” พบว่า เป็นรายการของบริษัท โน้ต พับลิชชิ่ง จำกัด โดยมี พรรณทิภา สกุลชัย หรือ “ติ่ม ทีวีพูล” เป็นประธานและกรรมการ เริ่มออกอากาศในปี พ.ศ. 2548 ทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 20.10 น. - 20.20 น. ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และในปี พ.ศ. 2555 และพ.ศ. 2556 มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบรายการตามลำดับ และในปี พ.ศ. 2557 ออกอากาศทุกวันตั้งแต่วันจันทร์-วันอาทิตย์ เวลา 21.40 น.-21.50 น. รายการ “ทีวีพูลไลฟ์” เป็นรายการบันเทิงที่มีความแตกต่างจากรายการข่าวทั่วไปในลักษณะของเนื้อหาในการนำเสนอที่เป็นการรายงานข่าวความเคลื่อนไหวของบุคคลในวงการบันเทิงทั้งเรื่องผลงานและเรื่องส่วนตัว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลข่าวสาร ความบันเทิง และให้พื้นที่ในการสร้างข่าวและแก้ข่าวของดารานักแสดง การนำเสนอข่าวของรายการในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ได้แก่ ช่วงสตาร์นิวส์ (Star News) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ดารานักแสดงในประเด็นต่างๆ ทั่วไป มีความยาวประมาณ 6 นาที และช่วงทอล์กออฟเดอะทาวน์ (Talk of the town) ซึ่งเป็นสื่อบข่าวกำลังได้รับความนิยมสนใจอยู่ในขณะนั้น จะมีความยาวประมาณ 4 นาที ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์จะมีช่วงฮอลลีวูดนิวส์ (Hollywood News) ซึ่งเป็นข่าวของดารานักแสดงต่างประเทศที่มีชื่อเสียงโด่งดังระดับโลก ลักษณะเด่นของรายการคือ มีทำสื่อบข่าวกำลังได้รับความนิยมสนใจอยู่ในขณะนั้นโดยมีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกถึงตัวดารานักแสดงโดยตรงและการแสดงความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสอดคล้องกับสโลแกนของรายการที่ว่า “รู้ลึก รู้จริง ต้องทีวีพูล”

เนื้อหาข่าวบันเทิงในรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” จำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน และเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานหลัก ประกอบด้วย การแสดง และงานเพลง และเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับงานเสริม ประกอบด้วย งานโฆษณา งานประกาศผลรางวัล งานกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ส่วนเนื้อหาข่าวที่เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ เนื้อหาข่าวชีวิตส่วนตัว ประกอบด้วย ข่าวด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ข่าวด้านการเปียงเบนทางเพศ ข่าวด้านสุขภาพ ข่าวด้านการทำนายดวงชะตา และข่าวด้านการเรียน และ เนื้อหาข่าวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ประกอบด้วย เพื่อน คู่รัก คู่กรณี และค่ายและต้นสังกัด เนื้อหาข่าวที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ข่าวเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว โดยเฉพาะเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นซึ่งเป็นเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดง

ผลการศึกษากลวิธีการตอบคำถามการสัมภาษณ์ของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย สรุปได้ว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามจำแนกได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และกลวิธีเสริมการตอบคำถาม

กลวิธีการตอบคำถามแบบตรง หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาที่จะตอบคำถามสื่อมวลชน และมีการใช้ถ้อยคำที่มีเนื้อความแสดงเจตนาที่จะตอบคำถามอย่างตรงไปตรงมา จากการศึกษาข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ดารานักแสดงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงรวมทั้งหมด 4 กลวิธี โดยเรียงลำดับค่าความถี่ในการปรากฏจากมากไปน้อยคือ กลวิธีการปฏิเสธโดยตรง กลวิธีการยอมรับ กลวิธีการตอบให้ข้อมูล และกลวิธีการแสดงความรู้สึก ประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อย การแสดงความรู้สึกดีใจ การแสดงความรู้สึกไม่ดี การขอบคุณ และการขอโอกาส

กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้โดยมีเจตนาอื่นที่ไม่ได้ต้องการตอบคำถาม เป็นการใช้ถ้อยคำที่ไม่ได้มีเจตนาตอบคำถามที่ชัดเจน กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมที่ดารานักแสดงไทยใช้มีทั้งหมด 5 กลวิธี โดยเรียงลำดับค่าความถี่ในการปรากฏจากมากไปน้อยคือ กลวิธีการปฏิเสธ ประกอบด้วย 4 กลวิธีย่อย ได้แก่ การให้ข้อมูลแย้ง การอ้าง แบ่งได้เป็น 3 ประเภท คือ การอ้างบุคคล การอ้างสังกัด องค์กร และการอ้างความเชื่อ การไม่มีข้อมูล การปฏิเสธที่จะตอบ และการผัดผ่อน กลวิธีการกลบเกลื่อน ประกอบด้วย 6 กลวิธีย่อย ได้แก่ การให้ข้อมูล การตอบคลุมเครือ การถามกลับ การตักเตือน การแสดงความคาดหวัง และการเสแสร้ง กลวิธีการพูดตลก และกลวิธีการประชดประชัน

กลวิธีเสริม ในงานวิจัยนี้หมายถึง วิธีการทางภาษาที่ดารานักแสดงใช้เสริมกลวิธีการตอบคำถามเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการตอบคำถามมากยิ่งขึ้น ดารานักแสดงจะใช้เพื่อแสดงอารมณ์ความรู้สึก ถ่วงเวลาในการคิดคำตอบ และเพื่อรักษาภาพลักษณ์ของตนเอง กลวิธีเสริมการตอบคำถามนี้ไม่สามารถปรากฏเดี่ยว ๆ ได้ ต้องปรากฏร่วมกับกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและแบบอ้อม จากการศึกษพบว่า ดารานักแสดงเลือกใช้คำอุทานและการใช้คำลงท้าย

นอกจากนี้ยังพบว่า การตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในแต่ละคำตอบหรือแต่ละข้อความ มีการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามที่ปรากฏเพียงกลวิธีเดียวและปรากฏมากกว่าหนึ่งกลวิธี กลวิธีการตอบคำถามที่ปรากฏร่วมกันในงานวิจัยนี้พบว่ามี 3 ลักษณะ ได้แก่ การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรง การปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม และกลวิธีที่มักจะปรากฏการใช้ร่วมกันมากที่สุดคือ กลวิธีการตอบคำถามแบบตรงกับกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม การที่ดารานักแสดงมีการใช้ถ้อยคำมากกว่าหนึ่งถ้อยคำในหนึ่งคำตอบ เป็นเพราะผู้พูดมีบทบาทเป็นดารานักแสดง การตอบคำถามในแต่ละครั้งจึงต้องใช้หลายกลวิธีร่วมกันเพื่อให้คำตอบนั้นดูมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้นและให้ผู้ฟังรู้สึกคล้อยตามคำตอบที่ตนได้ตอบออกไป

เมื่อพิจารณาค่าความถี่ในการปรากฏการใช้ของกลวิธีการตอบคำถามพบว่า ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธมากที่สุด 381 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 29.47 ส่วนกลวิธีที่พบรองลงมาคือ การปฏิเสธโดยตรง ปรากฏจำนวน 363 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 28.07 และการกลบเกลื่อน ปรากฏจำนวน 363 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 28.07 ตามลำดับ ส่วนกลวิธีที่ดารานักแสดงไทยเลือกใช้น้อยที่สุดคือ การประชดประชัน ปรากฏจำนวน 20 ถ้อยคำ คิดเป็นร้อยละ 1.09 จึงกล่าวได้ว่า ดารานักแสดงไทยมีการใช้กลวิธีการตอบคำถามที่เป็นการบอกกล่าวข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ข้อมูลหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมมากกว่าการตอบคำถามที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกที่อาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของดารานักแสดงและจิตใจของผู้ฟัง

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดสรุปได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด พบว่า ดารานักแสดงเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในด้านการใช้คำสรรพนามบุรุษที่ 1 การใช้คำลงท้าย การใช้คำอุทาน การใช้คำแสดงความคิดเห็น การทวนข้อความก่อนตอบ และการใช้ภาษาในการกลบเกลื่อน การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการใช้ภาษาในกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด แสดงให้เห็นว่า แม้ว่าดารานักแสดงเพศหญิงและเพศชายจะมีการเลือกใช้ลักษณะภาษาในการตอบคำถามที่แตกต่างกัน แต่ทั้งเพศหญิงและเพศชายต่างก็มี

วัตถุประสงค์เดียวกันคือ เพื่อปกป้องตนเองจากการถามคำถามของสื่อมวลชนและเพื่อต้องการรักษาภาพลักษณ์ในการตอบคำถามที่จะปรากฏต่อสาธารณชน

ความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ความสัมพันธ์ด้านการปรากฏร่วมของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูด แสดงให้เห็นว่า ดารานักแสดงเพศชายจะใช้ในลักษณะของการให้เหตุผลและลดความรุนแรงของเรื่อง ส่วนดารานักแสดงเพศหญิงจะเป็นการให้ข้อมูลในลักษณะที่ยาวและไม่ชัดเจน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการใช้ภาษาของกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดและเนื้อหาข่าวพบว่าดารานักแสดงจะนิยมใช้กลวิธีการกลบเกลื่อนและการอ้างในการตอบคำถามข่าวที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เพศและเนื้อหาข่าวมีความสัมพันธ์กันและเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดง กล่าวคือ ดารานักแสดงจะต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของตัวเองและผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องกับข่าวด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการปรากฏกลวิธีการตอบคำถามกับปัจจัยด้านเพศของผู้พูดพบว่า ดารานักแสดงชายไทยและดารานักแสดงหญิงไทยมีแนวโน้มการเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามต่างกัน กล่าวคือ ดารานักแสดงเพศชายเลือกใช้การปฏิเสธที่ปรากฏในอัตราที่สูงเหมือนกันทั้งในกลวิธีการตอบคำถามแบบตรงและกลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อม การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงเพศชายแสดงให้เห็นว่า ผู้ชายจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศชายคือ เลือกใช้กลวิธีที่มีลักษณะเป็นการพูดตรงมากกว่าเพศหญิง และมีการใช้อารมณ์ขันเพื่อลดความรุนแรงของเหตุการณ์ ในขณะที่ดารานักแสดงเพศหญิงจะเลือกใช้การกลบเกลื่อนมากที่สุดและจะเลือกใช้กลวิธีที่แสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศหญิงว่าเป็นมีลักษณะเป็นการพูดไม่ตรง ให้ข้อมูลคลุมเครือ และมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกมากกว่าเพศชาย กล่าวได้ว่า เพศชายจะมีการตอบคำถามที่ชัดเจนมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะเลือกตอบคำถามที่ให้ข้อมูลคลุมเครือ ไม่ชัดเจน

6.2 อภิปรายผล

1. รายการข่าวบันเทิงที่มีวิธีการนำเสนอเช่นเดียวกับรายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ได้รับความนิยมมากขึ้น สะท้อนให้เห็นความนิยมของคนไทยในปัจจุบันชื่นชอบรายการที่มีการนำเสนอแบบกระชับสั้น ๆ และมีความรวดเร็วในการนำเสนอ

2. การศึกษาการใช้กลวิธีการตอบคำถามแบบอ้อมของดารานักแสดงไทย พบว่า ดารานักแสดงไทยมีการใช้กลวิธีที่หลากหลายและมีเจตนาในการเลือกใช้กลวิธีเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันไป ซึ่งหากพบว่ามีการใช้กลวิธีเหล่านี้ในการศึกษาการใช้กลวิธีทางภาษาอื่นๆ อาจจะมีวัตถุประสงค์ในการ

ใช้ที่แตกต่างกันไป ดังเช่น การใช้กลวิธีการถามกลับหรือการใช้คำถามเชิงวาทีศิลป์ในการวิจารณ์การทำงานของรัฐบาลทางอ้อม เพื่อให้ผู้อ่านเห็นความบกพร่องของรัฐบาลหรือนักการเมือง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า กลวิธีทางภาษากลวิธีเดียวกัน เมื่อพบการปรากฏใช้ในการศึกษางานต่างปริบทกัน ก็ย่อมมีวัตถุประสงค์หรือเจตนาในการใช้ที่แตกต่างกันไปด้วย

3. เมื่อพิจารณาวิธีการประชดประชันที่ปรากฏในงานวิจัยนี้พบว่าเพศชายและเพศหญิงมีค่าความถี่ในการปรากฏใกล้เคียงกัน ทั้งนี้เป็นเพราะดารานักแสดงชายไทยส่วนใหญ่ที่เลือกใช้กลวิธีนี้ค่อนข้างมีลักษณะความเป็นหญิง ทำให้การตอบคำถามมีการแสดงอารมณ์ความรู้สึกเช่นเดียวกับเพศหญิง จึงเป็นการแสดงให้เห็นลักษณะเด่นของเพศหญิงในการใช้อารมณ์ความรู้สึกมากยิ่งขึ้น

4. การเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามของดารานักแสดงทั้งเพศหญิงและเพศชายมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาข่าวด้านหน้าที่การงานดังที่พบว่า ดารานักแสดงส่วนใหญ่จะเลือกใช้กลวิธีการอ้าง อาจมีสาเหตุมาจากผู้ให้สัมภาษณ์มีบทบาทการเป็นดารานักแสดงที่จะต้องมีต้นสังกัด มีผู้ใหญ่ที่มีอำนาจและหน้าที่ในการตัดสินใจมอบหมายงานต่าง ๆ ให้แก่ดารานักแสดงแทนที่ดารานักแสดงจะสามารถตัดสินใจเองได้ จึงต้องใช้การอ้างถึงบุคคลที่มีสถานภาพสูงกว่าเพื่อให้เกิดความหน้าเชื่อถือและรักษาภาพลักษณ์ที่ดีของตนเองและผู้อื่น

5. เนื่องจากสังคมวัฒนธรรมไทยให้ความสำคัญกับการประพฤติปฏิบัติตนของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เห็นได้จากการที่มีพฤติกรรมบางอย่างที่ผู้ชายสามารถทำได้แต่ผู้หญิงไม่สามารถทำได้ จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ดารานักแสดงเพศหญิงเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามที่กลบเกลื่อนในความถี่สูง โดยเฉพาะการตอบคำถามที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักที่หากฝ่ายชายยังไม่เคยบอกสถานะหรือความสัมพันธ์ที่ชัดเจน

6. ผู้วิจัยเห็นว่า การที่มีข่าวด้านลบซึ่งส่งผลกระทบต่อดารานักแสดงในบางครั้งเป็นการสร้างข่าวขึ้นเพื่อให้เป็นกระแสและเพื่อผลประโยชน์ทางธุรกิจของดารานักแสดงเองและเจ้าของสินค้าและบริการ ด้วยเหตุนี้จึงพบว่าดารานักแสดงมีการเลือกใช้กลวิธีการปฏิเสธเพื่อไม่ยอมรับกับข่าวที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นการช่วยรักษาภาพลักษณ์ของดารานักแสดงจากการสร้างกระแสด้านลบที่มีประสิทธิภาพกลวิธีหนึ่ง

6.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษากลวิธีการตอบการตอบคำถามของดารานักแสดงชาย-หญิงไทย กรณีศึกษารายการ “ทีวีพูลไลฟ์” ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีประเด็นที่น่าสนใจและสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้อีก ดังนี้

1. ศึกษากลวิธีการตอบคำถามของบุคคลในบทบาทหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การตอบคำถามของผู้ต้องหา ผู้พิพากษา นักการเมือง เจ้านาย-ลูกน้อง ว่ามีลักษณะเหมือนหรือต่างจากการตอบคำถามของดารานักแสดงอย่างไร
2. นอกจากปัจจัยด้านเพศของผู้พูดแล้วที่มีผลทำให้ดารานักแสดงไทยเลือกใช้กลวิธีการตอบคำถามที่แตกต่างกันแล้ว ยังมีปัจจัยทางสังคมอื่นๆ ที่มีอิทธิพลต่อกลวิธีการตอบคำถาม เช่น อายุ สถานภาพ เนื้อหาของคำถาม หรือความรุนแรงของเหตุการณ์ เป็นต้น
3. ศึกษาการเลือกใช้กลวิธีการถามและการตอบคำถามในการแถลงข่าวของสื่อมวลชนกับบุคคลสาธารณะที่มีความรุนแรงว่าจะมีเลือกใช้กลวิธีการถามและการตอบคำถามในแต่ละครั้งเหมือนหรือต่างกันหรือไม่ อย่างไร

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กฤษณ์ ทองเลิศ. 2539. สื่อมวลชน การเมืองและวัฒนธรรม. สำนักพิมพ์ส่วนท้องถิ่น: กรุงเทพมหานคร.
- กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์. 2549. พลวัตของภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษดาวรรณ หงส์ลัดดารมภ์ และธีรนุช โชคสุวณิช. 2551. วิจารณ์ปฏิบัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจน์ ทันจิตต์. 2552. การนำเสนอข่าวการแยกทางของดาราและปฏิกิริยาของผู้เกี่ยวข้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวารสารสนเทศ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เกียรติญา สายสนั่น. 2552. การสร้างภาพลักษณ์ของนักแสดงไทย. ปริญญามหาบัณฑิต คณะวารสารและสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุไรรัตน์ รัตติโชติ. 2557. กลวิธีการกล่าวขัดแย้งตามปัจจัยเพศ อายุ และการศึกษา :แนววิจัยปฏิบัติศาสตร์. วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 137-167.
- ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช. 2539. ฉันทาม ฉันทจึงมีชีวิตรอยู่. เชียงธรรมวัฒนธรรม, 58-65.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. 2547. เอกสารประกอบการบรรยายวิชา อรรถวิเคราะห์ (2201609) ภาคปลาย ปีการศึกษา 2547 ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เอกสารไม่ตีพิมพ์).
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. 2549ก. โฆษณาตัวเองอย่างไรให้น่าเชื่อถือ?: กลวิธีทางภาษาในการโฆษณาตัวเองของนักการเมืองไทยจากมุมมองวิจัยปฏิบัติศาสตร์. มองสังคมผ่านวาทกรรม, 269-291.
- ณัฐพร พานโพธิ์ทอง. 2549ข. มองคัทลียาจะจำจากมุมนักภาษา: เนื้อหาและกลวิธี. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงสมร จักรพันธ์. 2549. กลยุทธ์การบริหารภาพลักษณ์ศิลปิน นักร้องไทยกับการรับรู้ของกลุ่มเป้าหมาย. ปริญญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ดิยู ศรีนราววัฒน์. 2544. กลวิธีการสื่อสารด้วยการพูดอ้อมของคนไทย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทรงธรรม อินทจักร. 2550. แนวคิดพื้นฐานด้านวจนปฏิบัติศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. 2544. การใช้ประโยคเงื่อนไขแสดงเจตนาต่างๆ ในภาษาไทย. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา. 2541. วจนกรรมกรการขอโทษในภาษาไทย. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ เมฆถาวรวัฒนา. 2554. ปัจจัยที่ใช้ในการตัดสิน “ความสุภาพ” ใน การสนทนาของเพศชายและเพศหญิงในกลุ่มตัวอย่างระดับอุดมศึกษาของไทย. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์, 51(3), 141-166.
- แทนใจ โปธิแทน. 2545. จุดกำเนิดและพัฒนาการของรูปแบบและเนื้อหาวิทยสารดารารายภาพยนตร์และทีวีพูล. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ธีรนุช โชคสุวณิช. 2533. การศึกษาประโยค 3 ชนิดในภาษาไทยกับเจตนาของผู้พูดในนวนิยาย “โซ่สังคม” ของทมยันตี. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นววรรณ พันธเมธา. 2553. ไวยากรณ์ไทย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิจจาภา วงษ์กระจ่าง. 2545. กลวิธีการรักษาหน้าในการตอบคำถามของนักการเมืองไทย. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปนัดดา เลอเลิศยุติธรรม. 2549. การศึกษาความสุภาพในการขอร้องและการปฏิเสธในการติดต่อธุรกิจทางจดหมายในภาษาไทยตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประไพพรรณ พึ่งฉิม. 2542. กลวิธีการถามในปริจเฉทการสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์สองประเภท. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปวีณา วัชรสุวรรณ. 2547. กลวิธีการกล่าวแย้งในภาษาไทยของผู้ที่มีสถานภาพต่างกัน กรณีศึกษาของครูและนักเรียน. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. 2537. ภาพพจน์นั้นสำคัญยิ่ง: การประชาสัมพันธ์กับภาพพจน์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาสพงศ์ ผิวพอใช้. 2545. การตอบรับคำชมในภาษาไทย. ปรินญูญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- มณฑิรา ตาเมือง. 2555. ความเหลื่อมล้ำในการใช้ภาษาเพื่อการอภิปรายกลุ่มในชั้นเรียนของนิสิตต่าง
 เพศ: กรณีศึกษารายวิชาภาษา สังคมและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร. 9(1), 67-80.
- มณฑิรา ตาเมือง และพิชญา เฟ็งศรี. 2553. เพศสภาพในวาทกรรมการศึกษา: กรณีศึกษาการมี
 ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างผู้สอนต่างเพศและผู้เรียนต่างเพศ. มนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัย
 นเรศวร ฉ.พิเศษ(มิ.ย.-ก.ย. 2553), 39-53.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2539. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. พิมพ์ครั้งที่ 6
 กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2546. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมี
 บุคส์พับลิเคชั่นส์.
- รุ่งอรุณ ใจชื่อ. 2549. เรื่องวัจนกรรมความไม่พอใจในภาษาไทย กรณีศึกษานิสิตนักศึกษา. ปริญญา
 มหำบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรวรรณา เพ็ชรกิจ. 2549. พลวัตของภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่ง
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรพล บุพนิมิต. 2539. ดัชนีปริจเฉทในบทสนทนาแบบกันเองของผู้พูดภาษาไทยกรุงเทพฯ. ปริญญา
 มหำบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันทนา คณานุรักษ์. 2554. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวบันเทิงออนไลน์ของประชาชนใน
 กรุงเทพมหานคร. ปริญญามหำบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิมล งามยิ่งยวด. 2557. กลวิธีการรักษาหน้าในการตอบคำถามจากรายการวู้ดดีเกิดมาคุย. วารสาร
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 216-231.
- ศุภธิดา เทียมสมบุญ. 2541. กลไกลทางภาษาในการตอบคำถามของนักรการเมืองไทยในการให้
 สัมภาษณ์สื่อมวลชน. ปริญญามหำบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาคมนักข่าวหนังสือพิมพ์แห่งประเทศไทย. 2552. เอกสารประกอบโครงการห้องเรียนสาธารณะ
 หัวข้อ “สื่อไทย – ข่าวบันเทิง: รูปแบบ – เนื้อหา แคไหนพอดี?”. กรุงเทพมหานคร.
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. 2549. วัจนกรรมการตักเตือนในภาษาไทย: กรณีศึกษาครูกับศิษย์.
 วิทยานิพนธ์ปริญญามหำบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิทธิธรรม อ่องวุฒิวัฒน์. 2553. กลวิธีทางภาษาที่ใช้ในการตอบคำถามของดารานักแสดงไทยในการ
 สัมภาษณ์สื่อมวลชน. วรณวิทัศน์(10), 54 – 93.
- สุจริตลักษณ์ ดีผดุง. 2552. วัจนปฏิบัติศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วน
 จำกัดสามลดา.
- สุภาสิณี โพธิวิทย์. 2547. กลวิธีการแสดงความเห็นโต้แย้งในภาษาไทย. ปริญญามหำบัณฑิต คณะศิลป
 ศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- สุวิไล เปรมศรีรัตน์และคณะ. 2531. ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2542. การประชาสัมพันธ์: ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: อีระฟิล์มและโซเท็กซ์.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2541. ภาษาศาสตร์สังคม. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรวิ บุณนาค. 2550. กลวิธีการใช้ภาษาแสดงความผิดหวังต่อผู้ฟังที่มีสถานภาพต่างกันในภาษาไทย กรณีศึกษานิสิตนักศึกษา. ปรินญามหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2546. หลักภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิมพ์ไทยวัฒนาพานิชย์.
- เอมอร ตรูวิเชียร. 2533. ภาษาศาสตร์เชิงสังคม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

- Austin, J. L. 1962. *How to Do Things with Words*. New York: Longman.
- Brown, P. a. L., s. 1978, 1987. *Politeness: Some universals in language usage*. London: Cambridge University press.
- Chen, R. 2001. Self-Politeness: A Proposal. *Journal of Pragmatics*, 33, 87-106.
- Dictionary, C. A. L. s. 2003. London: Cambridge University Press.
- Fraser, B. 1990. Perspectives on Politeness. *Journal of Pragmatics*, 14, 219-236.
- Goffman, E. 1967. *Interaction Ritual. Essays on Face-to-Face Behavior*. Allen Lane: The Penguin Press.
- Grice, H. P. 1975. *Logic and Conversation Syntax and semantics 3: Speech acts* (pp. 41-58). New York: Academic Press.
- Lakoff, R. 1973. *The Logic of Politeness; or minding your p's and q's*. Paper presented at the the Ninth Regional Meeting at the Chicago Linguistics Society, 292-305.
- Leech, G. N. 1983. *Principles of Pragmatics*. London: Longman.
- Milroy, L. 1988, April 25-28. *New Perspectives in the Analysis of Sex Differentiation in Language*. Paper presented at the The First Hong Kong Conference on Language and Society; Sociolinguistics Today: Eastern and Western Perspectives, Hong Kong.

Searle, J. R. 1976. *Speech act*. Cambridge University Press: London.

Tannen, D. 1990. *You Just Don't Understand: Woman and Men in Conversation*. New York: William Morrow.

Trudgill, P. 1992. *Introducing language and society*. London: Penguin English.

Watts, R. 1992. *Linguistic Politeness and politic verbal behavior: reconsidering claims for universality* (I. W. e. al Ed.).

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวไศภิชฐา ไชยถาวร เกิดวันที่ 19 มกราคม 2532 ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2553 และได้เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2554

